

[Γ.Α.Φ CD 18 Φακ.2]
RH 53-18-285

Ο δεύτερος φάκελος με τον κωδικό **RH 53-18-285** περιέχει στρατιωτικά άρθρα και πολεμικές ανταποκρίσεις, **89** σελίδων. Αφορά στη Μάχη της Κρήτης.

Σελίδα 1 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική Ανταπόκριση σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*O Schmeling αναφορικά με τη δράση των ελεύθερων σκοπευτών στην Κρήτη*».

(μετάφραση) Ο Schmeling αναφορικά με τη δράση των ελεύθερων σκοπευτών στην Κρήτη.

Ο Γερμανός πρώην πρωταθλητής της πυγμαχίας σχετικά με τις εμπειρίες του ως Αλεξιπτωτιστής.

Είχα την ευχάριστη τύχη να ρωτήσω τον Max Schmeling, που είχε ριχτεί την πρώτη ημέρα της επέμβασης στην Κρήτη, ως δεκανέας ενός Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, σχετικά με τις εμπειρίες του στον πόλεμο. Το όνομα Max Schmeling έχει καταστεί για όλον τον κόσμο συνώνυμο του ακέραιου και δίκαιου αθλητή. Ο πρώην Γερμανός παγκόσμιος πρωταθλητής της πυγμαχίας όλων των κατηγοριών, τύγγανε συνεχώς μεγάλης συμπάθειας, κατά την είσοδο του σε όλες τις χώρες της γης και οι δηλώσεις του σήμερα, ως στρατιώτη, είναι ακριβώς το ίδιο σαφείς, συγκεκριμένες και μετριοφρων, με αυτές που έδινε στους Αμερικάνους, Άγγλους και Ισπανούς δημοσιογράφους παλιότερα.

Η μονάδα, στην οποία συμμετείχε ο Max Schmeling, ρίχθηκε με την αποστολή, να ασφαλίσει τον παραλιακό δρόμο και να καταλάβει μια βρισκόμενη εδώ φυλακή. Οι αλεξιπτωτιστές δέχθηκαν τα σφοδρά πυρά άμυνας, ήδη κατά τη διάρκεια της άφιξης και της ρίψης τους. Οι σφαίρες των τυφεκίων και των πολυβόλων χτυπούσαν απ' όλες τις πλευρές, καρφώνονταν στις κορυφές των δέντρων, στους κήπους και στα σπίτια. Οι αλεξιπτωτιστές προσεδάφιστηκαν, ωστόσο, χωρίς μεγάλες απώλειες. Οι μονάδες και οι διμοιρίες συγκεντρώθηκαν δίπλα στον δρόμο, για να προωθηθούν έπειτα εναντίον του αντιπάλου. Αλλά τί είδος εχθρού θα αντιμετώπιζαν;

Βλέπαμε **παντού ελεύθερους σκοπευτές**, μόνο λίγους Βρετανούς αξιωματικούς, που είχαν αναλάβει, όπως φαίνεται, τη διοίκηση, αλλά κανέναν Βρετανό στρατιώτη! Μετά τη «συγκομιδή» κάμποσων αιχμαλώτων-τα όπλα των ελεύθερων σκοπευτών έριχναν για πολύ ώρα προς όλες τις κατευθύνσεις- κατέλαβαν οι αλεξιπτωτιστές τη φυλακή, της οποίας οι κρατούμενοι είχαν απελευθερωθεί από τους Άγγλους, πιθανότατα με την πρόθεση, να τους εξοπλίσουν ή να τους εφοδιάσουν με τα όπλα των αλεξιπτωτιστών και έπειτα να τους δραστηριοποιήσουν στη μάχη εναντίον των Γερμανών στρατιωτών.
Εγκληματίες εναντίον στρατιωτών!

Σε αντίθεση με τους γηγενείς Κρητικούς, οι Έλληνες εμφανίζονταν πάντοτε φιλικό και εξυπηρετικό απέναντι στους Γερμανούς Αλεξιπτωτιστές. Τούς έδειχναν τους δρόμους και την κατεύθυνση και τους βοηθούσαν απ' όλες τις απόψεις.

Οι πρώτοι Βρετανοί αιχμάλωτοι εμφανίστηκαν μετά από δύο ώρες. Οι αλεξιπτωτιστές αναχαίτισαν την επίθεση και μετά από μια θαρραλέα αντεπίθεση, κατέλαβαν μια Φωλιά Πολυβόλου και αιχμαλώτισαν τους εκεί βρισκόμενους στρατιώτες.

«Η μάχη ήταν σκληρή και δύσκολη», αναφέρει ο Max Schmeling, «επειδή ο αντίπαλος κατείχε, κυρίως, βαρύ οπλισμό, που δεν μπορούσαμε να αντιταχθούμε εναντίον αυτού.

Ορισμένοι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές είχαν πληρώσει με τη ζωή τους, αυτή τη θαρραλέα επέμβαση τους. Η επιτυχία έγειρε, όμως, στη μεριά των Γερμανών. Οι δρόμοι τελούσαν υπό την κατοχή μας και τα βρετανικά στρατεύματα έπρεπε να υποχωρήσουν κάτω από βαρύτερες απώλειες, αφήνοντας πίσω ένα μεγάλο αριθμό αιχμαλώτων».

Ο Max Schmeling είχε το συναίσθημα, ότι οι αιχμάλωτοι Βρετανοί ήταν χαρούμενοι, επειδή η μάχη είχε, επιτέλους, τελειώσει για αυτούς. Κανείς τους δεν διαμαρτυρήθηκε αναφορικά με τη συμπεριφορά μας απέναντι αυτών και δεν πραγματοποίησαν καμία προσπάθεια διαφυγής παρά την, ενίοτε, δύσκολη θέση των αλεξιπτωτιστών. Στην ερώτηση, πως είχαν πολεμήσει οι Άγγλοι, ο Max Schmeling θεωρεί ότι οι Βρετανοί ήταν ναι μεν σκληροτράχηλοι, αλλά δεν είχαν ποτέ προβάλλει αντίσταση μέχρι εσχάτων. Τις περισσότερες φορές υποχωρούσαν στο σκοτάδι για να μετακινηθούν σε μια νέα θέση, ή παραδίνονταν στους παράτολμα εφορμώντας αλεξιπτωτιστές.

Μιλήσαμε αργότερα σχετικά με την **κακομεταχείριση Γερμανών αιχμαλώτων πολέμου από τους Άγγλους**, που είχε σε πολλές περιπτώσεις επιβεβαιωθεί. Και στην περίπτωση αυτή, ο Max Schmeling φάνηκε ξανά το ίδιο καθαρός και έντιμος, όπως ήταν πάντα:

«Δεν θέλουμε να «τους βάλουμε όλους στο ίδιο τσουβάλι», εκφράζει αυτός,» μερικοί Βρετανοί συμπεριφέρθηκαν άψογα, ακόμα και οι αιχμάλωτοι μας. Εγώ ο ίδιος προσωπικά, είδα παραδείγματος χάριν, ότι ένας, βρισκόμενος υπό την αιχμαλωσία μας, Άγγλος ιατρός βοηθούσε στον Χώρο Εκτάκτων Περιστατικών, που είχε διαμορφωθεί σε ένα κελί της φυλακής και σίγουρα δεν ήταν άνετος. Αυτό όμως, είναι μια μεμονωμένη περίπτωση και δεν καταργεί το γεγονός, ότι η Παραβίαση του Δικαίου του Πολέμου προήλθε από τη βρετανική διοίκηση και τους Άγγλους, κυρίως, μέσω της παρακίνησης του κρητικού πληθυσμού για την πραγματοποίηση του πρόστυχου και ύπουλου χαρακτήρα «συμμοριτοπόλεμου», που στοίχισε τη ζωή σε έναν αριθμό Γερμανών στρατιωτών. Τα επαπειλούμενα μέτρα αντιποίνων της Ανώτατης Διοίκησης Των Ενόπλων Δυνάμεων έχουν, εξαιτίας αυτού, κάποια βάση!» Αυτά τα λέει ένας άνδρας, ο οποίος απολάμβανε τον ίδιο σεβασμό, παλιότερα ως πρωταθλητής της πυγμαχίας και σήμερα, ως δεκανέας. Ένας άνδρας, που συμμετείχε στις σκληρές μάχες και περιγράφει τώρα, αυτά που είχε δει με τα ίδια του τα μάτια.

Σελίδες 2-3 (περίληψη)

Πίνακας τίτλων στρατιωτικών άρθρων και πολεμικών ανταποκρίσεων σε γερμανικά έντυπα.

Σελίδα 4 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση-με μια φωτογραφία- σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο:

« Οι Αλεξιπτωτιστές δραστηριοποιούνται πλήρως»

(μετάφραση) Οι Αλεξιπτωτιστές δραστηριοποιούνται πλήρως.

Κρίσιμες ημέρες κατά την κυρίευση της Κρήτης.

Ο εξέχων στρατιωτικός μας συνάδελφος, λοχαγός Δρ Rathke, επέστρεψε αυτές τις μέρες από ένα ταξίδι του στην Κρήτη. Στην παρακάτω έκθεση καταθέτει στην Κοινή Γνώμη, άγνωστες, έως τώρα, πτυχές αυτής της ηρωικής επέμβασης, με την οποία επιτεύχθηκε να περιέλθει στη γερμανική κατοχή, αυτή η στρατηγικής σημασίας θέση. Με δεδομένο ότι οι συνθήκες στην Ανατολή, βαίνουν αυτό το τωρινό χρονικό διάστημα προς το συμφέρον μας, θεωρούμε ότι το χρωστάμε στους Γενναίους, που πολέμησαν και πέθαναν στην

Κρήτη, εάν δια φωτίσουμε, μέσω της συνεισφοράς αυτής, ακόμα περισσότερο τις δράσεις τους.

I

Έχουν περάσει ήδη έξι εβδομάδες περίπου, που η Έκθεση του Γερμανικού Στρατού ανακοίνωσε τη λήξη των μαχών στο νησί της Κρήτης και μας φαίνεται ωστόσο, ότι αυτό το γεγονός συνέβη μόλις σήμερα. Από τα πρόσφατα στρατιωτικά συμβάντα στην Ανατολή συνεπάγεται, ότι από τις αναρίθμητες ηρωικού χαρακτήρα δράσεις της εκστρατείας αυτής υπάρχει μεγάλος συσχετισμός με τις πολεμικές εξελίξεις, που σημειώνονται εν τον παρόντα χρόνο. Εδώ ανήκει και η ηρωική επέμβαση των Ενόπλων Δυνάμεων μας στην Κρήτη. Θα καταλάβει στις σελίδες της ιστορίας αυτού του πολέμου την ίδια θέση, ισότιμη με αυτή στο Νάρβικ.

Καθώς το αεροσκάφος από το Φάληρο, πλησίον της Αθήνας, πετούσε σχεδόν μια ώρα, με νότια κατεύθυνση, φάνηκε ξαφνικά η θάλασσα, που μας περίβαλλε έως τότε από παντού, να διακόπτεται από ένα μεγάλου μεγέθους φραγμό. Από την καταχνιά της θάλασσας, με μπλε χρώμα, υψώθηκε στα δεξιά και αριστερά με μουντά και απειλητικά καρστικά βουνά, που προεκτείνονταν τις περισσότερες φορές έως τη θάλασσα, το νησί της Κρήτης. Αποδεικνύει, από αυτή την πρώτη εντύπωση, στον θεατή την σπουδαιότητα της στρατηγικής της θέσης και δηλώνει ότι μόνο με επιμονή θα κατορθώνονταν η κατοχή της. Διακρίνεται δίχως άλλο ότι: « όποιος ελέγχει αυτό το νησί, καθίσταται κύριος της Ανατολικής Μεσογείου, μπλοκάρει, ταυτόχρονα, την πρόσβαση επίσης στο Αιγαίο και με αυτό την είσοδο στα Δαρδανέλια και τη Μαύρη Θάλασσα».

Το Λονδίνο ανέμενε την επίθεση.

Το νησί δεν έδειχνε εξαρχής δελεαστικό. Σε αντίθεση με την αρχαιότητα, τα κατηφορίζοντας κάτω βουνά ήταν σε μεγάλη έκταση γυμνά, διασχίζονταν από βαθιά φαράγγια και καλύπτονταν από διαβρώσεις βράχων. Στους πρόποδες τους, μόνο, εκτείνονταν γκριζοπράσινοι ελαιώνες και σε λίγες μόνο θέσεις υπήρχαν, σαν τις οάσεις σε μια μονότονη έρημο, διασκορπισμένες εκτάσεις πρασίνου, στις οποίες υψώνονταν με εντυπωσιακό τρόπο μουντά βουνά, με υψόμετρο έως δύο χιλιάδες πεντακόσια μέτρα. Τα μεγάλα αστικά κέντρα του νησιού, που ήταν όλα συνολικά στον βορρά, βρίσκονταν σε τέτοιες γόνιμες πεδιάδες και φυσικά βρισκόταν ακόμα εκεί τα αγγλικά αεροδρόμια, που η κατοχή αυτών μαζί με τον Κόλπο της Σούδας, ανατολικά των Χανίων, αποτελούσε για τους Άγγλους το σπουδαιότερο σημείο του νησιού.

Η Αγγλία ανέμενε, μετά την κατάκτηση της Ελλάδας, μια γερμανική επίθεση στην Κρήτη. Επειδή φαινόταν αδύνατη μια προσάραξη γερμανικών πλοίων, λαμβανομένου υπόψη της θαλάσσιας κυριαρχίας από τον Αγγλικό Βασιλικό Στόλο, αυτή η επίθεση θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί μόνο από αέρα. Οι στόχοι της επίθεσης ήταν ξεκάθαροι: θα ήταν αρχικώς τα αεροδρόμια. Όχι μόνο δεν υφίστατο πια το στοιχείο του αιφνιδιασμού για τη χρονική στιγμή της επέμβασης, αλλά ο εχθρός ήταν επίσης σε θέση να προβεί σε άρτιες προετοιμασίες για την υποδοχή του αντιπάλου. Παντού, στα γύρω από το αεροδρόμιο υψώματα είχε εγκατασταθεί Βαρύ Πυροβολικό, στους δρόμους βρισκόταν σε ετοιμότητα τεθωρακισμένα οχήματα, να εφορμήσουν εναντίων των, μόλις προσγειωμένων, αλεξιπτωτιστών, κάτι που ήταν απόλυτα κατανοητό, καθώς ο Τσόρτσιλ είχε δηλώσει λίγο πριν, με απόλυτη σιγουριά, ότι η Κρήτη θα πρέπει να κρατηθεί.

Η ρίψη στο Μάλεμε

Πρέπει να εκτιμηθεί δεόντως ο ηρωισμός των μονάδων Αλεξιπρωτιστών, που παρά αυτών των καλά οργανωμένων προετοιμασιών του αντιπάλου ρίχθηκαν από τα Junker 52, το πρωί της 20. Μαΐου, στα διατασσόμενα αεροδρόμια. Αυτά ήταν τα τρία αεροδρόμια του Μάλεμε, του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου. Μια ακόμα ισχυρή μονάδα προσγειώθηκε νοτίως της πρωτεύουσας των Χανίων, με αποστολή, προωθούμενη από το σημείο αυτό, να θέσει στην κατοχή της αυτόν τον σημαντικής σημασίας χώρο. Η ρίψη στο αεροδρόμιο του Μάλεμε είχε ευτυχή κατάληξη. Οι Άγγλοι εκδιώχθηκαν από το αεροδρόμιο και το δυτικό του τμήμα έμεινε σταθερά υπό γερμανική κατοχή. Δεν επιτεύχθηκε, ωστόσο, να εξουδετερωθούν οι εγκατεστημένες γύρω από τους λόφους Βαριές Πυροβολαρχίες του εχθρού, που δυσχεραίνουν σημαντικά τις περαιτέρω ρίψεις αλεξιπρωτιστών και κυρίως, καθιστούσαν αδύνατη την προσγείωση αεροσκαφών στο αεροδρόμιο, για την αποβίβαση μονάδων Στρατού Ξηράς. Τα αεροδρόμια, επίσης, του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου βρέθηκαν κατά την πρώτη έφοδο υπό τη γερμανική κατοχή. Η πίεση του αντιπάλου όμως, εδώ, έγινε σύντομα τόσο ισχυρή, με αποτέλεσμα να πρέπει τα αεροδρόμια να εκκενωθούν ξανά και οι επιτιθέμενοι να πρέπει αυτοί να υποχωρήσουν τώρα στα περιβάλλοντα υψώματα.

Η ομάδα, που είχε ριχθεί νοτίως της πρωτεύουσας των Χανίων, είχε περιέλθει εν τω μεταξύ σε πολύ δυσχερή θέση. Είχε επιλεχθεί, έπειτα από εναέρια αναγνώριση, ένας ελαιώνας εκεί, ως χώρος ρίψης, που θα πρόσφερε στους αλεξιπρωτιστές μετά τη ρίψη τους, καλή κάλυψη και τη δυνατότητα μιας άμεσης συγκέντρωσης. Ο πυκνός αυτός ελαιώνας εμπόδιζε όμως, να εντοπιστεί από τον αέρα, ότι οι Άγγλοι είχαν, εκεί, δημιουργήσει μια άρτια θέση υπεράσπισης για την πρωτεύουσα των Χανίων. Οι Γερμανοί Αλεξιπρωτιστές υπέστησαν βαριές απώλειες, επειδή ένα μέρος, αυτών που ρίχθηκαν μεμονωμένα, βρέθηκε αντιμέτωπο στο έδαφος με τους σκοπευτές του εχθρού, που είχαν χωθεί στο σκαμμένο έδαφος μεταξύ των κορμών των ελαιόδεντρων και είχαν έτσι καλυφθεί με επιδέξιο τρόπο. Σε αυτούς τους ελαιώνες βρίσκονται σήμερα μερικοί σταυροί, που υποδηλώνουν τον ηρωικό αγώνα αυτών των επαινεμένων ανδρών. Όπως διασχίζει εδώ αυτό το μέρος, εκπλήσσεται, πως μπόρεσαν κάποτε, κάποιοι από αυτούς τους ήρωες να γλιτώσουν τη ζωή τους. Το ό,τι η πλειοψηφία αυτών κατόρθωσε παρ' όλα αυτά να σωθεί, είναι μια απόδειξη για την εξαιρετική εκπαίδευση των αλεξιπρωτιστών μας όπως και για τη συνεχώς αποδεικνυόμενη υπεροχή της γερμανικής στρατιωτικής διοίκησης σε αυτόν τον πόλεμο.

Η υπεροχή της γερμανικής διοίκησης.

Η σωτήρια φυλακή.

Κανείς από τους γενναίους νέους μας δεν θα περίμενε φυσικά, ότι μια φυλακή θα τους έσωζε κάποτε τη ζωή. Συνέβη όμως εδώ. Νοτίως των Χανίων, στην κάτω πλευρά αυτού του ελαιώνα, που είχε φέρει σε μας συμφορά, βρίσκεται μια από τις πολλές στην Κρήτη φυλακή, ένα στενόμακρο άσπρο πλίνθινο κτήριο, που περιβάλλονταν από έναν ψηλό πέτρινο τοίχο. Αυτή κατέστη ένας φιλόξενος χώρος υπεράσπισης για τους αλεξιπρωτιστές μας, αφότου είχαν βγάλει τους κρατούμενους από τα κελιά τους και τους είχαν δραστηριοποιήσει σε ωφέλιμου χαρακτήρα εργασίες υπεράσπισης του συγκεκριμένου συγκροτήματος. Ο ένας μετά τον άλλο των γενναίων αλεξιπρωτιστών υποχωρούσε από τον μοιραίο ελαιώνα προς τα εκεί, έως ότου συγκεντρωθεί στον εν λόγω χώρο το μεγαλύτερο μέρος αυτής της μονάδας, μαζί και ο διοικητής της. Από τη σύμπτυξη των εδώ συγκεντρωμένων δυνάμεων σχηματίστηκε τώρα μια, τουλάχιστον, αξιόμαχη ομάδα άμυνας, που μπόρεσε να εφοδιαστεί με το απαραίτητο στρατιωτικό υλικό μέσω αέρος. Οποσδήποτε, η κατάσταση δεν ήταν ακόμα τώρα και τόσο ρόδινη. Λίγες εκατοντάδες μέτρα βορειότερα, στην άκρη του χωριού Γαλατάς, που το τελευταίο του σπίτι, ως ένα

μεσαιωνικό κάστρο, επιτηρούσε την περιοχή από το ύψωμα και είχε δοθεί στο βουνό το όνομα «Βουνό Κάστρου», βρίσκονταν σε καλά οχυρωμένες θέσεις πάνω στους λόφους, οι βασικοί πυρήνες των αγγλικών στρατευμάτων, εφοδιασμένα με Βαρύ Πυροβολικό και τεθωρακισμένα άρματα μάχης και ήταν κυριολεκτικά ζήτημα ωρών, το πότε θα «αποτελειώσει» ο κατά πολύ υπερέχων αντίπαλος το «σπιτάκι» κάτω εκεί στην κοιλάδα. Η φήμη, που ο Γερμανός στρατιώτης απέκτησε σε αυτόν τον πόλεμο, θα πρέπει να επιφέρει εδώ καρπούς. Ο αντίπαλος δεν θα πρέπει να το τολμήσει.

Η μάχη βρίσκεται προ των πυλών.

Η μάχη επίκειντο το βράδυ της 20^{ης} Μαΐου. Η κατάσταση ήταν η εξής: Οι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές, που είχαν από αέρα ενισχυθεί για τη διάρκεια της ημέρας, όπως και για τις επόμενες, είχαν φωλιάσει σε πολλές θέσεις του νησιού. Βρίσκονταν όμως αντιμέτωποι με έναν τρείς με τέσσερις φορές ισχυρότερο αντίπαλο και εάν δεν κατορθώνονταν να αποβιβαστούν μονάδες του Στρατού Ξηράς, με κλειστό σχηματισμό, σε ένα σημείο του νησιού, θα είχε σφραγιστεί με δυσάρεστο τρόπο η μοίρα των γενναίων αλεξιπτωτιστών, που δεν είχαν καμία επαφή μεταξύ τους λόγω των μεγάλων αποστάσεων στο νησί και εξαιτίας αυτού δεν μπόρεσαν επίσης να δραστηριοποιηθούν μαζικά. Η μοίρα τους κρέμονταν από μια κλωστή.

Η γερμανική διοίκηση ήταν φυσικά γνώστης αυτής της κατάστασης. Η αερομεταφορά μονάδων Στρατού Ξηράς ήταν από την αρχή στα σχέδια της διοίκησης. Υπήρξε αρχικά η σκέψη προς το βρισκόμενο κεντρικά Ηράκλειο, που διάθετε το αρτιότερο αεροδρόμιο. Επειδή όμως τελούσε υπό την αγγλική κατοχή, έπρεπε να αλλάξει ο αρχικός σχεδιασμός. Πάρθηκε τότε η απόφαση για μια απόπειρα προσγείωσης πλησίον του Μάλεμε και ταυτόχρονα για μια μετακίνηση, προς τα εδώ, ενός στολίσκου μηχανοκίνητων ψαροκάικων, που θα μετέφεραν κυρίως φορτηγά ζώα και Βαρύ Οπλισμό.

Η τύχη της νηοπομπής.

Η μοίρα αυτής της «Νηοπομπής Ελαφριών Σκαφών» είχε τραγική κατάληξη. Είχαν συγκεντρωθεί σε διάφορα ελληνικά λιμάνια εκατό ψαροκάικα, είχαν φορτωθεί στην Χαλκίδα της Εύβοιας και είχαν ξεκινήσει τη διαδρομή τους, συνοδευόμενα εν μέσω ισχυρής αεροπορικής προστασίας. Φαίνονταν σχεδόν περιττό, που τα συνόδευε ακόμα ένα ιταλικό αντιτορπλικό, επειδή οι Άγγλοι δεν θα τολμούσαν να παρενοχλήσουν την πομπή, που θα πραγματοποιούταν κατά τη διάρκεια της ημέρας. Δυστυχώς ήρθαν όλα ανάποδα. Διάφορα αρνητικά συμβάντα, όπως μεταξύ άλλων μηχανικές βλάβες, καθυστέρησαν την άφιξη, με αποτέλεσμα ο μικρός στόλος να αφιχθεί στη θαλάσσια περιοχή της Κρήτης, μόλις κατά τη διάρκεια της νύχτας. Ήταν τόσο πολύ κοντά στη ξηρά, μπορούσε κάποιος σχεδόν να την αγγίξει με τα χέρια, όταν εμφανίστηκαν ξαφνικά τρία Βαριά Αγγλικά Αντιτορπλικά και βομβάρδισαν με ένα χαλάζι βλημάτων τα ανυπεράσπιστα σκάφη. Το μικρό σε μέγεθος αντιτορπλικό αμύνθηκε όπως ένα λιοντάρι. Δεν βοήθησε όμως. Ένας σημαντικό μέρος των σκαφών βυθίστηκε, τα υπόλοιπα έστριψαν με κατεύθυνση τον Πειραιά. Ένας αριθμός Ορεινών Κυνηγών, που προορίζονταν για την επέμβαση στην Κρήτη, βρήκε με πολλούς γενναίους ναυτικούς τον θάνατο. Αυτή ήταν η τραγική μοίρα της «Νηοπομπής Ελαφριών Σκαφών», ένα από τα δυσάρεστα γεγονότα αυτού του πολέμου, που δεν θα μπορούσε να αποφευχθεί ακόμα και αν διεξάγονταν οι καλύτερες προετοιμασίες και ο επιμελέστερος σχεδιασμός. Ακόμα και αυτή η απώλεια έβριθε του ηρωισμού των δικών μας στρατιωτών. Την επόμενη ημέρα αφίχθηκαν σαράντα έξι ναυαγοί, σώοι, πλησίον του Μάλεμε. Είχαν σωθεί πάνω σε φουσκωτές λέμβους. Όταν έφτασαν, δεν φορούσαν κυριολεκτικά τίποτα στο σώμα τους. Επειδή οι φουσκωτές βάρκες ήταν υπερφορτωμένες, έπρεπε να πετάξουν σταδιακά όλα

τα ρούχα, τις μπότες και τα κράνη τους στη θάλασσα. Μόνο ένα μετέφεραν: τα όπλα τους! Είχαν σώσει τα τυφέκια, τα πολυβόλα και τα πολεμοφόδια, επειδή αυτά τους φαίνονταν σημαντικότερα από όλα τα άλλα. Δεν υπάρχουν λέξεις, να υμνήσουμε αυτόν τον ηρωισμό.

Σελίδα 5 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Μεραρχία Ορεινών Κυνηγών αποβιβάζεται εν μέσω εχθρικών πυρών*».

(μετάφραση) Μεραρχία Ορεινών Κυνηγών αποβιβάζεται εν μέσω εχθρικών πυρών.

Η ριψοκίνδυνη «Επιχείρηση Κρήτη» στέφθηκε με επιτυχία.

Η βοήθεια προς τους αλεξιπτωτιστές στην Κρήτη είχε αρχικά έρθει με τα πλοία. Αυτό που τώρα θα ακολουθούσε ήταν τα γενναία Junkers 52! Ήδη το πρωί της δεύτερης ημέρας εμφανίστηκαν κάμποσα αεροσκάφη με Ορεινούς Κυνηγούς, που επιχείρησαν να προσγειωθούν στο βρισκόμενο κάτω από τα βλήματα του πυροβολικού αεροδρόμιου του Μάλεμε. Έδειχνε ως ένα μάταιο εγχείρημα, επειδή τα αεροσκάφη, ακόμα και εάν κατόρθωναν να αποβιβάσουν τους Ορεινούς Κυνηγούς, θα βάλλονταν σίγουρα από τα βλήματα και έτσι θα χάνονταν. Η προσπάθεια αυτή έπρεπε, επομένως, να διακοπεί προσωρινά. Το απόγευμα, όμως, εμφανίστηκαν τα αεροσκάφη ξανά, συνοδευόμενα από τις επευφημίες των αλεξιπτωτιστών και επιχειρούσαν τώρα το μεγάλο ρίσκο. Το ένα αεροσκάφος μετά το άλλο προσγειώνονταν στο δυτικό τμήμα του αεροδρομίου ή απλά στην ακτή, έχοντας ως συνέπεια κάποια αεροσκάφη να υποστούν ρήγματα, αλλά μπόρεσε, επιτέλους, να αποβιβαστεί το πρώτο Τάγμα Ορεινών Κυνηγών. Με τον ένα άνδρα μετά τον άλλο, έχοντας μαζί τους όλο αυτό το στρατιωτικό υλικό που θα έκαναν χρήση, σέρνοντας τα Ελαφρά Ορεινά Κανόνια λόγω έλλειψης φορτηγών ζώων, όχι με όλα, αλλά με τα απολύτως απαραίτητα βοηθητικά μηχανήματα, κατόρθωσε να αποβιβαστεί ένα απόλυτα αξιόμαχο τάγμα με την ακλόνητη πρόθεση: «θα τα καταφέρουμε!».

Και πως το κατάφεραν! Πριν ακόμα πατήσουν καλά καλά στο έδαφος, οι γενναίοι άρχισαν την επίθεση. Δεν προχώρησαν κατευθείαν σε επίθεση εναντίων των εχθρικών κανονιών που είχαν αποκλείσει το αεροδρόμιο, αλλά γλίστρησαν αθόρυβα ως έμπειροι ορειβάτες στα μονοπάτια των απόκρημνων βουνών και εμφανίστηκαν ξαφνικά την επόμενη ημέρα στα νώτα των Βρετανών πυροβολητών, που τα ξεμόνταραν τάχιστα και εξαφανίστηκαν με τα πυροβόλα τους. Το αεροδρόμιο του Μάλεμε ήταν τώρα ελεύθερο και μπόρεσε έτσι να συνεχιστεί η προσγείωση σε μεγάλη έκταση. Στις 22 Μαΐου αφίχθη ο στρατηγός Ringel, που φέρει σήμερα τον Σιδηρού Σταυρό, μαζί με το επιτελείο του. Ανέλαβε τη διοίκηση όλων συνολικά των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί και διάταξε την, εν τω μεταξύ, αποβιβαζόμενη Μεραρχία του Ορεινών Κυνηγών για επίθεση εναντίων των αγγλικών βάσεων. Αυτό απαιτούσε μια υπερπροσπάθεια τεραστίων διαστάσεων. Ένα εκ των Συνταγμάτων του κάλυψε, αυτή την ημέρα, μια απόσταση εκατό χιλιομέτρων πάνω σε δύσβατα ορεινά εδάφη, όπου εκεί έπρεπε να ξεπεραστούν υψομετρικές διαφορές μέχρι των τριών χιλιάδων μέτρων, χωρίς φορτηγά ζώα, με μια ζέστη που άγγιζε τους πενήντα τέσσερεις βαθμούς σε ένα υψόμετρο των χιλίων εκατό μέτρων, κάθε άνδρας φορτωμένος με στρατιωτικό εξοπλισμό σαράντα έως πενήντα κιλών. Όλα έπρεπε να κουβαληθούν, νερό, πολεμοφόδια και σίτιση και η μονάδα δεν διάθετε ούτε ένα τυφέκιο. Το ριψοκίνδυνο εγχείρημα στέφθηκε παρά ταύτα με επιτυχία.

Η έφοδος στο «Βουνό με το Κάστρο».

Στις 25 Μαΐου απωθήθηκαν οι Άγγλοι κατόπιν μιας συγκεντρωτικής επίθεσης στα εδάφη του λόφου πριν τα Χανιά, εκεί όπου στην κοιλάδα, πλησίον της φυλακής του Γαλατά, οι ριγμένες, στις 20 Μαΐου, μονάδες αλεξιπτωτιστές περίμεναν ενισχύσεις. Ο στρατηγός Ringel δεν έλαβε μια βιαστική απόφαση. Γνώριζε ότι δεν θα μπορούσε να διακινδυνεύσει μια επίθεση που θα μπορούσε να οδηγήσει σε αποτυχία. Έτσι, προετοίμασε, βάσει σχεδίου, την έφοδο εναντίον του «Βουνού με το Κάστρο», λαμβάνοντας υπόψη την τακτική μάχης των Ορεινών Κυνηγών του και σύμφωνα με τη βασική αρχή: «κάθε σταγόνα ιδρώτας εμποδίζει μια σταγόνα αίματος». Βρίσκονταν στην διάθεση του μόνο δώδεκα Ορεινά Πυροβόλα και εννέα Ελαφρά Πυροβόλα, ενώ οι Άγγλοι διαθέταν άφθονα Βαριά Πυροβόλα και τεθωρακισμένα άρματα μάχης. Εκτός αυτού, ο αντίπαλος, νεοζηλανδικές και αυστραλιανές μονάδες, μάχονταν με σθένος και με επιδέξια κάλυψη. Η έφοδος πραγματοποιήθηκε ωστόσο με επιτυχία, αφού λίγο πριν Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης είχαν στείλει τις θανατηφόρες βολές στις εχθρικές οχυρώσεις. Τα υψώματα κυριεύθηκαν. Τα Χανιά καταλήφθηκαν στις 28, το Ρέθυμνο στις 29 Μαΐου και με αυτόν τον τρόπο μπόρεσαν να απελευθερωθούν οι εκεί βρισκόμενοι αλεξιπτωτιστές από την πολιορκία. Οι αγγλικές θέσεις υπέστησαν τώρα αφόρητη πίεση. Επίσης, το Ηράκλειο εκκενώθηκε από τους Άγγλους και καταλήφθηκε στις 1 Ιουνίου από την ριγμένη από αέρα, εν τω μεταξύ, ενισχυμένη εκεί μονάδα Αλεξιπτωτιστών. Όσοι από τους αντιπάλους δεν είχαν σκοτωθεί ή πιαστεί αιχμάλωτοι, τράπηκαν σε άτακτη φυγή μέσω των βουνών, προς νότο, στο μοναδικό εκεί υπάρχον λιμάνι των Σφακίων, για να σώσουν τουλάχιστον τη ζωή τους.

Εκεί διεξάχθηκε η τελευταία μάχη, που επέφερε μια ακόμα έκπληξη. Έως τώρα θεωρούταν ότι η Κρήτη υπερασπιζονταν μόνο από μια Μεραρχία Άγγλων. Καθώς όμως δύο Τάγματα Ορεινών Κυνηγών προωθήθηκαν προς νότο για μια συγκεντρωτική επίθεση εναντίον των Σφακίων, παρατηρήθηκε από τα υψώματα πως ο δρόμος εκεί κάτω ήταν γεμάτος από στρατιώτες και βγήκε έτσι το συμπέρασμα ότι ήταν μια μονάδα σε φυγή αποτελούμενη από τουλάχιστον δύο χιλιάδες στρατιώτες. Η έκπληξη κατέστη μεγάλη, καθώς έπειτα, μετά την επίθεση παραδόθηκαν οχτώ χιλιάδες επτακόσιοι στρατιώτες και διακόσιοι τριάντα πέντε αξιωματικοί. Δεν υπήρχαν στρατηγοί μεταξύ αυτών. Τους είχαν παραλάβει αγγλικά πλοία ήδη μια ημέρα πριν.

Οι κουρασμένοι από τον πόλεμο Άγγλοι.

Αφότου πραγματοποιήθηκε εξονυχιστικός έλεγχος στα βουνά της Κρήτης, βρέθηκαν στα χέρια των Γερμανών δεκατρείς χιλιάδες εκατό είκοσι τρείς συνολικά Βρετανοί αιχμάλωτοι. Κάμποσες ακόμα ημέρες μετά το πέρας των μαχών μπορούσε κάποιος να βιώσει ότι εκατοντάδες Άγγλοι, σε πλήρη τάξη και με τους αξιωματικούς τους στην κεφαλή, παρουσιάζονταν στις γερμανικές διοικητικές αρχές για να τεθούν σε καθεστώς αιχμαλωσίας. Ήταν αναμφισβήτητο: είχαν βαρεθεί τον πόλεμο. Ήταν τα ίδια συνεχώς συντάγματα, που το Λονδίνο τοποθετούσε στις πιο επικίνδυνες περιοχές: στο Namfos, στην Andalsnes, στη Δουνκέρκη, στον Όλυμπο και στις Θερμοπύλες. Τώρα, αυτές οι τελευταίες μονάδες στην Κρήτη είχαν την ίδια μοίρα. Ήταν κουρασμένες από τον πόλεμο. Κατά τη διάρκεια ενός προσκλητηρίου στην Κρήτη διάβασε ο Ανώτατος Διοικητής τους, στρατηγός Freyberg, τη διαταγή του Τσόρτσιλ, σύμφωνα με την οποία η Κρήτη έπρεπε να κρατηθεί μέχρι και τον τελευταίο στρατιώτη. Έτσι ανέφεραν. Ξέσπασαν γέλια στις γραμμές των στρατιωτών. Σύμφωνα με τις έως τώρα εμπειρίες τους, κανείς δεν πίστευε πλέον στην προβολή κάποιας αντίστασης. Η με ακατάπαυστο ρυθμό υποχώρηση τους, παρά της αντίθετης διαβεβαίωσης από τη διοίκηση τους, είχαν κλονίσει σε μεγάλο βαθμό το ηθικό αυτών των γενναίων. Ο πόλεμος είχε για αυτούς

τελειώσει και είχαν υποταχτεί σε αυτό, χωρίς να προσπαθήσουν πλέον να προβάλουν αντίσταση, μολονότι τα στρατόπεδα αιχμαλώτων ήταν περιφραγμένα από λεπτά συρματοπλέγματα και δεν υπήρχαν εν τέλει καθόλου ομάδες περιφρούρησης. Ένα μόνο θεωρούσαν ως το πιο σημαντικό: να μην βρίσκονται μαζί με τους Έλληνες. Έτσι φαίνονταν η εκτίμηση των Άγγλων για τους συμμάχους τους έως και την τελευταία στιγμή.

Το δράμα της Κρήτης, που απειλούταν να εξελιχθεί σχεδόν σε μια τραγωδία που είχε κοστίσει πολλές ζωές και είχε απαιτήσει συνάμα περισσότερο πόνο και ιδρώτα, δεν στερούταν εν τέλει από ένα ηγαιό χιούμορ. Μόνο μια ερώτηση τέθηκε με σοβαρότητα: το νησί εάν το είχαν κυριεύσει οι Αλεξιπρωτιστές ή οι Ορεινοί Κυνηγοί. Όποιος διαβάσει αυτή την περιγραφή που βασίζεται στην εξιστόρηση πολλών συμμετεχόντων στις μάχες και στηρίζεται στην προσωπική άποψη, θα διακρίνει ότι οι αλεξιπρωτιστές δεν θα τα είχαν καταφέρει χωρίς τη συνδρομή των Ορεινών Κυνηγών και επιπλέον, οι Ορεινοί Κυνηγοί δεν θα μπορούσαν να αποβιβαστούν, εάν οι αλεξιπρωτιστές προηγουμένως δεν είχαν τολμήσει αυτή την ηρωική τους επέμβαση. Κανένας εκ των δύο δεν επιτρέπεται να διαφιλονικεί για το τρόπο της νίκης. Είχαν δώσει ενωμένοι ένα φωτεινό παράδειγμα της υποδειγματικής μεταξύ τους συνεργασίας, κατά την οποία βγήκε το συμπέρασμα της λύσης του γρίφου σχετικά με την επιτυχία μας σε αυτόν τον πόλεμο.

Σελίδες 6-7 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Η επίθεση στην Κρήτη*».

(μετάφραση) Η επίθεση στην Κρήτη

Η τολμηρότερη όλων από τις δράσεις του Γερμανικού Στρατού.

Η επίθεση που πραγματοποίησαν οι Γερμανοί Αλεξιπρωτιστές και οι αερομεταφερόμενες μονάδες την Κυριακή εναντίων του νησιού της Κρήτης, αναγνωρίζεται και εκτιμάται σε όλο τον κόσμο ως η πιο τολμηρή εκ των πολλών στρατιωτικών επιχειρήσεων, που ο Γερμανικός Στρατός έχει διεξάγει στο διάστημα των είκοσι ενός μηνών αυτού του πολέμου. Γνωρίζουμε ότι οι μαχητές όλων των Γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων έχουν επιδείξει ένα απaráμιλλο στρατιωτικό πνεύμα. Βιώσαμε πως οι Γερμανοί στρατιώτες ξεπέρασαν με πείσμα και σθένος όλα τα εμπόδια, που ο εχθρός μας είχε θέσει με δεξιοτεχνική τακτική στον δρόμο τους. Επρόκειτο για καταφύγια, για ναρκοθετήσεις και οχυρώσεις στα βουνά: από το Besfiden έως το Σομμ, από τη γραμμή Μαζινό έως τις χαράδρες του Ολύμπου, τα πάντα υπερνικήθηκαν από τους στρατιώτες μας σε πολύ σύντομο χρόνο. Αυτή ήταν η κοινή πεποίθηση όλων από την εποχή της κατάρρευσης της Γαλλίας και επιβεβαιώθηκε για ακόμα μια φορά την άνοιξη από την πτώση του νοτιοφλαμανδικού κράτους ότι κανένας εχθρός δεν μπορεί να αντισταθεί στην εισβολή των γερμανικών στρατιωτικών σχηματισμών. Ο συνδυασμός του στρατιωτικού πνεύματος, των πιο σύγχρονων όπλων και της ιδιοφυούς διοίκησης, μοναδικής στην ιστορία, πέτυχε αυτές τις νίκες με «Αστραπιαίες Επιθέσεις», που κανείς στο εξωτερικό δεν τις θεωρούσε ως εφικτές. Σε καμμία περίπτωση δεν ήταν η τεχνική της μάχης ή ο στρατιωτικός εξοπλισμός-ήταν ύψιστης σημασίας- ο μοναδικός από μόνος του καθοριστικός παράγοντας για την επιτυχία. Δεν θα ωφελούσε σε τίποτα χωρίς το τολμηρό και θαρραλέο πνεύμα, που εφάρμοζε αυτή την τεχνική για την επίτευξη της νίκης. Δεν υπήρχε, επίσης, καμία συγκεκριμένη διαδικασία, καμία συνταγή νίκης, που θα μπορούσε να εφαρμοστεί παντού και πάντα και θα μπορούσε από μόνη της να εγγυηθεί για την επιτυχία. Εκεί, επίσης, όπου η συνεργασία μεταξύ των μονάδων τεθωρακισμένων αρμάτων μάχης και των μονάδων Εφόδου δεν ήταν εφικτή, αποδεικνύονταν το ηθικό μάχης των Γερμανών στρατιωτών ως αξιόπιστο και επικρατούσε έναντι των εχθρών. Η γερμανική διοίκηση μπορεί να τολμήσει με αυτούς τους άνδρες το πιο θαρραλέο.

Το έπραξε στην Κρήτη. Εκεί, όλοι οι άσσοι βρίσκονταν στα χέρια του εχθρού. Το νησί, δέκα φορές σχεδόν μεγαλύτερο σε έκταση από το Ρύγκεν και κατά το ένα τρίτο μεγαλύτερο από τη Ζηλανδία της Δανίας, είναι γεμάτο από απόκρημνες οροσειρές. Ο γεωγραφικός του χαρακτήρας, που διευκολύνει την υπεράσπιση του, έχει πλήρως διακριθεί από τον εχθρό και έχει η στρατηγική του αξία βάση σχεδίου εκμεταλλευτεί. Εδώ και εβδομάδες έχει οχυρωθεί σε μεγάλη κλίμακα. Η συγκέντρωση εχθρικών ναυτικών δυνάμεων της προσφέρει προστασία εναντίων μιας εισβολής από τη θάλασσα. Η απόσταση της από την ηπειρωτική Ελλάδα ανέρχεται, μεταξύ του Ακρωτηρίου Ταινάρου και του Όρμου της Σούδας, στα πάνω από τα εκατό χιλιόμετρα. Οι δυνατότητες αεραπόβασης είναι περιορισμένες. Οι Άγγλοι προσπάθησαν ωστόσο να μεταφέρουν τόσες πολλές μονάδες της αεροπορίας τους εκεί, που θα τις στερούταν συνεχώς από τα άλλα πεδία μάχης.

Πριν περάσουν καλά καλά τρεις εβδομάδες από την εκδίωξη τους από την ηπειρωτική Ελλάδα, οι Βρετανοί φαίνονται επίσης εδώ, σε αυτό το νοτιότερο τμήμα της Ευρώπης, το οποίο ακόμα κατείχαν μετά την εγκατάλειψη από αυτούς όλων συνολικά των ελληνικών νησιών, να δέχονται επίθεση. « Βρέχει ξαφνικά Γερμανούς στρατιώτες από τον ουρανό σαν κομφετί»: με αυτή την όχι και τόσο καλαισθητή σύγκριση αποδίδουν οι Άγγλοι ανταποκριτές την έκπληξη που κυρίευσε τους Βρετανούς αναφορικά με τη γερμανική απόβαση στην Κρήτη. Μα τι θάρρος επέδειξαν αυτοί: οι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές και οι αερομεταφερόμενες μονάδες έπρεπε να δώσουν μάχη εναντίων των τεθωρακισμένων και των Βαρέων Πυροβόλων των Βρετανών. Απειλούταν από τον Αγγλικό Βασιλικό Στόλο. Η Βρετανική Βασιλική Αεροπορία είχε απέναντί τους τις ίδιες ευκαιρίες όπως περίπου η Γερμανική Αεροπορία απέναντι στη βρετανική υπεράσπιση. Κυριεύτηκαν παρά ταύτα τα σημαντικότερα στρατηγικά σημεία του νησιού. Τέσσερις ημέρες μετά την έναρξη της επιχείρησης προκύπτει από την Έκθεση του Γερμανικού Στρατού ότι οι μονάδες του Γερμανικού Στρατού Ξηράς και της Αεροπορίας είχαν επιτεθεί από κοινού και είχαν καταλάβει το δυτικό τμήμα της Κρήτης.

Καθώς οι στρατιώτες μας κατόρθωσαν, κάτω από τις δυσκολότερες συνθήκες, που μπορεί κάποιος να φανταστεί, να δημιουργήσουν μια σταθερή βάση για τις επιχειρήσεις τους εναντίων τμημάτων του Βρετανικού Στρατού Ξηράς, επιτεύχθηκε ακόμα, η Αγγλική Αεροπορία να ηττηθεί πάνω από την περιοχή αυτή. Η διαπίστωση σχετικά με τη γερμανική κυριαρχία στους αιθέρες πάνω από αυτή την εμπόλεμη ζώνη εγγυάται την ευνοϊκή συνέχιση αυτών των μεγάλης κλίμακας και θαρραλέων επιχειρήσεων. Σήμαινε επίσης συνάμα μια σοβαρής μορφής απειλή για τον Αγγλικό Βασιλικό Στόλο, πάνω στον οποίο, ακόμα και σήμερα, στηρίζονται όλες οι ελπίδες των Βρετανών. Έχει ξεσπάσει μια μεγάλη κλίμακας μάχη μεταξύ της Γερμανικής Αεροπορίας και του Αγγλικού Πολεμικού Ναυτικού στην περιοχή γύρω από την Κρήτη. Οι βαριές απώλειες, που έχει ήδη υποστεί ο εχθρικός στόλος εδώ, έχουν προκαλέσει στο Λονδίνο ένα τεραστίου μεγέθους σάστισμα. Το ρίσκο που παίρνει η αγγλική ναυτική δύναμη εδώ είναι μεγάλο και θα μεγαλώσει ακόμα περισσότερο εξαιτίας του ισχυρού πλήγματος που δέχονται ταυτόχρονα οι δυνάμεις του εχθρού με τη βύθιση ενός καταδρομικού πλοίου από το Γερμανικό Πολεμικό Ναυτικό μερικά χιλιάδες ναυτικά μίλια στα βορειοδυτικά. Κάθε προσπάθεια ωστόσο, να μειωθεί ο κίνδυνος για τα δικά μας πλοία στη νότια έξοδο του Αιγαίου Πελάγους, σημαίνει την εγκατάλειψη της στρατηγικά σπουδαίας θέσης, που δημιουργεί η Κρήτη στην Ανατολική Μεσόγειο.

Έτσι, ο Τσόρτσιλ εκδηλώνει τη νευρική του με παράλογο χαρακτήρα κατηγορίες εναντίων των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών, που τους κατηγορεί ότι έχουν πραγματοποιήσει ρίψη με στολές τις Νέας Ζηλανδίας. Ένας παράλογος και συνάμα κακόβουλος συλλογισμός! Γνωρίζουμε τους παράλογους ισχυρισμούς αναφορικά με το δήθεν καμουφλάρισμα των αποβιβαζόμενων γερμανικών μονάδων αλεξιπτωτιστών. Έχουν εκφρασθεί ήδη στη Νορβηγία και στην Ολλανδία. Κάθε φορά που προκαλούν αυτοί οι γενναίοι άνδρες σύγχυση στις τάξεις του εχθρού, διαδίδεται ο ισχυρισμός ότι δεν έχουν εμπλακεί στις μάχες με γερμανικές στολές. Η Έκθεση του Γερμανικού Στρατού έχει ξεκάθαρα επισημάνει αυτά τα ασύστολα ψεύδη και τα συνοδεύει με την προειδοποίηση ότι μια ενάντια στο Δίκαιο Του Πολέμου μεταχείριση των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών θα έχει σοβαρότατες συνέπειες για την Αγγλία. Η Γερμανία γνωρίζει τι χρωστάει στο ανήκουστο σθένος και ανδρεία καθώς και στο ατρόμητο θάρρος αυτών των ανδρών και όλοι οι Γερμανοί ενώνονται στην άκρατη επιθυμία, το πνεύμα μάχης τους σύντομα να συμβάλει στον ερχομό της τελειωτικής τους νίκης, ώστε σε αυτό το μακρινό νησί με την επέμβαση όλων των..(Σ.τιμ το εν λόγω κείμενο διακόπτεται σε αυτό το σημείο).

Σελίδα 8 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με μια φωτογραφία- σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 25.5.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Η Κρήτη εναντίων της Ευρώπης*».

(μετάφραση) Η Κρήτη εναντίων της Ευρώπης

Αν θέλει κάποιος να παρατηρήσει την ελληνική τραγωδία των ημερών μας που δεν είναι μάλιστα η πρώτη, που έχει διαδραματιστεί κατά τους τελευταίους αιώνες, πέφτει πάντα, με κάποιο τρόπο, στο ζήτημα της Κρήτης.

Η Κρήτη είναι κάτι περισσότερο από μια γεωγραφική έννοια. Έχει καταστεί ένα «πολιτικό πρόγραμμα», η προσωποποίηση της ελληνικής αντιπολίτευσης και του στασιασμού ενάντια σε κάθε υφιστάμενη αρχή. Ο ορισμός «Κρήτη» είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με το όνομα του, εδώ και πέντε χρόνια, εκλιπόντος Έλληνα πολιτικού, του Βενιζέλου. Αυτός έχει ενσαρκώσει στο πρόσωπο του όλα αυτά τα χαρακτηριστικά της Κρήτης και των κατοίκων της. Στηρίζονταν από τον λαό της Κρήτης, από ένα τμήμα των κατοίκων των υπολοίπων ελληνικών νησιών και από τους Μικρασιάτες πρόσφυγες.

Αυτό το νησί της Κρήτης, που περιλαμβάνει στα νότια του απόκρημνους βράχους, στα βόρεια του όμως ποικίλες διαμορφωμένες ακτές με προστατευόμενους κόλπους, με πόλεις που σφύζουν από ζωή, κατέχει μια ξεχωριστή θέση όχι μόνο στην ελληνική ιστορία, αλλά και στην ευρωπαϊκή. Δεν είναι βέβαιο ότι ο βασιλιάς Μίνωας έχει υπάρξει, αλλά έχει επηρεάσει σημαντικά την ιστορική πορεία της Κρήτης. Το ένα τέταρτο όλης της συνολικής ελληνικής επικράτειας αποτελείται από νησιά. Ο πυρήνας και η προέλευση αυτού του πολιτισμού, που εμείς ονομάζουμε Ελληνικό Πολιτισμό, βρίσκεται από τα βάθη της ιστορίας στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους. Η Κρήτη είναι η αρχαιότερη ναυτική και εμπορική δύναμη. Η Κρήτη όμως δεν είναι Ελλάδα και η Ελλάδα Κρήτη.

Κατά την πορεία όλων των αιώνων μετά Χριστόν έχει λάβει αποφασιστική σημασία η αλληλοεπίδραση μεταξύ των αρχών και κανόνων της ελληνικής-βαλκανικής ηπειρωτικής χώρας και της αναγκαιότητας της πολιτικής στο Αιγαίο και στη Μεσόγειο, για την ανάπτυξη της Ελλάδας τόσο για το εσωτερικό όσο και για στο εξωτερικό. Υπήρξαν ροές αλλόφυλων, κυρίως σλαβικών φύλων, από την Μακεδονία και την Αλβανία προς την ελληνική επικράτεια και μετέβαλαν κατά την πορεία του χρόνου τα φυλετικά χαρακτηριστικά των αρχαίων Ελλήνων. Αντιστρόφως μετακινήθηκαν πληθυσμιακές ομάδες της Κρήτης σταδιακά προς την ηπειρωτική Ελλάδα και διατηρήθηκαν αναλλοίωτα τα αρχαία χαρακτηριστικά στις δύσκολα προσβάσιμες ορεινές κοιλάδες.

Συνεχώς εμφανίζονται απόπειρες από τον βορά και από την ηπειρωτική χώρα να καθορίσουν τη μοίρα της Ελλάδας. Εκτός της Αυτοκρατορίας της Μακεδονίας του Φίλιππου και τον Μέγα Αλέξανδρου περιλάμβαναν τόσο οι δύο Μεσαιωνικές Αυτοκρατορίες της Βουλγαρίας όσο και η Αυτοκρατορία του Σέρβου Ηγεμόνα Δουσάν μεγάλα τμήματα της σημερινής ελληνικής ηπειρωτικής χώρας. Από τις εκτός των βαλκανικών συνόρων συγκροτήσεις κρατών εναλλάσσονταν έως τον 19.αίωνα η Δυτική Ρώμη, το Βυζάντιο και η Οθωμανική Αυτοκρατορία, επιβάλλοντας την κυριαρχία τους στη διαμόρφωση της χώρας και στον λαό των Ελλήνων. Η Κρήτη συμμετείχε ωστόσο σε αυτή την διαμόρφωση της ηπειρωτικής χώρας μόνο κατά καιρούς. Οι Ρωμαίοι και οι Βυζαντινοί διαφέντευαν εκεί, η Βενετία καθόρισε για τετρακόσια χρόνια το πολιτικό προφίλ του νησιού καθώς επίσης και οι Σαρακηνοί είχαν στην Κρήτη....(Στην το εν λόγω κείμενο διακόπτεται σε αυτό το σημείο).

Σελίδα 9 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Περνώντας στην επίθεση*».

(μετάφραση) Περνώντας στην επίθεση.

Το όνομα Κρήτη θα μείνει στην ιστορία του πολέμου ως ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα. Διαδραματίστηκαν ήδη πολλά σε αυτόν τον πόλεμο, που έχουν επισκιάσει τα μεγαλειώδη πεπραγμένα προηγούμενων πεδίων μάχης. Υπήρξε όμως, ποτέ σε παλαιότερα έτη, μια τολμηρότερη επίθεση από αυτήν, που να περιλαμβάνει όλα αυτά τα παραδείγματα; Όπως μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο σημείο εδώ οι εμπειρίες από το Όσλο, το Drontheim, το Νάρβικ, το Ρότερνταμ και το Eben Emael, δεν είναι σε θέση καμία εμπειρία αυτή τη στιγμή να προσφέρει κατά τρόπον εξαντλητικό διδάγματα για τη δική μας στάση, εκεί όπου πολλά γεγονότα δείχνουν τελείως διαφορετικά, προβάλλουν ως εντελώς νέα και δεν υπάρχει μέτρο σύγκρισης με αυτά. Οι από αέρα αποβάσεις, ήδη το προηγούμενο έτος, ήταν ούτως ή άλλως ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία των πεδίων μαχών, προκάλεσαν σύγχυση στον αντίπαλο, την επιτάχυνση της προέλασης των δικών μας μονάδων και ανέτρεψαν ριζικά όλες τις στρατιωτικές εμπειρίες και διδάγματα των προηγούμενων ετών. Εκείνα όμως τα σταλμένα από αέρα, ως εμπροσθοφυλακή, τμήματα ακολουθούνταν έως τώρα, συνεχώς, στη ξηρά από τις Μεραρχίες Τεθωρακισμένων και τα Συντάγματα Πεζικού. Αυτή τη φορά όμως το έδαφος δεν ήταν κατάλληλο, και μάλιστα για μεγάλες αποστάσεις, για να παρέχει την αρμόζουσα σύνδεση με τα δικά μας στρατεύματα. Για πρώτη φορά ήταν ένα μεγάλο σε μέγεθος νησί, που θα δέχονταν εδώ επίθεση, δεν ήταν ένα αδιάφορο νησί και μάλιστα την παρούσα στιγμή ένα από τα σημαντικότερα νησιά της γης και για αυτό είχε καταληφθεί από άριστα στρατεύματα, είχε γεμίσει με χαρακώματα, εκτοξευτές όλμων, θέσεις πυροβολαρχιών και επίσης προστατεύονταν από μοίρες του ισχυρότερου στόλου παγκοσμίως. Διανύοντας μια πολύωρη διαδρομή συναντούσε κάποιος μόνο θάλασσα και πάλι θάλασσα και προς την κατεύθυνση αυτή, προς και γύρω από το νησί της Κρήτης κινούταν μόνο τα τεράστια πολεμικά πλοία και τα καταδρομικά των Βρετανών, όλα σαν οχυρά εν πλω, το καθένα τόσο ισχυρό σαν ένα σώμα στρατού. Φαίνονταν παράτολμο να θέλουμε να διασχίσουμε μονομιάς αυτά τα νερά. Αλλά ακόμα και αν το κατορθώσουμε, ακόμα και εάν οι αλεξιπτωτιστές και οι αερομεταφερόμενες μονάδες μπορέσουν να φτάσουν εκεί πέρα, δεν θα εξολοθρευθούν εν τούτοις εξαιτίας της αριθμητικής υπεροχής του εχθρού και τόσο πολύ μακριά από τα δικά μας μέσα βοήθειας και από τις εφεδρείες μας; Τα γερμανικά στρατεύματα έχουν τόσα πολλά πετύχει σε αυτόν τον πόλεμο, που έως τώρα φαίνονταν ως ανέφικτα και όποιος στρέφει το βλέμμα του αυτές τις εβδομάδες στον χάρτη και υπολογίζει την απόσταση από το Ακρωτήριο Ταίναρο έως την Κρήτη, μπορεί να

συνειδητοποιήσει ότι μπροστά του βρίσκεται η δυσκολότερη μάλλον και η σκληρότερη δοκιμασία για τους Γερμανούς.

Η μεγάλη στρατιωτική επιτυχία.

Αναφέρεται τις τωρινές ημέρες ότι η δοκιμασία αυτή έχει στεφθεί με επιτυχία. Οι Βρετανοί δεν είχαν ολωσδιόλου φυσικά πιστέψει ότι μια τέτοια επιχείρηση θα ήταν εφικτή, διαφορετικά θα είχαν αποσύρει γρηγορότερα τα στρατεύματα τους από την Κρήτη. Ο κομψασμός για τη νίκη και ο άτοπος στόμφος του Ουίνστον Τσώρτσιλ αποκάλυψε την Τρίτη στην Κάτω Βουλή, πως στο κεντρικό διοικητήριο του στρατηγού Freyberg καθώς επίσης και στη Downing Street αρνούνταν, παραλυμένοι από τον φόβο εξαιτίας των πρώτων άσχημων νέων, να πιστέψουν την ύπαρξη της γερμανικής νίκης. Η Βρετανική Κυβέρνηση και το Βρετανικό Γενικό Επιτελείο θα όφειλαν ήδη να διακρίνουν στον συγκεκριμένο πόλεμο την πραγματικότητα, αυτήν που οι ίδιοι αρνούνταν να την παραδεχτούν. Τα γεγονότα στην Κρήτη δεν μπορούσαν να εξαιρεθούν. Με βάση αυτή την αμφιβολία των Βρετανών θα πρέπει επίσης να μετρηθεί το μέγεθος της γερμανικής στρατιωτικής επιτυχίας.

Επειδή λείπει για αυτή την επιχείρηση κάθε μέτρο σύγκρισης, συμπεριλαμβάνεται, από την αρχή μάλιστα, για το γερμανικό έθνος το στοιχείο της ενθουσιώδους αγωνίας και έντασης, που δεν υπάρχει κάτι ανάλογο σε αυτόν τον πόλεμο. Η εμπιστοσύνη του γερμανικού έθνους απέναντι στους στρατιώτες δεν γνωρίζει όρια. Μέτρησε κατά τη διάρκεια των πρώτων νέων επίσης το απίθανο αυτής της επίθεσης και οι εκατοντάδες δυσκολίες, που αντιμετώπισε. Κατέστη κατανοητό επίσης ότι είναι όλα εδώ τελείως διαφορετικά και ακόμα πολύ δυσκολότερα από οπουδήποτε αλλού σε αυτόν τον πόλεμο. Μολονότι ο αριθμός των επιτιθέμενων είναι κατά πολύ μικρότερος, αναμένεται η έκβασή του με την ίδια έξαψη όπως κάποτε στην περίπτωση της Djura και της Αμπβίλ. Πρέπει να έχουμε επίγνωση ότι πολλές εκατοντάδες ανθρώπων στον κόσμο αναμένουν το ίδιο με την ίδια ένταση και αγωνία. Ακόμα και εκεί όπου μας μισούν, δεν μπορεί κάποιος να αποσιωπήσει τον θαυμασμό του για αυτή τη στρατιωτική επίδοση.

Η μάχη στο νησί.

Σπάνια περιέχονται στις με συντομία προτάσεις της Έκθεσης του Γερμανικού Στρατού τόσο εξέχοντα στρατιωτικά ανδραγαθήματα, όπως εδώ. Οι Βρετανοί βρίσκονταν εδώ και μήνες στην εμπόλεμη περιοχή και είχαν μετατρέψει τα λιγιστά επίπεδα εδάφους, εκεί όπου το επιτρέπουν οι απόκρημνες οροσειρές, σε παραδειγματικές θέσεις άμυνας. Όταν το πρωί της 20. Μαΐου οι αλεξιπτωτιστές πραγματοποίησαν την πρώτη τους κάθετη πτώση με το κεφάλι προς την άβυσσο και έπειτα ταλαντεύονταν αιωρούμενοι προς το έδαφος, δεν τους καλωσόρισε ένα επίπεδο έδαφος. Εκεί κάτω βρίσκονταν παντού πολυβόλα και πυροβόλα, που τα χειρίζονταν θαρραλέοι και καλά εκπαιδευμένοι στρατιώτες και πριν καλά καλά οι Γερμανοί, μάλλον, ακουμπήσουν στο έδαφος, αλλά σίγουρα μετά την προσγείωση τους ρίχτηκαν ριπές πολυβόλων και βλήματα των Βρετανών εναντίων αυτών. Τα μεταγωγικά κατέβηκαν έπειτα ύψος και προσγειώθηκαν στο έδαφος. Ένα πυκνό πλήθος συντρόφων εξήλθε από αυτά-ήταν εν τούτοις μια μειοψηφία, περικυκλωμένοι σε μια άγνωστη γη και ένα δύσκολο έδαφος, δίδοντας μάχη εναντίον εκπαιδευμένων στρατευμάτων, σίγουρα διασκορπισμένοι επίσης και χωρίς συνοχή μεταξύ τους. Έτσι κύλησε το πρωί, κάτω από μια σφοδρή μάχη, έπειτα ήρθε το ζεστό μεσημέρι, κατόπιν έφτασε το βράδυ και η νύχτα, ο θόρυβος της μάχης δεν σταματούσε και ήταν συνεχώς στην αρχή περικυκλωμένοι όπως τα νησιά σε μια ξερνώντας φωτιά θάλασσα. Άντεξαν όμως, λάμβαναν συνεχώς βοήθεια, απόκτησαν εν τέλει την κυριαρχία και απέδειξαν έτσι την υπεροχή τους έναντι του εχθρού σε αυτό το

νοτιότερο έδαφος της Ευρώπης, όπως ακριβώς το είχαν πράξει έναν χρόνο νωρίτερα στα φιόρδ της Νορβηγίας και στο έδαφος της Φλάνδρας.

Οι κυρίαρχοι των αιθέρων.

Οι Γερμανοί στρατιώτες, που είχαν αποβιβαστεί εκεί κάτω, μεταξύ των καλυμμένων από χιόνι βουνών της Κρήτης και για την ώρα μάχονταν ακόμα εκεί, είχαν μαζί τους φυσικά έναν ισχυρό σύμμαχο. Η τεράστια και αποφασιστική για την πορεία του πολέμου σημασία της Αεροπορίας δεν είχε φανεί πουθενά σε αυτόν τον πόλεμο τόσο εντυπωσιακή όσο στη Μάχη Της Κρήτης. Οι Γερμανοί πιλότοι είχαν κατευθύνει τα μεταγωγικά αεροσκάφη με ασφάλεια, είχαν βοηθήσει τους αποβιβαζόμενους στρατιώτες από το Βαρύ Πυροβολικό του εχθρού, χτυπούσαν συνεχώς τις αντίπαλες θέσεις, εξουδετέρωσαν τα πυροβόλα και τις Φωλιές Πολυβόλων και εκδίωκαν για πολλές ημέρες τα βρετανικά αεροσκάφη. Αυτό που ακούγονταν από τότε, πάνω από την Κρήτη, ήταν αποκλειστικά το μουγκρητό των γερμανικών και ιταλικών κινητήρων αεροσκαφών, το οποίο ήταν μια εμπύχωση για το ηθικό των δικών μας στρατιωτών και ένας τρόμος για τον αντίπαλο! Οι Γερμανοί πιλότοι είχαν στεφθεί με όλες αυτές τις επιτυχίες, καθώς είχαν απωθήσει εν τέλει τον ισχυρό στόλο των Βρετανών. Αυτή η είδηση προκάλεσε στη Μεγάλη Βρετανία το ίδιο σάστισμα με το ίδιο το γεγονός της Γερμανικής Απόβασης. Ο Βρετανικός Βασιλικός Στόλος, ο μεγαλύτερος στον κόσμο, όχι μόνο δεν μπόρεσε να εμποδίσει αυτή την απόβαση, αλλά έπρεπε ακόμα να υποχωρήσει μαζικά υπό την πίεση του αντιπάλου του. Είχε στείλει στο πεδίο της μάχης πολεμικά πλοία, καταδρομικά και αντιτορπιλικά, το ένα μετά το άλλο. Οι διοικητές και τα πληρώματα είχαν με αποφασιστικό τρόπο δώσει μάχη και στο τέλος, αμέτρητα πλοία θυσιάστηκαν άσκοπα. Ο Βρετανικός Στόλος αναγκάστηκε επομένως να παραχωρήσει στα Γερμανικά σμήνη αεροσκαφών την κυριαρχία πάνω από τη θάλασσα, τουλάχιστον στη θαλάσσια περιοχή πλησίον των ακτών. Ποτέ άλλοτε, έως τώρα, δεν είχε κλονιστεί σε τέτοιο βαθμό η θαλάσσια κυριαρχία του Βρετανικού Στόλου, όπως συνέβη εδώ μεταξύ του Όρμου της Σούδας και του Ακρωτηρίου Ταίναρου. Εγκαταλείποντας ο Βρετανικός Στόλος Της Μεσογείου αυτή τη θαλάσσια περιοχή, πραγματοποιούσε μια πράξη απώλειας της ισχύος του. Πλησίαζε το τέλος της εποχής, κατά την οποία η υπεροχή του στόλου σήμαινε μια υπεροχή στη θάλασσα. Μια παράδοση χιλίων ετών βυθίστηκε κάτω από ένα χαλάζι από βόμβες των γερμανικών πολεμικών αεροσκαφών. Μαζί με αυτή βυθίστηκε και η ισχύς της Αγγλίας.

Το νέο κεφάλαιο.

Καθώς χάνονταν στον ορίζοντα τα σύννεφα καπνού των τελευταίων αγγλικών καταδρομικών και τα γερμανικά πελώρια πουλιά συνέχιζαν να εκτελούν κύκλους μουγκρίζοντας ως κυρίαρχοι των αιθέρων και της θάλασσας, συνεχίζονταν η μάχη εν τω μεταξύ ακατάπαυστα, σκληρά και λυσσαλέα μεταξύ των ψηλών βουνών της Κρήτης. Πρέπει να παραδεχθούμε ότι οι Βρετανοί είχαν αντισταθεί με όλες τις δυνάμεις τους και με ανεξάντλητη επιμονή, κάτι που ανήκει στην ιδιοσυγκρασία αυτού του έθνους. Μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε και αυτή τη φορά επίσης ότι οι δυνατότητες απόσυρσης στην Κρήτη είναι και για τα δύο μαχόμενα μέρη λιγοστές, λιγότερες από τη Δουνκέρκη ή τον Πειραιά.

Η μεγάλης κλίμακας προβολή αντίστασης τους δεν εμπόδισε να τεθεί το δυτικό τμήμα του νησιού υπό τη γερμανική κατοχή. Οι Αλεξιπτωτιστές και οι αερομεταφερόμενες μονάδες έλαβαν σημαντική ενίσχυση από τμήματα του Στρατού Ξηράς. Η Έκθεση Του Γερμανικού Στρατού μπόρεσε να αναφέρει με υπερηφάνεια την Κυριακή ότι τα γερμανικά στρατεύματα είχαν περάσει στην επίθεση. Από τις μάχες για την κατοχή των αεροδρομίων και των χωριών εξελίχθηκε, τώρα πλέον, η βασική κατά μέτωπο επίθεση

εναντίων των βρισκόμενων στο ανατολικό τμήμα Βρετανών. Και η μάχη αυτή δεν θα είναι εύκολη, αλλά οι Γερμανοί θα γευτούν στο τέλος μια νέα νίκη.

Η ναυτική σύγκρουση.

Στη χρονική στιγμή, κατά την οποία έδειχνε ο Βρετανικός Στόλος ανίσχυρος απέναντι στα γερμανικά αεροσκάφη, έφτασε για τους Βρετανούς το άσχημο νέο της ήττας στο εκεί πεδίο όπου φαίνονταν έως τώρα ανίκητοι. Θα συμπληρώνονταν, σύντομα, πενήντα πέντε χρόνια από τη Μάχη του Sfagerraf και φάνηκε ξανά, σε κάθε βρετανικό πλοίο, τεθωρακισμένο άρμα μάχης, πυροβόλο και Βρετανό στρατιώτη, η υπεροχή του Γερμανικού Στόλου. Καμία άλλη πιο βαριά ήττα δεν μπόρεσε να βλάψει τόσο το βρετανικό κύρος σε παγκόσμιο επίπεδο όσο η απώλεια του βαρύ πολεμικού της πλοίου μετά από μια μάχη ολίγων λεπτών. Η ισχύς της έκρηξης, που έκοψε στα δύο τον τεράστιο κορμό του, ακούστηκε από πάρα πολύ μακριά και πλήγωσε την καρδιά κάθε Βρετανού. Αν θα υπήρχε μια δικαιολογία, το «Hood» ήταν μεν μεγαλύτερο σε μέγεθος από το «Bismarck», αλλά ταυτοχρόνως πιο παλιό. Πρέπει άμεσα να αποδειχθεί η κουταμάρα της προσπάθειας για τον περιορισμό της ήττας από τη ναυτική σύγκρουση πλησίον της Ισλανδίας. Επειδή, στην ίδια αυτή ναυμαχία, χτυπήθηκε ένα από τα πιο σύγχρονα βρετανικά πολεμικά πλοία, το οποίο έπρεπε να εγκαταλείψει το πεδίο της μάχης, μολονότι ήταν το ίδιο σύγχρονο και είχε ακριβώς το ίδιο μέγεθος με οποιοδήποτε εκ των συγχρόνων γερμανικών πολεμικών πλοίων. Δεν έχει να κάνει με το διαφορετικό έτος κατασκευής, αλλά με την ανωτερότητα της διοίκησης, του πληρώματος και των ανδρών, που είχε κρίνει τη μάχη πλησίον της Ισλανδίας, όπως είχε συμβεί τόσα συχνά σε αυτόν τον πόλεμο. Για τον λόγο αυτό θα συγκαταλέγεται η προηγούμενη εβδομάδα για πάντα στις μελανότερες στην ιστορία της Μεγάλης Βρετανίας και η νίκης μας θα έχει εγκαθιδρυθεί από το βορειότερο έως το νοτιότερο τμήμα των εδαφών που κατέχουμε.

Σελίδες 10-11 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με μια φωτογραφία- σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Η Μάχη Της Κρήτης*».

(μετάφραση) Η Μάχη Της Κρήτης.

Η Μάχη Της Κρήτης έχει κριθεί. Τέλειωσε με έναν νέο λαμπρό θρίαμβο της Γερμανικής Στρατιωτικής Διοίκησης. Στο παράδειγμα της Κρήτης αποδείχθηκε, εκ νέου, η αξιοθαύμαστη ακρίβεια, με την οποία λειτούργησε ο στρατιωτικός μηχανισμός της Γερμανίας έως το τέλος, δηλαδή έως τη νίκη. Αυτή η Τέχνη του Πολέμου διαθέτει κάτι από την ακαταμάχητη λογική μια φυσικής εξέλιξης, εναντίον της οποίας δεν σηκώνει καμία αμφισβήτηση. Η στρατηγικής και τακτικής φύσης διδαχή, που μας προσφέρει η κυρίευση του νησιού στη Μεσόγειο, είναι, εκ τούτου, το ίδιο επίσης αξιόλογη.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι στρατιωτικές εξελίξεις αυτού του πολέμου κορυφώνονται σήμερα σε μια μάχη, η οποία διεξάγεται σε ένα, τηρουμένων των αναλογιών, μικρό νησί, μακριά από την εμπόλεμη περιοχή του προηγούμενου έτους. Η συντριπτική ήττα του Βρετανικού Στρατού στη Φλάνδρα που συμπληρώνει αυτές τις ημέρες έναν χρόνο, είχε ως συνέπεια την απελευθέρωση της Ευρώπης από την αγγλική κυριαρχία. Η Βρετανική Στρατιωτική Διοίκηση χρειάστηκε έναν χρόνο να συνέλθει κάπως απ' αυτή την ήττα και να επαναλάβει την προσπάθεια, να πατήσει το πόδι της σε αυτή την ήπειρο. Η απόπειρα για έναν κατά μέτωπο αγώνα δεν είχε ούτε το ελαχιστότατο περιθώριο νίκης. Έπρεπε λοιπόν να αποπειραθεί μια προέλαση από τα πλάγια, αν όχι από τα νώτα του Γερμανού αντιπάλου. Αυτή ήταν η λογική της εκστρατείας στα Βαλκάνια, που έδωσε το πραξικόπημα των αξιωματικών στις 27 Μαρτίου στο Βελιγράδι το σύνθημα. Είναι ακόμα πάρα πολύ νωπό στη μνήμη μας, πως έληξε αυτό το στρατιωτικό

εγχείρημα. Η κατάρρευση της Σερβίας και της Ελλάδας έθαψε οριστικά τα όνειρα του Τσόρτσιλ περί της αναγέννησης ενός νέου μετώπου στην Νοτιοανατολική Ευρώπη. Η γερμανική πολεμική σημαία κυματίζει στην Ακρόπολη και οι ακτές του Αιγαίου Πελάγους βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Γερμανικού Στρατού.

Η Κρήτη αποτελούσε την τελευταία θέση του εχθρού σε αυτό το θέρετρο του πολέμου. Εάν δεν ήταν πλέον σε θέση να αντισταθεί στην ηπειρωτική χώρα, παρέμενε ωστόσο ως λύση το νησί, το οποίο, σαν ένα πελώριο αγκυροβολημένο θωρηκτό, πλατύ και απειλητικό, έφραζε τη νότια έξοδο του Αιγαίου Πελάγους. Τα νησιά σχηματίζουν τις από από παράδοση στρατιωτικές βάσεις, με τις οποίες προστατεύει η Αγγλία τη θαλάσσια της κυριαρχία σε ολόκληρη την υφήλιο. Η κατοχή της Κρήτης θα ενίσχυε την πεποίθηση των Άγγλων, περισσότερο και από την εισβολή στην Ελλάδα, ότι η κυριαρχία τους στην Ανατολική Μεσόγειο είναι ακλόνητη. Και ακριβώς σε αυτήν την κυριαρχία στηρίζονται αυτοί, γιατί η Μεσόγειος με τις διόδους της ανήκει στα πιο ζωτικής σημασίας τμήματα αυτού του σχεδιασμού, που πάνω εκεί στηρίζεται το βρετανικό καθεστώς παγκόσμιας εξουσίας. Δημιουργεί τη συντομότερη θαλάσσια σύνδεση με την Ινδία και συνδέει έτσι, μέσω του Γιβραλτάρ και της Διώρυγας του Σουέζ, τις ευρωπαϊκές με τις ασιατικές βάσεις της αυτοκρατορίας της καθώς και με αυτές που βρίσκονται στον Ειρηνικό Ωκεανό επίσης.

Η Αγγλία ενδιαφέρονταν, αυτή τη χρονική στιγμή, να μετατρέψει την Κρήτη σε μια από τις σπουδαιότερες βάσεις, κατά μήκος αυτής της ευαίσθητης ζωτικής σημασίας γραμμής της Βρετανικής Αυτοκρατορίας και να την κάνει ένα κομβικό σημείο για την Ευρώπη, την Αφρική και την Ασία, όπως αναφέρει η Daily Telegraph στις 20 Μαΐου. Ένα παραπάνω, μετά

την απώλεια της Ελλάδας ήταν η κατοχή αυτού του νησιού, που βρίσκονταν απέναντι στο Τομπρούκ και την Αλεξάνδρεια, ένα εξαιρετικά μεγάλο στρατηγικής σημασίας πλεονέκτημα για την Αγγλία. Η Κρήτη θα εμπόδιζε, ως βάση-σταθμός στόλου, κάθε ναυτική επιχείρηση των Δυνάμεων του Άξονα σε όλη συνολικά την Ανατολική Μεσόγειο και θα δημιουργούσε για τη Βασιλική Πολεμική Αεροπορία ένα πελώριο Αεροπλανοφόρο Συνοδείας, που, ογδόντα μόνο χιλιόμετρα απόσταση από την Πελοπόννησο, θα ήταν μια διαρκής απειλή για κάθε στρατιωτική ανάπτυξη των Δυνάμεων του Άξονα. Η Αγγλία το γνώριζε πολύ καλύτερα από οποιοδήποτε άλλο.

Μια ημέρα μετά την έναρξη της επίθεσης μας έγραψαν οι Times, στις 21 Μαΐου: «Η Κρήτη χαρακτηρίζεται ως ένα πολύτιμο προκεχωρημένο φυλάκιο για τους Συμμάχους. Εάν περιέλθει στην κατοχή του εχθρού, θα κλείσει η δίοδος προς το Αρχιπέλαγος, θα διευκολυνθεί η επίθεση εναντίων της Αιγύπτου και θα αυξηθούν σε μεγάλο βαθμό οι δυσκολίες του στόλου μας στην Ανατολική Μεσόγειο». Λόγω των συνεχώς αυξανόμενων επιτυχιών των Γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων πολλαπλασιάζονταν τα κυρίως άρθρα του αγγλικού τύπου, προβαίνοντας σε επικλήσεις προς την Ανώτατη Βρετανική Διοίκηση. «Λαμβανομένου υπόψη τη στρατηγική και πολιτική σημασία της, η Μεγάλη Βρετανία δεν θα αντέξει την απώλεια αυτού του νησιού της Μεσογείου» γράφει η «News Chronicle». Η «Daily Herald» αναφέρει στις 29 Μαΐου: « Για την Αγγλία σημαίνει η απώλεια του νησιού, παράλληλα με τη μείωση του κύρους της, την κατάργηση του προπυργίου άμυνας της στο Αιγαίο Πέλαγος. Εάν η γερμανική επίθεση έχει επιτυχή αποτελέσματα, θα μεταβληθεί τότε κατά πολύ η κατάσταση στη Μεσόγειο, εις βάρος της Αγγλίας». Μια άλλη αγγλική εφημερίδα αναφέρει: « Με την κατοχή της Κρήτης, ο Χίτλερ θα μπορούσε να ανακόψει τις κινήσεις του Βρετανικού Βασιλικού Στόλου και να βρει μια δίοδο προς την Αίγυπτο και το Σουέζ». Αυτές οι φωνές πληθαίνουν αισθητά τις

τελευταίες ημέρες στον αγγλικό τύπο. Και από τη δική μας πλευρά έχουν δημοσιευθεί, συνεχώς, στη «Voelkischen Beobachter» τέτοιου είδους αναφορές. Δεν μπορούμε να εκφράσουμε καλύτερα από τους ίδιους τους Βρετανούς ειδήμονες αυτό που σημαίνει για την Αγγλία η απώλεια της Κρήτης και με ποια στρατιωτική και πολιτική σημασία είναι συνδεδεμένη για τη Γερμανία και την Ιταλία η κατάκτηση του νησιού.

Οι από αέρα επιχειρήσεις των αλεξιπτωτιστών και των αερομεταφερόμενων μονάδων μας εναντίων της Κρήτης συνεχίστηκαν νικηφόρα, καθ'όλη τη διάρκεια της επιχείρησης κατάληψης του νησιού. Έχουμε αναμφίβολα καταστεί μάρτυρες μιας από τις πιο παράτολμες επιχειρήσεις, που γνωρίζει η ιστορία του πολέμου. Οι αεραποβατικές διεξαγόμενες κατά τη έως τώρα πορεία του πολέμου επιχειρήσεις είχαν ως προϋπόθεση την ταυτόχρονη, κάθε φορά, επίθεση στο έδαφος των μονάδων Στρατού Ξηράς. Στην Κρήτη, που κατέχονταν από τον εχθρό, έπρεπε να κατακτηθεί πρώτα η στρατιωτική κεντρική θέση μέσω μιας αεραπόβασης και να ασφαλισθεί. Έπειτα, από τα κατακτημένα κατά τον ίδιο τρόπο προγεφυρώματα και βάσεις να μπορέσει να εκδηλωθεί εν συνεχεία μια επιχείρηση. Σε αυτές τις δέκα ημέρες, που θα περάσουν για πάντα στην ιστορία, έχουν δοκιμαστεί νέες μορφές διεξαγωγής του πολέμου, που μπορούμε σήμερα μόνο να διασθανθούμε το μέγεθος της σημασίας τους. Η καινοτομία στην Τέχνη του Πολέμου, που είχε κρατήσει, πριν ένα έτος, όλο τον κόσμο με κομμένη την ανάσα, με τη συγκεντρωτική επέμβαση μηχανοκίνητων μονάδων στο γαλλικό θέατρο επιχειρήσεων, μας ξαφνιάζει σήμερα με τα νέα επιτεύγματα που θεωρούταν πριν λίγο καιρό ως αδιανόητα.

Ας ανακαλέσουμε στη μνήμη μας, για ακόμα μια φορά, την πορεία των γεγονότων: Στις 20 Μαΐου άρχισαν να προσεδαφίζονται στην Κρήτη οι πρώτοι αλεξιπτωτιστές και να προσγειώνονται τα πρώτα μεταγωγικά αεροσκάφη. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα πρώτα, ήδη, τμήματα επίθεσης, των οποίων η ισχύς ήταν ασφαλώς περιορισμένη, είχαν εξουδετερωθεί με όλα τα μέσα, στην αποφασιστικότητα του αντιπάλου ή όπως είχε εκφράσει με γλαφυρό τρόπο ο Τσόρτσιλ, είχαν «τακτοποιηθεί». Πράγματι, οι μάχες των πρώτων ημερών ήταν εξαιρετικής σφοδρότητας και αγριότητας. Η επίθεση δεν βρήκε, σε καμία περίπτωση, τα βρετανικά στρατεύματα απροετοίμαστα, όπως παραδέχτηκε ο Τσόρτσιλ στην Κάτω Βουλή. Κανείς όμως δεν πίστευε στην επιτυχία αυτής της επιχείρησης. Ο στρατιωτικός ανταποκριτής του Ρόιτερ χαρακτήρισε τις προοπτικές της νίκης ως «μηδαμινές». Δεν υφίσταται καμία απολύτως αμφιβολία ότι τα βρετανικά και τα νεοζηλανδικά στρατεύματα θα ήταν περισσότερο από επαρκή για να αμυνθούν απέναντι στις γερμανικές αερομεταφερόμενες μονάδες. Παρόλα ταύτα δεν κατάφεραν να εξουδετερώσουν τις επιχειρήσεις αεραπόβασης, ήδη από το ξεκίνημά τους. Υπάρχει η εντύπωση ότι η βρετανική διοίκηση στην Κρήτη είχε απέναντι της μια ασυνήθιστη αποστολή, που δεν μπορούσε να έλθει εις πέρας με τα ανακοινωμένα μέτρα των Στρατιωτικών Κανονισμών μιας άσκησης ετοιμότητας, επειδή τα στρατεύματα κατοχής βρίσκονταν για πρώτη φορά στη θέση να προχωρήσουν σε επίθεση εναντίων των αποβιβαζόμενων τμημάτων και συγχρόνως να πρέπει να προστατευτούν από τους έχοντας ξεκινήσει βομβαρδισμούς των γερμανικών μοιρών Αεροσκαφών Καθέτου Εφόρμησης. Ακόμα και ο, εδώ και χρόνια, κυνικός Τσόρτσιλ δεν μπορούσε να κάνει κανένα λογοπαίγνιο σχετικά με τις μάχες στην Κρήτη. Μίλησε μόνο για μια λυσσαλέα μάχη που είχε ως ιδιαιτερότητα ότι οι Βρετανικές Ένοπλες Δυνάμεις δεν είχαν καμία υποστήριξη από αέρα, ενώ οι Γερμανοί, από την πλευρά τους, μπορούσαν να δραστηριοποιήσουν πάρα πολύ λίγες δυνάμεις πυροβολικού και καθόλου τεθωρακισμένα.

Η ερώτηση όμως σχετικά με την αιτία της γερμανικής επιτυχίας δεν έχει ακόμα απαντηθεί. Είναι αλήθεια ότι οι Άγγλοι είχαν ήδη αποσύρει, κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών, αμέσως μετά από τις σφοδρές γερμανικές αεροπορικές επιθέσεις και τους βομβαρδισμούς, τα μαχητικά τους αεροσκάφη από την Κρήτη. Αιτιολόγησαν αυτή την απόφαση ως απόρροια του ανεπαρκούς εξοπλισμού τους και των λιγοστών αεροδρομίων στο νησί. Για την εξουδετέρωση των καταδιωκτικών υπήρξε η πρόθεση αποστολής Βομβαρδιστικών Μακράς Εμβέλειας προς την Κρήτη. Οι Άγγλοι δεν θα έχαναν, εξαιτίας αυτού, μόνο ένα σημαντικό όπλο στη Μάχη της Κρήτης, αλλά ακόμα, τα Γερμανικά Σμήνη Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης ήταν πλέον σε θέση, με τους αδιάκοπους βομβαρδισμούς τους, να υποστηρίζουν σε μεγάλο βαθμό το Σώμα Απόβασης, κάτι που δεν μπόρεσαν στην αρχή να κάνουν, αντικαθιστώντας έτσι το Πυροβολικό και μάλιστα το Βαρύ Πυροβολικό. Η Μάχη της Κρήτης είχε έτσι αποδείξει ότι με την εναέρια υπεροχή και την πολύ ισχυρή δραστηριοποίηση του Πυροβολικού...(Στιμ το εν λόγω κείμενο διακόπτεται σε αυτό το σημείο).

Σελίδες 12-13 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «*Voelkischer Beobachter*», με ημερομηνία 4.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Ο καλύτερος στρατιώτης*».

(μετάφραση) Ο καλύτερος στρατιώτης Το σπουδαιότερο δίδαγμα της Κρήτης.

Μια χαμένη μάχη και μια εκστρατεία δεν συνάδει εδώ και αρκετό καιρό με καμία καταδίκη για τη στρατιωτική ικανότητα ενός έθνους και τη στρατιωτική του ηγεσία καθώς επίσης ούτε αποτελεί μια απόδειξη για την ανωτερότητα του αντιπάλου εν καιρώ πολέμου. Όταν πρόκειται, όμως, για μια απόλυτη υπερδύναμη όπως η Μεγάλη Βρετανία, που κατόρθωσε να αρχίσει τον πόλεμο, έχοντας στο πλευρό της ισχυρούς συμμάχους, διαθέτοντας επίσης τους μισούς πόρους του κόσμου και η οποία οδηγείται από μια και μοναδική εχθρική δύναμη από ήττα σε ήττα, έχει κάποιος κάθε λόγο τότε να κατηγορήσει την ηγεσία της για ανικανότητα. Αυτό συμβαίνει λοιπόν και σήμερα, παντού στον κόσμο, ακόμα και στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και ακόμα και στην Αγγλία, καθώς ηττήθηκε ο Τσόρτσιλ στη Μάχη Της Κρήτης. Ποτέ από την έναρξη αυτού του Αγγλικού Πολέμου δεν ήταν το κύρος της Μεγάλης Βρετανίας τόσο καταρρακωμένο, όπως σε αυτές τις πρώτες ημέρες του καλοκαιριού.

Το ηθικό της Αγγλίας έχει πέσει σε πολύ χαμηλό επίπεδο, καθώς η κυβέρνηση της δεν είχε προετοιμάσει ούτε τον ίδιο της το λαό, ούτε το περιβάλλον της για την πιθανότητα μιας επικείμενης νέας καταστροφής. Σε εκ διαμέτρου αντίθεση με τη γερμανική διοίκηση, που τηρεί απόλυτη σιγή πριν και κατά τη διάρκεια κάθε νέας στρατιωτικής δράσης και δίνει έπειτα λόγο μετά από τα τετελεσμένα γεγονότα, η Αγγλία του Τσόρτσιλ είχε αρχίσει κάθε εκστρατεία αυτού του πολέμου με ένα λεκτικό στόμφο καυχησιάς, κατά το ύφος των ομηρικών ηρώων και είχε στέψει ήδη τους στρατιώτες της με τις δάφνες της νίκης, προτού ακόμα εισέλθουν στο πεδίο της μάχης. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε, για να διαπιστώσουμε ότι η μέθοδος αυτή δεν είναι ξένη στους Άγγλους: Οι Βρετανοί ήταν ανέκαθεν υποκριτές, αλλά μετατράπηκαν σε ψωροπερήφανους φαφλατάδες μόνο υπό το καθεστώς του Ουίνστον Τσόρτσιλ

Κατά την πορεία αυτού του εκφυλισμού απώλεσαν ένα δεύτερο χαρακτηριστικό, που κατείχαν κάποτε: δεν μπορούσαν πλέον να αποδεχθούν την ήττα και έγιναν έτσι χειρότεροι. Ενώ ο Άγγλος παλιότερα, τουλάχιστον στον πολιτικό του βίο, δεν ντρέπονταν

σε καμία περίπτωση, να αποδώσει την επιτυχία του αντιπάλου στις δυνατότητες ή στην ενεργητικότητα του, ο Βρετανικός Στρατός δεν νικήθηκε ποτέ σε αυτό τον πόλεμο από τον γερμανικό, αλλά από κάποιες δυσμενείς και απρόβλεπτες καταστάσεις. Ο Τσόρτσιλ και η συμμορία του είχαν εμφανίσει ένα τεράστιο απόθεμα τεχνασμάτων σε αυτόν τον τομέα, που παρουσίαζε σε πολύ μεγάλο μέγεθος, την πλήρη αδυναμία τους τόσο στο στρατιωτικό όσο και στο πολιτικό πεδίο. Στην περίπτωση της Κρήτης ξεπέρασαν τους εαυτούς τους! Η πλειοψηφία των αιτιών για αυτή την πιο πρόσφατη ήττα των Βρετανών είναι τόσο ανόητη που ακόμα και ένας μαθητής θα μπορούσε να τις αντικρούσει. Οι ίδιες συνθήκες-όπως καιρός, κλίμα, κατάσταση εδάφους, αριθμός αεροδρομίων- ισχύουν ακριβώς το ίδιο και για τον Γερμανό επιτιθέμενο, που δυσκολεύεται μάλιστα περισσότερο, από ό,τι ο Άγγλος αμυνόμενος.

Κάτω από αυτά τα δεδομένα, στη Βρετανική κυβέρνηση μένει ως τελευταία διέξοδος, η δημιουργία προπαγάνδας για να υποβαθμίσει την έκταση και τις συνέπειες της ήττας της. Υπάρχουν μεν κάποιες λίγες φωνές μεταξύ αυτών, που αναγνωρίζουν, κάτω από τα νέα καταϊγιστικής μορφής γεγονότα, ανοιχτά το μέγεθος της γερμανικής επιτυχίας, η συντριπτική πλειοψηφία όμως συμπεριφέρεται σύμφωνα με την πολυδοκιμασμένη «συνταγή»: «Τα πράγματα δεν είναι και τόσο άσχημα!». Μολονότι ο Ουίνστον Τσόρτσιλ εξέφρασε πολύ ξεκάθαρα και με σαφήνεια, το πρωί της Μάχης Της Κρήτης, τη μεγάλη σημασία αυτού του νησιού για τη Μεγάλη Βρετανία, αν και υποσχέθηκε ότι η Κρήτη θα υπερασπιζόταν «έως θάνατο και χωρίς δεύτερη σκέψη για υποχώρηση», αναφέρουν οι εφημερίδες του και οι ραδιοσταθμοί του σήμερα με υπερηφάνεια ότι έχει επιτευχθεί με επιτυχία μια νέα επιχείρηση απόσυρσης των στρατιωτικών δυνάμεων-αν και αυτή τη φορά με βαριές απώλειες- και δεκαπέντε χιλιάδες άνδρες έχουν αναχωρήσει προς την Αίγυπτο για να σωθούν. Αυτό που μπορεί να προκύψει από τον αριθμό αυτόν, ακούγοντας ταυτόχρονα τις περιγραφές των Άγγλων αυτοπτών μαρτύρων, είναι ότι οι τρεπόμενοι σε φυγή Βρετανοί έπρεπε να κολυμπήσουν εν μέρει τρία χιλιόμετρα στη θάλασσα, για να φτάσουν στα λίγα αντιτορπιλικά, που βρίσκονταν εκεί για τη μεταφορά τους. Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται οι γεμάτοι φαντασία ισχυρισμοί σχετικά με τις γερμανικές απώλειες. Ο στρατιωτικός «πραγματογνώμονας» της «Daily Express» έχει το θράσος μάλιστα να αναφέρει ότι έχει καταχωρήσει το υλικό γερμανικών απωλειών προς όφελος για τη Μεγάλη Βρετανία, αν και το Βρετανικό Εκστρατευτικό Σώμα είχε χάσει όλο συνολικά το στρατιωτικό του υλικό. Το πόσο αυθαίρετα ασχολούνται στη Αγγλία με τους αριθμούς, φαίνεται ακόμα και από τον ισχυρισμό του Ραδιοφώνου του Λονδίνου, αναφέροντας στις 2 Ιουνίου, την απώλεια «εξακοσίων περίπου γερμανικών αεροσκαφών» στη Μάχη Της Κρήτης, ενώ την ίδια ακριβώς ημέρα το Ρόιτερ ανέφερε την απώλεια διακοσίων εξήντα οχτώ αεροσκαφών, ως συνολική απώλεια των Δυνάμεων Του Άξονα σε όλα τα μέτωπα της Μεσογείου και για όλο το μήνα του Μαΐου. Διαβάζοντας, ακόμα, σε ένα άλλο απόσπασμα ότι ο στρατηγός Wilson, ο Ανώτατος Στρατιωτικός Διοικητής στην Παλαιστίνη, είχε «κέρδισε χρόνο» μέσω των μαχών στην Κρήτη και ότι υπάρχει η δοσμένη εντύπωση μιας «μεγάλης κλίμακας δυσκολίας για τη Γερμανία» στην Κρήτη, είναι όλα αυτά τότε μια ευχάριστη ένδειξη μιας διανοητικής διαταραχής στο στρατόπεδο του Τσόρτσιλ.

Με ένα μόνο δεν έχουμε υπολογίσει στην περίπτωση της Κρήτης: ότι οι Βρετανοί θα ήταν ακόμα για μια φορά σε θέση, να αναφέρουν εκ νέου σχετικά με την «υπεροχή του Άγγλου στρατιώτη». Η ίδια αναφορά χρονολογείται από τον Β΄ Αγγλικό Εμφύλιο Πόλεμο. Από τις ημέρες, ακόμα, του Chamlerlain προέρχεται η δήλωση ότι οι Γερμανοί θα κέρδιζαν τους πολέμους, αποκλειστικά, εξαιτίας της στρατιωτικής υλικής τους υπεροχής, επειδή είχαν προετοιμαστεί σκληρά, από πιο νωρίς και καλύτερα για τον πόλεμο, ενώ ο Άγγλος

οπλίτης, ναύτης και πιλότος παρουσιάζονταν καλύτερος στη μάχη σώμα με σώμα. Ομολογούμε ότι αυτό ήταν μια ωραιοποιημένη δήλωση, που ανταποκρινόταν εν μέρει, ωστόσο, στις πρωτότερες εκστρατείες. Στην περίπτωση της Κρήτης όμως, δεν τίθεται αυτό σε ισχύ. Ακόμα και οι θρασύτατοι Άγγλο-Αμερικανοί Εβραίοι, κυρίαρχοι των μέσων, δεν μπορούν να αμφισβητήσουν ότι η Μάχη Της Κρήτης είχε αρχίσει με ελαφρά εξοπλισμένους αλεξιπτωτιστές, απέναντι των οποίων βρίσκονταν μια, τουλάχιστον δεκαπλάσια, αν όχι εικοσιπενταπλάσια σε υπεροχή, δύναμη βρετανικών και ελληνικών στρατευμάτων, που ήταν εξοπλισμένα με σύγχρονα Βαρέα Όπλα όλων των τύπων.

Δεδομένης της συγκεκριμένης κατάστασης θεωρείται μάλιστα ως κάτι το ανήκουστο, όταν-σύμφωνα με τον Σταθμό Του Λονδίνου- ένας Άγγλος αξιωματικός δηλώνει ότι «τα γερμανικά όπλα ήταν καταφανές υπερέχοντα» και «από τη γερμανική πλευρά αποφεύγονταν κάθε εχθροπραξία κοντινής απόστασης, επειδή θεωρούσαν τους εαυτούς τους ξεκάθαρα υποδεέστερους». Στο ίδιο μήκος κύματος, αυτής της αναληθούς, σε στρατιωτικό επίπεδο, χυδαιότητας κινήθηκε και ο Άγγλος υπουργός Ναυτικών, όταν δήλωσε πριν λίγες ημέρες ότι «στη μάχη εκεί, όπου ο Άγγλος αντιπαρατίθεται επί ίσοις όροις με τον Γερμανό, δεν υφίσταται καμία περί αυτού αμφιβολία, σε ποιον από τους δύο θα πόνταρα». Εδώ εκδηλώνεται η βρετανική μικροπρέπεια στην πιο βρώμικη της μορφή. Η Αγγλία, στην οποία καταλογίζονται βιαιότητες εναντίων Γερμανών αιχμαλώτων επίσης, είναι έτοιμη να χάσει και το τελευταίο υπόλειμμα σεβασμού προς αυτή επίσης, αυτό που ο Γερμανός στρατιώτης της έχει έως τώρα επιδείξει ως αντίπαλος.

Σελίδα 14 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στην αυστριακή εφημερίδα «*Kaertner Grenzruf*», με ημερομηνία 4.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Το μυστικό της Κρήτης*».

(μετάφραση) Το μυστικό της Κρήτης.

Ένας Αυστραλός αναφέρει: «Επανάσταση στο τρόπο της στρατιωτικής διοίκησης. Μια νέα μέθοδος μάχης.

Στοκχόλμη, 4 Ιουνίου. Αυστραλός ανταποκριτής δημοσίευσε στους «Times» μια παρατήρηση του, που έχει χαρακτηριστεί από τον σουηδικό τύπο ως ένα από τα πιο εντυπωσιακά, ειλικρινή και αξιοσημείωτα άρθρα από την αγγλική στρατιωτική πλευρά σχετικά με τις διαπιστώσεις και τις συμπεράσματα από την ήττα των Άγγλων στην Κρήτη. «Όλα όσα φαντάζονταν, έως τώρα, κάποιος αναφορικά με τη διεξαγωγή του πολέμου, έχουν καταργηθεί στην Κρήτη», αναφέρεται από την αξιόπιστη πηγή πληροφοριών των «Times», που σκιαγραφούν, από την πλευρά τους, σε ένα από τα κεντρικά άρθρα αναφορικά με μια «επανάσταση» στον τρόπο διεξαγωγής του πολέμου. Ο Αυστραλός ανταποκριτής συνεχίζει: «Τα γερμανικά αεροσκάφη διεξάγουν στην Κρήτη μια μάχη εναντίων στόχων εδάφους και θαλάσσης, όπως ποτέ πριν άλλοτε. Μόλις οι Γερμανοί προσαρμόστηκαν στις συνθήκες μάχης στη ξηρά και ανασυντάχθηκαν, έφτασαν έπειτα τα μεταγωγικά με φορτίο, άνδρες του τακτικού πεζικού. Αυτά τα αεροσκάφη ήταν κομβικής σημασίας, για όσα διαδραματίστηκαν στην Κρήτη». Καταδιωκτικά και βομβαρδιστικά είχαν δραστηριοποιηθεί στις μάχες εδάφους, κυρίως γύρω από το Μάλεμε για να εκδιώξουν τους Νεοζηλανδούς από τις υπερασπιζόμενες σθεναρά θέσεις τους. «Τα Messerschmitt εφομούσαν εναντίων των θέσεων των Νεοζηλανδών και βάλλονταν για πολλές ώρες με πυρά πολυβόλων. Οι Γερμανοί είχαν στείλει εκεί μεγάλους σχηματισμούς βομβαρδιστικών. Αυτά τα σμήνη δεν έριξαν μονομιάς το φορτίο από τις βόμβες τους, αλλά ακολούθησαν μια γραμμή πορείας, όπως ένα λεωφορείο σε μια πόλη: πετούσαν πάνω από το νησί, από τη μια άκρη στην άλλη. Αυτά τα σμήνη βομβαρδιστικών εκτέλεσαν αυτή την πορεία τους πάνω από το νησί, τρεις

με τέσσερις φορές. Εκτός αυτού διεξάγονταν ολόκληρη την ημέρα, επίσης, μια συνεχής εναέρια αναγνώριση πάνω από την Κρήτη. Αυτά τα αεροσκάφη επιτηρούσαν διαρκώς τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και έστελναν αναφορές μέσω του ασυρμάτου στο κεντρικό στρατιωτικό διοικητήριο στην Ελλάδα. Ποτέ έως τώρα δεν έχει χρησιμοποιηθεί, σε τέτοιο βαθμό, η ασύρματη επικοινωνία, όπως στην Κρήτη». Είχε δημιουργηθεί μια διαρκή επαφή μεταξύ των στρατιωτικών μονάδων εδάφους και των Αναγνωριστικών Αεροσκαφών στον αέρα. Ο ανταποκριτής των «Times» γράφει σχεδόν εμβρόντητος: «Αυτός είναι, σχεδόν μέχρι τη λήξη του, ένας γεμάτος εκπλήξεις πόλεμος, που είχε εδώ διεξαχθεί. Η άμυνα, που πρόβαλλαν οι Αγγλικές Ένοπλες Δυνάμεις, ήταν το ίδιο σχεδόν απίστευτη στον τομέα του ηρωισμού. Για κάθε στρατό, που θέλει να νικήσει αυτή την ανελήθη, σύγχρονη πολεμική μηχανή, είναι επιτακτική ανάγκη να διαθέτει την ίδια τεχνογνωσία και στρατιωτικό εξοπλισμό. Η Κρήτη έχει αποδείξει ότι οι άρτια εκπαιδευμένοι στρατιώτες έχουν τον πρώτο λόγο, περισσότερο και από τις μεγάλες στρατιωτικές μονάδες. Οι γερμανικές μέθοδοι επέμβασης είχαν πραγματοποιηθεί κατά επαναστατικό τρόπο, με αριστοτεχνική και εγκυμονώντας κινδύνους επιδεξιότητα, συγκρίνοντας τις, μάλιστα, με τις μάχες του προηγούμενου έτους στη Γαλλία. Στη Γαλλία ήταν τα τεθωρακισμένα άρματα μάχης, στην Κρήτη τα αεροσκάφη που πρόσφεραν στους Γερμανούς την αναγκαία υπεροχή. Η Κρήτη απέδειξε επιπλέον ότι ο αεροπορικός στόλος βρίσκεται σε δυσχερή θέση όταν δεν κατέχει ταυτοχρόνως την κυριαρχία στους αιθέρους».

Οι «Times» αναφέρονται, ταυτόχρονα, στην έλλειψη της αγγλικής εναέριας κυριαρχίας πάνω από την Κρήτη. Το νησί παρουσιάζει μια, από τον νότο, απειλή πλαγιοκόπησης των γερμανικών δυνάμεων. Οι Άγγλοι σχεδίαζαν να μετατρέψουν την Κρήτη σε μια βάση, από την οποία θα απειλούνταν οι νέες γερμανικές αεροπορικές βάσεις στην Ελλάδα και οι Άγγλοι θα ήταν σε θέση να προβούν σε επιχειρήσεις εναντίων εδαφικών και θαλάσσιων στόχων στο Αιγαίο Πέλαγος. Ο αγγλικός στόλος θα είχε τη δυνατότητα επίσης να προχωρήσει προς τα Δαρδανέλια και να παρακωλύσει τις επιχειρήσεις του ιταλικού στόλου στην Ανατολική Μεσόγειο. Οι Γερμανοί θα παρέμεναν, επίσης, σε μεγάλη απόσταση, εν τέλει, από την Αίγυπτο, έχοντας ως αποτέλεσμα να καταστεί για αυτούς δύσκολο, να προβούν σε επιτυχές βομβαρδισμό εναντίων της Διώρυγας του Σουέζ.

Οι «Times» αναμένουν μια λεπτομερή έκθεση της κυβέρνησης αναφορικά με την Κρήτη, επισημαίνοντας το γεγονός ότι τρεις ώρες μετά την εκκένωση, καθαιρέθηκε ο πρότινος αρχηγός των Αεροπορικών Δυνάμεων Μέσης Ανατολής, Longmore.

Σελίδες 15-16 (περίληψη- μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο, σε γερμανική εφημερίδα, του εν αποστρατεία στρατηγού του Γερμανικού Πυροβολικού, Paul Hasse, με ημερομηνία 10.6.1941. Φέρει τον τίτλο *«Πως κατακτήθηκε η Κρήτη»*.

(μετάφραση) Πως κατακτήθηκε η Κρήτη.

Η κατάρρευση της Πολωνίας σε δεκαοχτώ ημέρες, η φαινομενικά σχεδόν ριψοκίνδυνη κατάκτηση της Νορβηγίας, λαμβανομένου υπόψη του ισχυρότερου σε παγκόσμιο επίπεδο στόλου της, η θαυματική και καταπληκτική στη σύλληψη της προέλαση μέσω της Ολλανδίας και του Βελγίου και η θαυματικά γρήγορη ήττα της Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδας το έτος αυτό, δεν ήταν κάποιο θαύμα, αλλά το αποτέλεσμα ενός προνοητικού και πάρα πολύ σύγχρονου εξοπλισμού και εφοδιασμού, μιας παραδειγματικής στρατιωτικής εκπαίδευσης κάθε ανδρός ξεχωριστά, μιας ιδανικής συνεργασίας των τριών μερών των Ενόπλων Δυνάμεων και μιας θαρραλέας πολιτικής και στρατιωτικής

διοίκησης. Τέθηκε έπειτα σε εφαρμογή ένα σχέδιο, που ξεπέρασε, τόσο σε τόλμη όσο και στην επιμελή του προετοιμασία, όλες τις επιχειρήσεις, που είχαν έως τώρα πραγματοποιηθεί.

Νωρίς το πρωί της 20^{ης} Μαΐου εμφανίστηκαν σμήνη από Junker 52, πάνω από το βορειοδυτικό τμήμα της Κρήτης. Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές ρίχθηκαν από αυτά, σε τέτοια πυκνή διάταξη και μεγάλο αριθμό, που έμοιαζαν, σύμφωνα με την αναφορά ενός Αυστραλού αξιωματικού, με ένα μεγάλο σκούρο σύννεφο. Το ίδιο ακριβώς συνέβη και γύρω από την οχυρωμένη πόλη Κάντια (Ηράκλειο). Εδώ, επίσης, ρίχθηκαν αμέτρητοι αλεξιπτωτιστές, με την αποστολή, να αποκλείσουν το σημαντικό αεροδρόμιο και τις οχυρώσεις στα μετόπισθεν.

Η Κρήτη, αυτό το νοτιότερο κομβικό σημείο της Ευρώπης, είναι ένα μοναδικό, άγριας μορφής, τραχύ ορεινό νησί με υψώματα έως δύο χιλιάδων πεντακοσίων μέτρων, αναρίθμητα φαράγγια, απότομες πλαγιές. Μια περιοχή, στην οποία φαίνονταν, μάλιστα, η ρίψη αλεξιπτωτιστών ως κάτι το αδύνατο. Οι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές το έκαναν ωστόσο εφικτό. Πριν ακόμα προσεδαφιστούν, δέχθηκαν, βρισκόμενοι ακόμα στον αέρα, τα λυσσαλέα πυρά των πυροβόλων και πολυβόλων στο βορειοδυτικό μέτωπο, ελεύθεροι σκοπευτές πυροβολούσαν από σκεπές σπιτιών, δέντρα και βράχους. Όμως, τα Γερμανικά Αεροσκάφη Καθέτου Εφόρμησης, τα Μαχητικά, τα Βαριά Βομβαρδιστικά είναι ήδη εκεί, εφορμούν, ρίχνουν βόμβες στις εχθρικές μονάδες, στις βάλλοντες πυροβολαρχίες, σαρώνουν με τα πολυβόλα τους το μέτωπο μπροστά από τους αλεξιπτωτιστές, καθιστώντας το προσωρινά ελεύθερο. Οι επικεφαλής των αλεξιπτωτιστών, πριν ακόμα αποβιβαστούν στη ξηρά, προσανατολίζονται στα εδάφη, συγκεντρώνουν τους άνδρες τους, τοποθετούνται προς άμυνα και επιτίθονται.

Το πρωί της 21^{ης} Μαΐου σταθεροποιήθηκε κάπως η κατάσταση τους, έπειτα από σκληρές μάχες. Εμφανίζονται στον ουρανό και άλλα Junker 52, νέα κύματα αλεξιπτωτιστών πέφτουν από τον ουρανό, Ορεινοί Κυνηγοί αποβιβάζονται. Η αεροπορία είναι ξανά παρών και βοηθάει να αποκρουστούν οι προσπάθειες εχθρικών επιθέσεων. Οι αλεξιπτωτιστές θα πρέπει να δώσουν, παρά ταύτα, σκληρές μάχες. Αναγνωριστικά αεροσκάφη αναζητούν δυνατότητες προσγείωσης για τα μεταγωγικά και τις βρίσκουν. Τα αεροσκάφη προσγειώνονται κάτω από τα σφοδρά πυρά των Αντιαεροπορικών Πυροβόλων κατά τη διάρκεια του απογεύματος και εκφορτώνουν Ορεινούς Κυνηγούς και πολεμοφόδια . Οι γερμανικές δυνάμεις μπορούν να περάσουν τώρα δυναμικά στην επίθεση. Η υπεροχή των Γερμανών στρατιωτών αναδεικνύεται εδώ, παρά την έλλειψη όλων των Βαρέων Όπλων του αντιπάλου, που λείπουν στους Γερμανούς. Ο αντίπαλος υποχωρεί λίγο πριν το βράδυ. Το δυτικό τμήμα του νησιού βρίσκεται, το βράδυ της 21^{ης} Μαΐου, υπό τη γερμανική κατοχή. Η Γερμανική Αεροπορία είναι κυρίαρχη των αιθέρων πάνω από την Κρήτη.

Οι Βρετανοί δεν διαθέτουν μόνο ισχυρές δυνάμεις Στρατού Ξηράς στο νησί, αλλά ακόμα επίσης και ισχυρές ναυτικές δυνάμεις στον μεγάλο σε έκταση Όρμο της Σούδας και στην Ανατολική Μεσόγειο. Η Γερμανική Αεροπορία διεξάγει επιθέσεις εναντίων του. Έως την 26^η Μαΐου έχουν αναφερθεί οι βυθίσεις επτά εχθρικών καταδρομικών, οχτώ αντιτορπιλικών, ενός υποβρυχίου και πέντε ταχύπλων, η πρόκληση σοβαρών ζημιών σε ένα πολεμικό πλοίο, σε κάμποσα καταδρομικά και αντιτορπιλικά καθώς επίσης και η βύθιση τεσσάρων καταδρομικών και η πρόκληση ζημιών σε τρία ακόμα από την Ιταλική Αεροπορία. Στις 27 Μαΐου προκάλεσε η Γερμανική Αεροπορία εκ νέου σοβαρές ζημιές σε ένα αεροπλανοφόρο και δύο καταδρομικά. Οι αγγλικές ναυτικές δυνάμεις πρέπει να

αποφύγουν τις μετακινήσεις στη θαλάσσια περιοχή βορείως της Κρήτης και δεν είναι πλέον σε θέση να παρενοχλήσουν τις θαλάσσιες μεταφορές των Δυνάμεων του Άξονα μεταξύ της Πελοποννήσου και της Κρήτης.

Σφοδρές μάχες διεξάγονται ταυτόχρονα και στις περιοχές γύρω των Χανίων. Στην πόλη υπάρχουν ισχυρές βρετανικές και ελληνικές δυνάμεις. Τα Junker όμως υπερνικούν όλους τους φραγμούς πυρός. Οι αλεξιπτωτιστές πραγματοποιούν πτώση εν μέσω εχθρικών πυρών και καταλαμβάνουν μετά από μια σύντομη αλλά σφοδρή μάχη τα υψώματα που ελέγχουν την πόλη και το αεροδρόμιο. Η αεροπορία δηλώνει και εδώ παρούσα και δη στη σωστή χρονική στιγμή. Οι βόμβες τις καταστρέφουν τις εγκαταστάσεις του εχθρικού αεροδρομίου και τις σημαντικές στρατιωτικές θέσεις της οχύρωσης του. Μεταγωγικά αεροσκάφη ενισχύουν και αντικαθιστούν τα μαχόμενα στρατεύματα. Οι μονάδες Αναγνώρισης και Εμπροσθοφυλακής και διεισδύουν όλο και βαθύτερα στις οχυρωμένες θέσεις. Προωθούνται, αν και διαθέτουν μόνο Ελαφρά Όπλα και ο εχθρός είναι εξοπλισμένος με όλα τα Βαρέα Μέσα Επίθεσης και Άμυνας. Τρεις μέρες κυλούν κάτω από ακατάπαυστες και σκληρές μάχες. Το πρωί της 24^{ης} Μαΐου έχουν τα γερμανικά στρατεύματα τόσο ενισχυθεί, με αποτέλεσμα ο εχθρός να υποχωρήσει. Ο κλοιός γύρω από την πόλη ολοένα στενεύει. Στις 28 Μαΐου λαμβάνει χώρα μια κατά μέτωπο, δυναμική επίθεση υπό την εξαιρετική συνεργασία μεταξύ της Αεροπορίας και των δυνάμεων εδάφους και τη νύχτα εκκενώνουν οι Βρετανοί την πόλη και το αεροδρόμιο.

Η ζυγαριά έχει πλέον κλίνει προς τη μεριά του επιτιθέμενου. Ήδη, στις 27 Μαΐου είχαν πέσει τα Χανιά, η πρωτεύουσα του νησιού, μετά από μια σκληρή μάχη στα χέρια των Γερμανών, στις 28 Μαΐου ήταν ο Όρμος της Σούδας, η έως πρότινος βάση του Βρετανικού Βασιλικού στόλου, εκεί όπου βρίσκονταν βυθισμένο, μεταξύ άλλων, το καταστραμμένο καταδρομικό «York», χωρίς την παρουσία του εχθρού και ο αντίπαλος υποχωρούσε προς τα ανατολικά και νότο. Τα δύο Γερμανικά Κλιμάκια Μάχης μπόρεσαν να δώσουν τα χέρια.

Την ίδια χρονική στιγμή αποβιβάστηκαν ιταλικές μονάδες, έπειτα από μια νικηφόρα καταπολέμηση των εχθρικών ναυτικών δυνάμεων, στα ανατολικά παράλια της Κρήτης και προωθήθηκαν προς τα δυτικά. Οι Βρετανοί βρίσκονταν τώρα μεταξύ δύο πυρών. Τους έμενε μόνο η αμυδρή ελπίδα, να τους παραλάβουν τα αγγλικά πλοία ή με τα ψαροκάικα να σωθούν, με κατεύθυνση τις αφρικανικές ακτές. Ο Βρετανός Ανώτατος Διοικητής, Freyberg, ένας άνδρας με φήμη γεμάτος ενέργεια και ανδρεία, διέψευσε κάθε ελπίδα και ακολούθησε τον, έχοντας καταφύγει εδώ και καιρό στην Αίγυπτο, βασιλιά των Ελλήνων. Οι εδώ και δέκα ημέρες και νύχτες, αδιάκοπες, σφοδρές και αιματηρές μάχες πλησίαζαν στη λήξη τους. Οι βρετανικές μονάδες διαλύθηκαν και ξεκίνησε μια άτακτη φυγή προς τα νότια παράλια. Οι διώκτες ήταν όμως ακούραστοι και γρήγοροι. Στις 31 Μαΐου έφτασαν οι κορυφές τους στις απόκρημνες, πέφτοντας στη θάλασσα, νότιες ακτές και διέσπασαν τους βρετανικές δυνάμεις σε πολλές μικρές ομάδες. Η αεροπορία γνωρίζει ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να παρενοχλήσει ή να εκδιώξει τα βρετανικά πολεμικά και τα φορτηγά πλοία, που πλησιάζουν στις ακτές. Ο έχοντας συντριβεί εχθρός προσπαθεί να σωθεί μέσω της θαλάσσης, διαφεύγοντας πάνω σε ψαροκάικα όλων των ειδών. Πολλοί γυρίζουν πίσω και προτιμούν την αιχμαλωσία, πολλοί βυθίζονται, μόνο λίγοι καταφέρουν να διαφύγουν. Η νέα βρετανική καταστροφή είναι, λαμβανομένου υπόψη τον αριθμό, πολύ σοβαρότερη από τις προηγούμενες στη Δουνκέρκη, Andalsnes και Ελλάδα.

Η γερμανική πολιτική και στρατιωτική διοίκηση έχει κατορθώσει, χάρη της άψογης στρατιωτικής κατάστασης και της μαχητικής ικανότητας κάθε ανδρός ξεχωριστά, να φέρει ένα τέτοιο αποτέλεσμα, που είναι εντελώς πρωτόγνωρο στην πολεμική ιστορία και που αποδεικνύει ότι τα νησιά δεν είναι απόρητα.

Εάν θέλει κάποιος να συνειδητοποιήσει το μέγεθος της σημασίας σχετικά με την κατάκτηση της Κρήτης, πρέπει τότε να αναλογιστεί τα παρακάτω: η απόσταση από την Κρήτη προς το Τομπρούκ είναι μόνο τριακόσια χιλιόμετρα, ενώ από τη Σικελία είναι εννιακόσια και από την Κρήτη προς την Αλεξάνδρεια είναι πεντακόσια χιλιόμετρα, ενώ από την Αθήνα είναι εννιακόσια. Προς τη Διώρυγα του Σουέζ είναι οχτακόσια χιλιόμετρα, προς τη Χάιφα εννιακόσια-και οι δύο χώροι τετρακόσια λιγότερα από ό,τι από την Αθήνα. Από την απώλεια της Κρήτης δεν έχει μόνο υποστεί σοβαρή ζημιά η κατάσταση του αξιόμαχου των βρετανικών δυνάμεων στην Αίγυπτο, αλλά επίσης, ο Βρετανικός Βασιλικός Στόλος υπέστη πολλές απώλειες και θα αντιμετωπίσει ακόμα περισσότερες, αν παραμείνει εκεί. Η υπεροχή της Γερμανικής Αεροπορίας απέναντι στον Βρετανικό Πολεμικό Στόλο είναι πολύ συχνή και δραστική σε αυτόν τον στενό χώρο. Οι συγκοινωνίες στο πέλαγος ανατολικά της θαλάσσιας οδού Κρήτη-Τομπρούκ έχουν για την Αγγλία αποκλειστεί. Τα βρετανικά πλοία μπορούν να κινηθούν μόνο πολύ κοντά στις αφρικανικές-ασιατικές ακτές.

Σελίδα 17 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στην αυστριακή εφημερίδα «*Salzburger Volksblatt*», με ημερομηνία 11.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Κρήτη-Η ολοκλήρωση της εκστρατείας στη Νοτιοανατολική Ευρώπη*».

(μετάφραση) Κρήτη-Η ολοκλήρωση της εκστρατείας στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Η κατάκτηση της νήσου Κρήτης αποτελεί την τελική φάση του νέου ένδοξου κεφαλαίου ενός πολέμου που μας υποχρέωσε η Αγγλία να εισέλθουμε, της εκστρατείας στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, που οι Άγγλοι εκδιωχθήκαν απ' αυτό το κομμάτι της Ευρώπης και ο Γερμανικός Στρατός απέδειξε με πειστικό τρόπο, εκ νέου, την πρωτόγνωρη δυναμικότητα του. Στον πολεμικό ανταποκριτή μας δόθηκε η δυνατότητα να γράψει αναφορικά με τον επικεφαλής της μοναδικής στην ιστορία του πολέμου «Επιχείρησης Κρήτη», τον πτέραρχο Loehr, τον διοικητή ενός Αεροπορικού Στόλου που είχε την αποφασιστικότερη συμμετοχή στη γρήγορη κατάκτηση της Πολωνίας.

Όταν η εκστρατεία στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, που οι Άγγλοι με ανεύθυνο τρόπο είχαν κρυφά προετοιμάσει, έλαβε ένα γρήγορο τέλος με την, σε σύντομο χρονικό διάστημα, ήττα της Γιουγκοσλαβίας και Ελλάδας, προσπάθησαν οι Άγγλοι να διατηρήσουν υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις μια τελευταία βάση, στο νησί της Κρήτης. Αυτή η σπουδαία, καταλαμβανόμενη από τους Άγγλους, βάση στην Ανατολική Μεσόγειο δημιουργούσε μια διαρκή απειλή για την περιμετρική περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, επειδή παρείχε στους Βρετανούς, εδώ, μια εξαιρετικού χαρακτήρα ιδανική βάση για τις εναέριες και ναυτικές δυνάμεις τους. Για να αποτραπεί μια βρετανική επίθεση στην ηπειρωτική χώρα και κατ' αυτόν τον τρόπο να μην διακινδυνεύσει η επιτυχημένη έκβαση της νικηφόρου εκστρατείας στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, και ταυτόχρονα επίσης να δημιουργηθεί και να διατηρηθεί ένα πολύ μεγάλης σημασίας προπύργιο στην Ανατολική Μεσόγειο, για τον εν συνεχεία αγώνα εναντίον της Αγγλίας, έδωσε ο Χίτλερ τη διαταγή στον Ανώτατο Διοικητή Της Αεροπορίας να καταληφθεί η Κρήτη.

Ο στρατάρχης Goering παρέδωσε αυτό το γεμάτο ευθύνη καθήκον στον διοικητή ενός Αεροπορικού Στόλου, τον πτέραρχο Lohr, που είχε ήδη υψίστως διακριθεί στην Πολωνία και στην εκστρατεία στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Η αποστολή αυτή ήταν εξαιρετικά δύσκολη. Θα ερχόταν όμως εις πέρας, υπό την αποτελεσματική συνεργασία όλων των σωμάτων των Ενόπλων Δυνάμεων και θα επέφερε σύντομα ένα λαμπρό και νικηφόρο αποτέλεσμα.

Οι προϋποθέσεις για την επιτυχία του αγώνα ήταν εξαιρετικά δυσχερείς. Έπρεπε να κατακτηθεί ένα νησί, που αποτελούταν στο μεγαλύτερο του μέρος από, άγριας φύσης, βραχώδεις ορεινές περιοχές και προσέφερε πάρα πολύ λίγα κατάλληλα σημεία επίθεσης, τα οποία είχαν διαμορφωθεί, όσο καλύτερα γίνονταν από έναν αποφασιστικό αντίπαλο, σε θέσεις άμυνας και φαίνονταν από τη συγκέντρωση, εκεί, Βαρύ Οπλισμού σχεδόν απόρθητα. Οι Βρετανοί διαθέταν επίσης έναν ισχυρό ναυτικό στόλο, που ήταν πρόθυμοι να τον χρησιμοποιήσουν. Σπάνια θα μπορούσε να βρει ένας επιτιθέμενος πιο ακατάλληλες συνθήκες, από ό,τι προσφέρονταν στην περίπτωση της νήσου Κρήτης και όμως η επιτυχία είχε μετά από σκληρότατες μάχες μια αίσια έκβαση. Στην επίτευξη αυτής της μοναδικής επιτυχίας συνέβαλε το πνεύμα του Γερμανού στρατιώτη.

Οι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές είχαν το μεγαλύτερο και αποφασιστικότερο μερίδιο για την επίτευξη αυτού του παράτολμου και θαρραλέου σχεδίου. Αυτοί οι Αλεξιπτωτιστές είχαν προσφέρει τα μέγιστα, σε αυτή τη μάχη και χωρίς την ηρωική και αφηφώντας τους κινδύνους αυτή συμμετοχή τους δεν θα είχε έλθει ποτέ η επιτυχία. Βρίσκονταν τώρα, ενώπιον της έως τώρα δυσκολότερης αποστολής, κατόρθωσαν ωστόσο-όπως είχε συμβεί και στις προηγούμενες επεμβάσεις τους-,αφού είχαν δημιουργήσει σημαντικά προγεφυρώματα, να αντικατασταθούν σε μεγάλο βαθμό από μονάδες του Στρατού Ξηράς, που διαθέταν Βαρύ Οπλισμό.

Αμέσως μόλις η Γερμανική Αεροπορία επέφερε σημαντικά και επιτυχημένα χτυπήματα εναντίων των αγγλικών πλοίων και στο τέλος τα εκδίωξε, μπόρεσαν να φτάσουν οι πρώτοι εφοδιασμοί στα λιμάνια του νησιού. Μέχρι πρότινος, οι Αλεξιπτωτιστές βρίσκονταν με τα Ελαφρά Όπλα τους απέναντι από έναν, κατά πολύ, υπερέχοντα εχθρό, από τον οποίο αφαίρεσαν, όμως, μετά από παράτολμες και σκληρές μάχες την κατοχή του αεροδρομίου στο Μάλεμε, ενώ άλλες μονάδες στο κεντρικό και ανατολικό τμήμα του νησιού περιόρισαν, μετά από θαρραλέες και σφοδρές για μέρες επιθέσεις, τις ισχυρές εχθρικές δυνάμεις και ως εκ τούτου ανακούφισαν τους δίδοντας μάχη συντρόφους τους στο δυτικό τμήμα του νησιού. Εκεί, οι Αλεξιπτωτιστές σχημάτισαν, εν τω μεταξύ, ένα προγεφύρωμα γύρω από το αεροδρόμιο, το οποίο θα επέτρεπε την επέμβαση των αερομεταφερόμενων μονάδων.

Ήταν μια δύσκολη επιχείρηση, επειδή δεν επιτεύχθηκε τόσο σύντομα, να εκδιωχθεί ο εχθρός από τις καταλαμβανόμενες οροσειρές, εκεί όπου βρίσκονταν σε πλεονεκτικές θέσεις με Βαρύ Πυροβολικό και μπορούσε να διατηρεί την κατοχή του αεροδρομίου υπό τον καταγισμό συνεχών σφοδρών πυρών. Εδώ έδειξαν, εν τούτοις, οι πιλότοι των μεταγωγικών μας ότι ήταν φτιαγμένοι από την «καλύτερη πάστα» και δεν μειονεκτούσαν σε τίποτα από τους, ήδη μαχόμενους στο έδαφος, συντρόφους τους, αλεξιπτωτιστές. Η παράτολμη και θαρραλέα επέμβαση τους χαρακτηρίζεται ως ένα γεγονός ύψιστης συντροφικότητας και γνώριζαν ότι οι σύντροφοι τους θα εξολοθρευόνταν, εάν δεν τους προσέφεραν βοήθεια και ενισχύσεις.

Το ένα Junker μετά το άλλο προσγειώνονταν σε ένα μη ιδιαίτερος κατάλληλο αεροδρόμιο. Οι Ορεινοί Κυνηγοί-που από το Νάρβικ είχαν στενότερη συνεργασία με το σώμα των Αλεξιπρωτιστών- ανέλαβαν τώρα δράση. Τίποτα δεν μπορούσε να συγκρατήσει την ορμή της επίθεσης τους. Κατορθώσαμε, με ενωμένες τις δυνάμεις μας, να απωθήσουμε τον πανίσχυρο εχθρό, που μάχονταν το ίδιο λυσσαλέα και με σθένος. Κατά την προέλαση βραδυπόρησε σε μεγάλο βαθμό η επιτιθέμενη μονάδα εξαιτίας της έλλειψης μηχανοκίνητων οχημάτων, έχοντας ως αποτέλεσμα ο καθένας να πρέπει να μεταφέρει με τα χέρια του τον Βαρύ Οπλισμό, για να μπορέσουν να τα προωθήσουν. Όταν τα πρώτα λαφυραγωγημένα οχήματα ήταν πλέον έτοιμα, χάρη στις ικανότητες επισκευής τους από τους στρατιώτες μας, να κινηθούν ταχύτατα, τότε μόνο μπόρεσαν οι εμπροσθοφυλακές να ακολουθήσουν σβέλτα τον υποχωρώντα εχθρό και να διατηρήσουν τη μεταξύ τους σύνδεση. Κάτω από ανείπωτες δοκιμασίες και πολύνεκρες μάχες κατατροπώθηκαν οι Βρετανοί. Η πλειοψηφία αυτών αιχμαλωτίστηκε και μόνο λίγοι κατάφεραν να γλυτώσουν και να διαφύγουν στην Αφρική με τα τελευταία αγγλικά πλοία.

Η επιτυχία της επιχείρησης στην Κρήτη δεν θα ήταν ωστόσο εφικτή, εάν οι μοίρες των Γερμανικών Μαχητικών Αεροσκαφών και Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης δεν συμμετείχαν με τέτοια ξεκάθαρη επιτυχία σε αυτή τη δύσκολη μάχη. Έπρεπε να αντικαταστήσουν τον ελλιπή Βαρύ Οπλισμό, προκάλεσαν στον Βρετανικό Βασιλικό Στόλο της Μεσογείου τέτοιες βαριές απώλειες, ώστε να πρέπει να αναζητήσει καταφύγιο στα λιμάνια της Αιγύπτου και να μην μπορέσει πλέον να συμμετέχει στον πόλεμο. Συνέτριψαν τις καλά οχυρωμένες θέσεις εδάφους των Βρετανών και προετοίμασαν την επιτυχημένη προέλαση των μονάδων εδάφους. Κυρίως όμως περιόρισαν τη δραστηριότητα της αντίπαλης αεροπορίας, που πρακτικά είχε εξουδετερωθεί ήδη από την πρώτη ημέρα. Η Κρήτη απέδειξε για μια ακόμα φορά την ανωτερότητα της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας.

Μια ιδιοφυή ηγεσία και το απεριφραστο μαχητικό πνεύμα, και ηρωικό θάρρος ενός γεμάτο αυταπάρνηση στρατεύματος απέφεραν στους Βρετανούς στην Κρήτη μια από τις βαρύτερες τους ήττες σε αυτόν τον πόλεμο. Και σε αυτό το πνεύμα της ολοκληρωτικής ήττας θα οδηγηθεί ο μοναδικός μας εχθρός, μέχρι την τελική μας νίκη.

Σελίδα 18 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Η λογοδοσία του Τσόρτσιλ αναφορικά με την Κρήτη*».

(μετάφραση) «Η λογοδοσία του Τσόρτσιλ αναφορικά με την Κρήτη.

Αξιοθρήνητο ψέλλισμα για ανεπαρκή εξοπλισμό.

Στοκχόλμη, 11 Ιουνίου. Αφότου είχε ο Τσόρτσιλ φροντίσει να εκτονώσει την πρώτη καταϊγίδα αγανάκτησης στην Αγγλία μέσω της καλλιεργημένης από τον τύπο κριτικής, αναφορικά με τη βρετανική ήττα στην Κρήτη, παρουσιάστηκε ο ίδιος, χθες την Τρίτη, στην Κάτω Βουλή, για να δώσει μια «πλήρη αναφορά λογοδοσίας» σχετικά με τη νεότερη καταστροφή. Τα πρώτα λόγια του ήταν όμως μια απογοήτευση. «Θα ήταν σφάλμα», είπε ο Τσόρτσιλ, «εάν η βουλή τηρούσε μια στάση, που να επιζητά την αποσαφήνιση των διαφόρων συμβάντων αυτού του πολέμου και να εγείρει την αξίωση να πρέπει να εκδίδεται επίσημη αναφορά, κάθε φορά που χάνεται μια μάχη ή «σπάζει» ένα μέρος του μετώπου. «Θα διακινδύνευα τότε», συνέχισε ο Τσόρτσιλ, «να επιτρέψω στον εχθρό να λάβει πολύτιμες, για αυτόν, πληροφορίες».

Μετά από αυτή την τετριμμένη δικαιολογία συνέχισε ο Τσόρτσιλ, επιχειρώντας να υποβαθμίσει την ήττα: «Ένας επιπλέον λόγος, που με οδηγεί στην άρνηση μιας συζήτησης αναφορικά με τον «Αγώνα στην Κρήτη», είναι ότι κατέχει μόνο ένα τμήμα μιας πολύ σπουδαίας εκστρατείας στη Μέση Ανατολή. Το να μιλήσουμε μονομερώς για αυτό, θα είναι μια εσφαλμένη μέθοδος, η οποία θα οδηγήσει να αναθεωρήσουμε την όλη στρατηγική της στρατιωτικής διοίκησης. Σε μια στρατιωτική επιχείρηση διαδραματίζουν τα χρονικά οφέλη και οι απώλειες, ένα μεγάλο ρόλο για το μελλοντικό αποτέλεσμα της νέας τάξης πραγμάτων. Το ίδιο επίσης και τα διατιθέμενα βοηθητικά μέσα... «Υπάρχουν πολλά νησιά και στρατηγικά σημεία στις θάλασσες», συνέχισε αργότερα, «και δεν υπάρχει η δυνατότητα της πλήρους ασφάλειας».

«Εξακολουθεί να αποτελεί γεγονός», αυτή τη διαπίστωση δεν μπορεί ο Τσόρτσιλ να μην την ανέφερε, «το ό,τι ο αγγλικός εξοπλισμός ήταν κατά πολύ υποδεέστερος από τον γερμανικό». Όπως αναμένονταν, προσπαθούσε να αποποιηθεί κάθε προσωπική ευθύνη και ανέφερε κοιτάζοντας τους προκατόχους του: «Ο εξοπλισμός του στρατού μας, στην έναρξη του πολέμου, ήταν εξαιρετικά λιγιστός και ελλιπής. Οι ανεπάρκειες παρουσιάστηκαν, ιδιαίτέρως ξεκάθαρα, στον οπλισμό, που είχαμε επειγόντως ανάγκη».

Έπρεπε ακόμα να παραδεχτεί: «Όποιος φαντάζεται, ότι η Αγγλία διαθέτει μεγάλα αποθέματα σε Αντιαεροπορικά Πυροβόλα και αεροσκάφη, είναι απλά ηλίθιος».. «Οι Γερμανοί», αναφέρει, «παράγουν άφθονο πολεμικό υλικό και έχουν λαφυραγωγήσει από τις κυριευμένες χώρες, περισσότερα από ό,τι έχουν ανάγκη. Η κατάσταση μας είναι εκ τούτου πάρα πολύ διαφορετική» Με αυτή την παραδοχή ηττοπάθειας, που ο Τσόρτσιλ θέληση να βγάλει την ευθύνη από πάνω του: «Σε μας έλλειπαν, ήδη από την έναρξη του πολέμου, όλα αυτά τα μοντέρνα όπλα που θα αποτελούσαν μια ζωτικής σημασίας αναγκαιότητα για τη διεξαγωγή ενός σύγχρονου πολέμου», αισθάνθηκε ο Λέσλι Χόρε Μπελίσσα να θίγεται η τιμή του και κατηγορήσε τον Τσόρτσιλ ότι η Αγγλία είχε απωλέσει στη Δουνκέρκη το καλύτερο κομμάτι του εξοπλισμού της, το οποίο είχε φορτωθεί από το νησί της Μεγάλης Βρετανίας.

Ο Τσόρτσιλ αναφέρθηκε, ακόμα συγκεκριμένα, στην υπεροχή της Γερμανικής Αεροπορίας και έπρεπε να παραδεχθεί ότι εκδίωξε τα βρετανικά αεροσκάφη από τα ελληνικά αεροδρόμια και τα διαμόρφωσε γρήγορα για δική της χρήση. Σε πλήρη αντίφαση με τους έως τώρα ισχυρισμούς του, ο Τσόρτσιλ... ..(*Στιμ το εν λόγω κείμενο διακόπτεται σε αυτό το σημείο*).

Σελίδες 19-20 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με μια φωτογραφία- στη γερμανική εφημερίδα «Morgenpost», με ημερομηνία 13.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*«Τι μας διδάσκει η Κρήτη;»*».

(μετάφραση) Τι μας διδάσκει η Κρήτη;

«Πράκτορες των Ναζί» και άλλες γερμανικές πηγές κατονομάζονται, για προφανείς λόγους, ως οι δημιουργοί των άσχημων νέων, που διέδιδε ο αμερικανικός τύπος τις τελευταίες εβδομάδες-κυρίως από την περίοδο της ήττας στην Κρήτη-μέσω της Αγγλίας. Όποιος υποστηρίζει την Αγγλία, αντλεί συνεχώς δυνάμεις για μεγαλύτερες προσπάθειες εσφαλμένων εντυπώσεων, αυτός όμως που είναι δύσπιστος απέναντι της, θα καταστεί προσπάθεια να πειστεί ότι οι ισχυρισμοί του είναι λάθος. Σε αυτή την κρίσιμη στιγμή, κατά την οποία η κοινή γνώμη της Αμερικής ακροβατεί μεταξύ της αλήθειας και του ψεύδους, εμφανίζονται από τη μια πλευρά οι αντικειμενικά συγκροτημένες απόψεις της

Ανώτατης Διοίκησης Του Γερμανικού Στρατού, που αποδεικνύουν με αδιάσειστους αριθμούς τη βρετανική κατωτερότητα, και από την άλλη πλευρά οι ανήκουστες αποκαλύψεις στη Νέα Υόρκη που, όπως οι πιο πρόσφατες ειδήσεις σχετικά με την απελπιστική κατάσταση της Αγγλίας, προέρχονται απευθείας από το Λονδίνο και από την αγγλική πρεσβεία στην Ουάσιγκτον. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πλέον. Με αυτό έχουν αξιολογηθεί, άπαξ δια παντός, όλες οι συζητήσεις σχετικά με το περιεχόμενο των εκθέσεων του Αμερικανού πρέσβη στο Λονδίνο, Winant. Οι εκθέσεις, αναφορικά με τους πρώτους πέντε μήνες του έτους 1941, αναλύουν διεξοδικά την αιτία και το αποτέλεσμα της βρετανικής ήττας.

Ήταν τρόπον τινά μια έκπληξη, που η επίθεση των γερμανικών στρατευμάτων εναντίων του βρισκόμενου στα Βαλκάνια Βρετανικού Εκστρατευτικού Σώματος κατέστη νικηφόρα. Σε έναν όμως στρατό, που είχε νικήσει τον ισχυρότερο σε αυτό το έδαφος αντίπαλο εντός έξι εβδομάδων, δεν μπορούσαν σε αυτό το τελευταίο άκρο της Γηραιάς Ηπείρου να τεθούν εμπόδια, που δεν θα μπορούσαν να ξεπεραστούν. Οι δυσκολίες ήταν, φυσικά, αυτή τη φορά τελείως ασυνήθιστες και εντελώς νέας μορφής. Το έδαφος, στο οποίο είχαν επίσης αυτή τη φορά τα τεθωρακισμένα μας δραστηριοποιηθεί, θεωρούνταν έως τώρα για τα οχήματα αυτού του τύπου, ως ασυνήθιστο και αυτό αιφνιδίασε σε μεγάλο βαθμό τον εχθρό τόσο από άποψης ηθικού όσο και με την κατοχή πολλών θέσεων. Ακριβώς εξαιτίας αυτών των δυσκολιών πρέπει να θεωρηθούν οι επιδόσεις των στρατευμάτων μας ως πολύ υψηλές, επειδή σε αυτό το ορεινό έδαφος μπορούσαν να προβούν σε επιχειρήσεις μόνο ένας σχετικά μικρός αριθμός μονάδων. Έπρεπε από μόνες τους να αντιμετωπίσουν τις αντίπαλες δυνάμεις. Οι σκληρές μάχες Εγγύς Απόστασης στη Γραμμή Μεταξά αποδεικνύουν για παράδειγμα, ότι ο εχθρός δεν θα μας προσφέρει μια εύκολη νίκη. Η Ελλάδα πρόσφερε για πρώτη φορά τη δυνατότητα στους Βρετανούς να μας αντιμετωπίσουν μόνοι τους και άμεσα. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Μολονότι είχαν τα βρετανικά στρατεύματα αρκετό χρόνο να προετοιμάσουν την υπεράσπιση τους και υπήρχαν επίσης αρκετές Γραμμές Υποχώρησης, ήταν η ήττα τους ολοκληρωτική. Μη λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των νεκρών και τραυματιών, πάνω από έντεκα χιλιάδες Βρετανοί αιχμαλωτίστηκαν.

Στο επίπεδο συσχετισμού στρατιωτικών δυνάμεων μεταξύ Γερμανίας και Αγγλίας, η Μάχη Της Κρήτης έχει καταστεί τώρα μεγαλύτερης σημασίας. Μια γερμανική επίθεση θα μπορούσε, υπό αυτές τις περιστάσεις, να διεξαχθεί μόνο από αέρα. Ο ίδιος προσωπικά ο Χίτλερ έδωσε εκ τούτου στον στρατάρχη τη διαταγή, να πραγματοποιήσει αυτή την εντελώς νέου τύπου και εξαιρετικά παράτολμη επιχείρηση. Η έκθεση της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού αναφέρει ότι οι χώροι προσέγγισης πλησίον των Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου δεν θα μπορούσαν, σε καμία περίπτωση, να χρησιμοποιηθούν το ίδιο συντονισμένα. Η «Επιχείρηση Κρήτη» θα ξεκινούσε από μια και μοναδική θέση, στη γύρω περιοχή του Μάλεμε. Θα διεξάγονταν εκεί μετά τη ρίψη των πρώτων Αλεξιπτωτιστών.

Είναι αυτονόητο ότι μια τόσο τολμηρή και επιβλητική επέμβαση θα έχει και απώλειες, που θα ξεπεράσουν σε αριθμό τις έως πρότινος επιχειρήσεις εδάφους. Είναι, στο σημείο εδώ, εκ νέου αποφασιστικής σημασίας, ότι ο αμυνόμενος, που βρίσκονταν σε καλά οχυρωμένες θέσεις, έχει υποστεί σημαντικά μεγαλύτερες απώλειες, από ό,τι ο επιτιθέμενος, που υστερούσε, συγκριτικά με αυτόν, κατά πολύ επίσης σε στρατιωτικό εξοπλισμό. Αυτή ακριβώς η αναλογία στη Μάχη Της Κρήτης προκάλεσε στους Αγγλους μεγάλη ανησυχία. Θα πληροφορηθούν ακόμα ότι ο Τσόρτσιλ υπολείπονταν κατά πολύ της αλήθειας με τις δηλωμένες απώλειες των δεκαπέντε χιλιάδων νεκρών, τραυματιών

και αγνοουμένων. Μόνο δεκαπέντε χιλιάδες επτακόσιοι άνδρες είχαν αιχμαλωτιστεί και είχαν επιβεβαιωθεί πέντε χιλιάδες νεκροί. Δεν θα μπορούσαν φυσικά να καταμετρηθούν όλες οι απώλειες που προκλήθηκαν στη θάλασσα κατά την προσπάθεια μεταφοράς αυτών. Ο πραγματικός αριθμός των βρετανικών απωλειών είναι επομένως κατά πολύ μεγαλύτερος καθώς σε εμάς έχουν ξεκαθαριστεί όλα τα υφιστάμενα κενά και έχουν γνωστοποιηθεί τα ακριβή νούμερα. Ο ακριβής αριθμός των απωλειών στην περίπτωση της Κρήτης δεν μπορεί να καταστεί ως μια αξιόπιστη μέθοδος αξιολόγησης των εφαρμοσμένων μεθόδων. Η χρήση των δικών μας μεθόδων πολέμου έχει αποδειχθεί ως σωστή και επιτυχημένη. Θα είναι και μελλοντικά αποφασιστικής σημασίας, όταν η στρατιωτική διοίκηση θέσει νέες και σημαντικού χαρακτήρα αποστολές.

Σελίδες 21-22 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 17.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*«Αλώβητος» τομέας μάχης»*.

(μετάφραση) «Αλώβητος» τομέας μάχης.

Δεν είναι πάντα εύκολο να διαιρέσουμε την πορεία ενός πολέμου σε επίπεδα, επειδή η αυτοτέλεια των μαχών δεν είναι, δίχως άλλο, πάντοτε ορατή, όπως παρουσιάζεται σε ύστερο χρονικό σημείο. Αυτά, που βρίσκονται στο επίκεντρο του πολέμου, τα περιορίζει το πιο πρόσφατο παρελθόν και η ένταση τους στρέφεται στο κοντινότερο μέλλον. Η επόμενη γενιά θα διατηρήσει αποκλειστικά αυτό το δικαίωμα, να μπορέσει, δηλαδή, να τιμήσει κάθε φάση ξεχωριστά, όπως ακριβώς της αξίζει. Υπό το πρίσμα αυτό εμφανίζεται η έκθεση του Ανώτατου Διοικητή Γερμανικού Στρατού, για το χρονικό διάστημα Ιανουαρίου- Απριλίου 1941, να περιλαμβάνει τις εχθροπραξίες, που σχηματίζουν σε στενό χρονικό πλαίσιο μια ενιαία οντότητα. Προκύπτει όμως από την εξέλιξη της εκστρατείας στα Βαλκάνια η απόβαση στην Κρήτη; Η μια επιχείρηση μετατρέπει, ωστόσο, την άλλη σε πιο παράτολμη, επειδή όσο οι επιχειρήσεις στην Νοτιοανατολική Ευρώπη θέτουν τις προϋποθέσεις για μια επέμβαση στην Κρήτη, η πραγματική δυσκολία των τελευταίων όμως ούτε άρθηκε, μήτε περιορίστηκε αισθητά.

Οι λαμπρές νίκες του γερμανικού στρατού «κακόμαθαν» την πατρίδα. Σε αυτή επαφίεται τώρα περισσότερο να καταστήσει σαφές το πνεύμα της αυταπάρνησης και της συνεργασίας, με τα οποία κερδίζεται η κάθε νίκη, σε όλα τα μήκη και πλάτη. Οι προετοιμασίες της εκστρατείας στη Νοτιοανατολική Ευρώπη είχαν ήδη πραγματοποιηθεί κάτω από ασυνήθιστες συνθήκες. Στην εκστρατεία εναντίων της Σερβίας το 1915 είχαν δραστηριοποιηθεί εννέα γερμανικές και πέντε αυστριακές μεραρχίες. Για τους εκατό χιλιάδες πεντακοσίους περίπου στρατιώτες κρίνονταν ως αναγκαία κοντά στα χίλια διακόσια μεταφορικά τράινα, με πενήντα βαγόνια έκαστα. Βρέθηκαν εκεί, σε τριάντα δύο ημέρες. Τη φορά ετούτη είχε παίξει η πολιτική κατάσταση μια κακόγουστη φάρσα εις βάρος τους. Ένα πραξικόπημα διεξήχθη την τελευταία στιγμή στο Βελιγράδι. Μόνο ο επικεφαλής της μετακίνησης αυτών μπορεί να σχηματίσει μια εικόνα, τι σημαίνει σε μερικές ημέρες να παρεκτρέψει την πορεία όλων των στρατιωτικών τμημάτων και να αλλάξει την έως πρότινος κατεύθυνση όλων των βρισκόμενων σε κίνηση τραινών μεταφοράς, φαλάγγων ενισχύσεων και των τραινών μεταφοράς οπλιτών- πολεμοφοδίων- σίτισης- και καυσίμων και να τα οδηγήσει προς έναν νέο διατασσόμενο χώρο. Οι άνδρες και τα υλικά απέδειξαν τις τεράστιες ικανότητες τους. Το οργανωτικό τους ταλέντο δεν τους πρόδωσε ποτέ και τους εξασφάλισε με μια ανεξάντλητη εφευρετικότητα την επιτυχία, αν και ήταν άγνωστα αυτού του είδους τα εμπόδια στην καρδιά της Ευρώπης. Στον νοτιοανατολικό χώρο παρουσιάστηκε στα στρατεύματα ένα εντελώς δύσβατο έδαφος, στη Βόρεια Αφρική μάλιστα μια έρημος και μολονότι η συνεργασία των τριών

Σωμάτων Στρατού ήταν σε κάθε περίπτωση παραδειγματική και υπεράνω κάθε επαίνου, αυτό το τελευταίο επιζητούσε η δραστηριοποίηση του κάθε ενός στρατιώτη ξεχωριστά. Έγινε αντιληπτό το παρακάτω: Πέρασαν οχτώ ημέρες από την πρώτη ριγμένη σφαίρα σε αυτή την εκστρατεία μέχρι τη συντριβή ολόκληρου του Γιουγκοσλάβικου Στρατού. Μετά από δώδεκα ημέρες συνθηκολόγησαν τα τελευταία απομεινάρια του σερβικού Στρατού Ξηράς στα βουνά της Βοσνίας. Αυτό επισκιάζει φυσικά την, δεκαοχτώ ημερών διάρκεια, εκστρατεία στην Πολωνία. Ο στρατηγός Σίμοβιτς θα μπορούσε να αποσυρθεί αρκετά νωρίτερα από τα ερείπια του Βελιγραδίου και να συγκεντρώσει τον βασικό πυρήνα των στρατευμάτων του στις δύσβατες οροσειρές της «Μακεδονίας», με την ελπίδα να έρθει σε επαφή με τα ελληνικά στρατεύματα. Άνδρες και οχήματα διείσδυσαν, όμως, μέσα στο φυσικό φρούριο, αδιαφορώντας, εάν έπρεπε να προχωρήσουν μέσω των μετατρεπόμενων σε έλη κοιλάδων, με υγρό και ζεστό κλίμα ή διαμέσου χιονισμένων περιοχών. Η φύση φυσικά δεν τους χαρίστηκε! Τα γερμανικά στρατεύματα ήρθαν, ανεπάντεχα γρήγορα, μέσω της Νοτίου Σερβίας σε επαφή με τους μαχόμενους στην Αλβανία Ιταλούς, απέκοψαν τον ελληνικό στρατό στη Θράκη, βρέθηκαν πλησίον της θάλασσας της Θεσσαλονίκης, έσπασαν στη Γραμμή Μεταξά και πέταξαν εν τέλει τους Άγγλους στη θάλασσα με μια βροχή από βόμβες.

Αυτό το βρετανικό κεφάλαιο επί ευρωπαϊκού εδάφους έλαβε τέλος, μετά από τρεις εβδομάδες, με την ελληνική τραγωδία. Η, μοναδικού χαρακτήρα, νέα προέλαση, που το Γερμανικό Γενικό Επιτελείο Στρατού έπρεπε να διεξάγει μέσα σε επτά ημέρες, είχε αίσια έκβαση.

Δεν θα πρέπει ωστόσο όλες αυτές οι επιτυχίες και οι σχετικά λιγοστές απώλειες της Βαλκανικής Εκστρατείας, να οδηγήσουν σε μια παραπλάνηση, ότι δηλαδή οι μάχες δεν ήταν σφοδρότερες από ό,τι άλλες, που είχαν σημειωθεί προηγουμένως σε αυτόν τον πόλεμο. Η προέλαση, ιδιαιτέρως, μέσω της Γραμμής Μεταξά προκάλεσε πολλές σφοδρές μάχες Κοντινής Εγγύτητας, που, παράλληλα με την υπερέχουσα τακτική μάχης των στρατευμάτων μας, να πρέπει στο σημείο αυτό να υπολογιστεί ως ένας από τους παράγοντες υπεροχής μας η ποιότητα των διαθέσιμων όπλων μας, τα οποία διατήρησαν τον αριθμό των γερμανικών απωλειών εντός ενός περιορισμένου ορίου. Οι άψογοι Γερμανοί πεζικάριοι του Α Παγκοσμίου Πολέμου έπρεπε, συγκριτικά με αυτόν τον πόλεμο, βρισκόμενοι στην πλευρά της συμμάχου Αυστρίας να υποστούν πολλές άσκοπες απώλειες στην Εκστρατεία εναντίον της Σερβίας το 1915. Στην τεσσάρων εβδομάδων, τότε, εκστρατεία έπρεπε οι Κεντρικές Δυνάμεις να πληρώσουν βαρύ φόρο αίματος σε νεκρούς και τραυματίες, που περιλάμβανε έναν αριθμό των εξήντα επτά χιλιάδων ανδρών. Μόνο το 208ο Σύνταγμα Πεζικού απώλεσε κατά την έφοδο του στο Βελιγράδι πενήντα τρεις αξιωματικούς και χιλίους διακόσιους σαράντα δύο άνδρες, το Σύνταγμα Πεζικού του Βρανδεμβούργου σαράντα έξι αξιωματικούς και χιλίους τετρακόσιους σαράντα έξι στρατιώτες. Ο αριθμός των πεσόντων και των τραυματιών του 1941 δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να συγκριθεί με αυτά τα νούμερα.

Η απόβαση στην Κρήτη ήταν μια αυτοτελής επιχείρηση, χαρακτηριζόμενη από ένα παράτολμο εγχείρημα. Η Κρήτη βρίσκεται πάνω από εκατό χιλιόμετρα απόσταση από την ενδοχώρα της Νοτίου Ελλάδας, από το νοτιότερο δηλαδή άκρο της Πελοποννήσου. Μεταξύ αυτών εκτείνεται η θάλασσα. Υπήρχε πάντα ο κίνδυνος μιας ανάμειξης των υπερεχουσών δυνάμεων του Βρετανικού Βασιλικού Στόλου. Ο Τσόρτσιλ είχε για τους δικούς τους λόγους ανακοινώσει ότι η Κρήτη θα πρέπει να υπερασπιστεί οποιουδήποτε κόστους. Ήταν απόλυτα βέβαιος ότι η υπεράσπιση της θα είχε επιτυχές αποτέλεσμα. Όλες οι έως πρότινος εμπειρίες σχετικά με τους Γερμανούς Αλεξιπτωτιστές και τις

αερομεταφερόμενες μονάδες αφορούν τις μετακινήσεις τους στο έδαφος, εκεί όπου θα τις ακολουθήσουν κατόπιν οι μονάδες του Στρατού Ξηράς. Μεταξύ της Κρήτης και της ηπειρωτικής Ελλάδας βρίσκονταν όμως η θάλασσα. Δημιουργούταν, έτσι, μια μεγάλη δυσκολία στο ζήτημα των ενισχύσεων και του ανεφοδιασμού και αυτό γίνονταν εμφανές επί πολλές ημέρες για τα πρώτα γερμανικά στρατεύματα στην Κρήτη. Το δύσκολο αυτό χρονικό διάστημα περιορίστηκε αργότερα και οι δυσκολίες ξεπεράστηκαν σε μεγάλο βαθμό. Η αεροπορία ανέλαβε σε αυτό το χρονικό σημείο τις εν συνεχεία αεραποβάσεις, τον ανεφοδιασμό και ενισχύσεις, τις εχθροπραξίες εναντίων των αντιπάλων ναυτικών μοιρών και κατόρθωσε να κυριαρχήσει στον αέρα πάνω από την Κρήτη. Κατέστη στο τέλος σαφές ότι τη σημερινή εποχή, μια υπερέχουσα αεροπορία μπορεί να νικήσει έναν υπερέχοντα στη θάλασσα στόλο!

Συνεπεία αυτού του παράτολμου εγχειρήματος, η επέμβαση στην Κρήτη είχε πολύ μεγαλύτερες απώλειες σε ποσοστά από ό,τι οπουδήποτε αλλού. Αυτό φανερώνει τη μεγάλη σημασία για την κατάκτηση της: από την Κρήτη συντομεύονται σημαντικά οι εναέριες οδοί προς Χάιφα, Βηρυτό, Αλεξάνδρεια και το Τομπρούκ, η συγκοινωνία των Βρετανών μεταξύ Βοσπόρου και Αλεξάνδρειας αποκόβεται, επιτηρείται όλο συνολικά το Αιγαίο Πέλαγος και αποκλείονται όλα τα νησιωτικά συμπλέγματα, τα ιταλικά Δωδεκάνησα υποστηρίζονται σε μεγάλο βαθμό και ο Βρετανικός Βασιλικός Στόλος περιορίζεται στο λεγόμενο «Θαλάσσιο Τρίγωνο» της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Οι, σε διάστημα τριών εβδομάδων, Εκθέσεις της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού σχετίζονται στενά με τα τεκταινόμενα στη Βόρεια Αφρική. Αν και οι επιχειρήσεις του στρατηγού Ρόμελ δεν βρίσκονται τόσο άμεσα, υπό την επίβλεψη της πατρίδας, όπως η Βαλκανική Εκστρατεία και η απόβαση στην Κρήτη, είναι τα εκεί στρατιωτικά αποτελέσματα εξίσου ισάξια. Τα γερμανικά στρατεύματα κατέλαβαν μαζί με τα ιταλικά σώματα στρατού την Κυρηναϊκή, περικύκλωσαν το Τομπρούκ, διείσδυσαν μέχρι τη ζώνη άμυνας στα αιγυπτιακά σύνορα και προωθήθηκαν, εν μέρει, πέρα αυτής.

Ο κυριότερος στόχος είναι η καταπολέμηση των τελευταίων προμαχόνων της Αγγλίας και αυτό καθίσταται σαφές αν παρατηρήσουμε συνοπτικά όλα τα στρατιωτικά πεπραχθέντα. Ορίζεται ακόμα ως «στόχος πολέμου» η «Μάχη Του Ατλαντικού», επειδή πρέπει να αποκοπούν όλα συνολικά τα πλοκάμια του πολύποδα της βρετανικής ισχύος, προτού προκαλέσει και άλλα θύματα. Στην πολυπραγμοσύνη της δύναμης της αντιπαρατίθεται η άριστη δυνατότητα προσαρμογής της δικής μας τακτικής, που παρέλυσε, σε όλους ξεχωριστά τους «Πολέμους Αστραπή», την «τύρφη» της βρετανικής δύναμης και με αυτό τη «στραγγάλισε», επειδή αυτός ο «στραγγαλισμός» είναι η πολεμική μέθοδος ενός χρονικά κολοσσιαίου δημιουργήματος ισχύος. Ταυτόχρονα φανέρωσε τη μεγάλη της αδυναμία: την επί συνόλω ακαμψία της!

Σελίδα 23 (περίληψη-μετάφραση)

Ανταπόκριση-με ένα σχεδιάγραμμα της Κρήτης- σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 21.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Έτσι κυριεύθηκε η Κρήτη*».

(μετάφραση) Έτσι κυριεύθηκε η Κρήτη.

Το αρχαίο παλάτι του βασιλιά Μίνωα φωτίζεται μαγευτικά, κάτω από το πορφυρένιο χρώμα του απογευματινού πυρακτωμένου ήλιου. Χωμένο στους πρόποδες ενός βουνού, περιτριγυρισμένο από σκουροπράσινα δέντρα και θάμνους, δημιουργώντας ένα αρμονικό σύνολο μεταξύ της ελαφρότητας του οικοδομήματος και των ερείπιων του. Η

παρουσίαση μιας ανείπωτης γοητείας και τελετουργίας της ζωής δημιουργεί κάτι το μαγευτικό. Οι Γερμανοί στρατιώτες κινούνται μεταξύ των αρχαίων χώρων του, παρατηρούν σκεπτικά, στέκονται μπροστά από τα φωτεινά χρώματα των κιόνων και τις γλυκόπικρα φθαρμένες από τον χρόνο εικόνες των κοριτσιών, με τα φλεγόμενα χείλια και τα γυμνά στήθη. Κανένας εξωτερικός θόρυβος δεν εισβάλλει μέσα στον χώρο, μόνο μια μαύρη πεταλούδα φτερουγίζει εν μέσω της ηρεμίας που επικρατεί και από έξω μας ζεσταίνει το αντανακλώντας κόκκινο χρώμα των ερωτικών ανθών. Ο πόλεμος δείχνει να βρίσκεται πολύ μακριά. Για ένα τέταρτο της ώρας διακατέχει το πλήθος των στρατιωτών με τις μεγάλες μπότες και τις σκονισμένες στολές μια παράξενη έκσταση. Μιλούν ασυνήθιστα χαμηλόφωνα ή σωπαίνουν. Αυτό το τέταρτο καταλήφθηκαν από τη μαγεία ενός άλλου κόσμου, ενός κόσμου που κατέρρευσε πριν από τρεις χιλιάδες χρόνια.

Ακούστηκε, όμως, ξεκάθαρα τότε, από έξω και από μακριά το μουγκρητό των κινητήρων από τα αεροσκάφη. Έπειτα ακούστηκαν τα φάλτσα βογγητά των φορτηγών, που κινούνταν στον δρόμο. Είδε κάποιος, έπειτα, ξανά τις γερμανικές στρατιωτικές στολές, κάτι που είχε σχεδόν ξεχάσει. Και τότε θυμηθήκαμε ξανά, ότι βρισκόμαστε σε πόλεμο, σε έναν σκληρό και δύσκολο πόλεμο, που απαιτεί από εμάς, ως έθνος και στρατιώτες, να καταβάλουμε όλες τις δυνάμεις μας. Συνειδητοποιείται τότε ότι πριν από οχτώ ημέρες, σε αυτή την πυρακτωμένη από τον ήλιο περιοχή, ακούγονταν ένας διαφορετικός και εντονότερος θόρυβος, από ό,τι τώρα, ότι τα πυροβόλα βρυχόνταν εδώ, τα πολυβόλα ξερνούσαν φωτιά, τα πολεμικά αεροσκάφη έριχναν τις βόμβες τους και πολλές χιλιάδες ανθρώπων, εδώ, βρίσκονταν σε μια έντονη και σκληρή μάχη, σε μια, ίσως, από τις πιο παράτολμες και θαρραλέες επιχειρήσεις, που έχει γνωρίσει έως τώρα αυτός ο πόλεμος. Αυτός ο μονόχειρας ταγματάρχης δίπλα μας, που είχε μιλήσει πριν από λίγο τόσο ισορροπημένα αναφορικά με την πιθανότητα της αιγυπτιακής επιρροής πάνω στη μυκηναϊκή τέχνη, αυτός ο παλιός αξιωματικός της Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας και τώρα υπερήφανος για την τιμήση του με το «Έντελβαις» των Ορεινών Κυνηγών, είχε συνδράμει, από μια διοικητική θέση, στην κατεύθυνση των μετακινήσεων και να επιφέρει τη νίκη. Από τις δικιές του, όπως και πολλών άλλων συντρόφων του, διηγήσεις, από την όψη της απότομης υπαίθρου και των πυρακτωμένων από τον ήλιο πετρών, από την παρατήρηση των καταστραμμένων πλοίων, αεροσκαφών και καταδρομικών, από την ευσεβή θέα των στρατιωτικών νεκροταφείων, από όλα αυτά, μεγεθύνεται σε εμάς σήμερα, οχτώ ημέρες μετά τη λήξη των μαχών, για ακόμα μια φορά η εικόνα αυτής της εκστρατείας.

Ρίψη των Αλεξιπτωτιστών.

Τα γερμανικά σμήνη Μαχητικών Αεροσκαφών και Βομβαρδιστικών είχαν κάνει την εμφάνιση τους, εδώ και πολλές ημέρες, πάνω από την Κρήτη, προέβαιναν σε αναγνωρίσεις, εξολόθρευαν εχθρικούς στόχους και προετοίμασαν το έδαφος για τους συντρόφους τους, που ακολουθούσαν τώρα. Τις πρώτες πρωινές ώρες της 20^{ης} Μαΐου βουίζαν, για πρώτη φορά, οι κινητήρες των μεταγωγικών αεροσκαφών πάνω από το κεντρικό και δυτικό τμήμα του νησιού, άνοιξαν οι πόρτες τους, μερικές χιλιάδες αψηφώντας τον θάνατο άνδρες ρίχθηκαν στο κενό, τα αλεξίπτωτα άνοιξαν και αιωρούνταν σαν φουσκωμένα πανιά, κατευθυνόμενα με το ανθρώπινο φορτίο τους προς το έδαφος. Θα προσεδαφίζονταν σε τέσσερεις περιοχές, ξεκινώντας έτσι την επίθεση από αέρα εναντίον του Φρουρίου Κρήτη. Πριν το Ηράκλειο, το Ρέθυμνο, την πρωτεύουσα των Χανίων και κυρίως δίπλα από το αεροδρόμιο στο Μάλεμε. Λίγοι Γερμανοί και λίγοι από τους Αλεξιπτωτιστές είχαν στη ζωή τους ακούσει, προηγουμένως, αυτά τα ονόματα. Αυτά, εν τούτοις, τα ονόματα θα χαράζονταν έπειτα για δεκατέσσερεις ημέρες στις

καρδιές των στρατιωτών, θα γίνονταν οι χώροι πολύ σκληρών μαχών και θα περνούσαν στην αιωνιότητα.

Η λέξη «μαθηματική ακρίβεια», με την οποία επιτεύχθηκε η γερμανική νίκη, ακούγονταν πάντοτε και όχι τόσο ευχάριστα. Πουθενά άλλοτε δεν ήταν τόσο παράλογη, από ό,τι εδώ στην Κρήτη. Μια επιχείρηση μπορεί να προετοιμαστεί με τη μεγαλύτερη φροντίδα, αλλά στη αποφασιστικότερη της στιγμή μετράει, πάντα, μόνο ο στρατιώτης στο πεδίο της μάχης, το θάρρος του, η επιδεξιότητα του και η αποφασιστικότητα της στρατιωτικής διοίκησης. Πολλοί αλεξιπτωτιστές χτυπήθηκαν, ενώ βρισκόταν ήδη στον αέρα, από τα σφοδρά πυρά των Βρετανών, πολλοί έφτασαν με ήπια φόρα ή με σκληρή πρόσκρουση στο ξένο έδαφος και αμέσως απελευθερώθηκαν από τα καταπιεστικά σκοινιά του αλεξίπτωτου, όλοι εν μέσω των εχθρικών πυρών. Ήταν μια οργισμένης μορφής κόλαση, ήταν μια φρίκη στο άγνωστο, εκεί όπου αυτοί ρίχθηκαν, με το που είχαν ανοίξει οι πόρτες των αεροσκαφών τους. Κανείς από αυτούς όμως δεν δίστασε, κανένας δεν άφησε τους συντρόφους του να περιμένουν, ρίχθηκαν με το κεφάλι κάτω προς την άβυσσο, εκεί κάτω στη γκρι γη, όπου άστραφταν οι πυρακτωμένες λάμπεις των εχθρικών πυρών από τους βράζοντας από τη ζέστη βράχους. Εφόρμησαν από τον ουρανό προς τα κάτω, σε αυτό τον κίνδυνο, τόσο ο στρατηγός και ο υπαξιωματικός, όσο και ο αλεξιπτωτιστής, ο επιτελικός ιατρός και ο μηχανικός. Έπεσαν κάτω στο έδαφος, καλύφθηκαν, κατέλαβαν χώρους, έβαλλαν εναντίων του εχθρού με τα αυτόματα τους, έτρεξαν να πάρουν τα κιβώτια οπλισμού, που είχαν ριχθεί με αλεξίπτωτα και έλαβαν θέση άμυνας εναντίων των πυρών ενός δυνατού αντιπάλου, όλο το πρωί της Τρίτης, το απόγευμα, καθ' όλη τη διάρκεια της νύχτας, όπως και το επόμενο πρωί.

Μένοντας αβοήθητοι.

Πολλά έχουν συμβεί εν τω μεταξύ. Αν και έρχονταν συνεχώς νέες ενισχύσεις από αέρα και αψηφώντας τον θάνατο σύντροφοι έφταναν συνεχώς σε αυτούς, παρέμεναν ωστόσο μια μειοψηφία, αυξάνονταν διαρκώς η πίεση του αντιπάλου, ο ήλιος πυράκτωνε άσπλαχνα τις γυμνές πέτρες και βράχους, υπήρχε λίγο νερό εδώ ή καθόλου, η γλώσσα κολλούσε στον ουρανίσκο, το λαρύγγι ήταν ξερό, οι στρατιώτες βρίσκονταν στις ακάλυπτες πλαγιές ή στην ακτή του Μάλεμε. Οι οβίδες του εχθρού έπεφταν, εν τω μεταξύ, κάνοντας θόρυβο και το δικό μας πυροβολικό ήταν μακριά, στην Ελλάδα. Μερικοί βρίσκονταν ήδη σιωπηλοί στο έδαφος και δεν άκουγαν πλέον οικείες φωνές, κάποιοι είχαν τραυματιστεί και καλούσαν τους τραυματιοφορείς ή ζητούσαν νερό. Έπειτα ήρθε η νύχτα, αυτή η ατέλειωτη μοναχική νύχτα μακριά από την πατρίδα, συχνά οι ομάδες αποτελούνταν από δέκα ή δώδεκα μόνο άνδρες και τους διαπερνούσε ένα δριμύ ψύχος, αντικαθιστώντας τις υψηλές θερμοκρασίες της ημέρας. Όλοι γνώριζαν ότι το επόμενο πρωί θα είναι το ίδιο ζεστό όπως το προηγούμενο, όλοι εξαντλούνται και κουράζονται, βρισκόμενοι απέναντι ενός φρέσκου και ξεκούραστου εχθρού και δεν πρέπει εν τούτοις, αυτό το γνωρίζει καθένας, να υποχωρήσουν. Όλοι πεινούν και διψούν, αλλά θα δώσουν τη μάχη, έως ότου επιτευχθεί η νίκη.

Ο κάθε ένας στρατιώτης γνωρίζει ελάχιστα, αυτή τη νύχτα, σχετικά με την κατάσταση που σε γενικές γραμμές επικρατεί. Έχουν τον εχθρό μπροστά τους, με τον οποίο θα πρέπει να αναμετρηθούν, αδιάφορο αν είναι ένα αυστραλιανό ή νεοζηλανδικό τάγμα, αδιάφορο εάν υποφέρουν από τη δίψα, τη ζέστη ή το κρύο. Πρέπει να αντέξουν, και αυτό το γνωρίζει ο κάθε στρατιώτης και πρέπει να έχουν εμπιστοσύνη στη στρατιωτική διοίκηση. Κάπως έτσι ήταν η κατάσταση στις πόλεις, αυτό το πρωί της δεύτερης ημέρας: Οι Αλεξιπτωτιστές βρίσκονταν στο άκρο των αεροδρομίων του Ηρακλείου και Ρεθύμνου.

Και τα δύο αεροδρόμια βρίσκονταν, όπως και οι ίδιες οι πόλεις, στα χέρια των Βρετανών. Και άλλοι αλεξιπτωτιστές βρέθηκαν τότε μπροστά από την πρωτεύουσα των Χανίων. Δυτικά από εκεί βρίσκονταν το μεγαλύτερο τμήμα του αεροδρομίου στο Μάλεμε υπό γερμανική κατοχή. Η κατοχή αυτού του αεροδρομίου ήταν το ευτυχέστερο, ιδωμένο σε ευρύτερο πλαίσιο, συμβάν της πρώτης ημέρας. Από εκεί πέρα θα καθορίζονταν, μετέπειτα, η πορεία ολόκληρου του πολέμου. Δεν είχε κριθεί όμως ακόμα τίποτα. Κανένα ακόμα γερμανικό αεροσκάφος δεν μπορούσε, χωρίς να διατρέχει κίνδυνο, να προσγειωθεί στο Μάλεμε, το αεροδρόμιο αυτό δέχονταν ακόμα τα καταγιστικά εχθρικά πυρά, μια πυροβολαρχία των Βρετανών βρισκόταν, ακόμα, πίσω από τις πλαγιές, που εκτείνονταν νοτίως του Μάλεμε και έβαλλε ακατάπαυστα με τα βλήματα της εναντίων του. Τα γερμανικά αεροπλάνα κατόρθωσαν, όπως πάντα, κάτι το αξιοθαύμαστο, κατέστρεψαν μερικές βρετανικές θέσεις, διαλύσαν ορισμένες στρατιωτικές φάλαγγες εν πορεία, χωρίς αυτά δεν θα ήταν στα αποβιβαζόμενα στρατεύματα εφικτό, να μπορέσουν να αντέξουν. Τα αεροσκάφη δεν μπορούσαν όμως να βρίσκονται συνεχώς πάνω από την Κρήτη και κάθε βρετανική Πυροβολαρχία ήταν τόσο άριστα τοποθετημένη και καλυμμένη με αποτέλεσμα να μένει άθικτη από τις βόμβες.

Η πιο κρίσιμη καμπή.

Όταν ξημέρωσε η Δευτέρα στην Κρήτη, ήταν πλέον ξεκάθαρο ότι είχε έλθει η πιο καθαριστική καμπή της μάχης. Οι Γερμανοί είχαν αποβιβαστεί σε πολλές θέσεις, είχαν προκαλέσει σύγχυση, αν όχι αιφνιδιασει, στον αντίπαλο είχαν αποδείξει την ανωτερότητα τους στις μάχες «έναν εναντίων ενός» και κυρίως, είχαν θέσει ένα αεροδρόμιο υπό την κατοχή τους. Δεν μπορούσαν ωστόσο, και αυτή ήταν η κρίσιμότερη στιγμή στη σφοδρή αυτή αντιπαράθεση, αυτό το ένα αεροδρόμιο να το εκμεταλλευτούν επαρκώς για την προσγείωση των μεταγωγικών αεροσκαφών. Βρετανικά πυρά ρίχνονταν συνεχώς εναντίων αυτού του χώρου. Αυτή, όμως, τη δεύτερη ημέρα ρίχθηκαν ξανά χιλιάδες αλεξιπτωτιστών ενίσχυσαν τις ήδη προσεδαφισμένες μονάδες και τις θέσεις πυρός, βοήθησαν να εξουδετερωθεί η ισχυρή πίεση από τον εχθρό. Δεν μπορούσε, εν τούτοις, να κριθεί η έκβαση της μάχης μόνο από αυτούς τους ίδιους. Όλα τώρα εξαρτιόνταν εάν θα μεταφερόταν στην Κρήτη επίσης μονάδες του Στρατού Ξηράς. Όποιος, όμως, παρατηρούσε αυτό το πρωί το βομβαρδισμένο τοπίο του αεροδρομίου και την ακτή στο Μάλεμε, θα αμφέβαλε σχετικά με την υλοποίηση αυτού του σχεδίου.

Ήρθε το πρωί της 21^{ης} Μαΐου, όπου έκαναν την εμφάνιση τους ξανά γερμανικά αεροπλάνα πάνω από το Μάλεμε, καταβάλλοντας συνεχείς προσπάθειες να προσγειωθούν, διαμέσου ενός μεγάλου στρώματος από άμμο και πέτρες, και υψώνονταν ξανά στον αέρα, επειδή κάθε προσπάθεια θα προκαλούσε ένα βέβαιο ρήγμα στα αεροσκάφη. Στο τέλος δεν έμεινε στους πιλότους καμία πλέον επιλογή, από ό,τι να πάρουν τον δρόμο της επιστροφής. Με βαριά την καρδιά έστριψαν οι πιλότοι τα αεροσκάφη προς τα βόρεια και κατευθύνθηκαν πίσω στα αεροδρόμια της ηπειρωτικής χώρας. Οι σύντροφοι τους παρακολουθούσαν με μάτια που έβγαζαν σπίθες, αυτοί που βρίσκονταν ήδη στο έδαφος δίδοντας σκληρές μάχες και τώρα θα έπρεπε να μείνουν μόνοι. Για πόσο καιρό ακόμα; Δεν το γνώριζαν. Ήξεραν μόνο ότι αυτός ο πόλεμος ήταν αρκετά σκληρός και θα έπρεπε να αντέξουν μέχρι να ερχόταν σε αυτούς βοήθεια. Κατόπιν έφτασε η, ίσως ακόμα χειρότερη, είδηση σχετικά με την τύχη της Μοίρας των Ελαφριών Σκαφών. Θα μετέφερε Ορεινούς Κυνηγούς πάνω σε μηχανοκίνητα καΐκια στην Κρήτη, αλλά η άφιξη της καθυστέρουσε, δεν έφτασε, και η μέρα πέρασε. Πληροφορηθήκαμε αργότερα ότι η πορεία της διεξάγονταν κατά τη διάρκεια της νύχτας, Βρετανικά Καταδρομικά επιτέθηκαν εναντίων της και η μοίρα αυτών των σκαφών διαλύθηκε.

Διακόσιοι γενναίοι Ορεινοί Κυνηγοί και ναυτικοί βρήκαν εκεί τον θάνατο, το μεγαλύτερο όμως μέρος αυτών κατόρθωσε να σωθεί. Η ενίσχυση αυτή δεν μπόρεσε να έρθει ποτέ. Το θάρρος των Γερμανών στρατιωτών αποδείχθηκε, όμως, τόσο ακλόνητο. Μια ομάδα σαράντα έξι διασωθέντων ανδρών τριγύριζε ολόκληρη την τρίτη ημέρα, πάνω στις σωστικές λέμβους, ο ήλιος έκαιγε, οι φουσκωτές βάρκες έδειχναν σχεδόν υπερφορτωμένες, με αποτέλεσμα οι Ορεινοί Κυνηγοί να πρέπει να πετάξουν τα ρούχα τους στη θάλασσα. Έπεσαν, έπειτα, πάνω σε μια ελληνική άκατο, τη σταμάτησαν, την επιτάξαν και με αυτή έφτασαν στο Μάλεμε. Κουβαλούσαν μαζί τους κάτι πολλοί περισσότερα, από ό,τι την ίδια την παρουσία τους και τη θέληση τους να βοηθήσαν: ήταν ναι μεν γυμνοί, αλλά έφεραν μαζί τους τα όπλα τους. Δεν είχαν αποχωριστεί, ακόμα και ως ναυαγοί, από τα τυφέκια και τα πολυβόλα τους και ήταν τώρα έτοιμοι και ικανοί, μετά από λίγες ώρες ύπνου, να συμμετέχουν στις μάχες, στις τάξεις των συντρόφων τους. Στην ιστορία των φάσεων ενός πολέμου δεν έχει γραφτεί έως τώρα, μια τόσο γεμάτη θάρρος έκφραση όπως αυτή η σύντομη παρατήρηση της Έκθεσης της Μεραρχίας: «σχεδόν γυμνοί, αλλά με τα όπλα τους».

Αλλαγή στην τροπή των γεγονότων.

Η απόφαση για τη μοίρα αυτού του αεροδρομίου είχε ληφθεί, ήδη πλησίον του Μάλεμε, και μάλλον και για την τύχη της εκστρατείας στην Κρήτη. Το απόγευμα της δεύτερης ημέρας κατόρθωσαν οι πιλότοι των μεταγωγικών, επιτέλους, να αποβιβάσουν στο αεροδρόμιο και την ακτή του Μάλεμε ένα Τάγμα Ορεινών Κυνηγών. Η πυροβολαρχία των Βρετανών έβαλλε συνεχώς από τα νότια προς τα εκεί, ο χώρος του αεροδρομίου ήταν ακόμα διάτρητος από τα βλήματα και καλυμμένος με ερείπια. Εν μέσω ριπτόμενων και εκρηγνύομενων βλημάτων, εν μέσω τρυπών στο έδαφος και ερειπίων και βρισκόμενοι κάθε στιγμή υπό την απειλή του θανάτου, αποβίβασαν οι πιλότοι, με ακλόνητο θάρρος και σιγουριά, το πολύτιμο «φορτίο» τους. Έπρεπε, στο σημείο αυτό, να πετούν με ελιγμούς και με τον ίδιο τρόπο να κατευθύνονται προς το έδαφος, σε μερικά αεροσκάφη καταστράφηκε το σασί τους εκεί. Φαίνονταν να έχουν ανοίξει οι πύλες της κολάσεως σε αυτό το στενό αεροδρόμιο. Όταν βράδιασε όμως, η επιχείρηση αυτή είχε μια επιτυχημένη έκβαση, το πρώτο τάγμα των Ορεινών Κυνηγών βρισκονταν ήδη στο κρητικό έδαφος.

Η βρετανική καταστροφή σημειώθηκε αυτές τις κρίσιμες ώρες, επειδή στο χρονικό σημείο αυτό επισφραγίστηκε η μοίρα της Βρετανικής Πυροβολαρχίας πίσω από τις πλαγιές, νοτίως του Μάλεμε. Αυτή η πυροβολαρχία και το Βρετανικό Πεζικό μάχονταν γενναία, δεν μπορούσαν όμως να αντισταθούν σε βάθος χρόνου ενάντια στην ορμητικότητα, στην επιδεξιότητα και στην πειθαρχία των Ορεινών Κυνηγών, που εφορούσαν εναντίον της. Οι Ορεινοί Κυνηγοί, σαν τα φρόνιμα και συνετά τέκνα των βουνών της Νότιας Γερμανίας, δεν προχωρούσαν στα τυφλά εναντίον των καλά οχυρωμένων θέσεων των Βρετανών, αλλά παράκαμψαν την πυροβολαρχία, κινούμενοι μέσω μιας μεγάλης σε απόσταση και δύσκολης πορείας, διαμέσου χαραδρών και απόκρημνων γκρεμών. Μόλις ξεκίνησε τελικά η λυσσαλέα επίθεση τους, καταστράφηκε σύντομα η βρετανική θέση.

Αυτό το τάγμα κατάφερε κάτι το ανεκτίμητης στρατιωτικής αξίας: το αεροδρόμιο στο Μάλεμε μπόρεσε τώρα να γίνει ένας πραγματικός χώρος προσγείωσης για τους Γερμανούς και να δημιουργήσει το κέντρο βάρους της εκδήλωσης μιας γερμανικής επίθεσης. Εκεί αποβιβάστηκαν τις επόμενες ημέρες, επίσης, τα υπόλοιπα τμήματα της ενισχυμένης Ορεινής Μεραρχίας, εκεί αποβιβάστηκε επίσης ο διοικητής της, ο στρατηγός

Ringel με το επιτελείο του. Το αεροσκάφος του υπέστη εκεί ρήγμα, αλλά αυτός βρίσκονταν τώρα εκεί με τις μονάδες του, ανάλαβε αμέσως διοικητικά καθήκοντα για όλες συνολικά τις βρισκόμενες στην Κρήτη στρατιωτικές δυνάμεις και κατόρθωσε να εμφυσήσει για την επόμενη εβδομάδα στα στρατεύματα δύναμη, θάρρος και επιδεξιότητα στη μάχη και με αυτά να κάμψουν τελικά την αντίσταση του αντιπάλου.

Σελίδα 24 (περίληψη-μετάφραση)

Ανταπόκριση-με μια φωτογραφία- στη γερμανική εφημερίδα «*Stuttgarter Neues Tagblatt*», με ημερομηνία 22.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Βίωμα μιας νίκης*».

(μετάφραση) Βίωμα μιας νίκης.

Περνούσαμε πριν λίγο μέσα από τις λιθόστρωτες καμπύλες των δρόμων του παλατιού του αρχαίου, μυθικού Βασιλιά Μίνωα, που είχε δημιουργήσει πριν τέσσερις χιλιάδες χρόνια, από αυτό το νησί έναν πολιτισμό, ο οποίος είχε εντυπωσιάσει και επηρεάσει το σύνολο του τότε γνωστού κόσμου. Παρατηρούμε τώρα στις τοιχογραφίες των εναπομεινάντων τμημάτων του παλατιού, στα κομψά πορτραίτα των γυναικών αυτής της περιόδου, τα ίχνη αυτής της εποχής, που είχε καταστήσει κάποτε την Κρήτη σε κέντρο του πολιτισμού. Διακρίνουμε όμως, ταυτόχρονα, στην τωρινή κατάσταση αυτού του νησιού, στη φτώχεια και στον ξεπεσμό των κατοίκων της, στα λίγα υπολείμματα αυτού του ανώτερου πολιτισμού, πόσα ελάχιστα έχει αφήσει πίσω του αυτό το ένδοξο παρελθόν.

Ανθισμένα αναρριχητικά και έχοντας φουντώσει φυτά με έντονο μπλε και κόκκινο χρώμα εκτείνονται στα ερείπια ενός αρχαίου πολιτισμού και διηγούνται στους ενδιαφερόμενους σχετικά με όσους ζούσαν κάποτε κάτω από αυτές τις κολόνες, για αυτούς που έπαιζαν παιχνίδια σε αυτές τις μερικώς ανακαινισμένες στοές και σκάλες και ύφαιναν εκεί τους μύθους τους. Λήφθηκε μήπως σε αυτό το σκιώδες άλσος, που καθιστούσε σε εμάς την έντονη ζέστη κάπως πιο ήπια, η απόφαση του Πάρη για την έναρξη του Πολέμου Της Τροίας; Δικαιώνονται μήπως τώρα τα αποτελέσματα της σύγχρονης έρευνας, που θεωρούν ότι οι στρογγυλοί θολωτοί χώροι αυτού του παλατιού χρησίμευαν ως αποθήκες ή πρέπει ακόμα να θεωρεί κάποιος ότι είναι ο σαγηνευτικός διάδρομος του Λαβύρινθου, από τον οποίο ο Θησέας βρήκε την έξοδο με τη βοήθεια του μίτου της θυγατέρας του βασιλιά; Κάθε πελεκημένος και βαμμένος με χρώμα λίθος, κάθε αγγείο, κάθε μεγάλο σχήματος τελειοποιημένο δοχείο, όλα τα βαρέλια, που φυλαγόταν εκεί το ελαιόλαδο και τα σιτηρά, όλα αυτά θυμίζουν την χρονική περίοδο του Μινώταυρου, ο οποίος ενσαρκώνεται στην αναπαράσταση του Ιερού Ταύρου σε πελώριες τοιχογραφίες. Μια περίοδος που φαντάζει τόσο μακρινή και τώρα παρουσιάζεται σε μας, ξαφνικά, ξανά με μια πρωταρχική δύναμη και παίρνει σάρκα και οστά μέσω των περιπετειών και των πολέμων μας.

Τίθεται τώρα το ζήτημα της αμφιβολίας, εάν η ζωή τότε σε αυτό το νησί ήταν συνδεδεμένη με τέτοιου είδους ακριβώς στερήσεις, όπως στη σημερινή εποχή και εάν ο καθένας ξεχωριστά είχε τις ίδιες ανάγκες, όπως τις σημερινές ημέρες. Την τωρινή εποχή δεν διαφαίνονται πλέον τα ψήγματα ενός σύγχρονου πολιτισμού, όπως τότε το αρχαίο Παλάτι του Μίνωα.

Όλα όσα συγκαταλέγονται πλέον στην καθημερινότητα ενός στρατιώτη, λείπουν εδώ και πρέπει καλυφθούν προσωρινά από την εφευρετικότητα των στρατιωτών μας. Η ποικιλία στην ψυχαγωγία ενός στρατιώτη είναι πενιχρής μορφής, φτωχότερη όμως έχει καταστεί εδώ η βλάστηση, κατά τη διάρκεια αυτών των τεσσάρων χιλιάδων χρόνων και τα δέντρα

είναι πλέον πολύ λιγότερα. Στο ίδιο όμως μήκος κύματος, με την οποία ελαττώνεται αυτή η βλάστηση, αυξάνεται δραστικά η θερμοκρασία και δεν καλλιεργείται τίποτα άλλο από ό,τι λεμονιές, πορτοκαλιές και μπανανόδεντρα. Ένας Κρητικός έμπορος σέρνει αυτή τη στιγμή στον δρόμο με το σκονίι το υπερφορτωμένο γαϊδούρι του και προσφέρει ένα φρούτο, με ανταλλαγή ενός ποτού, που οι στρατιώτες μας το δέχονται ευχαρίστως, υπό την προϋπόθεση να μην είναι ακόμα αγίνωτο, κάτι που σε αυτές τις περιοχές δεν μπορεί να αναπληρωθεί με καμία συγγώμη ή με καμία είδους δικαιολογία. Ένα σμήνος από κουνούπια και άλλα έντομα συνοδεύουν αυτό το μικρό υποζύγιο και γίνονται, επίσης, αντιληπτά από εμάς στις κουνουπιέρες μας, που κρέμονται πάνω από τις κλίνες των στρατιωτών μας στην ύπαιθρο. Τίποτα δεν είναι φοβερότερο σε αυτό το νησί, από ό,τι τα κουνούπια, που εναντίων αυτών, ο καθένας θα πρέπει να αμυνθεί με κάθε μέσο. Ούτε ακόμα οι παγωμένες νύχτες, που ο ψυχρός θαλασσινός αέρας ανακατεύεται με τον δριμύ αέρα από τα βουνά του νησιού, μπορούν να μας προστατεύσουν από αυτά τα έντομα. Εδώ βοηθάει μόνο η αραχνούφαντη κουρτίνα, που έχει δώσει στα στρώματα με το άχυρο μια τόσο παραδεισένια όψη.

Πτήση πάνω από το Αιγαίο.

Από τη μικρή πέτρινη βεράντα βλέπει η θέα προς την ακτή και τη θάλασσα. Είχαμε την ευκαιρία, σε ένα λεπτό ηρεμίας, να αναλογιστούμε εκ νέου για όλα, όσα βιώσαμε αυτές τις δώδεκα ώρες από την απογείωση μας πλησίον του Πειραιά. Τις πρώτες πρωινές ώρες... (Στην ένα τμήμα του κειμένου λείπει εδώ, εξαιτίας της μη πλήρους φωτογράφισης του άρθρου).....που έλαβε τέλος κατά τις τελευταίες μάχες καταδίωξης μέχρι τα βρισκόμενα στον νότο αεροδρόμια των Άγγλων. Η κατοχή των νησιών στο Αιγαίο από τα γερμανικά και ιταλικά στρατεύματα, σε συνεργασία με το Πολεμικό Ναυτικό δημιούργησε, τελικά, τις προϋποθέσεις για μια απόβαση στην Κρήτη, που είναι στα σχέδια μας. Πριν λίγες εβδομάδες θα μπορούσε να καταστεί εφικτό, ένα γερμανικό αεροσκάφος να έχει τη δυνατότητα ακολουθήσει άθικτο, από τη Βρετανική Βασιλική Αεροπορία, αυτή την πορεία! Αυτές οι χωρίς παρενοχλήσεις πτήσεις προσδίδουν την χαρακτηριστική απόλυτη εναέρια κυριαρχία της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας πάνω από την περιοχή του Αιγαίου. Τριακόσια χιλιόμετρα μας χωρίζουν από το νησί της Κρήτης. Μετά από σαράντα πέντε περίπου λεπτά εμφανίζονται μπροστά από εμάς, στο νότο, τα πρώτα περιγράμματα, που γίνονται ολοένα και πιο ορατά. Το νησί προεξέχει ως ένα φράγμα από τη θάλασσα, ένα φράγμα απέναντι από την Ανατολική Μεσόγειο. Τα μπλε χρώματος νερά ξεφυτρώνουν μεταξύ των δύο δυτικών, προεξεχόντων και σε υψηλότερο σημείο από τη θάλασσα, ακρωτηρίων, αυτό της Γραμβούσας και της Σπάθας. Είναι η πρώτη εντύπωση, πως θα πρέπει να δοθεί μάχη εδώ, για να καταλάβουμε αυτόν τον χώρο. Κάνοντας μια στροφή, πετάμε τώρα πάνω από τον Κόλπο των Χανίων, του οποίου οι όχθες γλιστρούν αργά στο καρστικό τμήμα των κρητικών υψιπέδων, έως ότου το αεροσκάφος τελικά να προσγειωθεί στον χώρο του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Εκεί έχουν αρχίσει οι μάχες και αυτή η περιοχή είναι ο κομβικός άξονας της Μάχης της Κρήτης. Στο ίδιο το αεροδρόμιο φαίνονται τα ίχνη των μαχών.

Όταν αποβιβαστήκαμε από το αεροσκάφος το πρωί, ήταν η θερμοκρασία των πρώτων πρωινών ωρών ιδανική, δεν επικρατούσε ψύχος, για να παραμείνουμε στα μεγάλα σε μήκος χαρακώματα. Όταν επιλέξαμε το Μάλεμε, γνωρίζαμε ήδη, τι σημαίνει να ζει κάποιος στην Κρήτη ή να μάχεται εκεί όπου οι μεσημεριανές θερμοκρασίες αγγίζουν τους σαράντα πέντε βαθμούς υπό σκιά.

Επίσκεψη στο πεδίο της μάχης.

Στον στενό διάδρομο προσγείωσης/απογείωσης, που εκτείνονταν κατά μήκος της ακτής, μας συνάντησαν οι Γερμανοί στρατιώτες με στολές και κράνη τροπικού κλίματος. Απασχολούταν σε παλιά, εν μέρει βρετανικά, αεροπλάνα, που είχαν εξουδετερωθεί εδώ από τις γερμανικές βόμβες. Ήταν ορατά κάποια ίχνη μαχών, που είχαν διεξαχθεί γύρω από αυτό το σημαντικής σημασίας αεροδρόμιο. Εδώ ήταν η πρώτη θέση ρίψης των Αλεξιπτωτιστών μας, το πρωί της 20^{ης} Μαΐου, έχοντας ως αποστολή να καταλάβουν το αεροδρόμιο του Μάλεμε. Αυτή η αποστολή, από μόνη της, απαιτούσε το μέγιστο που μπορούσαν να δώσουν από την πλευρά τους, επειδή το αεροδρόμιο βρισκονταν πολύ κοντά στη θάλασσα και περιβάλλονταν από ανηφορικές με καρστικό έδαφος λοφοσειρές, που υψώνονταν πάνω από δύο χιλιάδες μέτρα. Ο αντίπαλος-μια ολόκληρη νεοζηλανδική Μεραρχία- είχε καλύψει, εκεί, επιδέξια τα Ελαφρά και Βαρέα της Πυροβόλα και έβαλλε ακατάπαστα, ακόμα και με Αντιαεροπορικά Πυροβόλα μάλιστα, εναντίων του διαδρόμου προσγείωσης/ απογείωσης αυτού του αεροδρομίου. Οι Αλεξιπτωτιστές κατόρθωσαν να διατηρήσουν μεν την κατοχή αυτού του αεροδρομίου και να δημιουργήσουν ταυτοχρόνως τις, αποφασιστικής σημασίας, προϋποθέσεις για την κατάκτηση του νησιού, από την άλλη όμως για να έχει αυτή η επιτυχία μια συνέχεια, έπρεπε να εξουδετερωθεί το εχθρικό Πυροβολικό.

Στην έδρα του Επιτελείου του, επιφορτισμένου για την κατάληψη του νησιού, δραστηριοποιημένου Σώματος της Αεροπορίας συναντήσαμε ξανά τους μαχητές της Νορβηγίας, του Eben Emael και του Ισθμού της Κορίνθου, οι οποίοι έδιναν το παρόν και σε αυτό τον αγώνα. Ένας αξιωματικός του Γενικού Επιτελείου της Αεροπορίας ανέφερε τις δυσκολίες, που υπήρχαν για όλη συνολικά την επιχείρηση. Συνίσταντο κυρίως στο πολύ επιδέξιο καμουφλάρισμα, που είχε πραγματοποιηθεί με εξαιρετική φροντίδα και κόπο και είναι από μόνο του ένα σημαντικό αποδεικτικό στοιχείο για τη θέληση των Άγγλων, να κρατήσουν το νησί πάση θυσία. Οι Άγγλοι είχαν, κατ' αυτόν τον τρόπο, δημιουργήσει ψεύτικες θέσεις πυροβόλων, οι οποίες διακρίνονταν ως πραγματικές από τις αεροφωτογραφίες, στην πραγματικότητα όμως ήταν ένα καμουφλάζ. Εντοπίσαμε αργότερα, κατά τη διάρκεια της πτήσης μας μεταξύ των Χανίων, του Όρμου της Σούδας και της χαοτικής ενδοχώρας, τα Κοιλώματα Προστασίας και τα Χαρακώματα Προστασίας από Βόμβες, που οι Βρετανοί είχαν δημιουργήσει κάτω από κάθε δέντρο των εκτενών λιόφυτων: θέσεις, οι οποίες δεν διακρίνονταν στις αεροφωτογραφίες της αναγνώρισης από αέρα. Οι Βρετανοί είχαν επινοήσει ακόμα μερικά πολεμικά τεχνάσματα, για να μπορέσουν να προκαλέσουν στον αντίπαλο σύγχυση και αμφιβολία. Παρά, εν τούτοις, αυτής της υποδειγματικής και εξαισίας κάλυψης, παρά όλων των τεχνασμάτων, το αεροδρόμιο κρατήθηκε περισσότερο από τριάντα ώρες, κάτω από διαρκείς αμυντικού χαρακτήρα μάχες και την επέκταση και ασφάλιση των κερδισμένων, από εμάς, εδαφών, έως ότου, τελικά, το βράδυ της δεύτερης ημέρας να πραγματοποιήσουν τα πρώτα «ηλικιωμένα» μεταγωγικά μια προσγείωση στην ακτή του Μάλεμε, να βρουν εκεί αναγκαστική κάλυψη από τα πυρά του Βρετανικού Πυροβολικού και να μεταφέρουν τους Ορεινούς Κυνηγούς, που θα προσφέρουν τη βοήθεια τους όχι μόνο στους μαχόμενους πλησίον του Μάλεμε Αλεξιπτωτιστές, αλλά ακόμα και για τις ριγμένες ομάδες Αλεξιπτωτιστές, ταυτόχρονα, στη χερσόνησο Ακρωτήρι, πλησίον των Χανίων καθώς επίσης και το απόγευμα της 20^{ης} Μαΐου πλησίον του Ρεθύμνου και Ηρακλείου, που αυτές οι τελευταίες βρίσκονταν σε μάχη με μια Βρετανική Μεραρχία, εκάστη. Τόσο στο Ρέθυμνο όσο και στο Ηράκλειο επετεύχθη ο στόχος, να τεθούν τα αεροδρόμια υπό την κατοχή μας, και αυτό έπειτα από πολυήμερες σκληρές μάχες, επειδή ο εχθρός υπερείχε και στα δύο σημεία εκεί.

Σελίδα 25 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «Έτσι κατακτήθηκε το νησί».

(μετάφραση) Έτσι κατακτήθηκε το νησί.

Κύριος στόχος των ομάδων των Αλεξιπτωτιστών ήταν να κρατήσουν τις θέσεις τους, να προβούν σε άμυνα, να κερδίσουν περισσότερο έδαφος δίδοντας μάχη, να δεσμεύσουν ισχυρές δυνάμεις του αντιπάλου και αν καθίστατο δυνατό, να έλθουν σε επαφή με άλλες Ομάδες Μάχης. Ο κύριος στόχος των Ορεινών Κυνηγών ήταν, από την πρώτη κιόλας χρονική στιγμή της απόβασης τους στο Μάλεμε, να πλαγιοκοπήσουν τον αντίπαλο μέσω περικύκλωσης και παράκαμψης, να εξουδετερώσουν με όπλα του πεζικού τον Βαρύ Οπλισμό του αντιπάλου, να φροντίσουν να προσφέρουν βοήθεια στις ομάδες των Αλεξιπτωτιστές και να εγγυηθούν για μια, σε βάθος χρόνου, επιτυχία του Γερμανικού Στρατού στην Κρήτη.

Οι Ορεινές Μονάδες κατόρθωσαν να μπουκώσουν στην πλούσια παράδοση του Γερμανικού Στρατού. Ορισμένα ονόματα μεγάλων μαχών και νικών αυτού του πολέμου βρίσκονται κάτω από τη σημαία αυτής της Μεραρχίας. Έχω βιώσει αυτούς τους άνδρες από το Berchtensgarden, το Πάσσαου και το Ρέγκενσμπουργκ, όταν κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών της Εκστρατείας στην Πολωνία, είχαν με ηρωισμό εξουδετερώσει τη θέση του ποταμού Warthe, όταν προωθήθηκαν μέσω της πόλης Λότζ και έδωσαν μάχες πριν τη Βαρσοβία. Τους ξαναείδα, όταν στη Γαλλία κινήθηκαν στη δεξιά μας πτέρυγα, μέσω του Λουξεμβούργου, όταν διέσχισαν αργότερα το Eisne. Τους συνάντησα ξανά στην φύλαξη της συνοριακής γραμμής στο Moulin και αντιλήφθηκα, εν τέλει, πριν λίγες ημέρες τα ίχνη τους στη διάβαση των Οχυρών Ρούπελ καθώς είχαν σπάσει νικηφόρα τη Γραμμή Μεταξά, στα υψώματα των έως δύο χιλιάδων μέτρων. Η εισβολή σε αυτό το αριστούργημα της Οχυρωματικής Γραμμής, στο Οχυρό Ιστίμπεη, επανδρωμένο με πεντακόσιους στρατιώτες, είναι μια ένδοξη σελίδα στην ιστορία αυτής της Μεραρχίας.

Ίσως είναι κάποιος μεταξύ αυτών, ο οποίος έχει ήδη εμπειρίες από το Νάρβικ και φέρει στον ώμο του την επωμίδα της νίκης από το εκεί βορειότερο σημείο. Οι συνθήκες εδώ ήταν άλλης φύσεως από ό,τι στο Νάρβικ. Εδώ, στο μικρό μπαλκόνι, μια πραγματικά επιτηδευμένη λέξη για τις συνθήκες στην Κρήτη, της Κνωσσού, ο διοικητής αυτής της Μεραρχίας, στρατηγός Ringel, και ο Πρώτος Επιτελικός Αξιωματικός μας πληροφόρησαν αναφορικά με αυτό. Όχι μόνο οι καιρικές και μορφολογικές συνθήκες ήταν διαφορετικές- όχι, ήταν ταυτόχρονα η πρώτη επιχείρηση αυτού του είδους, που είχε η Μεραρχία να διεξάγει, δεν ήταν μια μάχη, όπως στο Νάρβικ με ένα γνώριμο μετόπισθεν και με τη σιγουριά της πραγματοποίησης του ανεφοδιασμού, της υποστήριξης και της ενίσχυσης από ξηρά. Όχι, ο στενός εδώ χώρος προσγείωσης ενός απολύτως προσωρινού αεροδρομίου ήταν ταυτόχρονα παγίδα και αφετηρία για μια αποφασιστικής σημασίας μάχη, κατά την οποία όλες οι πιθανότητες νίκης βρίσκονταν στην πλευρά του αντιπάλου. Και πολύ περισσότερο, όταν, μάλιστα, τόσο Αλεξιπτωτιστές όσο και στους Ορεινούς Κυνηγούς έλειπαν κάθε τύπου Βαρέα Όπλα. Αντιθέτως, ο αντίπαλος διέθετε σε πολύ μεγάλη κλίμακα Βαρύ Οπλισμό όλων των διαμετρημάτων. Όλο το λαφυραγωγημένο στρατιωτικό υλικό, που είδαμε στην πορεία μας διαμέσου του νησιού, όλα τα πυροβόλα, τα Βαριά Φορητά, τα μηχανοκίνητα σκάφη, ήταν όλα πλεονεκτήματα για τον αντίπαλο, επειδή αφιχθήκαμε με τις Ορεινές μας Μονάδες, εδώ, χωρίς ούτε ένα μηχανοκίνητο σκάφος. Το πεζικό μας, που είχε αποδειχθεί σε αυτό τον Παγκόσμιο Πόλεμο, τόσο στις προελάσεις όσο και στις μάχες του, αξιόπιστο και είχε εξουδετερώσει τους αντίπαλους,

βρίσκονταν με Ελαφρά Όπλα του αντιμέτωπο με μια πολλαπλάσια στρατιωτική υπεροχή του εχθρού. Λέμε: όπως σε αυτό τον Παγκόσμιο Πόλεμο! Ναι, επειδή εδώ οι πεζικάριοι, που έπρεπε οι ίδιοι να κουβαλάνε, αρχής γενομένης από τους ίδιους του αξιωματικούς, τους είκοσι πέντε κιλών στρατιωτικούς τους σάκους, που βάραιναν τους ώμους τους και παράλληλα έπρεπε να σέρνουν μέσω του δύσβατου ορεινού εδάφους τα όπλα, τα πολυβόλα, τις οβίδες και τους σωλήνες των Ελαφρών Πυροβόλων. Εδώ προστίθενται οι βαθιές χαράδρες, οι υψηλές θερμοκρασίες στις πάρα πολύ αντίξοες προελάσεις μέσω των βουνών, η έλλειψη σε νερό και η ανεπάρκεια σίτισης.

Τη μέρα αυτή, που μπορέσαμε να έχουμε μια γενική εικόνα αυτής της κατάστασης, μιας άνισης σύγκρισης των στρατιωτικών δυνάμεων, ακούσαμε τότε τα λόγια του Τσόρτσιλ, με τα οποία ήθελε να απολογηθεί σχετικά με την ήττα στην Κρήτη. Ανάφερε την κατωτερότητα των Άγγλων σε πολεμικό υλικό. Αυτή όμως η δικαιολογία θα ταίριαζε οπουδήποτε αλλού, αλλά όχι εδώ, επειδή ήταν, εδώ, αποκλειστικά η γενναιότητα των Γερμανών στρατιωτών αυτή που νίκησε, έπειτα από σκληρές μάχες τον κατά πολύ υπερέχοντα, σε όλες τις πλευρές, αντίπαλο. Αυτό ξεκίνησε από την πρώτη κιόλας στιγμή της απόβασης, όταν οι πρώτοι Γερμανοί Ορεινοί Κυνηγοί εξήλθαν από τα αεροσκάφη, ανασυντάχθηκαν και εξουδετέρωσαν το Βρετανικό Πυροβολικό, προχωρώντας σε επιθέσεις έπειτα από μεγάλες παρακάμψεις μέσω περιοχών με άφθονα φαράγγια και αδιάβατων εδαφών, και εξαιτίας τούτου πραγματοποιήθηκε τελικά η προστασία των με αδιάκοπο ρυθμό προσγειώσεων πλησίον του Μάλεμε. Συγχρόνως, μέσα από αυτό δημιουργήθηκε, κάτω από τις διαταγές του στρατηγού Ringel, ο βασικός άξονας για την κατάληψη του νησιού, από τα δυτικά προς τα ανατολικά. Μετά την ένωση με την, ακολουθώντας, μεγαλύτερη μονάδα Αλεξιπτωτιστών, δυτικά των Χανίων υπήρχε μόνο ένας στόχος: ο Όρμος της Σούδας, παρακάμπτοντας την πόλη των Χανίων και αποκλείοντας τους δρόμους που οδηγούν σε αυτή καθώς και μη την κυρίευση του σημαντικού και κυριαρχώντας στο εκεί έδαφος Γαλατά.

Στη βαμμένη με αίμα γη.

Εδώ στον Γαλατά καθίσταται η Μάχη Της Κρήτης ένα μοναδικό γεγονός, ακόμα και για όποιους δεν έχουν λάβει μέρος. Ο χαμηλός λόφος δεσπόζει εκεί και ελέγχει το έδαφος για μεγάλη απόσταση: στα δυτικά, όλες τις οδούς πρόσβασης από το Μάλεμε προς τα Χανιά και τον Όρμο της Σούδας, στα ανατολικά, όλη την περιοχή πριν τον Όρμο της Σούδας και στο τέλος στα νότια, όλα συνολικά τα ορεινά εδάφη, συμπεριλαμβανομένου του λεκανοπεδίου με τη μεγάλη σε μέγεθος φυλακή, η οποία χρησίμευσε για ένα μέρος Αλεξιπτωτιστών ως χώρος συγκέντρωσης και υπεράσπισης. Από τον σημαντικό αυτόν λόφο υψώνεται ένας ψηλός μαύρος σταυρός, διακρινόμενος σε μακρινή απόσταση, μέχρι τη θάλασσα, ξεπερνάει σε ύψος τα σπίτια και τους ελαιώνες και γνωστοποιεί την αυτοθυσία των στρατιωτών μας. Η γη, στην οποία τώρα στεκόμαστε, είναι ποτισμένη με αίμα. Αυτός ο «Σταυρός Μνήμης» εγέρθηκε στη μνήμη ενός αξιωματικού των Αλεξιπτωτιστών και των ανδρών του, που έπεσαν στη μάχη γύρω από αυτό το ύψωμα. Παραδίπλα βρίσκεται ένας άλλος γερμανικός στρατιωτικός τάφος, πάνω στον οποίο βρίσκεται μια πράσινη αγαύη, ως φρουρός. Γέρνουμε με σεβασμό για αυτά τα θύματα. Το αίμα, που έχει ποτίσει αυτή τη γη, οι ζωές, που έχουν εδώ χαθεί, εγγυήθηκαν για τη νίκη στην Κρήτη. Με τον ίδιο τρόπο που αυτός ο διοικητής με τους άνδρες του εφόρμησε εναντίον του υψώματος στον Γαλατά, επιτέθηκαν αργότερα Αλεξιπτωτιστές και Ορεινοί Κυνηγοί, δίδοντας σφοδρή και χωρίς παύση μάχη ενάντιον ενός γενναίου και σκληροτράχηλου εχθρού. Το ίδιο και αυτοί πλήρωσαν ένα φόρο αίματος σε αυτό το έδαφος. Είχαν βρει κάλυψη στο έδαφος και ανέμεναν την επίθεση των Βομβαρδιστικών

μας Καθέτου Εφόρμησης εναντίων αυτής της μικρής σημαντικής περιοχής-μας θυμίζει σε σπουδαιότητα και στην εμφάνιση τόσο πολύ το προγεφύρωμα του Sedan στο Stonne, που είχε καταληφθεί με το ίδιο απaráμιλλο θάρρος πριν ένα έτος. Και εδώ επίσης υψώθηκαν σε πολλά μέτρα ύψος πίδακες σκόνης και σιδήρου και τα γερμανικά αεροπλάνα εφορούσαν ουρλιάζοντας προς τα κάτω, σαν να είχε ξεσπάσει ένας ανεμοστρόβιλος και μια καταιγίδα να θέλει να καταστρέψει, όλα όσα βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή. Κανείς ζωντανός δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από αυτό το μένος.

Και έπειτα έδωσαν ξανά το παρών αυτοί οι στρατιώτες ξεχωριστά που έπρεπε να προχωρήσουν σε αναγνώριση εκμεταλλευόμενοι αυτή τη χρονική στιγμή του τρόμου, εναντίων ενός αφηφώντας τον θάνατο εχθρού, που έπρεπε να αποκρούσουν την επίθεση των αγγλικών τεθωρακισμένων χωρίς αντιαρματικά όπλα, που βγήκαν νικητές και έθεσαν εν τέλει υπό την κατοχή τους τον Γαλατά. Όσα έπραξαν ήταν αποφασιστικής σημασίας για την τελική γερμανική νίκη στην Κρήτη, επειδή η κατοχή του Γαλατά σήμαινε την κατοχή όλης συνολικά της βορείου ακτής της δυτικής Κρήτης. Σχεδόν ταυτόχρονα με τη νίκη στον Γαλατά αναφέρεται εδώ ο επιλοχίας Burghartwieser από τους Ορεινούς Κυνηγούς ως τον επικεφαλής μιας Μονάδας Εφόδου και αναγνωρίζεται ότι το θάρρος του έδωσε την τελική νίκη. Ανέδειξε τον ηρωισμό αυτών, που αναπαύονται εδώ εν γαλήνη και προσέφεραν μια νίκη που θα μείνει στην αιωνιότητα.

Τα ίχνη εδώ δείχνουν, πόσο σκληρές ήταν οι μάχες γύρω από τον Γαλατά. Υπήρχε, ακόμα, ένας μεγάλος αντάξιος ομαδικός τάφος με πολλά αγγλικά κράνη στους πρόποδες του λόφου. Όχι μακριά από αυτό το σημείο, σε μια από τις θέσεις που είχαν οι Βρετανοί με κόπο δημιουργήσει κάτω από ελαιόδεντρα, βρίσκονταν ακόμα ένας σωρός από γράμματα. Όλα έφεραν γραμματόσημα της Νέας Ζηλανδίας. Μεταξύ αυτών ήταν και φωτογραφίες γυναικών και παιδιών, ευχές για γενέθλια, για τα Χριστούγεννα και όλα χαρακτηριζόταν από μια διάχυτη απελπισία που οι Νεοζηλανδοί έπρεπε να πολεμήσουν τόσο μακριά από την πατρίδα τους. Βρίσκονται μεταξύ των λαμπυρίζοντας απαλά ελαιόδεντρων, ένα ζευγάρι παλιών στρατιωτικών παλτών, κάποια άχρηστα πιστόλια, ένα διάτρητο από σφαίρες μικρού μεγέθους τεθωρακισμένο όχημα και ένα σασί, μάλλον ενός βρετανικού στρατιωτικού οχήματος, τα υπολείμματα μιας έχοντας λάβει τέλος σκληρής μάχης.

Η πίστα του θανάτου.

Ορισμένοι στρατιωτικοί τάφοι εντοπίζονται πάνω στο δρόμο, που ακολουθούμε τώρα με προορισμό τα Χανιά. Είναι ο δρόμος της προέλασης των Ορεινών Κυνηγών μας, που προσπαθούν τώρα, μετά την κατάκτηση του Γαλατά, να παρακάμψουν τα Χανιά και να κατευθυνθούν στον Όρμο της Σούδας. Αποφεύγουμε αυτό το δρόμο, παίρνουμε αμέσως τη διαδρομή μέσω της πόλης στον Όρμο της Σούδας, όπου ούτε μια πέτρα πλέον πάνω....(Στημ λείπει τμήμα κειμένου λόγω μη πλήρους φωτογράφισης).....

Ποιοι χώροι θα επικαλούταν, όμως, περισσότερο να δικαιολογήσουν την αγγλική ήττα, από ό,τι τώρα ο Όρμος της Σούδας; Είκοσι περίπου αγγλικά και ελληνικά πλοία βρίσκονται τώρα στον εντυπωσιακό αυτόν φυσικό όρμο, που ο έντονος ήλιος αντικατοπτρίζεται εκεί στα σκούρα μπλε νερά του. Εκατό χιλιάδες τόνοι εχθρικών πλοίων βρίσκονται στον βυθό. Δεν αναφέρεται κανένα άλλο λιμάνι, που να σταθεροποιεί περισσότερο την αγγλική κυριαρχία στην Ανατολική Κυριαρχία, από ό,τι αυτό αυτός ο φυσικός όρμος, ο οποίος χρησιμοποιείται, ταυτόχρονα, και ως λημέρι. Μεταξύ των καταστραμμένων και βυθισμένων, στην πλειοψηφία αυτών, πλοίων, με τα φουγάρα

κάποιων να ξεπροβάλλουν από το νερό, βρίσκεται επίσης και το αγγλικό εύδρομο «York». Το βλέπουμε από το αεροσκάφος μας. Διακρίνονται ακόμα ο σκελετός και το εξωτερικό του περίβλημα, το πάνω κατάστρωμα του έχει χτυπηθεί και καταστραφεί ξεκάθαρα από μια μεγάλου διαμετρήματος γερμανική βόμβα. Ορισμένα, έχοντας πραγματοποιήσει αναγκαστική προσγείωση και υποστεί ρήγματα αγγλικά αεροσκάφη βρίσκονται στον εκεί όρμο. Κατά άλλα επικρατεί «νεκρική ηρεμία» πάνω από αυτή, τη μια από τις σημαντικότερες βάσεις του Βρετανικού Βασιλικού Στόλου σε αυτόν τον πόλεμο.

Ύψιστου βαθμού στρατιωτική επίδοση.

Ο ήλιος δύνει αργά προς τα δυτικά. Σκεφτόμαστε ξανά να αποβιβαστούμε στο αεροσκάφος και μετά από τη δωδεκάωρη παραμονή μας στην Κρήτη, με τις αξέχαστες εντυπώσεις από αυτή, να παρουσιαστούμε ξανά στον διοικητή μας. Μια μέρα πριν είχε τιμηθεί με τον Σιδηρού Σταυρό. Είχε, μαζί με τους υπαγόμενους σε αυτόν διοικητές συνταγμάτων, ένα σημαντικό μερίδιο στη νίκη στην Κρήτη. Είναι ένας οραματικός Γερμανός αξιωματικός, που χαρακτηρίζεται έντονα από μια απλότητα και ταπεινότητα. Κάθονταν ήρεμα πίσω, κατά τη διάρκεια της αναφοράς των αξιωματικών του Γενικού Επιτελείου του. Τα χέρια του χαϊδεύαν τα σκούρα γένια του κάποιες φορές. Νοιώθαμε, να στρέφονται πάνω μας τα διαπεραστικά μάτια αυτού του συντρόφου. Ο στρατηγός ανέφερε μερικές φορές, κάποιες σύντομες λεπτομέρειες σχετικά με τον πόλεμο, ιδιαιτέρως αναφορικά με την τελευταία μάχη στα Σφακιά, όπου δύο Τάγματα Ορεινών Κυνηγών έδωσαν μάχη σε ορεινά αδιάβατα και στενά καρστικά εδάφη, εναντίων δέκα χιλιάδων περίπου Άγγλων που προσπαθούσαν να διαφύγουν, και τους εμπόδισαν την τελευταία στιγμή να επιβιβαστούν στα πλοία. Μίλησε μαζί μας σχετικά με την αιτία της ήττας των Άγγλων. Κανείς από εμάς δεν ήταν σε θέση να καταλάβουν αναφορικά με τις αγγλικές απώλειες. Οι Άγγλοι κατόρθωσαν και αναμετρήθηκαν μαζί μας, σκοτώθηκαν πολεμώντας σκληρά και με θάρρος, όχι κάπως διαφορετικά από ό,τι ο Γερμανός στρατιώτης. Που βρίσκονταν λοιπόν η αιτία; Στον τομέα της πειθαρχίας; Ναι, εάν εννοεί κάποιος με τον όρο πειθαρχία τη συνεργασία και αλληλοεπίδραση μεταξύ της στρατιωτικής διοίκησης και των στρατιωτών, την αποφασιστικής σημασίας μέχρι τέλους αντοχή και την ευθύνη σε από κοινού αποφάσεις για ανάληψη στρατιωτικής δράσης. Είχαμε παντού διακρίνει το απόλυτο δέσιμο μεταξύ του Γερμανού στρατηγού και της μεραρχίας του και ακούγαμε συνεχώς ότι θα έπεφτε κάποιος στη φωτιά για αυτόν τον άνδρα. Από την άλλη πλευρά ακούγαμε, έπειτα, τις δηλώσεις των Βρετανών αιχμαλώτων αναφορικά με την αναποφασιστικότητα της στρατιωτικής τους διοίκησης και το χάσμα που επικρατούσε μεταξύ αυτής και των Άγγλων στρατιωτών. Μια ύψιστου βαθμού στρατιωτική επίδοση-τόσο σημαντική και για τις δύο πλευρές.

Καθώς το αεροσκάφος μας, ένα Junker 52, αιωρούνταν ξανά μεταξύ του ουρανού στον νότο και των γαλάζιων νερών του Αιγαίου, γνωρίζαμε τι σήμαινε να πολεμάει κάποιος στην Κρήτη, να πεθαίνει εκεί και να νικάει.

Σελίδες 26-27 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με ένα χειρόγραφο σχεδιάγραμμα της Κρήτης και δύο φωτογραφίες-στη γερμανική εφημερίδα «Preussische Zeitung» . Φέρει τον τίτλο: «Έτσι κατακτήθηκε η Κρήτη».

(μετάφραση) Έτσι κατακτήθηκε η Κρήτη.

Ένας, από τους αιχμαλώτους των Αλεξιπρωτιστών, Άγγλος αξιωματικός ανέφερε κατά την ανάκριση του: «Διέφυγα της σύλληψης στη Δουνκέρκη, στην Αφρική, στην Ελλάδα και με πιάσατε αιχμάλωτο στην Κρήτη». Ένας άλλος Άγγλος στρατιώτης ανέφερε ότι η Ημερήσια Διαταγή του στρατηγού Freyberg ήταν να κρατηθεί το νησί πάση θυσία, κάτι που προκάλεσε το ειρωνικό μειδίαμα των συντρόφων του.

Ο παρασημοφορημένος διοικητής μιας Ορεινής Μεραρχίας ανέφερε με απόλυτη σιγουριά, σε μια από τις τελευταίες Εκθέσεις της Ανώτατης Διοίκησης Του Γερμανικού Στρατού, όταν ερωτήθηκε, κατά την περιγραφή ορισμένων βέβαιων κρίσιμων καταστάσεων, εάν η επιχείρηση στην Κρήτη θα μπορούσε να είχε πάρει άσχημη τροπή: «Τη ίδια χρονική στιγμή που είχαμε για πρώτη φορά αποβιβαστεί, γνωρίζαμε ήδη ότι θα τα καταφέρναμε». Ένας υπαξιωματικός ενός Ορεινού Συντάγματος είναι της ίδιας άποψης και αναφέρει: « Η μεταφορά μας από αέρα ήταν, φυσικά, για εμάς κάτι το ασυνήθιστο, αλλά χαιρόμασταν που θα πολεμήσουμε και όταν βρεθήκαμε στο στερεό έδαφος ξανά, ξεκίνησε ο συνηθισμένος πόλεμος και κερδίζαμε συνεχώς όλες τις μάχες».

Με αυτές τις διαφορετικές απόψεις, που η μια πλευρά κατέστη σκεπτική λόγω των συνεχιζόμενων υποχωρήσεων και η άλλη απέκτησε αυτοπεποίθηση και ακλόνητο θάρρος εξαιτίας των νικών του Γερμανικού Στρατού, βρέθηκαν αντιμέτωποι στη Μάχη Της Κρήτης η επιλεγμένη αφρόκρεμα του Βρετανικού Αυτοκρατορικού Στρατού και ο Γερμανικός Στρατός. Μεταξύ των Αλεξιπρωτιστών βρίσκονταν οι νικητές του Ρότερνταμ, της Κορίνθου και οι άνδρες του Eben Emael, μεταξύ των Ορεινών Μονάδων οι μαχητές του Νάρβικ και οι κατακτητές της Γραμμής Μεταξά. Εναντίων αυτών πολεμούσαν οι κατά τρεις ή τέσσερις φορές υπερέχουσες δυνάμεις των Νεοζηλανδών, Αυστραλών και τα αγγλικά στρατεύματα με τις γνωστές υπεροπτικές ονομασίες των συνταγμάτων τους. Δεν μπορεί, εδώ, κάποιος να τους κατηγορήσει ότι είχαν δώσει σκληρή μάχη μόνο σε μια θέση. Είχαν προβάλλει σθεναρή και λυσσαλέα άμυνα και οι απώλειες και των δύο πλευρών αποδεικνύουν, πόσο σκληρή ήταν η αντίσταση τους. Η άθλια πολιτική και η ανεπαρκής στρατιωτική διοίκηση των Άγγλων διέθετε καλύτερους στρατιώτες από ό,τι άξιζε. Στρατιώτες που ενεργούσαν όχι σε ατομικό επίπεδο, πίστευαν στις δυνάμεις τους και πολεμήσουν κατά μήκος χρόνου.

Επίθεση χωρίς αιφνιδιασμό.

Η γερμανική νίκη στην Κρήτη είναι μια εξωπραγματική επιτυχία, εάν αναλογιστεί κάποιος την κατάσταση στο ξεκίνημα της επιχείρησης και ζυγίσει τις προοπτικές μιας νίκης των γερμανικών δυνάμεων. Στην επέμβαση των Αλεξιπρωτιστών και των αερομεταφερόμενων μονάδων έλειπε αυτή τη φορά μια σημαντική βοήθεια στο ζήτημα της τακτικής και μια προϋπόθεση: το στοιχείο του αιφνιδιασμού. Δεν κατέστη εφικτό ούτε στο χρονικό ούτε στο τοπικό επίπεδο...*(Στη λείπει τμήμα κειμένου λόγω μη πλήρους φωτογράφισης)*..... ,που είχαν υποδεχθεί τους Αλεξιπρωτιστές με φονικά πυρά από τους ελαιώνες, από υποδειγματικά καμουφλαρισμένες θέσεις και ως σκοπευτές καλυμμένοι στα δέντρα.

Κατάκτηση από τα δυτικά προς τα ανατολικά.

Λαμβανομένου υπόψη αυτής της κατάστασης έλαβε ο διοικητής της Ορεινής Μεραρχίας τη διαταγή, να κυριεύσει τη Κρήτη από το Μάλεμε, με κατεύθυνση από τα δυτικά στα ανατολικά. Αποφάσισε να ασφαλίσει το αεροδρόμιο στο Μάλεμε, να δώσει μάχη στον Όρμο της Σούδας, να απελευθερώσει τους Αλεξιπρωτιστές πλησίον του Ρεθύμνου, να δημιουργήσει σύνδεση με τη μαχόμενη, πλησίον του Ηρακλείου, ομάδα και να καταλάβει

ολόκληρο το νησί. Το ό,τι μπόρεσαν να έλθουν εις πέρας αυτές οι επιχειρήσεις, σύμφωνα με αυτό το απλό και σαφές σχέδιο, οφείλεται στην από κοινού γενναιότητα και την πάνω από τα ανθρώπινα όρια αντοχή όλων των δραστηριοποιημένων στην Κρήτη μονάδων του Στρατού Ξηράς και της Αεροπορίας. Καθώς οι Αλεξιπτωτιστές, μετά τη θαρραλέα ρίψη τους στο Άγνωστο, που οδήγησε σε πολλές περιπτώσεις στο μέσο των εχθρικών θέσεων....(Στιμ λείπει τμήμα κειμένου λόγω μη πλήρους φωτογράφισης).....αποβιβάστηκαν και άλλες μονάδες την επόμενη ημέρα, συνεχώς κάτω από τα πυρά του Αγγλικού Πυροβολικού και των Αγγλικών Βομβαρδιστικών. Ορισμένα γενναία μεταγωγικά υπέστησαν ρήγματα στη δύσκολη προσπάθεια τους να προσγειωθούν στο κατά το ήμισυ κατεστραμμένο αεροδρόμιο ή πλησίον της στενής παραλίας. Οι επιβαίνοντες όμως παρέμειναν ευτυχώς σώοι. Στις 23 Μαΐου τέθηκε, καθώς αποκρούστηκε μια αντεπίθεση των Άγγλων, το αεροδρόμιο υπό γερμανική κατοχή. Οι Ορεινοί Κυνηγοί περικύκλωσαν από τα νότια την εχθρική πυροβολαρχία και ανάγκασαν τους Άγγλους σε υποχώρηση.

Η τακτική της παράκαμψης.

Η συνεχώς επαναλαμβανόμενη, κατά μη περίπλοκο τρόπο, εξαιρετική τακτική της παράκαμψης είναι για τους Ορεινούς Κυνηγούς, ακριβώς αυτή τη στιγμή, το συστατικό της διεξαγωγής του αγώνα τους. Υπήρξε καθοριστική πλησίον της Θεσσαλονίκης, στον Όλυμπο και κοντά στις Θερμοπύλες. Στηρίζεται στη βασική αρχή «ο ιδρώτας εξοικονομεί αίμα». Σε δρόμους, που είναι απολύτως αδιάβατοι, μέσω υψωμάτων που προηγουμένως φαίνονταν αδιαπέραστα, είχαν φορτωθεί με όσα χρειάζονταν για τη μάχη και τη σίτιση τους...(Στιμ λείπει τμήμα κειμένου λόγω μη πλήρους φωτογράφισης)..... που οδήγησαν τον Όρμο της Σούδας και τα Χανιά στα γερμανικά χέρια και οδήγησαν στο τέλος τον εχθρό σε μια άτακτη υποχώρηση, έως ότου εγκαταστάθηκαν εκεί, υπό την τακτική της παράκαμψης ξανά.

Η μονομαχία μεταξύ στόλου και αεροπορίας.

Αυτό που έλαβε χώρα στο νησί, οι μάχες δηλαδή των Αλεξιπτωτιστών και των Ορεινών Κυνηγών, διαδραματίστηκε με φόντο τη γιγαντιαία μονομαχία μεταξύ του Βρετανικού Στόλου της Μεσογείου και της Γερμανικής Αεροπορίας, που ξεκίνησε, κυρίως, από την 23^η Μαΐου με ενισχυμένες γερμανικές δυνάμεις για την καταπολέμηση των βρετανικών πολεμικών πλοίων. Είναι ήδη γνωστό ότι η μονομαχία αυτή έλαβε τέλος με την καταστροφή πολλών πολεμικών πλοίων του Στόλου του ναυάρχου Cunningham. Ο Όρμος της Σούδας, όπως φαίνεται σήμερα, είναι μια εντυπωσιακού και αξέχαστου χαρακτήρα επιβεβαίωση αυτού. Εκτός από το καμένο σκαρί του εύδρομου «York» και ένα ελληνικό εύδρομο βρίσκονται εκεί τα βυθισμένα συντρίμια πολλών φορτηγών πλοίων, το ένα δίπλα στο άλλο, όλα μαζί συνολικά εκατό χιλιάδων τόνων και τόσο σπουδαία και αναντικατάστατα για την Αγγλία. Στο τελικό απολογισμό καταγράφεται συγχρόνως με την απώλεια είκοσι τριών πολεμικών πλοίων κατά τη διάρκεια της Μάχης Της Κρήτης και η εξολόθρευση μιας Μοίρας Ελαφριών Σκαφών, η οποία καταστράφηκε από τις βρετανικές ναυτικές δυνάμεις τη νύχτα της 21^{ης} προς 22^η Μαΐου. Δεν ήταν καθόλου ένα ηρωικό κατόρθωμα αυτό, επειδή επρόκειτο για αποκλειστικά μικρά σκάφη, αναπτύσσοντας η πλειοψηφία αυτών πολύ μικρή ταχύτητα και η ένοπλη συνοδεία αυτών δεν μπόρεσε να αναχαιτίσει την επίθεση των ισχυρών αγγλικών δυνάμεων. Τις πρώτες ημέρες της Μάχης Της Κρήτης σήμαινε η καταστροφή αυτής της μοίρας σκαφών, λαμβανομένου επίσης υπόψη, φυσικά, και της λύπης για τον χαμό των συντρόφων μας, μια οδυνηρή απώλεια. Επετεύχθη, στη συνέχεια, μέσω της δραστηριοποίησης της

αεροπορίας και της ενισχυμένης προστασίας από τα ιταλικά πολεμικά πλοία να προστατευτούν οι δια θαλάσσης μεταφορές.

Εάν μπορούν να γίνουν πιστευτές οι καταθέσεις των αιχμαλώτων, οι Άγγλοι κατόρθωσαν στις 26 Μαΐου να μεταφέρουν δια θαλάσσης ένα ακόμα τάγμα, με δύναμη πεντακοσίων ανδρών και να αποβιβαστεί στη νύχτα στον Όρμο Της Σούδας. Αυτή η κίνηση είναι ένα αδιάσειστο αποδεικτικό στοιχείο, πόσο πολύ ήθελε η βρετανική στρατιωτική διοίκηση, να κρατήσει πάση θυσία την Κρήτη υπό την κατοχή της.

Βάρβαρες φρικαλεότητες των Κρητικών.

Προς τούτο ήταν για τους αυτόχθονες κάθε μέσο δίκαιο, πέραν της εξέγερσης του άοπλου πληθυσμού ή όπως μπορεί κάποιος σωστότερα να πει, πέραν της βαρβαρικού χαρακτήρα ωμότητας των Κρητικών. Αναφέρεται ότι ορισμένοι Άγγλοι αξιωματικοί είχαν παρενέβη προσωπικά και είχαν προστατεύσει αιχμάλωτους Αλεξιπρωτιστές από τις δολοφονικές προθέσεις των Κρητικών ατάκτων. Έλαβε χώρα σε κάποια σημεία και αυτό, ωστόσο, δεν απαλλάσσει τους υπεύθυνους, που μαζί με τον Έλληνα βασιλιά είχαν καλέσει τον άμαχο πληθυσμό σε ένοπλο αγώνα, τον είχαν οργανώσει και είχαν τοποθετήσει αξιωματικούς σε ηγετικές θέσεις. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να συμμετέχουν τόσο γυναίκες όσο και παιδιά, στις ωμότητες εναντίον Γερμανών αιχμαλώτων και τραυματιών. Αυτό έβλαψε την ανδρεία των Άγγλων που πολεμούσαν στην Κρήτη, για την οποία ο Γερμανός στρατιώτης συμφωνεί τελικά, εξαιτίας αυτών των, παραβιάζοντας το Διεθνές Στρατιωτικό Δίκιο μεθόδων, τις οποίες ανέχτηκαν ή συμμετείχαν, μάλιστα, οι ίδιοι σε αυτές. Γερμανικά Αναγνωριστικά εντόπισαν εχθρικές μονάδες, που είχαν τοποθετήσει γερμανικές σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό για παραπλάνηση και φορούσαν στολές Γερμανών Αλεξιπρωτιστών. Η γερμανική στρατιωτική διοίκηση έπρεπε να επιλέξει άλλους τρόπους για να διαπιστώσει, εάν επρόκειτο για δικές μας ή εχθρικές ομάδες.

Πόσο αξιολύπητη φαίνεται αυτή η προσπάθεια, να προσπαθήσουν να προκαλέσουν σύγχυση, σε σύγκριση με τον γεμάτο θυσίες ηρωισμό των αλεξιπρωτιστών, που κατόρθωσαν να προκαλέσουν ένα πράγματι σάστισμα στην αγγλική στρατιωτική διοίκηση. Οι δίδοντας μάχη, πλησίον των Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου, μονάδες ξεχωριστά κατόρθωσαν, αρχικά, μολονότι ήταν περικυκλωμένες από τον εχθρό, το εξής: οι κατά μήκος του νησιού, από τα δυτικά προς τα ανατολικά, συνδέσεις των βρετανικών στρατιωτικών δυνάμεων είχαν διακοπεί. Στις 24 Μαΐου μπόρεσε να διαπιστωθεί η παρακάτω γενική εικόνα: « Ο εχθρός είχε περιέλθει σε σύγχυση εξαιτίας της ρίψης των αλεξιπρωτιστών σε τέσσερα σημεία και καταστράφηκε το δίκτυο επικοινωνίας του». Απέναντι σε αυτή, για την έκβαση του πολέμου συνολικά, σπουδαία επιτυχία δεν έπαιξε κανένα ρόλο ότι δεν επετεύχθη η άμεση κυρίευση των δύο άλλων αεροδρομίων, εκτός του Μάλεμε, και η πόλη του Ηρακλείου, επίσης, καταλήφθηκε αρχικά μεν από τους αλεξιπρωτιστές, αλλά δεν μπόρεσαν να διατηρήσουν την κατοχή της. Ο δεχόμενος, σε πολλά σημεία ταυτόχρονα, επίθεση αντίπαλος εμποδίστηκε να πραγματοποιήσει στις πρώτες κρίσιμες και αποφασιστικής σημασίας ημέρες μαχών ενιαίου χαρακτήρα συγκεντρωτικές επιχειρήσεις. Δεν κατάφερε σε κανένα πεδίο μαχών να εξοντώσει τις διάφορες ομάδες των Αλεξιπρωτιστών ή να εκκαθαρίσει τα σημαντικά σημεία του νησιού από τους Γερμανούς επιτιθέμενους.

Η αποφασιστική μάχη σώμα με σώμα.

Υπό αυτά τα δεδομένα ξεκίνησε στις 25 Μαΐου η τελική μάχη. Διεξήχθη, κυρίως, γύρω από τον «λόφο με το Κάστρο» του Γαλατά, ο οποίος μελλοντικά θα καταστεί ένα εντυπωσιακό μνημείο πεσόντων για τους..(Στιμ λείπει τμήμα κειμένου λόγω μη πλήρους φωτογράφισης).....

Σελίδα 28 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Memelwacht», με ημερομηνία 18.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Η επέμβαση των Αλεξιπρωτιστών για την κυρίευση του νησιού*». (μετάφραση) **Η επέμβαση των Αλεξιπρωτιστών για την κυρίευση του νησιού.**

Και σε αυτό το σημείο έδειξε ο Γερμανός στρατιώτης την κατά πολύ υπεροχή του απέναντι στον Άγγλο.

Οι τοποθετούμενοι Ορεινοί Κυνηγοί για την «Επιχείρηση Κρήτη» γνώρισαν σχετικά με τις δυσκολίες της αποστολής τους, για ένα δύσκολο και λυσσαλέο αγώνα και έπρεπε μάλιστα να αναμένουν ότι ο πληθυσμός της Κρήτης θα αναμειγνύονταν επίσης στις μάχες. Μετά τη, κατόπιν σχεδίου, ρίψη των αλεξιπρωτιστών έλαβε χώρα το πρώτο στάδιο της επέμβασης των Ορεινών Κυνηγών πλησίον του Μάλεμε. Σε συνεργασία με τους Αλεξιπρωτιστές επιτεύχθηκε η ασφάλιση και προστασία του αεροδρομίου του Μάλεμε, η απελευθέρωση του Όρμου της Σούδας, η σύνδεση με τους βρισκόμενους πλησίον του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου αλεξιπρωτιστές και στο τέλος η κατάκτηση ολόκληρου του νησιού. Επιπλέον σχηματίστηκαν οι αντίστοιχες Ομάδες Μάχες αμέσως μετά την απόβαση, υπό την ενιαία διοίκηση του διοικητή μιας Ορεινής Μεραρχίας, του στρατηγού Ringel.

Ξεκίνησε μια σφοδρή και λυσσαλέα μάχη, κατά την οποία ο εχθρός εκμεταλλεύτηκε όλα τα προσφερόμενα πλεονεκτήματα του εδάφους και την κάλυψη των ελαιώνων.

Ο αντίπαλος πρόβαλλε σθεναρή αντίσταση. Πιάστηκαν οι πρώτοι αιχμάλωτοι, κυρίως Νεοζηλανδοί. Είναι χαρακτηριστικό για το πνεύμα μάχης των Ορεινών Κυνηγών ότι κατά τη διάρκεια των μαχών ένας αριθμός αυτών, των οποίων το πλοίο είχε πιάσει φωτιά πριν τις ακτές, έφτασε σε ένα ψαροκάικο στη ξηρά σχεδόν αλώβητος, αλλά με όλα τα όπλα τους.

Οι επιτιθέμενοι Ορεινοί Κυνηγοί και οι Αλεξιπρωτιστές κέρδιζαν σταδιακά έδαφος. Θέσεις, που δεν είχαν αρχικά διακριθεί, καταλήφθηκαν έπειτα από σφοδρή μάχη. Ο εχθρός απομακρύνονταν σταδιακά, έως ότου έπειτα από συνεχείς επιθέσεις Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης να καταληφθεί, επιτέλους, το «Υψωμα Γαλατάς» δια εφόδου και να το διατηρήσουν υπό την κατοχή τους, αποκρούοντας νυχτερινές αντεπιθέσεις με τεθωρακισμένα οχήματα.

Πραγματοποιήθηκαν, εν τω μεταξύ, περαιτέρω αποβιβάσεις Ορεινών Κυνηγών. Οι ενισχύσεις αυτές στάλθηκαν στη γραμμή μάχης, αμέσως μετά την άφιξή τους. Η νίκη επιτεύχθηκε μετά από δώδεκα ημέρες σφοδρότατων μαχών, σε αυτό το πολύ δύσκολο ορεινό έδαφος, κάτω από πολύ υψηλές θερμοκρασίες, εναντίον ενός πολύ σκληρού εχθρού και ατάκτων, κουβαλώντας στην πλάτη τους όλο τον στρατιωτικό εξοπλισμό και τα όπλα τους για πολύ μεγάλες αποστάσεις.

Για να εξαίρουμε περισσότερο αυτό το κατόρθωμα, πρέπει να ληφθεί υπόψη, ότι οι Βρετανοί και οι σύμμαχοι τους ήταν η πλειοψηφία. Γνώριζαν το έδαφος, είχαν επεκτείνει

τις θέσεις τους, ήταν καλυμμένοι στα βουνά ή στους πυκνούς ελαιώνες, μπόρεσαν να δραστηριοποιήσουν όλο το Βαρύ Πυροβολικό τους εναντίων των λιγοστών Ορεινών Πυροβόλων των Ορεινών Κυνηγών. Όλα αυτά ήταν όμως μάταια. Οι Βρετανοί δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν σθεναρά το με επιδέξιο τρόπο πλησίασμα των Ορεινών Κυνηγών και την ορμητική τους, στο τέλος, επίθεση. Η εχθρική αντίσταση κατέρρευσε μετά από μια εβδομάδα μαχών. Το σθένος των Γερμανών Ορεινών Κυνηγών ήταν κατά πολύ πιο ισχυρό από ό,τι του αντιπάλου και η ικανότητα του Γερμανού στρατιώτη στο να ανταπεξέλθει στη δύσκολη μορφολογία των βουνών και στον ήλιο που έκαιγε, υπερείχε αυτής των Βρετανών.

Σελίδα 29 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Frankfurter Zeitung». Φέρει τον τίτλο: «Μια ανασκόπηση της Μάχης Της Κρήτης».

(μετάφραση) Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από ένα άρθρο της «Frankfurter Zeitung»:

“Τις πρώτες πρωινές ώρες της 20^{ης} Μαΐου μούγκρισαν για πρώτη φορά οι μηχανές των μεταγωγικών πάνω από το κεντρικό και δυτικό τμήμα του νησιού, άνοιξαν οι πόρτες τους, μερικές χιλιάδες, αψηφώντας τον θάνατο, άνδρες ρίχθηκαν στο Άγνωστο, τα αλεξίπτωτα άνοιξαν και προσγειώθηκαν, αιωρούμενα σαν φουσκωμένα πανιά, με το φορτίο τους στο έδαφος. Αυτή η από αέρος επίθεση εναντίων του «Νησιού Φρούριο» εκδηλώθηκε σε τέσσερις θέσεις: πριν το Ηράκλειο, το Ρέθυμνο, την πρωτεύουσα των Χανίων και δυτικά από εκεί, στο αεροδρόμιο του Μάλεμε..... Πολλοί Αλεξιπτωτιστές αντιμετώπισαν, ήδη βρισκόμενοι στον αέρα, τα σφοδρά πυρά άμυνας των Βρετανών, πολλοί φάνηκε ότι προσεδαφίστηκαν στη ξένη γη με ήπιου χαρακτήρα αιώρηση ή με έντονο τράνταγμα στο έδαφος, απελευθερώθηκαν ευθύς αμέσως από τα, ασκώντας πίεση, λουριά του αλεξίπτωτου και βρέθηκαν αντιμετώπι με τα πυρά του εχθρού. Επικρατούσε μια άγρια κόλαση, η φρίκη του άγνωστου, όταν άνοιξαν οι πόρτες και προσεδαφίστηκαν εκεί.....Έφταναν συνεχώς νέες ενισχύσεις από αέρα, οι θαρραλέοι και παράτολμοι σύντροφοι έβρισκαν συνεχώς τον δρόμο προς αυτούς, παρέμεναν εν τούτοις ως μειοψηφία, η πίεση του αντιπάλου γίνονταν ολοένα και μεγαλύτερη, ο ήλιος έκαιγε άσπλαχνα εκεί κάτω, πάνω στις πυρακτωμένες πέτρες, υπήρχε λίγο διαθέσιμο νερό εδώ-για πολλούς μάλιστα καθόλου-, η γλώσσα κολλούσε στον ουρανίσκο, το λαρύγγι ήταν ξερό, οι άνδρες βρισκόνταν στις ακάλυπτες πλαγιές ή στην παραλία του Μάλεμε. Οι οβίδες του εχθρού έσκαγαν εν τω μεταξύ και το δικό μας πυροβολικό βρισκόνταν μακριά στην Ελλάδα. Μερικοί βρισκόνταν ήδη βουβοί στο έδαφος και άκουγαν κανένα οικείο κάλεσμα πλέον, ορισμένοι ήταν τραυματίες, καλώντας τους άνδρες του Υγειονομικού και ζητώντας νερό. Έπειτα ήρθε η νύχτα, η απέραντη νύχτα σε μια μακρινή χώρα και η μοναξιά, ήταν συχνά ομάδες αποτελούμενες από δέκα έως δώδεκα άνδρες και ένα δριμύ ψύχος διέλυε τώρα, σε πολύ αισθητό βαθμό, την υπερβολική ζέστη της ημέρας.....Οι στρατιώτες γνώριζαν λίγα, αυτή τη νύχτα, σχετικά με τη γενική εικόνα της κατάστασης. Είχαν μπροστά τους τον εχθρό, με τον οποίο έπρεπε να αναμετρηθούν, μη γνωρίζοντας εάν επρόκειτο για νεοζηλανδικό ή αυστραλιανό τάγμα ή εάν υπέφεραν το ίδιο από τη δίψα, τη ζέστη ή το κρύο.....

Όταν ξημέρωσε το πρωί της Τετάρτης πάνω από την Κρήτη, ήταν πλέον ξεκάθαρο ότι είχε έλθει η κρίσιμη ώρα της μάχης.....Ήταν το πρωί της 21^{ης} Μαΐου όπου τα μεταγωγικά αεροπλάνα πετούσαν κυκλικά πάνω από το Μάλεμε, προσπαθούσαν συνεχώς να προσγειωθούν στο αεροδρόμιο, εκεί όπου είχε συσσωρευτεί ένας μεγάλος

σωρός από άμμο και πέτρες και έπρεπε κατόπιν να πάρουν πάλι ύψος, επειδή κάθε προσπάθεια θα οδηγούσε σε σίγουρο ρήγμα των αεροσκαφών... Έφτασε κατόπιν η άλλη, ίσως σκληρότερη, είδηση για την τύχη της «Μοίρας Των Ελαφριών Σκαφών». Θα μετέφερε πάνω σε μηχανοκίνητα σκάφη Ορεινούς Κυνηγούς στην Κρήτη, αλλά η άφιξη της καθυστερούσε, δεν έφτασε ποτέ και η μέρα πέρασε. Αργότερα πληροφορήθηκαν ότι η πορεία της συνεχίζονταν έως τη νύχτα, έπεσαν πάνω σε βρετανικά καταδρομικά και η ομάδα αυτών των σκαφών εξολοθρεύθηκε...

Εν τω μεταξύ, όμως, είχε παρθεί πλησίον του Μάλεμε η απόφαση για την τύχη αυτού του αεροδρομίου, και με αυτό μάλλον και για τη μοίρα σχετικά με την Εκστρατεία της Κρήτης. Το απόγευμα της δεύτερης ημέρας κατόρθωσαν οι πιλότοι των μεταγωγικών επιπέλους, να αποβιβάσουν στο αεροδρόμιο και στην παραλία του Μάλεμε ένα τάγμα Ορεινών Κυνηγών.... Εδώ αποβιβάστηκαν, επίσης, τις επόμενες ημέρες τα υπόλοιπα τμήματα της ενισχυμένης Ορεινής Μεραρχίας, εδώ αποβιβάστηκε ο διοικητής της επίσης, ο στρατηγός Ringel με το επιτελείο του. Το αεροσκάφος του υπέστη στο σημείο αυτό σοβαρή ζημιά, αλλά ήταν τώρα μαζί με τους άνδρες του και ανέλαβε αμέσως τη διοίκηση για όλες συνολικά τις στρατιωτικές δυνάμεις στην Κρήτη. Η αποστολή του Γερμανού διοικητή ήταν σαφής: έπρεπε να οδηγήσει τα στρατεύματα του προς τα ανατολικά μέσω της πρωτεύουσας των Χανίων. Ο στρατηγός Ringel δεν αρκέστηκε ωστόσο σε μια κατά μέτωπο επίθεση εναντίων των Χανίων. Οδήγησε ένα τμήμα των μονάδων του στον δρόμο νοτιώς της πόλης, με ανατολική κατεύθυνση. Αυτή η κίνηση απέβλεπε σε δύο στόχους: από τη μια να δημιουργηθεί γρηγορότερα μια σύνδεση με τις μονάδες στο Ρέθυμνο και το Ηράκλειο, και από την άλλη να τεθεί η βρετανική θέση στα Χανιά υπό ασφυκτικό κλοιό, καθώς οι γερμανικές μονάδες θα προωθούνταν νοτιώς από εκεί και θα απειλούσαν να αποκόψουν τα Χανιά. Στις 25 Μαΐου τοποθετήθηκαν τα γερμανικά στρατεύματα για επίθεση προς τα ανατολικά, στις 27 Μαΐου τελούσαν τα Χανιά υπό γερμανική κατοχή και μονάδες έφτασαν στον Όρμο της Σούδας. Στις επόμενες ημέρες επετεύχθη επίσης η δημιουργία σύνδεσης με τις μονάδες του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου..... Αυτή η επίδοση επιτεύχθηκε κατόπιν μάχης με έναν σκληρό και ευκίνητο αντίπαλο, που πολεμούσε λυσσαλέα.... Κατά τη διάρκεια των πρώτων μαχών προτιμούσαν οι Βρετανοί να χάσουν τη ζωή τους, από το να εκκενώσουν τις θέσεις τους. Στο τέλος, όμως, μετά από μια εβδομάδα μαχών, κατέρρευσε η άμυνα τους ξαφνικά σε πολλά σημεία. Στην κατάρρευση της βρετανικής αντίστασης συνέβαλε αναμφισβήτητα το γεγονός επίσης, ότι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές είχαν προσεδαφιστεί, τις πρώτες ημέρες, ανάμεσα στις βρετανικές θέσεις. Δημιουργήθηκε έτσι στον αντίπαλο μια κατάσταση ανασφάλειας, σύγχυσης και αβεβαιότητας και αποκόπηκαν οι επικοινωνίες του.... Γνωρίζουμε ότι η αντίσταση των Βρετανών δεν είχε αρχικά επηρεαστεί από τέτοιες καταστάσεις αβεβαιότητας, έπειτα όμως η αντίληψη της απόγνωσης, μετά από μια εβδομάδα σφοδρών μαχών, οδήγησε να καμφθεί, ξαφνικά, αυτή η σθεναρή αντίσταση.

Σελίδα 30 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στην αυστριακή εφημερίδα «Kaerntner Grenzruf», με ημερομηνία 15.6.1941.

(μετάφραση) Ο στρατηγός Ringel, διοικητής μιας Ορεινής Μεραρχίας στην Κρήτη, κατάγεται από την Καρινθία. Η περιληπτική Έκθεση Γερμανικού Στρατού της Πέμπτης αναφέρει ότι μια βρισκόμενη, υπό τη διοίκηση του στρατηγού Ringel, Ορεινή Μεραρχία έκαμψε την εχθρική αντίσταση στο δυτικό τμήμα της νήσου Κρήτη. Ο στρατηγός Ringel κατάγεται από την Καρινθία, προέρχεται από μια οικογένεια από το Voelkermarkt και υπηρέτησε στον Αυστριακό Στρατό, στο 1ο Σύνταγμα Ορεινής Προστασίας.

Σελίδα 31 (περίληψη)

Φωτογραφία στις γερμανικές εφημερίδες «Osnabruecker Tageblatt», από 17.8. και «Schlesische Zeitung», από 28.6.1941. Απεικονίζει την παρασημοφόρηση Ορεινών Κυνηγών.

Σελίδα 32 (περίληψη)

Φωτογραφία στη γερμανική εφημερίδα «Bayerische Ostmark», από 17.6.1941. Περιέχει στην ίδια φωτογραφία της σελίδας 31.

Σελίδα 33 (περίληψη)

Φωτογραφία σε γερμανική εφημερίδα, από 21.6.1941. Απεικονίζει την παρασημοφόρηση Ορεινών Κυνηγών με τον Σιδηρού Σταυρό από τον στρατηγό Ringel.

Σελίδα 34 (περίληψη)

Φωτογραφία στις γερμανικές εφημερίδες «Frankfurter Volksblatt», από 20.7., «Berliner Volkszeitung», από 24.6., «Marburger Zeitung», από 25.7. και «National Zeitung», από 22.6.1941. Απεικονίζει την παρασημοφόρηση Ορεινών Κυνηγών με τον Σιδηρού Σταυρό από τον στρατηγό Ringel.

Σελίδα 35 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Tagespost», με ημερομηνία 18.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «*“Μπράβο Ringel” -εξέφρασε τηλεφωνικά ο List*».

(μετάφραση) «Μπράβο Ringel” -εξέφρασε τηλεφωνικά ο List.

Οι Ορεινοί Κυνηγοί μας στην Κρήτη. Η δραστηριοποίηση του φέροντας τον Σιδηρού Σταυρό στρατηγού Ringel από το Graz.

Η “Tagespost” έχει ήδη αναφέρει σχετικά με την απονομή του Σταυρού Των Ιπποτών και του Σιδηρού Σταυρού στον υποστράτηγο Julius Ringel, από το Kaertner, που είναι ήδη πάρα πολύ γνωστός για τη δραστηριοποίηση του στο εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα στην πόλη Graz. Στην παρακάτω πολεμική ανταπόκριση, που έχουμε πάρει από τη γερμανική στρατιωτική εφημερίδα «Wacht im Suedosten», περιγράφει ο πολεμικός ανταποκριτής Ernst Erich Strassl τη δραστηριοποίηση του στρατηγού και των μονάδων του στην Κρήτη καθώς και τη σχέση του Ringel με τους στρατιώτες του.

Λίγες ημέρες πριν την απονομή του Σταυρού Των Ιπποτών, η Αναφορά Στρατού Ξηράς είχε υπογραμμίσει τα ονόματα του στρατηγού Ringel και των διοικητών των συνταγμάτων του, συνταγματάρχη Utz, συνταγματάρχη Krakau και υπολοχαγού Wittmann. Η συνοπτική Έκθεση Της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, σχετικά με τις επί συνόλου εχθροπραξίες στο βαλκανικό πεδίο μαχών, αναφέρθηκε κατόπιν λεπτομερώς στις επιδόσεις και τις δράσεις της Ομάδας Ringel- ο στρατηγός Ringel ήταν ο ανώτατος διοικητής όλων των Μονάδων Εδάφους στην Κρήτη-, που είχαν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην Εκστρατεία της Κρήτης και είχαν αναγκάσει τους Άγγλους σε συνθηκολόγηση μετά από σφοδρές μάχες δέκα ημερών.

«Μπράβο Ringel! Θερμά συγχαρητήρια και αναγνώριση στους Ορεινούς Κυνηγούς!» Με αυτό τον τρόπο συνεχάρη τηλεφωνικά ο στρατάρχης List τον διοικητή των Ορεινών

Κυνηγών μετά από αυτό τον θρίαμβο του Γερμανικού Στρατού. Με αυτά τα σύντομα, αλλά τόσο εξαιρετικά και σημαίνοντας πολλά, λόγια επαινέθηκε η επίδοση ενός άνδρα και μιας μονάδας: του στρατηγού Ringel και των Ορεινών Κυνηγών του, που είχαν ήδη διαπρέψει κατά τον προέλαση μέσω της Γραμμής Μεταξά, τις πρώτες ημέρες της Βαλκανικής Εκστρατείας. Αυτός με τον ρόλο του πολεμικού ανταποκριτή, που μπόρεσε να βιώσει τις μάχες αυτής της Μεραρχίας, από την πρώτη έως την τελευταία ημέρα, είχε αντιληφθεί ένα εξαιρετικό συναίσθημα στη διάθεση και στη στάση αυτής της μονάδας. Έζησα το πως η προωθημένη στην ενδοχώρα της Κρήτης μονάδα έβρισκε, οπουδήποτε, ξαφνικά μπροστά της τον στρατηγό της. Πως φωτίζονταν τα πρόσωπα των στρατιωτών, πως ήταν έτοιμος κάθε άνδρας, από τον πρώτο έως τον τελευταίο, να δείξει την επιχειρησιακή του ικανότητα, πώς ηχούσε το «Χαίρε, κύριε στρατηγέ!» στον χαιρετισμό του διοικητή, πώς χάρηκαν όλες οι καρδιές για την αναγνώριση του στις ικανότητές τους: «τα καταφέρατε παιδιά!».

Ο Julius Ringel, γεννημένος στο Kaertner, είναι ένας παλιός βετεράνος του Ορεινού Πολέμου. Ήδη το 1909 κατετάγη στις Ορεινές Μονάδες και ανήκε σε ένα Σύνταγμα Ορεινής Προστασίας. Από νωρίς ήδη απέκτησε εμπειρία, που του απέφερε τώρα τους καρπούς της. Στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο βρέθηκε στα βουνά ως επικεφαλής λόχου. Τραυματίστηκε δύο φορές. Έλαβε τις ύψιστες αυστριακές διακρίσεις, ως έπαινο για τη γενναιότητα του στη Ρωσία και στο Μέτωπο Isonzo. Μετά τον πόλεμο προβιβάστηκε σε Γενικό Επιτελάρχη και ανέλαβε σε αυτή τη θέση, μετά τον επαναπατρισμό του στο Ostmark διοικητικά καθήκοντα στον Γερμανικό Στρατό. Στο Graz ήταν Πρώτος Αξιωματικός Του Γενικού Επιτελείου κατά τον σχηματισμό της Ορεινής Μεραρχίας υπό τη διοίκηση του στρατηγού Dietl, με τον οποίο συνεργάστηκε στην προέλαση στη Σουδητία. Ανέλαβε τη διοίκηση ενός βρισκόμενου στην Κάτω Σαξονία Συντάγματος Πεζικού, με το οποίο συμμετείχε στη Γραμμή Siegfried, εκεί όπου έλαβε τον βαθμό του μεράρχου.

Ανέλαβε, ως διάδοχος του στρατηγού Dietl, τη διοίκηση της Ορεινής Μεραρχίας στη Νορβηγία, που ο ίδιος είχε σχηματίσει. Παρέμεινε πέντε μήνες σε αυτή τη νέα θέση, όταν έλαβε εκ νέου μια τιμητική πρόσκληση, να παρατάξει μια νέα μεραρχία στην Άνω Βαυαρία και στο Gauen του Ostmaerk. Διεκπεραίωσε αυτό το δύσκολο και γεμάτο μόχθο νέο καθήκον με προσοχή και προσωπική επιδεξιότητα. Στα τέλη Φεβρουαρίου 1941 επιβιβάστηκε η μεραρχία του για την πραγματοποίηση επέμβασης. Ακολούθησε η πρώτη μεγάλης κλίμακας «δοκιμασία αξιοπιστίας» των προσφάτως σχηματισμένων μονάδων με μια δύσκολη πορεία, έχοντας ως αφετηρία την Κραιόβα στη Ρουμανία, προς τον χώρο προετοιμασίας στην κοιλάδα του ποταμού Στρωμνιτσιώτη κοντά στο Πετρίτσι μέσω του Περάσματος Petrohan και των βουνών της Βουλγαρίας. Πραγματοποιήθηκε, έπειτα, μια μοναδικού χαρακτήρα προώθηση προς το κεντρικό τμήμα της Γραμμής Μεταξά, νοτιώς του Πέτρίτσι, που έλαβε τέλος, μετά από δύο ημερών μάχες, στις 6 και 7 Απριλίου 1941, με την προέλαση στα θεωρούμενα απροσπέλαστα Ορεινά Οχυρά. Μετά από αυτό το μεγαλειώδες στρατιωτικό ανδραγάθημα φαίνεται ότι η μεραρχία δεν στέφθηκε με άλλες επιτυχίες. Δεν έλαβε μέρος στην ελληνική εκστρατεία, μολονότι οι Ορεινοί Κυνηγοί και η διοίκηση τους «καίγονταν» να αποδείξουν εκ νέου την αξία τους, μέχρι που ξεκίνησε η μοναδική στην πολεμική ιστορία «Επιχείρηση Κρήτη».

Η Μεραρχία του στρατηγού Ringel διατάχθηκε για αεραπόβαση στο νησί και αναμείχθηκε σε σφοδρότατες πολυήμερες μάχες, που προκάλεσαν στους Άγγλους στα Σφακιά, τελικά, μια δεύτερη Δουνκέρκη και μια νέα ένδοξη σελίδα καταχωρήθηκε στην ιστορία του Γερμανικού Στρατού. «Η ικανότητα της στρατιωτικής διοίκησης, η τόλμη

και η γενναιότητα των Γερμανών στρατιωτών πέτυχαν με επιτυχία μια από τις δυσκολότερες τους δοκιμασίες», αναφέρει η Έκθεση Της Ανώτατης Γερμανικής Στρατιωτικής Διοίκησης για τη συγκεκριμένη επέμβαση. Για τη νεοσύστατη μεραρχία του στρατηγού Ringel ήταν αυτή η επιτυχία αυτή ένα εξαιρετικό κατόρθωμα και το αποκορύφωμα όλων των στρατιωτικώνπραχθέντων. Ο ίδιος ο διοικητής ήταν επίσης ιδιαίτερος ικανοποιημένος για την ανταμοιβή της εδώ και δεκαετίες εκπαίδευσης του ως Ορεινός Κυνηγός. Στην Ημερήσια Διαταγή του, της 4^{ης} Ιουνίου 1941 ανέφερε εκ τούτου στους Ορεινούς Κυνηγούς του: « Η Μεραρχία μπορεί να είναι υπερήφανη για τη νίκη της, τη τόσο σημαντική για την περαιτέρω εξέλιξη του πολέμου εναντίων της Αγγλίας!»

Σελίδα 36 (περίληψη)

Φωτογραφία στη γερμανική εφημερίδα «Volkszeitung», από 13.7.1941. Απεικονίζει τη βράβευση υπαξιωματικού των Ορεινών Κυνηγών στην Κρήτη από τον στρατάρχη List με ένα χρυσό ρολόι, λόγο της επίδοσης της μονάδας του.

Σελίδα 37 (περίληψη)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Volkszeitung», με ημερομηνία 16.6.1941. Φέρει τον τίτλο «Οι Ορεινοί Κυνηγοί χάρηκαν» και αναφέρεται στην ικανοποίηση στις τάξεις των Ορεινών Κυνηγών σχετικά με την αναγνώριση των στρατιωτικών τους επιδόσεων.

Σελίδα 38 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Tagespost», με ημερομηνία 19.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «Έτσι απονεμήθηκε στον Ringel ο Σταυρός των Ιπποτών».

(μετάφραση) Έτσι απονεμήθηκε στον Ringel ο Σταυρός των Ιπποτών.

Ο στρατάρχης List απέδωσε στην Κρήτη την ύψιστη τιμή στον υποστράτηγό.

Στο διοικητήριο του υποδέχθηκε, όπως αναφέρεται, ο Φύρερ τα μέλη του σώματος των Αλεξιπρωτιστών και των Ορεινών Κυνηγών, που είχαν παρασημοφορηθεί με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού για την ηρωική τους συμμετοχή στην επίθεση εναντίων της Κρήτης. Μεταξύ των υψηλόβαθμων αξιωματικών, στους οποίους ο ίδιος προσωπικά ο Χίτλερ εξέφρασε τις ευχαριστίες του, βρίσκονταν επίσης ο υποστράτηγος Ringel, ο διοικητής μιας Ορεινής Μεραρχίας, που είναι γνωστός στο Graz για τη δραστηριοποίησή του στο εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα στα χρόνια του πολέμου. Η περιγραφή του πολεμικού ανταποκριτή Kurt Reher αναφέρεται στο πως ο στρατάρχης List στην Κρήτη απένειμε, με εντολή του Φύρερ, στον υποστράτηγο Ringel το μετάλλιο του Σταυρού των Ιπποτών, μια διάκριση, με την οποία αναγνωρίστηκε, ταυτόχρονα, η γενναία επέμβαση όλων των Ορεινών Κυνηγών. Παραθέτουμε το εν λόγω εδάφιο:

«Το απόγευμα παρατάχθηκαν τμήματα ενός Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών και ενός Τάγματος Μοτοσικλετιστών Προστασίας στην ενδοχώρα του νησιού για την επίσκεψη του στρατάρχη. Στο δεύτερο τετράγωνο με τους στρατιώτες στέκονταν οι ηλιοκαμένες φιγούρες και ανέμεναν τον Ανώτατο Διοικητή. Ούτε ένας από τους άνδρες στην πρώτη και δεύτερη σειρά του παρατασσόμενου συντάγματος δεν ήταν χωρίς μετάλλιο. Όλοι έφεραν τα μετάλλια του Σιδηρού Σταυρού I και II, που τα είχαν κερδίσει στις μάχες επί του γαλλικού εδάφους, στη Γραμμή Μεταξά και στην Κρήτη.

Ο στρατάρχης ήξερε ότι εδώ μπροστά του βρισκόταν δοκιμασμένοι στρατιώτες, υπό μια αξιόπιστη διοίκηση. Και σε αυτούς επίσης εξέφρασε τις ευχαριστίες του Φύρερ και τόνισε ότι σε αυτή τη θέση της Μεσογείου, Γερμανοί στρατιώτες κέρδισαν τη μάχη εναντίων ενός υπερέχοντος εχθρού και μάλιστα κάτω από συνθήκες, που η ιστορία του πολέμου δεν είχε ποτέ έως τώρα γνωρίσει. Τους μίλησε με δυνατή φωνή: «Έχετε εκ νέου

αποδειξεί ότι η παλιά στρατιωτική αρετή συνεχίζει να ζει στις τάξεις σας. Ο Φύρερ θα απονεμίσει εκ τούτου στον στρατηγό σας Ringel το μετάλλιο του Σταυρού των Ιπποτών ως ένδειξη αυτής της τεράστιας αναγνώρισης». Με αυτά τα λόγια απένεμε ο στρατάρχης στον, έχοντας αποδείξει την αξία του, στρατηγό των Ορεινών Κυνηγών την υψηλή διάκριση, που η απονομή της είχε ήδη γνωστοποιηθεί πριν λίγο καιρό σε μια αναφορά του Γερμανικού Στρατού. Στο σημείο αυτό επίσης παρέδωσε ο στρατάρχης για δύο Ορεινούς Κυνηγούς από ένα αναμνηστικό δώρο. Ο ένας μπόρεσε να το παραλάβει υπερήφανος εδώ, ενώ για τον άλλο σύντροφο θα στέλλονταν αυτό στο στρατιωτικό νοσοκομείο που βρίσκονταν. Ο στρατάρχης List επισκέφτηκε ακόμα, κάτω από τον καυτό απογευματινό ήλιο, έναν αριθμό από στρατόπεδα και μονάδες, συναντήθηκε με τους επικεφαλής των μονάδων και συζήτησε με τους στρατιώτες. Απέδωσε παντού τον έπαινο και την αναγνώριση για τη γενναιότητα κατά τη διάρκεια της επέμβασης και την άψογη πειθαρχία και τάξη στα στρατόπεδα. Αργά το απόγευμα πέταξε προς το Ηράκλειο αφού είχε επιθεωρήσει τις μονάδες των Ορεινών Κυνηγών στο αεροδρόμιο του Ρεθύμνου. Ο στρατηγός Ringel ανακοίνωσε το βράδυ, εν μέσω των διοικητών και υπό την παρουσία του στρατάρχη, τη λήψη ενός ραδιογραφήματος σύμφωνα με το οποίο ο Φύρερ είχε τιμήσει με τον Σταυρό των Ιπποτών τους συνταγματάρχες Utz και Krakau, όπως και στον αντισυνταγματάρχη Wittmann, διοικητές των μονάδων Ορεινών Κυνηγών, που είχαν ιδιαίτερος διακριθεί στη Μάχη της Κρήτης».

Σελίδα 39 (περίληψη)

Στρατιωτικό άρθρο στην αυστριακή εφημερίδα «Kaertner Grenzruf»,με ημερομηνία 25.7.1941. Φέρει τον τίτλο «ο στρατηγός Ringel στο Klagenfurt».

Σελίδα 40 (περίληψη)

Αναδημοσίευση του παραπάνω στρατιωτικού άρθρου σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 26.7.1941.

Σελίδα 41 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με δύο φωτογραφίες- στις γερμανικές εφημερίδες «Berliner Boersen-Zeitung», με ημερομηνία 18.7 και «Voelkischer Beobachter»,από 19.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «Οι «Μαχητές Κρήτης» στον Φύρερ».

(μετάφραση) Οι «Μαχητές Κρήτης» στον Φύρερ.

Ο Adolf Hitler τίμησε τους φέροντας τον Σταυρό των Ιπποτών νικητές, από τη Μονάδα Αλεξιπτωτιστών και Ορεινούς Κυνηγούς, στην «Επιχείρηση Κρήτη».

Ο Φύρερ και Ανώτατος Αρχηγός του Γερμανικού Στρατού υποδέχθηκε σήμερα στο διοικητήριο του, τα τιμημένα με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού μέλη της Μονάδας Αλεξιπτωτιστών και των Ορεινών Κυνηγών, για την ηρωική τους δράση κατά την επίθεση στην Κρήτη.

Ο Φύρερ ευχαρίστησε με λόγια ευγνωμοσύνης τους επικεφαλής των μαχητών στην Κρήτη, τους διοικητές δηλαδή της επιχείρησης, τον πτέραρχο της Πολεμικής Αεροπορίας Student και τον υποστράτηγο Ringel, τον διοικητή μιας Ορεινής Μεραρχίας. Ο Φύρερ εξέφρασε ότι αυτή η θαρραλέα πράξη κατόρθωσε να δημιουργήσει μια από τις προϋποθέσεις για την, εν συνεχεία, επιτυχημένη συνέχιση του αγώνα μας για την ελευθερία.

Ο Φύρερ εξήρε, ταυτόχρονα, σε αυτή την υποδοχή, την απaráμιλλη γενναιότητα όλων των μαχητών στην Κρήτη.

Η συνοπτική Έκθεση της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, της 12^{ης} Ιουνίου υπενθύμισε παραστατικά στον γερμανικό λαό, την εξέχουσα επίδοση της διοίκησης και

των μονάδων κατά τη διάρκεια των μαχών, που οδήγησε στην κατάκτηση της Κρήτης. Εξήγησε τον λόγο που είχε προκαλέσει στον, ανά την υφήλιο, κόσμο, τον θαυμασμό για τον αγώνα εναντίων της τελευταίας βάσης των Βρετανών στο Αιγαίο: για πρώτη φορά, στη σύγχρονη ιστορία του πολέμου, πραγματοποιήθηκε εδώ μια επίθεση εναντίων ενός ισχυρά οχυρωμένου νησιού, που οι υπερασπιστές του μπορούσαν να στηριχθούν σε μια υπερέχουσα ναυτική δύναμη. Η επιχείρηση σχεδιάστηκε με καινοτόμους μεθόδους και οδηγήθηκε σε μια συντριπτική νίκη.

Η έκθεση είχε τότε γνωστοποιήσει, ότι η διεξαγωγή των επιχειρήσεων εναντίων της Κρήτης βρίσκονταν στην αρμοδιότητα του στρατάρχη Hermann Goering. Έκανε επιπλέον μνεία στη διάκριση εκεί των πτέραρχων της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας, Student και Freiherr von Richthofen, οι οποίοι είχαν συμβάλει αποφασιστικά στη νίκη. Ανέφερε στο τέλος τον υποστράτηγο Ringel, κάτω από τις διαταγές του οποίου βρίσκονταν η Μονάδα Μάχης, που έθεσε το δυτικό τμήμα του νησιού υπό τη γερμανική κατοχή, αφότου η Γερμανική Πολεμική Αεροπορία είχε εκδιώξει τον Βρετανικό Βασιλικό Στόλο από τη θαλάσσια περιοχή της Κρήτης.

Η περιγραφή των μαχών από την Ανώτατη Διοίκηση του Γερμανικού Στρατού αφήνει να διακριθεί, ότι τα μέλη της Μονάδας των Αλεξιπτωτιστών μας και οι Ορεινοί Κυνηγοί, που απομάκρυναν τους Βρετανούς από την Κρήτη με την αφηφώντας τον θάνατο επέμβαση τους, πραγματοποίησαν τέτοιους άθλους, που συγκαταλέγονται πλέον στα φωτεινότερα παραδείγματα της στρατιωτικής γενναιότητας. Από τον μεγάλο αριθμό των Σταυρών των Ιπποτών, που απονεμήθηκαν στους θαρραλέους πρωταγωνιστές της «Επιχείρησης Κρήτη», έγινε σαφές ότι εδώ επιτεύχθηκε μια εξαιρετικού χαρακτήρα ετοιμότητα μάχης και αυταπάρνηση για τη νίκη εναντίων ενός κατά πολύ υπερέχοντα αριθμητικά αντιπάλου. Δεχόμενος τώρα ο Φύρερ τους άνδρες, που είχαν ιδιαιτέρως διακριθεί στη Μάχη της Κρήτης, εξέφρασε ταυτόχρονα τις δικιές του ευχαριστίες, όπως και ολοκλήρου του έθνους συνολικά, για κάθε έναν Γερμανό στρατιώτη ξεχωριστά. Εκθείασε επίσης και τους πεσόντες, που έχασαν τη ζωή τους στη Μάχη της Κρήτης. Έχουν περάσει, τώρα πλέον, σχεδόν επτά εβδομάδες, από τότε που κατακτήθηκε το νησί. Οι Βρετανοί στην Αίγυπτο έχουν συνειδητοποιήσει, μέσα σε αυτό το διάστημα, τι σήμαινε για αυτούς η απώλεια αυτής της σημαντικής προκεχωρημένης θέσης. Η Κρήτη έχει μετατραπεί σήμερα σε ένα προκεχωρημένο φυλάκιο της Γερμανίας και της Ιταλίας στον νοτιοανατολικό χώρο της Μεσογείου. Η συναίσθηση, να έχουν συμβάλει σε αυτό και να έχουν επαινεθεί με τα λόγια, από το ίδιο το στόμα, του Φύρερ, καθίσταται για όλους του μαχητές της Κρήτης, η μεγαλύτερη τιμή, που μπορεί να τους χαρίσει αυτός ο πόλεμος.

Σελίδα 42 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική στρατιωτική εφημερίδα με τον τίτλο: «Οι «Μαχητές Κρήτης» στον Φύρερ».

(μετάφραση) Οι «Μαχητές Κρήτης» στον Φύρερ.

Υποδοχή των τιμώμενων με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού Αλεξιπτωτιστών και Ορεινών Κυνηγών.

Βερολίνο, 17 Ιουλίου. Ο Φύρερ και Ανώτατος Αρχηγός του Γερμανικού Στρατού υποδέχθηκε σήμερα στο διοικητήριο του, τα τιμώμενα με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού μέλη της Μονάδας Αλεξιπτωτιστών και των Ορεινών Κυνηγών, για την ηρωική τους δράση κατά την επίθεση στην Κρήτη.

Ευχαρίστησε με λόγια ευγνωμοσύνης τους επικεφαλής των Μαχητών Κρήτης, τον ενορχηστρωτή της επιχείρησης, πτέραρχο της Πολεμικής Αεροπορίας Student και τον υποστράτηγο Ringel, τον διοικητή μιας Ορεινής Μεραρχίας.

Εξέφρασε ότι αυτή η θαρραλέα πράξη κατόρθωσε να δημιουργήσει μια από τις προϋποθέσεις για τη με επιτυχία συνέχιση του αγώνα μας για την ελευθερία και εξήρε, ταυτόχρονα, σε αυτή την υποδοχή, την απaráμιλλη γενναιότητα όλων των Μαχητών Κρήτης.

Την ίδια στιγμή, που οι σφοδρές μάχες στην Ανατολική Ευρώπη έπαιρναν μια νικηφόρα τροπή, υποδέχθηκαν και τιμήθηκαν στο διοικητήριο του Φύρερ οι άνδρες, που είχαν διακριθεί ιδιαίτερος στην κυρίευση της νήσου Κρήτης, καθώς ο ίδιος ο Φύρερ και ο στρατάρχης έδραζαν της ευκαιρίας να εκφράσουν μέσω αυτών τις ευχαριστίες του Γερμανικού Στρατού και του γερμανικού λαού προς τους γενναίους Αλεξιπτωτιστές και Ορεινούς Κυνηγούς του για τις μοναδικές επιδόσεις τους, με τις οποίες επιτεύχθηκε η κατάκτηση αυτού του κατεχόμενου από τους Άγγλους και διαμορφωμένου σε ένα ισχυρό φρούριο νησιού.

Συγχρόνως με την εκστρατεία στην Ανατολική Ευρώπη και με τις εκεί τεράστιες επιτυχίες τέθηκε η παράτολμοι χαρακτήρα «Επιχείρηση Κρήτη» υπερβολικά γρήγορα στο παρασκήνιο. Εξελίχθηκε αργά, παράλληλα με τις σφοδρές μάχες, με τις οποίες περιορίστηκε η δράση ενός από τους ισχυρότατους Στρατούς Ξηράς, που έχει γνωρίσει η πολεμική ιστορία όλων των εποχών και χωρών. Φαίνεται ως δευτερεύον, παρά της αναγνώρισης της στρατηγικής σημασίας, η κυρίευση αυτού του νησιού λαμβανομένου υπόψη της τεράστιας στρατιωτικής επιτυχίας που θα είχε στις καταδυναστευόμενες από τους μπολσεβίκους πόλεις και βαλτώδεις περιοχές και θα απελευθερωνόταν αυτές οι χώρες από τον εθνικοσοσιαλιστικό στρατό. Μια τέτοια όμως τακτική θα ήταν λάθος, επειδή δεν γνωρίζουμε ακόμα, τη σημασία της νήσου Κρήτης, του τελευταίου προμαχώνα, σε ευρωπαϊκό έδαφος, της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, που θα επέφερε την οριστική κατάρρευση της βρετανικής ισχύος στη Μέση Ανατολή.

Ένα όμως γνωρίζει ο γερμανικός λαός και η υποδοχή των «Μαχητών Κρήτης» από τον Φύρερ το έχει τρανά, εκ νέου, αποδείξει: η επέμβαση στην Κρήτη ήταν η τολμηρότατη και αποφασιστικότερη πράξη της πολεμικής ιστορίας, ήταν ένας ασύγκριτος θρίαμβος του γερμανικού ηρωικού πνεύματος, μια τεράστια νίκη του Γερμανού στρατιώτη.....

(Στη παρεμβάλλεται χωρίο κειμένου με τον τίτλο «Η επέμβαση στην Κρήτη», βλπ σελ 43)
Δεν ήταν ούτε οχτώ εβδομάδες, που τις πρώτες πρωινές ώρες της 20^{ης} Μαΐου αναρίθμητα γερμανικά αεροσκάφη εμφανίστηκαν πάνω από το νησί, από τα οποία ρίχθηκαν ξαφνικά αλεξιπτωτιστές κάτω στη γη, εκεί κάτω, σε ένα ορεινό και χωρίς δρόμους νησί, στο οποίο είχε ο εχθρός όλα τα πλεονεκτήματα υπέρ του: ήλεγχε απολύτως όλα τα σημαντικότερα του σημεία, είχε τοποθετηθεί και οχυρωθεί στις κοιλάδες των ορεινών περιοχών, βρίσκονταν ένας μεγάλος αριθμός πυροβόλων και τεθωρακισμένων αρμάτων μάχης στη διάθεση του και κατείχε τα αεροδρόμια.

Οι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές πραγματοποίησαν τώρα πτώση. Δεν έφεραν μαζί τους καθόλου βαρύ οπλισμό, ούτε ένα καν μικρό αντιαρματικό πυροβόλο. Δεν έφεραν τίποτα μαζί τους, από ό,τι τους ίδιους τους τους εαυτούς, το θάρρος τους, τη γενναιότητα τους, την έλλειψη φόβου, την απρόμητη τόλμη τους, που όλα αυτά αποτελούσαν ένα αναπόσπαστο κομμάτι, σε συνδυασμό με την άριστη εκπαίδευση τους και τους προσέφεραν μια ιδιαίτερη κατανόηση για πρακτικά στρατιωτικά ζητήματα....

(Στην το κείμενο της σελίδας 42 συνεχίζεται).. Ο γερμανικός λαός γνωρίζει τι τεράστια κατορθώματα έχουν φέρει οι στρατιώτες του εις πέρας, με αυτή τη νίκη τους εναντίων του απόρθητου οχυρού στη Μεσόγειο και την καταπολέμηση ενός αμυνόμενου σκληρά και γενναία αντιπάλου. Η εμπιστοσύνη του δεν κλονίστηκε, ούτε στην Κρήτη ούτε σε οποιοδήποτε άλλο θέατρο επιχειρήσεων, αυτής της μεγάλης για την παγκόσμια ιστορία μάχης. Εδώ επίσης, ο Γερμανός στρατιώτης αποδείχθηκε, κάτω από αυτές τις δυσμενέστατες και δυσκολότατες συνθήκες, ως αήττητος. Προτιμούσε τη δράση από τα λόγια. Έπραξε το καθήκον του, πραγματοποίησε την αποστολή, που του είχε ανατεθεί, ρίχθηκε σε αυτή την, ίσως, δυσκολότερη μάχη του πολέμου με χαρούμενη διάθεση και προθυμία, είχε απώλειες, τις πιο αιματηρές και μεγαλύτερες, και δεν ήταν μάλιστα λίγες στην Κρήτη. Στο τέλος βγήκε όμως από αυτή την, χωρίς σύγκριση, μάχη νικητής και θριαμβευτής.

Αυτό το σθένος για τις απaráμιλλες αυτές επιδόσεις του οφείλεται: στη συνείδηση του ότι μάχεται για έναν δίκαιο σκοπό και στην πίστη του στο Φύρερ, που αυτά τον οδήγησαν να νικήσει τους Μπολσεβίκους και τα αμέτρητα όπλα τους.

Σελίδα 43 (μετάφραση)

Η επέμβαση στην Κρήτη (συνέχεια από τη σελίδα 1)

Παρόλα αυτά: Τι μπόρεσαν να κατορθώσουν εναντίων μιας τέτοιου είδους συντριπτικής υπεροχής σε άνδρες και οπλισμό;

Δεν πίστευαν μόνο στο Λονδίνο τότε, ότι οι Γερμανοί πιλότοι, οι Αλεξιπρωτιστές και οι Ορεινοί Κυνηγοί θα είχαν, ήδη από το πρώτο βράδυ, τον πλήρες έλεγχο της κατάστασης στο νησί, αλλά ούτε και στον υπόλοιπο κόσμο και μια τέτοια αμφιβολία είχε μάλιστα γεννηθεί και στις καρδιές των φίλων μας. Μόνο οι ίδιοι οι στρατιώτες πίστευαν, αφού ο γερμανικός λαός πληροφορήθηκε, τέσσερεις μόνο ημέρες αργότερα, σχετικά με τη Μάχη της Κρήτης, πράγματι, σε αυτές τις πρώτες ώρες, στη νίκη τους. Αυτοί οι λίγοι γνώριζαν τις συνθήκες της μάχης και ήξεραν καλά το πνεύμα και τις δυνατότητες των μονάδων τους.

Δεν έκαναν λάθος. Από την πρώτη ήδη ημέρα δημιουργήθηκε από τους στρατιώτες, που έπεφταν σαν κομφετί από τον ουρανό, μια οργανωμένη μονάδα μάχης, που διοικήθηκε έξυπνα και δραστηριοποιήθηκε με σωστή τακτική κινήσεων σε πολλές θέσεις του προπύργιου του αντιπάλου. Σε αυτό το σημείο σημειώθηκαν και οι πρώτες στρατιωτικές επιτυχίες. Κυρίως, επιτεύχθηκε να κυριεύσουν ορισμένα αεροδρόμια και να προβάλλουν αντίσταση εναντίων όλων των εχθρικών επιθέσεων. Με αυτό δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για τη λήψη περαιτέρω ενισχύσεων.

Έφτασαν σε σύντομο χρονικό διάστημα. Γερμανικά μεταγωγικά αποβίβασαν μονάδες Ορεινών Κυνηγών και κατόπιν, προχώρησαν άμεσα σε επίθεση. Πως διείσδυσαν στις γραμμές του εχθρού, πως εξουδετέρωσαν τις θέσεις πυροβολικού του αντιπάλου, πως με έξυπνους ελιγμούς παράκαμψης χώρων συναντούσε τον εχθρό εκεί, όπου ήταν πάρα πολύ ευάλωτος και δεν ανέμενε την επίθεση τους. Όλα αυτά έκαναν την προέλαση τους στην ενδοχώρα του νησιού ακατανίκητη και μπόρεσε ένα μέρος αυτών να φτάσει στους συντρόφους τους, Αλεξιπρωτιστές, που είχαν ως πρώτοι φτάσει στο νησί.

Η εξελισσόμενη μάχη στο νησί γνωστοποιήθηκε στον γερμανικό λαό από τις ανακοινώσεις των Εκθέσεων της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού και από τις αναρίθμητες αναφορές του Διοικητή Κρήτης. Γνωρίζει πλέον τι τεράστια επιτεύγματα έχουν οι στρατιώτες του πραγματοποιήσει με τη νίκη τους εναντίων αυτού του απόρθητου φρουρίου της Μεσογείου και με την καταπολέμηση ενός υπερασπιζόμενου σθεναρά και γενναία αντιπάλου. Η εμπιστοσύνη του δεν διαψεύστηκε, στην Κρήτη, μάλιστα, πολύ λιγότερο, από ό,τι οποιοδήποτε άλλο πεδίο μάχης αυτού του μεγάλης κλίμακας κοσμοϊστορικού αγώνα. Εδώ επίσης, κάτω από τις δυσμενέστερες και δυσκολότερες συνθήκες, αποδείχθηκε ο Γερμανός στρατιώτης ως ακατανίκητος και ανίκητος. Προτιμούσε τη δράση από τα λόγια. Έπραξε το καθήκον του, πραγματοποίησε την αποστολή, που του είχε ανατεθεί, ρίχθηκε σε αυτή την, ίσως, δυσκολότερη μάχη του πολέμου με χαρούμενη διάθεση και προθυμία, είχε απώλειες, τις πιο αιματηρές και μεγαλύτερες, και δεν ήταν μάλιστα λίγες στην Κρήτη. Στο τέλος βγήκε όμως από αυτή την, χωρίς σύγκριση, μάχη νικητής και θριαμβευτής.

Αυτό το σθένος για τις απaráμιλλες αυτές επιδόσεις του οφείλεται: στη συνείδηση του ότι μάχεται για έναν δίκαιο σκοπό και στην πίστη του στο Φύρερ, που αυτά τον οδήγησαν να νικήσει τους Μπολσεβίκους και τα αμέτρητα όπλα τους.

Σελίδα 44 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Osnabruecker Tageblatt», με ημερομηνία 23.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «Οι «Μαχητές Κρήτης» στον Φύρερ».

(μετάφραση) Οι Μαχητές Κρήτης στον Φύρερ.

Ευχαριστίες προς τους Ορεινούς Κυνηγούς και τους Αλεξιπτωτιστές- Η παραδειγματική τους γενναιότητα-Η σημασία της νίκης στην Κρήτη.

Ο Φύρερ και Ανώτατος Αρχηγός του Γερμανικού Στρατού υποδέχθηκε στο διοικητήριο του, τα τιμημένα με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού μέλη της Μονάδας Αλεξιπτωτιστών και των Ορεινών Κυνηγών, για την ηρωική τους δράση κατά την επίθεση στην Κρήτη. Ο Φύρερ ευχαρίστησε τους επικεφαλής των Μαχητών Κρήτης, τον ενορχηστρωτή της επιχείρησης, πτέραρχο της Πολεμικής Αεροπορίας Student και τον υποστράτηγο Ringel, διοικητή μιας Ορεινής Μεραρχίας. Ο Φύρερ εξέφρασε ότι αυτή η θαρραλέα πράξη κατόρθωσε να δημιουργήσει μια από τις προϋποθέσεις για την, εν συνεχεία, επιτυχημένη συνέχιση του αγώνα μας για την ελευθερία και εξήρε, ταυτόχρονα, σε αυτή την υποδοχή, την απaráμιλλη γενναιότητα όλων των Μαχητών Κρήτης.

Σε αυτά τα σώματα, στα οποία ο γερμανικός λαός-χωρίς να σημαίνει αυτό ότι υστερούσαν οι υπόλοιπες Ένοπλες Δυνάμεις- είχε δείξει μια ξεχωριστή αγάπη και σεβασμό, ανήκουν οι **Ορεινοί Κυνηγοί** και οι Μονάδες Αλεξιπτωτιστών. Είναι Μονάδες Μάχης, που δραστηριοποιούνται κάτω από τις δυσκολότερες συνθήκες και έχουν πίσω τους μια μακροχρόνια στρατιωτική εκπαίδευση. Ο πόλεμος στα βουνά εγείρει απαιτήσεις, που μπορεί να ανταπεξέλθει μόνο αυτός, που έχει μεγαλώσει εκεί και αυτός ο χώρος του είναι οικείος. Με το Νάρβικ, που η δόξα του θα φωτίζει αιώνια την ιστορία, οι Ορεινοί Κυνηγοί μας μπήκαν για πάντα στην καρδιά του γερμανικού λαού.

Και ο **Αλεξιπτωτιστής** επίσης χρειάζεται μια ιδιαίτερη, εκ βάθους, εκπαίδευση για να φέρει εις πέρας την πολύ επικίνδυνη αποστολή του. Η Ολλανδία ήταν η πρώτη μεγάλης κλίμακας δοκιμασία αξιοπιστίας για αυτό το νεοσύστατο σώμα στρατού, που την πέρασε έξοχα μολονότι είχε υποστεί αναπόφευκτες απώλειες. Με την κατάκτηση της

διασχιζόμενης από ψηλές οροσειρές νήσου της Κρήτης επέδειξαν και τα δύο σώματα στρατού, οι Αλεξιπρωτιστές και οι Ορεινοί Κυνηγοί, έναν απαράμιλλου χαρακτήρα άθλο. Δεν ήταν ούτε οχτώ εβδομάδες, που τις πρώτες πρωινές ώρες της 20^{ης} Μαΐου γερμανικά αεροσκάφη εμφανίστηκαν πάνω από την Κρήτη, από τα οποία ρίχθηκαν αλεξιπρωτιστές στο νησί. Ο εχθρός είχε εκεί όλα τα πλεονεκτήματα υπέρ του: είχε τοποθετηθεί και οχυρωθεί στις κοιλάδες των ορεινών περιοχών, ένας μεγάλος αριθμός πυροβόλων και τεθωρακισμένων αρμάτων μάχης βρίσκονταν στη διάθεση του και κατείχε τα αεροδρόμια. Οι Αλεξιπρωτιστές δεν είχαν κάτι περισσότερο μαζί τους, από ό,τι το θάρρος τους, τη γενναιότητα τους και την εξαιρετική εκπαίδευση τους. Δεν έκαναν λάθος. Από την πρώτη ήδη ημέρα σχημάτισαν ένα οργανωμένο Σώμα Μάχης, που επιτέθηκε με επιτυχία εναντίον του εχθρού και κατέλαβε ορισμένα αεροδρόμια. Εκεί αποβιβάστηκαν έπειτα οι Ορεινοί Κυνηγοί και αναμιγνύθηκαν άμεσα στη μάχη. Διείσδυσαν στις γραμμές του εχθρού, εξουδετέρωσαν τις θέσεις πυροβολικού του αντιπάλου και συνάντησαν με έξυπνους ελιγμούς παράκαμψης χώρων τον εχθρό εκεί, όπου ήταν πάρα πολύ ευάλωτος και δεν ανέμενε την επίθεση τους.

Ο Γερμανός στρατιώτης αποδείχθηκε επίσης στην Κρήτη ως αήττητος. Είχε βαριές και αιματηρές απώλειες, αλλά αναδείχθηκε σε αυτόν τον αγώνα νικητής. Το μέλλον θα δείξει σχετικά με τη σημασία της κατάκτησης, αυτής της τελευταίας βρετανικής βάσης στην Ευρώπη για την περεταίρω εξέλιξη του πολέμου. Ένα είναι, όμως, τώρα βέβαιο: Η κατάκτηση της Κρήτης από αέρος είναι μια από τις τολμηρότερες και αποφασιστικότερες πράξεις στην ιστορία του πολέμου. Σηματοδοτεί μια μεγαλειώδης νίκη του γερμανικού πνεύματος ηρωισμού. Ο Φύρερ εξέφρασε αυτή την πεποίθηση του μέσω της ευχαριστίας του προς τους «Μαχητές της Κρήτης».

Σελίδα 45 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 26.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «Ο Φύρερ τιμά τους «Μαχητές Κρήτης»».

(μετάφραση) Ο Φύρερ τιμά τους «Μαχητές Κρήτης».

Ο Φύρερ και Ανώτατος Αρχηγός του Γερμανικού Στρατού υποδέχθηκε σήμερα στο διοικητήριο του, τα τιμώμενα με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού μέλη της Μονάδας Αλεξιπρωτιστών και των Ορεινών Κυνηγών, για την ηρωική τους δράση κατά την επίθεση στην Κρήτη. Ευχαρίστησε με λόγια ευγνωμοσύνης τους επικεφαλής των «Μαχητών Κρήτης», τον ενορχηστρωτή της επιχείρησης, πτέραρχο της Πολεμικής Αεροπορίας Student και τον υποστράτηγο Ringel, τον διοικητή μιας Ορεινής Μεραρχίας. Εξέφρασε ότι αυτή η θαρραλέα πράξη κατόρθωσε να δημιουργήσει μια από τις προϋποθέσεις για τη με επιτυχία συνέχιση του αγώνα μας για την ελευθερία και εξήρε, ταυτόχρονα, σε αυτή την υποδοχή, την απαράμιλλη γενναιότητα όλων των «Μαχητών Κρήτης».

Ο στρατάρχης Goering υποδέχθηκε στο διοικητήριο του τους παρασημοφορημένους με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού, με αφορμή τις μάχες στην Κρήτη, Αλεξιπρωτιστές. Ο στρατάρχης έβγαλε στο σημείο αυτό έναν σύντομο λόγο, με τον οποίο εξέφρασε μεταξύ άλλων: «Η νίκη στην Κρήτη ήταν μια από τις ενδοξότερες και λαμπρότερες νίκες, που είχε κατορθώσει έως τώρα ο Γερμανικός Στρατός. Επιτεύχθηκε μέσω της γενναιότητας σας μια θεωρούμενη, μέχρι σήμερα, ανέφικτη αποστολή. Αυτές τις ημέρες ήταν όλες οι σκέψεις και επιθυμίες μου μαζί σας. Η πίστη στη γενναιότητα σας μου έδωσε τη σιγουριά της νίκης».

Σελίδα 46 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε αυστριακή εφημερίδα, με ημερομηνία 19/20.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «Ένας «Μαχητής Κρήτης» από το Kaertner».

Το εν λόγω άρθρο αναφέρεται στην, πριν τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, πορεία του υπολοχαγού Reinhardt Egger, επικεφαλής λόχου ενός Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών από το Kaertner. Ήταν ένας από τους άνδρες, που είχαν λάβει μέρος στη Μάχη της Κρήτης, που τους υποδέχθηκε ο Χίτλερ στο διοικητήριο του και είχε τιμηθεί κατά τη διάρκεια της γερμανικής εφόδου εναντίων του Ηρακλείου με τον Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού.

(μετάφραση) Ο μαχητής από το Kaertner πολέμησε με τη μονάδα του για πρώτη φορά στο Ανατολικό Μέτωπο, στην εκστρατεία εναντίων της Πολωνίας και τιμήθηκε με τον Σταυρό των Ιπποτών 1ης Τάξεως. Αυτή η μεγάλη του προσφορά, τώρα πλέον ως υπολοχαγός ενός Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, τον οδήγησε στην Κρήτη. Εκεί δραστηριοποιήθηκε με τον λόχο του στην έφοδο εναντίων του Ηρακλείου, όπου πραγματοποιούνταν εκεί σφοδρές μάχες. Οι αλεξιπτωτιστές καθλώθηκαν σε μια σθεναρά υπερασπιζόμενη περιοχή της πόλης. Έπρεπε να εκδιώξουν, από οδόφραγμα σε οδόφραγμα, τους υπερασπιστές, που μάχονταν σκληρά. Ο υπολοχαγός Egger ήταν πάντα στην πρώτη γραμμή, μέχρι που ο λόχος του διείσδυσε, δίδοντας μάχη, στην πόλη. Διακρίθηκε επίσης αργότερα με την, αφηφώντας τον κίνδυνο, καταπολέμηση κάθε εχθρικής αντίστασης.

Σελίδα 47 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 19/20.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «Τα κατορθώματα των 'Μαχητών Κρήτης'».

(μετάφραση) Τα κατορθώματα των «Μαχητών Κρήτης».

Βερολίνο, την 19.Ιουλίου

Κατά την υποδοχή των φέροντας τον Σταυρό των Ιπποτών της «Επιχείρησης Κρήτη» εξέφρασε ο Φύρερ ότι οι άνδρες, που είχαν εμπλακεί σε αυτές τις μάχες, έχουν επιδείξει απaráμιλλα παραδείγματα θάρρους και γενναιότητας. Θα αναφέρουμε σήμερα τα δεκάξι μέλη της Γερμανικής Αεροπορίας, που τιμήθηκαν για τη δράση τους με τον Σταυρό των Ιπποτών. Είναι αδύνατο λόγω περιορισμένου χώρου να δώσουμε μια περιεκτική περιγραφή του αγώνα τους. Οι παρακάτω περιγραφές μπορούν να δώσουν ωστόσο μια συντόμου μεγέθους, τουλάχιστον, απεικόνιση των δράσεων τους.

Υποστράτηγος Meindl

Ο υποστράτηγος Meindl είχε στη Μάχη της Κρήτης την αποστολή, ως διοικητής ενός Συντάγματος Εφόδου, να καταλάβει μεταξύ άλλων το αεροδρόμιο στο Μάλεμε. Ο αντίπαλος είχε προβεί σε κάθε είδους προετοιμασίες προβολής άμυνας στο εν λόγω αεροδρόμιο. Οι εχθρικές θέσεις βρίσκονταν στα υψώματα γύρω από τον χώρο αυτόν και ήταν ισχυρά οχυρωμένες με φωλιές πολυβόλων και με σκοπευτές σε δέντρα. Ο υποστράτηγος Meindl, που βρίσκονταν στο 50^ο έτος της ηλικίας του, πήδησε ως πρώτος από το σύνταγμα του και καθοδήγησε την επίθεση κάτω από ισχυρότατα εχθρικά πυρά. Η γενναία, προσωπική, του επέμβαση παρότρυνε το σύνταγμα να κινηθεί μπροστά. Ο υποστράτηγος τραυματίστηκε βαριά στο στήθος έπειτα από μια μακράς χρονικής διάρκειας μάχη.

Συνταγματάρχης Heidrich

Ο συνταγματάρχης Heidrich, ως διοικητής ενός Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, προσεδαφίστηκε με το σύνταγμα του πολύ κοντά στα Χανιά και εκτέλεσε την αποστολή του μέσω της συνετής και ασκούμενης με έξυπνο τρόπο, διοίκησης του, κάτω από δυσμενείς συνθήκες.

Συνταγματάρχης Sturm

Ο συνταγματάρχης Sturm ήταν ο επικεφαλής των δραστηριοποιημένων πλησίον της Κορίνθου δυνάμεων των αλεξιπτωτιστών, προετοίμασε την επιχείρηση με παραδειγματικό τρόπο και την πραγματοποίησε με εξαιρετική τόλμη. Στη διοίκηση του οφείλεται, που επιτεύχθηκε μια πλήρη και αποτελεσματική επιτυχία. Το όνομά του θα συνδέεται για πάντα με αυτή την επιτυχία. Στην επίθεση στην Κρήτη ήταν ο επικεφαλής των δραστηριοποιημένων στο Ρέθυμνο Ομάδων Κρούσης. Ρίχθηκε με ένα τμήμα του επιτελείου του εν μέσω του εχθρού, πρόβαλλε με μια χούφτα άνδρες αντίσταση για πολλές ώρες και μέχρι την τελευταία σφαίρα εναντίων μιας ισχυρής εχθρικής υπερδύναμης και νικήθηκε στο τέλος από τους Άγγλους. Απελευθερώθηκε μετά από μια δεκαήμερη αιχμαλωσία. Πρέπει ιδιαίτερος να τονιστεί ότι ο 52 ετών συνταγματάρχης Sturm αποτελεί, ως διοικητής του συντάγματος του και ως πολεμιστής, ένα λαμπρό παράδειγμα.

Ταγματάρχης Stentzler

Ο ταγματάρχης Stentzler προσεδαφίστηκε με το τάγμα του πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε, επιτέθηκε εναντίων των υψωμάτων, εκεί όπου ο εχθρός πρόβαλλε σθεναρή αντίσταση και έθεσε τα θεμέλια για την κατάληψη του αεροδρομίου.

Ταγματάρχης Heilmann

Ο ταγματάρχης Heilmann πραγματοποίησε, ως διοικητής τάγματος ενός Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, πτώση με την υπαγόμενη μονάδα του εν μέσω σφοδρών εχθρικών πυρών και κατέλαβε, βρισκόμενος στην κορυφή του τάγματος του, μια πλαγιά, εκεί όπου είχε οχυρωθεί ο αντίπαλος. Κράτησε αυτή τη σημαντική θέση κάτω από βαριές απώλειες, αναχαιτίζοντας όλες τις εχθρικές επιθέσεις.

Λοχαγός von der Heydte

Ο λοχαγός Frhr von der Heydte κατέλαβε με το τάγμα του, έπειτα από γενναία επίθεση, τα υψώματα που ήλεγχαν τα Χανιά, των οποίων η κατάκτηση ήταν αποφασιστικής σημασίας για την περαιτέρω εξέλιξη του πολέμου. Η επιτυχία αυτής της επίθεσης καταλογίζεται κυρίως στην απaráμιλλη γενναιότητα του. Διατήρησε αυτό το εντελώς ακάλυπτο έδαφος, προβάλλοντας άμυνα εναντίων σφοδρών εχθρικών επιθέσεων, για πέντε ολόκληρες ημέρες σχεδόν χωρίς ανεφοδιασμό σε τρόφιμα.

Λοχαγός Gericke

Ο λοχαγός von der Heydte συμμετείχε με άριστο τρόπο ως διοικητής ενός τάγματος ενός Συντάγματος Εφόδου στην κατάληψη του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Κατόρθωσε μαζί με τους άνδρες του να καταλάβει τη σημαντικότερη βάση του αντιπάλου, το χωριό Μάλεμε, που είχε καλά οχυρωθεί και υπερασπιζόνταν σκληρά. Κέρδισε έδαφος κατόπιν σφοδρών οδομαχιών. Ο λοχαγός Gericke με το τάγμα του ήταν επίσης στην πρώτη γραμμή, κατά την προέλαση εναντίων των Χανίων. Κατάλαβε δια εφόδου πολλές θέσεις στα υψώματα και διείσδυσε μαζί με τους Ορεινούς Κυνηγούς στην πρωτεύουσα της Κρήτης. Η επιτυχία προήλθε εξαιτίας του προσωπικού του παραδείγματος και της γενναιότητας των ανδρών του. Είχε ήδη διακριθεί κατά τις επεμβάσεις του σώματος των Αλεξιπτωτιστών στη Δανία και την Ολλανδία.

Υπολοχαγός Toschka

Ο υπολοχαγός Toschka αποβιβάστηκε με τη διμοιρία του στην περιοχή των Χανίων, στο μέσο του αντιπάλου. Κατόρθωσε να φτάσει στον λόχο του κάτω από σφοδρές εχθρικές επιθέσεις και συμμετείχε ενεργά στην εξολόθρευση μια εχθρικής Αντιαεροπορικής Πυροβολαρχίας. Ο Toschka, που είχε διακριθεί ιδιαίτερος ήδη κατά την επέμβαση στην Ολλανδία, ως αλεξιπτωτιστής και προβιβάστηκε από λοχίας σε αξιωματικό, τραυματίστηκε κατά την εξέλιξη των μαχών.

Υπολοχαγός von Roop

Ο υπολοχαγός von Roop είχε λάβει μέρος με τον λόχο του, σε όλες τις έως τώρα κύριες επεμβάσεις του σώματος των Αλεξιπτωτιστών και είχε διακριθεί ιδιαίτερος. Στην επίθεση εναντίων της Κρήτης διακρίθηκε εκ νέου, επιδεικνύοντας υψηλό φρόνιμα. Καταγράφεται σε αυτόν η άριστη επίδοση του στη δύσκολη και επικίνδυνη κατάσταση που επικρατούσε στο αεροδρόμιο στο Ρέθυμνο, εκεί όπου ένας αποφασιστικής σημασίας λόφος, το κέντρο βάρους της αγγλικής υπεράσπισης, κατελήφθη κατόπιν γενναίας επίθεσης. Ενθάρρυνε την αποδυναμωμένη και εξαντλημένη μονάδα του και αποκομμένη μέσω των, σε μεγάλο βαθμό, υπερεχουσών εχθρικών δυνάμεων να κρατήσει, έως ότου η Ομάδα Μάχης του να βγει από τους Ορεινούς Κυνηγούς από αυτή τη δύσκολη θέση.

Υπολοχαγός Genz

Ο υπολοχαγός Genz διακρίθηκε λαμπρά στη Μάχη της Κρήτης, ως επικεφαλής λόχου ενός Συντάγματος Εφόδου. Προσεδαφίστηκε με τον λόχο του πίσω από τις εχθρικές γραμμές και εξουδετέρωσε κατόπιν αιφνιδιαστικής επίθεσης μια Βαριά Αντιαεροπορική Πυροβολαρχία, δίδοντας σκληρή μάχη με έναν κατά πολύ αριθμητικά ανώτερο εχθρό.

Υπολοχαγός Barmleiter

Ο υπολοχαγός Barmleiter τοποθετήθηκε με τον λόχο του στο επίκεντρο των εχθροπραξιών, πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε, εξουδετέρωσε σε μάχη εκ του συστάδην τον σθεναρά και λυσσαλέα αμυνόμενο αντίπαλο και προωθήθηκε στην εχθρική θέση κομβικής σημασίας. Συνέχισε να καθοδηγεί τον λόχο του, παρά το επώδυνο τραύμα του στον λαιμό.

Υπολοχαγός Egger

Ο υπολοχαγός Egger δραστηριοποιήθηκε με τον λόχο του στην έφοδο εναντίων του Ηρακλείου και έπρεπε να περάσει, δίδοντας μάχη, μέσα από μια περιοχή της πόλης, που υπερασπιζόνταν ιδιαίτερος σθεναρά. Πολεμώντας στην πρώτη γραμμή, εφόρμησε με τους γενναίους άνδρες του, από οδόφραγμα σε οδόφραγμα.

Υπολοχαγός Hagl

Ο υπολοχαγός Hagl δραστηριοποιήθηκε με τη διμοιρία των Αλεξιπτωτιστών του πλησίον των Χανίων και αντιμετώπισε με την προσωπική, αποφασιστική επέμβαση του επιτυχώς μια κρίσιμη καμπή της μάχης, που είχε εκδηλωθεί από την σκληρή αντίσταση του εχθρού. Από την πράξη αυτή κατόρθωσε ο λόχος του να φέρει με επιτυχία εις πέρας τη σημαντική αυτή επίθεση. Ο υπολοχαγός Hagl διακρίθηκε για την ομαδικότητα του και ενσαρκώνει τον τύπο του καλύτερου στρατιώτη στο μέτωπο.

Υπολοχαγός Becker

Ο υπολοχαγός Becker συμμετείχε μαζί με τη μονάδα του στην επίθεση εναντίον της πόλης του Ηρακλείου, η οποία υπερασπιζόταν από ένα κατά πολύ υπερέχοντα αντίπαλο. Δεισδύσε με τον λόχο τους, ως πρώτοι, στην πόλη και προωθήθηκαν παρά τις βαριές απώλειες μέχρι το λιμάνι.

Λοχαγός Trebes

Ο λοχαγός Trebes προσεδαφίστηκε μαζί με τον λόχο του, κάτω από σφοδρά εχθρικά πυρά, πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε, ανέτρεψε, μέσω της αποφασιστικότητας και της προσωπικής του επέμβασης, μια τη χρονική αυτή στιγμή κρίσιμη κατάσταση, που φαινόταν να έχει χαθεί κάθε ελπίδα και ενθάρρυνε με το παράδειγμα του τη μονάδα να συνεχίσει την, με νικηφόρα τελικά έκβαση, επίθεση.

Υπολοχαγός Hermann

Ο υπολοχαγός Hermann είχε την αποστολή να καταλάβει μαζί με τον λόχο του το αεροδρόμιο του Ηρακλείου. Αν και είχε ήδη τραυματιστεί, κατά τη ρίψη με το αλεξίπτωτο, σοβαρά με μια σφαίρα στο κεφάλι, επιτέθηκε με λίγους άνδρες του λόχου εναντίον του αεροδρομίου. Τυφλωμένος προσωρινά από το τραύμα του διέταξε τον επιλοχία του να προωθηθεί κάτω από σφοδρότατα πυρά. Ο επιλοχίας σκοτώθηκε, ένας άλλος αλεξιπτωτιστής, που οδηγούσε εν μέσω πυρών τον τυφλό επικεφαλής του λόχου του, τραυματίστηκε επίσης θανάσιμα. Οι υπόλοιποι του λόχου του έπρεπε να τοποθετηθούν κάτω από βαρύτατες απώλειες σε άμυνα. Ο υπολοχαγός Hermann συνέχισε να διοικεί τον λόχο του, έως ότου πέρασε η κρίσιμη κατάσταση και οδηγήθηκε έπειτα στον Χώρο Επίδεσης Τραυμάτων. Με τη στάση του έδωσε στους αλεξιπτωτιστές του ένα λαμπρό παράδειγμα ανδρείας και πίστης σε αυτή την εξαιρετικά κρίσιμη κατάσταση.

Σελίδα 48 (περίληψη)

Στρατιωτικό άρθρο στη στρατιωτική γερμανική εφημερίδα «Voelkischer Beobachter», με ημερομηνία 20.7.1941. Το ίδιο περιεχόμενο της σελίδας 47.

Σελίδα 49 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με μια φωτογραφία- στην αυστριακή στρατιωτική εφημερίδα «Salzburger Volksblatt», με ημερομηνία 5.8.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Η νίκη στην Κρήτη*». Αναφέρεται στην πρόσκληση του συνταγματάρχη Utz από τη διοικητική αρχή της περιφέρειας του Σάλτσμπουργκ για μια διάλεξη προς τους κατοίκους και τις πολιτικές-στρατιωτικές αρχές αυτής της πόλης σχετικά με την γερμανική επίθεση εναντίον της Κρήτης.

(μετάφραση) Ο τιμημένος με τον Σταυρό των Ιπποτών συνταγματάρχης Utz κατατόπισε τους ακροατές σχετικά με τη «Μάχη της Κρήτης» χρησιμοποιώντας υλικό αποτελούμενο από χάρτες, έγχρωμες φωτογραφίες και μια ταινία. Για να προετοιμαστεί η κατάληψη του νησιού, είχε σχεδιαστεί η κυρίευση του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Οι Άγγλοι είχαν πληροφορηθεί σχετικά με αυτό το σχέδιο και έβαλλαν με σφοδρά πυρά εναντίον του αεροδρομίου και του περιβάλλοντα χώρου. Παρά ταύτα επετεύχθη η κατάληψη του. Τα αεροσκάφη πραγματοποίησαν κατά την προσγείωση και αναχώρηση μοναδικές επιδόσεις. Η καταπολέμηση του εχθρού έπρεπε έπειτα να διεξαχθεί από το Μάλεμε χωρίς τη βοήθεια οχημάτων και φορτηγών ζώων. Οι στρατιώτες κινούνταν μέσω αδιάβατων εδαφών. Έπρεπε να καταληφθούν μεγάλου υψόμετρου βουνά. Κατά τη διάρκεια αυτής της επιχείρησης αποκρούστηκαν επιθέσεις των Άγγλων από την πλευρά της θάλασσας.

Έγχρωμες φωτογραφίες παρουσίασαν παραστατικά την επίδραση των Γερμανικών Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης, που επενέβαιναν στις μάχες εδάφους των μονάδων Αλεξιπτωτιστών και Ορεινών Κυνηγών. Το Ρέθυμνο, το Ηράκλειο και η πρωτεύουσα του νησιού, τα Χανιά περιήλθαν έπειτα από σκληρές μάχες στην κατοχή των γερμανικών στρατευμάτων. Τη Δευτέρα της Πεντηκοστής γνωστοποίησε η Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού μέσω Ειδικής Αναφοράς: «Στην Κρήτη δεν υπάρχει πλέον η παρουσία του εχθρού. Οι μάχες έχουν λάβει τέλος». Οι ακροατές μπόρεσαν να διαισθανθούν μέσω των παρουσιαζόμενων εικόνων και της «ζωντανής» αφήγησης του ομιλούντος το μέγεθος του σκληρού και δύσκολου αγώνα, που περικλείεται σε τούτες τις σύντομες προτάσεις.

Με μια εντελώς αυταπόδεικτη ψυχραιμία, με την οποία ο φέροντας τον Σταυρό των Ιπποτών, συνταγματάρχης Utz περιέγραψε τις εμπειρίες του από τις μάχες αυτές, με την ίδια αψηφώντας τον θάνατο ψυχραιμία αντιμετώπισε μαζί με τους άνδρες τον εχθρό. Ο ίδιος κατευθύνθηκε με τη μοτοσυκλέτα του, μέσω του αδιάβατου εδάφους, προς τις οδούς προέλασης των Ορεινών Κυνηγών και έφτασε μέχρι τις εχθρικές θέσεις. Στην αφόρητη ζέστη του νότου έπρεπε να πάρει πολύ βαρυσήμαντες αποφάσεις και να βρίσκεται, συγχρόνως, σε επαφή με άλλες μονάδες του στρατού.

Ο αναπληρωτής του επικεφαλής της περιφέρειας, Wanzinger ευχαρίστησε τον τιμημένο με τον Σταυρό των Ιπποτών συνταγματάρχη Utz για τις ενημερωτικές περιγραφές του και ανέφερε ότι αυτή η νίκη δεν θα ήταν εφικτή, μόνο και μόνο επειδή η Γερμανία διαθέτει τους καλύτερους στρατιώτες και τα καλύτερα όπλα στον κόσμο, αλλά επειδή ακόμα ο Φύρερ παρακίνησε κάθε στρατιώτη, κάτι που ήταν αναγκαίο, να φέρει τη νίκη.

Σελίδα 50 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε αυστριακή στρατιωτική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Η νίκη στην Κρήτη*».

Αναφέρεται-βλπ σελίδα 49- στην πρόσκληση του συνταγματάρχη Utz από τη διοικητική αρχή της περιφέρειας του Σάλτσμπουργκ για μια διάλεξη προς τους κατοίκους και τις πολιτικές-στρατιωτικές αρχές αυτής της περιφέρειας σχετικά με την γερμανική επίθεση εναντίων της Κρήτης.

(μετάφραση) Ο φέροντας τον Σταυρό των Ιπποτών συνταγματάρχης Utz έκανε μια ομιλία στο Σάλτσμπουργκ.

Η νίκη στην Κρήτη

Για τον Γερμανό στρατιώτη δεν είναι τίποτα ακατόρθωτο-οι άφταστοι Ορεινοί Κυνηγοί μας.

Σάλτσμπουργκ, 1 Αυγούστου. Αφού τον περιμέναν με ανυπομονησία και έχοντας καλωσοριστεί με τον πιο εγκάρδιο τρόπο, ο φέροντας των Σταυρό των Ιπποτών συνταγματάρχης Utz, διοικητής ενός Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών έδωσε χθες βράδυ μια ομιλία στη μεγάλη αίθουσα του πανεπιστήμιου Mozarteum σχετικά με τη «Μάχη της Κρήτης», στην οποία είχε σημαντικότατο ρόλο μαζί με τις δυνάμεις του. Αλεξιπτωτιστές, αερομεταφερόμενες μονάδες και Ορεινοί Κυνηγοί, από τη Σούδα μόνο οι Ορεινοί Κυνηγοί, διεξήγαγαν αυτόν τον αγώνα, που ήταν μοναδικός στην ιστορία του πολέμου και στο ξεκίνημα αυτού έδειχνε ότι ο αντίπαλος είχε όλα τα πλεονεκτήματα υπέρ του. Γνωρίζουμε πως έλαβε τέλος: ο Γερμανός στρατιώτης κατέρριψε την άποψη του αήττητου αυτού του νησιού. Για αυτόν τίποτα δεν ήταν ακατόρθωτο.

Ήταν μια πάρα πολύ σκληρή μάχη. Οι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές ρίχθηκαν εν μέσω του εχθρού, που πρόβαλλε ισχυρότατη αντίσταση. Το μοναδικό αεροδρόμιο επέτρεπε την προσγείωση μόνο λίγων αεροσκαφών κάθε φορά. Η επιφάνεια του αποτελούταν από πέτρες, κορήματα και άμμο και βρίσκονταν κάτω από τα πυρά του εχθρικού πυροβολικού και των πολυβόλων. Ο άνεμος έσπρωχνε τους αλεξιπτωτιστές εν μέρει προς την πλευρά της θάλασσας, στα δέντρα και στο έδαφος, όπου ήταν πολύ απότομο. Η ζέστη ήταν ανυπόφορη. Στην αρχή των μαχών δεν είχαν οι μαχητές μας καθόλου υποστήριξη από βαρύ οπλισμό. Ο ντόπιος πληθυσμός διεξήγαγε «συμμοριτοπόλεμο». Ο στόλος του εχθρού εμπόδιζε τον ανεφοδιασμό. Όταν έφτασαν κατόπιν τα πυροβόλα και τα πολεμοφόδια, έπρεπε όλο αυτό το βαρύ στρατιωτικό υλικό να κουβαληθεί από τους Ορεινούς Κυνηγούς μας μέσω των βουνών, εν μέρει διαμέσου ενός εντελώς αδιάβατου εδάφους και χωρίς φορτηγά ζώα.

Είναι μόνο λίγες από τις πολλές, τις πάμπολλες αυτές δυσκολίες, που ο αξιωματικός ανέφερε στη δοσμένη με σαφήνεια και εμπειριστατωμένη ομιλία του, με σκοπό να αποδοθεί η πραγματικότητα όλων των γεγονότων. Παρά αυτών, όμως, των δυσκολιών ήρθε η επιχείρηση εις πέρας, επιτεύχθηκε να απωθήσουν τον εχθρό σε όλα τα σημεία, να τον εκδιώξουν από τις κρυψώνες του- βρίσκονταν για παράδειγμα ένα κοίλωμα προστασίας κάτω απ' όλα σχεδόν τα κατάλληλα ελαιόδεντρα-. Δύο Τάγματα Ορεινών Κυνηγών του συνταγματάρχη Utz αιχμαλώτισαν στο τέλος δέκα χιλιάδες Άγγλους!

Ο διοικητής τους ήταν συνεχώς μπροστά, δίπλα στους άνδρες του, στην πρώτη γραμμή των μαχών, όπως και ο στρατιωτικός γιατρός. Υπήρχαν αυτονότητα απώλειες κατά τη διάρκεια αυτών των σκληρών μαχών, ήταν όμως κάποιες φορές, παραδόξως, πολύ λίγες. Για τις χώρες των Άλπεων μας είναι αυτό μια ιδιαίτερη υπερηφάνεια και επίσης υποχρέωση μας για μια ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη και τιμή. Δεν υπήρχε κάτι που δεν θα δύνατο ο Ορεινός Κυνηγός να το φέρει εις πέρας και να μην το έχει ήδη κατορθώσει. Ένα είναι όμως σίγουρο: το αξιόμαχο των Ορεινών Κυνηγών μας αποδεικνύεται υπερέχον όλων.

Σελίδα 51 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στην αυστριακή εφημερίδα «Kaertner Grenzruf», με ημερομηνία 10.8 και 9.10.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Η αξέχαστη Μάχη της Κρήτης*».

Καταγράφει την ομιλία του ταγματάρχη Treeck, υπό την παρουσία εξεχόντων προσωπικοτήτων του στρατού, του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος και κρατικών λειτουργών, στην πόλη Klagenfurt της Αυστρίας σχετικά με τη Μάχη της Κρήτης.

(μετάφραση) Η απόβαση στην Κρήτη

Κατόπιν μιας σύντομης ανάπαυλας στο νησί της Εύβοιας, όπου το υπέροχο της τοπίο μας αποζημίωσε για τις αναμενόμενες μάχες και τις ταλαιπωρίες, ξεκίνησαν οι προετοιμασίες της παράτολμης απόβασης στην Κρήτη. Σε ένα απίστευτα μικρό χρονικό διάστημα και με εντελώς ανεπαρκή μέσα-που αντισταθμίστηκαν φυσικά από το πνεύμα των μονάδων- διαπεραιώθηκαν όλα τα αναγκαία. Οι ορεινές μονάδες έπρεπε να αποβιβαστούν από αέρα και από θάλασσα και μαζί με τους Αλεξιπτωτιστές, την Πολεμική Αεροπορία και τις ιταλικές ναυτικές δυνάμεις και στρατεύματα ξηράς να κυριεύσουν το νησί. Η πρώτη προσπάθεια με πλοία κατέληξε σε αποτυχία εξαιτίας της υπεροχής του Αγγλικού Βασιλικού Στόλου, κάτι που δεν καθυστέρησε ωστόσο την επιχείρηση, επειδή οι μετακινούμενοι, με απίστευτη ταχύτητα, μέσω θαλάσσης Ορεινοί Κυνηγοί πήραν τη θέση των αερομεταφερομένων μονάδων και επιχειρήθηκε για δεύτερη φορά εναντίων του νησιού. Η απόβαση πραγματοποιήθηκε στο μοναδικό βρισκόμενο, τότε, υπό γερμανική

κατοχή αεροδρόμιο του Μάλεμε, στο βορειοδυτικό τμήμα του νησιού. Η απόπειρα αυτή ήταν απίστευτα δύσκολη, έτσι προέκυψε, επειδή το μικρό αυτό αεροδρόμιο είχε υποστεί μεγάλες ζημιές, βρίσκονταν κάτω από τα αδιάκοπα εχθρικά πυρά και οι Άγγλοι είχαν προετοιμαστεί κατάλληλα για αυτή την επίθεση. Όλα σχεδόν τα αξιόπιστα αεροσκάφη Junker έπρεπε να πραγματοποιήσουν κάμποσες προσπάθειες, προτού μπορέσουν να προσγειωθούν, και τα κατάφεραν. Οι Ορεινές Μονάδες κατόρθωσαν να συγκεντρωθούν και να προελαύσουν στην ενδοχώρα του νησιού για την εκδήλωση της επίθεσης.

Μάχες κάτω από τις δυσμενέστερες συνθήκες

Οι διεξαγόμενες τώρα μάχες ήταν για το είδος τους, εντελώς πρωτόγνωρες. Όλοι οι κανόνες διεξαγωγής ενός πολέμου παραμερίστηκαν εδώ, δεν υπήρχε καμία πρώτη γραμμή ούτε μετόπισθεν. Κάθε στρατιώτης έπρεπε να είναι σε επαγρύπνηση ότι θα πέσει το επόμενο αμέσως λεπτό πάνω στον εχθρό. Οι απαιτήσεις που είχαν σε αυτό το χρονικό σημείο εγερθεί στα γερμανικά στρατεύματα, ήταν τεράστιες. Όχι μόνο έπρεπε ακόμα να αντέξουν την τροπική ζέστη και να μεταφέρουν από μόνοι τους βαριά φορτία στρατιωτικού εξοπλισμού, όχι μόνο ήταν οι δυσκολίες εδάφους αδιανόητες, εκεί όπου έπρεπε να προσπελάσουν τις οροσειρές με καρστικά πετρώματα, όχι μόνο υπερείχε ο εχθρός αριθμητικά και κατείχε το πλεονέκτημα της οχύρωσης, αλλά ακόμα οι κάτοικοι του νησιού βρίσκονταν στην πλευρά του Ελλήνων και Άγγλων στρατιωτών και η απεχθή βρετανική προπαγάνδα βρήκε σε αυτό το νησί πρόσφορο έδαφος. Σε αυτό προστέθηκε και η παρουσία του ισχυρού Βρετανικού Βασιλικού Στόλου της Μεσογείου, ο οποίος είχε συγκεντρωθεί στη θαλάσσια περιοχή της Κρήτης, για να προστατέψει με κάθε μέσο το νησί.

Η αναπότρεπτη πορεία προς τη νίκη

Κάθε αντίσταση ήταν ωστόσο μάταια. Ο Βρετανικός Βασιλικός Στόλος κατανικήθηκε κάτω από τις επιθέσεις της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας, που υποστηρίζονταν εδώ από τις ιταλικές εναέριας και θαλάσσιες δυνάμεις. Οι, έχοντας σε όλα τα σημεία ριχθεί, αλεξιπτωτιστές και περικυκλωμένοι από τον εχθρό κρατούσαν ακούραστοι, μέχρι που οι μονάδες των Ορεινών Κυνηγών να έλθουν σε επαφή μαζί τους. Το διακοσίων εξήντα σε μήκος χιλιομέτρων νησί κυριεύτηκε σταδιακά, ολόκληρο από το δυτικό τμήμα, καταλήφθηκε η σπουδαίας σημασίας γραμμή, που σύνδεε το δυτικό του μέρος με το ανατολικό και όταν καταλήφθηκαν τα Χανιά στις 27 Μαΐου, είχε κριθεί πλέον η Μάχη της Κρήτης. Κινούμενα με ταχύ ρυθμό γερμανικά στρατεύματα κατεδίωξαν, από τη μια, τους κατατροπωμένους Βρετανούς και από την άλλη προέλαυσαν με ακατάπαυστο ρυθμό, για να καταλάβουν τις σημαντικές πόλεις του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου και κατόπιν αυτού να ενωθούν στο ανατολικό τμήμα του νησιού, με τα, στο εν τω μεταξύ, αποβιβαζόμενα ιταλικά στρατεύματα. Η επιχείρηση έλαβε ένα νικηφόρο τέλος στις 2 Ιουνίου, μετά από δωδεκαήμερες σκληρές μάχες, η μοναδική Μάχη της Κρήτης, που το νησί είναι σήμερα το προκεχωρημένο φυλάκιο του Γερμανικού Στρατού στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Σελίδα 52 (περίληψη)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Fraenkische Tageszeitung», με ημερομηνία 4.8.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Μαχητής Κρήτης μιλάει στην ομάδα του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος του Muggenhof*».

Σελίδα 53 (περίληψη)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 30.8.1941. Αναφέρεται, σε γενικές γραμμές, στην ομιλία ενός Γερμανού δεκανέα των Αλεξιπρωτιστών σχετικά με τις εμπειρίες του από τη Μάχη της Κρήτης.

Σελίδα 54 (περίληψη)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 12.12.1941. Αναφέρεται στη διάλεξη ενός Γερμανού καθηγητή πανεπιστημίου σχετικά με την Κρήτη.

Σελίδες 55-62 (περίληψη)

Χειρόγραφο δυσνόητο γράμμα Γερμανού δεκανέα, με ημερομηνία 7.7.1941. Καταγράφονται οι προσωπικές του εμπειρίες σχετικά με τη γερμανική εισβολή στην Κρήτη.

Σελίδα 63 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο που αναφέρεται σε στρατιωτική επιστολή ενός Αυστριακού δεκανέα στην Κρήτη.

(μετάφραση) Δημοσιοποιούμε, όπως ακολουθεί, τη στρατιωτική επιστολή ενός μέλους του Γερμανικού Στρατού από το Knittelfeld, του λοχία Anton Schweigert από το 2ο Σύνταγμα Εφόδου, που συμμετείχε, ως λοχίας στη Βαλκανική Εκστρατεία και στη Μάχη της Κρήτης.

Επιθυμώ εκ των προτέρων να εκφράσω, ότι είχαμε πραγματοποιήσει όλη την προέλαση μέσω της ορεινής Βαλκανικής Χερσονήσου και εδώ, επίσης, στην Κρήτη με τα φορτωμένα ποδήλατα μας (με στρατιωτικό υλικό, πυρομαχικά και το δικό μας επταπλάσιο βάρος). Έτσι αναχωρήσαμε πάνω στα ποδήλατα, στις 6 Μαρτίου 1941, από το Malu Mare, πλησίον της Κραϊόβα στη Ρουμανία, μέσω Βουλγαρίας, Ελλάδας, με τελικό προορισμό την Κρήτη, ανεβοκατεβαίνοντας τα βουνά, εν μέσω παγωμένων νυχτών και της αφόρητης ζέστης. Η έννοια της ημέρας, της νύχτας, του σαββατοκύριακου και της αργίας είχε καταργηθεί. Παραδείγματος χάριν, την Κυριακή του Πάσχα διανύσαμε εκατό σαράντα χιλιόμετρα και μόλις το βράδυ θυμηθήκαμε ότι στην πατρίδα μας γιορτάζονταν αυτή την ημέρα το Πάσχα.

Υπήρχαν εκεί αξέχαστες στιγμές, τις οποίες κάθε πολεμιστής μπορεί να διηγηθεί. Η διέλευση μέσω του Πορθμείου του Δούναβη, πλησίον του Bechet ήταν μοναδική και ακόμα πιο εντυπωσιακή ήταν η θέα, όσων είχαν απομείνει, από το παλάτι του Μίνωα στην Κνωσό της Κρήτης. Η μετακίνηση μέσω της Βουλγαρίας εκεί όπου μας επιφυλάχθηκε παντού ένα θερμότατο καλωσόρισμα, προσομοίαζε μιας πορείας θριάμβου.

Γνωρίσαμε καλά τους Ορεινούς Κυνηγούς στη Γραμμή του Μεταξά. Δραστηριοποιούνταν εκεί, όπου δεν μπορούσε να επέμβει ούτε η Πολεμική Αεροπορία, μήδε κάπως το Πυροβολικό. Εφορμούσαν από καταφύγιο σε καταφύγιο. Η μονάδα μου είχε επίσης δραστηριοποιηθεί στη Γραμμή Μεταξά. Τη νύχτα προς την 7^η Απριλίου- ο ουρανός είχε ανοίξει τις κάνουλες του- μετακινήθηκαν, μετά την απομάκρυνση των φραγμών στους δρόμους, πάνω σε ένα εξαιρετικά στενό μονοπάτι μεταξύ του βάλλοντας με πυρά Οχυρό Ιστίμπεη και του Περάσματος του Ρούπελ, με κατεύθυνση το Νέο Πετρίτσι. Στις 10 Απριλίου έπεσε και το τελευταίο οχυρό.

Συναντήσαμε σε αυτή την εχθρική χώρα, παντού εγκαταλελειμμένα χωριά και καταστραμμένες πόλεις. Τα Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης είχαν προηγηθεί, σε

όλα τα σημεία. Θα μείνουν για πολύ καιρό ακόμα στη μνήμη των αντιπάλων μας, ως έννοια του τρόμου.

Η σημαντικότερη ημέρα για εμένα ήταν η 24^η Μαΐου. Μετά από πολύ κοπιαστικές και επίπονες προετοιμασίες επιβιβάστηκε ένα, κατόπιν επιλογής, τάγμα στα Junker 52 μας και ξεκινήσαμε το ξημέρωμα, με προορισμό την Κρήτη. Ήταν μια υπέροχη πτήση πάνω από βουνά, κοιλάδες και τη θάλασσα. Μετά από δύο ώρες φτάσαμε στο στρατιωτικό αεροδρόμιο Μάλεμε, που είχε κατακτηθεί κατόπιν σκληρών διεξαγόμενων μαχών. Για τέσσερεις ολόκληρες ημέρες είχε ξεσπάσει εδώ μια φονική μάχη μεταξύ των Αλεξιπρωτιστών και Ορεινών Κυνηγών, από τη μια πλευρά, και Άγγλων και Ελλήνων από την άλλη. Η προσγείωση ανάμεσα στα συντρίμια των αεροπλάνων και στους κρατήρες από τις βόμβες ήταν κάθε φορά ένα κομψοτέχνημα. Το αεροπλάνο μας τη γλίτωσε φτηνά, παρά το ρήγμα που υπέστη κατά την προσγείωση. Όταν αποβιβαστήκαμε, απασχολούταν ήδη οι πρώτοι αιχμάλωτοι στο αεροδρόμιο, με εργασίες καθαρισμού. Ανεβήκαμε αμέσως στα ποδήλατα, για να προστρέξουμε σε βοήθεια στους πολεμώντας εκεί κοντά Αλεξιπρωτιστές. Μας υποδέχθηκαν θερμότατα. Οι επόμενες νύχτες χαρακτηρίζονταν από μιας άγριας μορφής ομορφιά, μέσα στους κρητικούς ελαιώνες, στο μέσο των εχθρικών θέσεων, στον μαγευτικό φωτισμό των εμπρηστικών βομβών με μαγνήσιο των βρετανικών αεροσκαφών, που ρίχνονταν εναντίων μας. Έριχναν, όμως το φορτίο με τις βόμβες, τις περισσότερες φορές δίπλα στον στόχο.

Προχωρήσαμε έπειτα, σχεδόν χωρίς ανάπαυλα, μέρα και νύχτα, εναντίων των Χανίων, του Ρέθυμνου και Ηρακλείου. Σε ένα μικρό χωριό, Φουρνές, αιχμαλωτίσαμε μαζί με άλλους Έλληνες, τον διοικητή των Ναυτικών Δυνάμεων της Κρήτης. Από το παρακείμενο αεροδρόμιο είχε διαφύγει ο Έλληνας βασιλιάς, πριν είκοσι τέσσερεις ώρες, με ένα αεροσκάφος με κατεύθυνση την Αίγυπτο. Συναντήσαμε σε μια περίπολο στα βουνά τους πρώτους Ιταλούς αιχμάλωτους. Μας αγκάλιασαν γεμάτοι χαρά. Είκοσι χιλιάδες από αυτούς είχαν μοιραστεί σε κάμποσα στρατόπεδα.

Η μονάδα μας στάθηκε ιδιαιτέρως τυχερή. Συχνά, περνούσαμε ανεμπόδιστα δίπλα από αγγλικές θέσεις, από τις οποίες ξεσπούσαν, για τις ακολουθώντας μονάδες, σκληρές μάχες. Η προέλαση μας προς τα υψώματα συνεχίζονταν παρά την αφόρητη δίψα και έχοντας ως συνέπεια αυτού μια διαρκή δίψα, που μερικές φορές νομίζαμε ότι δεν θα φτάναμε, με τα βαριά φορτωμένα μας ποδήλατα, ποτέ στα βρισκόμενα μπροστά μας υψώματα. Οι Άγγλοι αιφνιδιάστηκαν, σε όλα τα σημεία, τόσο από τη ξαφνική μας άφιξη, ώστε δεν τους έμεινε κάτι άλλο, από το να παραδοθούν. Ο άμαχος πληθυσμός είχε τραπεί σχεδόν από παντού σε φυγή, μόνο σε ορισμένα σημεία εμφανίζονταν εναντίων μας ελεύθεροι σκοπευτές. Βιαστικά εγκαταλελειμμένα αγγλικά στρατόπεδα καθιστούσαν σε εμάς εμφανές ότι αυτοί οι κύριοι θεωρούσαν αυτόν τον πόλεμο τόσο άνετο. Δεν είχαν ξεχάσει ακόμα να φέρουν, και τις αγαπημένες τους ρακέτες του τένις. Τραφήκαμε καλά από τα λάφυρα τροφίμων, ριχτήκαμε, ιδιαιτέρως, με μεγάλη όρεξη στο συμπακνωμένο γάλα.

Στα Χανιά, όπως και στο Ρέθυμνο, δεν είδα κάποιο σπίτι χωρίς φθορές. Τα Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης είχαν και εδώ εκτελέσει πλήρως την αποστολή τους. Καθώς μετακινούμαστε στην κεντρική οδό, παρατηρήσαμε αγγλικές μονάδες, που κατευθύνονταν προς νότο. Οι καταδιώκοντας αυτές Ορεινοί Κυνηγοί αιχμαλώτισαν οχτώ χιλιάδες Νεοζηλανδούς με ένα μεγάλο αριθμό λαφύρων, αφού η προσπάθεια των τρεπόμενων σε φυγή, να φτάσουν στα πλοία που θα τους διέσωζαν, είχε αποτύχει. Όπως και σε όλα τα σημεία, έτσι και στο Ρέθυμνο είχαν οι Αλεξιπρωτιστές αναγκάσει τον κατά πολύ υπερέχων αριθμητικά αντίπαλο να αμυνθεί. Εκτός της αριθμητικής υπεροχής του διέθετε ο εχθρός επίσης πυροβόλα, κάτι που εμείς τότε δεν διαθέταμε. Αλεξιπρωτιστές αιχμαλωτίστηκαν από τους Βρετανούς κοντά στο Ρέθυμνο, μπόρεσαν όμως πριν επιβιβαστούν στα πλοία και μεταφερθούν εκτός Κρήτης, να απελευθερωθούν από εμάς.

Η απaráμιλλη συνεργασία των μονάδων μας ξεχωριστά επίδρασε καταλυτικά στους Άγγλους και τους προκάλεσε τέτοια φθορά, με αποτέλεσμα τα αγγλικά στρατεύματα να παραδώσουν μάλιστα τα όπλα τους στους αιχμάλωτους και να παραδοθούν, καθώς πλησιάζαμε, αλλάζοντας έτσι τους ρόλους. Πιάσαμε εδώ χίλιους διακόσιους αιχμαλώτους, μεταξύ των οποίων μια διμοιρία Ελλήνων, πολλούς Βρετανούς, περισσότερους όμως Νεοζηλανδούς, που είχαν έρθει από την Αφρική για να αντικαταστήσουν τα εδώ αυστραλιανά στρατεύματα. Προς μεγάλη μου έκπληξη ήταν ψηλοί, ξανθοί και εμφανίσιμοι άνδρες.

Η μονάδα μας βρίσκονταν έως πρότινος στην πρώτη γραμμή. Τώρα, αντικατασταθήκαμε από μοτοσικλετιστές, που είχαν την αποστολή, να δημιουργήσουν μια όσο το δυνατό γρηγορότερη σύνδεση με τους Αλεξιπρωτιστές, οι οποίοι είχαν αναγκάσει μια ημέρα πριν, να συνθηκολογήσει η πόλη του Ηρακλείου. Η μονάδα μας μετακινήθηκε κατόπιν, περνώντας από το Ηράκλειο, μέχρι τη Νεάπολη και τον Άγιο Νικόλαο, στο ανατολικό τμήμα του νησιού, εκεί όπου απελευθερώσαμε κάποιους αιχμάλωτους από ένα στρατόπεδο και δημιουργήσαμε σύνδεση με τους ερχόμενους από τα ανατολικά Ιταλούς. Στις 1 Ιουνίου είχε τελειώσει η Μάχη της Κρήτης. Πολλοί τάφοι στους λόφους μαρτυρούν την αλύγιστη θέληση για τη νίκη. Το ό,τι εγώ, μη διαθέτοντας ακριβώς μια ηράκλεια κράση και παρά τις τεράστιες ταλαιπωρίες, ποτέ δεν το έβαλα κάτω, με γεμίζει ικανοποίηση, όταν φέρνω ξανά στο μυαλό μου αυτές τις σκληρές μάχες.

Sieg heil!

Δεκανέας Anton Schweigert.

Σελίδα 64 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στις γερμανικές εφημερίδες «Schleswig-Holsteinische Tageszeitung», από 4.6, «Mainfraenkische Zeitung», από 16.6, «Saazer Anzeiger», από 8.6 και «Niedersachsen Stuermer», από 7.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «Πεσόντες πριν την Κρήτη».

(μετάφραση) Πεσόντες πριν την Κρήτη./Επικήδειος σε έναν γενναίο Ορεινό Κρητό.

Σε θάψαμε εδώ, μακριά από την πατρίδα σου, τη Στυρία, με τα μολυβί βουνά της, με τις αστράφτοντας αγλαδιές της, τα σκοτεινά, μεθυστικά της δάση, που τα διανύει κάποιος με ποδήλατο, και τα άγριας ομορφιάς ρυάκια της, μακριά από τα αγαπημένα σου πρόσωπα, μακριά από όλα αυτά, που έχουν για σένα ανεκτίμητη αξία.

Όλη σου η ζωή ήταν μια μάχη, σαν να έσαχνες στα λεία τοιχώματα από τις πολεμίστρες των βράχων της πατρίδας σου τον κίνδυνο και τη νίκη ή όταν βρέθηκες στην πρώτη γραμμή, όταν ο Φύρερ καλούσε τη δασώδη πατρίδα σου στη Μεγάλη Αυτοκρατορία. Προήλασες με τους πρώτους, που κατευθύνθηκαν προς τα ανατολικά, στην Πολωνία. Βρέθηκες δίπλα στους τάφους αυτών, που είχαν προελαύσει πριν από εσένα και είχαν επισφραγίσει εκεί, σε αυτό τον μεγάλο πόλεμο, την φιλοπατρία με τον θάνατό τους. Ήσουν εκ νέου εκεί, στον πάγο και το χιόνι των βόρειων εδαφών, όταν έπρεπε να προβείς σε άμυνα εναντίων μιας κατά πολύ υπερέχουσας δύναμης. Μήνες αργότερα, είδες να αφρίζουν οι σκοτεινές ασίδες του Ατλαντικού, καθώς βρισκόσουν μόνος σου, ως πιστός φρουρός μακριά στη Δύση.

Μια καινούργια διαταγή σε κάλεσε σε νέο αγώνα. Προήλασες προς τον θερμό Νότο, διέσχισες ξένα χωριά, πέρασες δίπλα από φτωχικές καλύβες και μέρη, που ο πόλεμος τα είχε καταστρέψει. Ήσουν, ανά πάσα στιγμή, έτοιμος να ριχθείς εναντίων των οχυρών με

κίνδυνο τη ζωή σου. Τα βουνά στα σύνορα της Ελλάδας, με τα ξένα ονόματα τους και οι εκεί διεξαγόμενες σκληρές μάχες έμειναν αξέχαστα στην καρδιά σου. Το κάλεσμα συνεχίστηκε και το ακολούθησες, πιστεύοντας στην άγια στιγμή του πεπρωμένου και στη μεγαλιότητα του γίνεσθαι, για το οποίο ήσουν έτοιμος να δώσεις τη ζωή σου. Η πορεία σου μέσω της βραχώδους χώρας και των δασών, που ήταν τόσο διαφορετικά απ' αυτά της πατρίδας σου, σταμάτησε, όταν εσύ με τους συντρόφους σου βρέθηκες εκεί, όπου οι γαλάζιοι χείμαρροι έπεφταν συνεχώς στις ακρογιαλιές με τους κόκκινους βράχους.

Ακολούθησαν ημέρες χαλάρωσης και ανασύνταξης, κατά τις οποίες αναπαύτηκες στους χώρους της αρχαίας Ελλάδας. Με τη χαρά ριζωμένη στο Είναι σου, με την καρδιά σου γεμάτη ευτυχία και τη ψυχή σου αναζητώντας την ομορφιά, πέρασες τις εμπειρίες της ελευθερίας σου στον εσωτερικό σου κόσμο.

Ήρθε τότε η τελευταία επέμβαση, που καθόρισε τη μοίρα σου. Στη γεμάτη από αστέρια και χωρίς φεγγάρι νύχτα, τοποθέτησες τα πράγματα σου στο κατάστρωμα του δικάταρτου σκάφους μας, που θα οδηγούσε εσένα και εμάς μακριά από την τρικυμιώδη θάλασσα. Βάδιζες με τις βαριές σου μπότες πάνω στο κατάστρωμα και τα στιβαρά σου χέρια, που με ορμή και σιγουριά οδηγούσαν τους ανθρώπους στα απόκρημνα βουνά, επενέβαιναν όταν υπήρχε κίνδυνος. Έδειξες το πραγματικό σου μεγαλείο αυτή τη νύχτα, καθώς μεγάλα κύματα χτυπούσαν, αφρίζοντας, αλύπητα το μικρό μας σκάφος και ήταν κίνδυνος για κάθε έναν άνδρα από εμάς. Η ταλαντευόμενη βάση του σκάφους, που απαιτούσε από εσένα όλες τις δυνάμεις σου, ήταν σε σένα κάτι το ξένο και παρόλα αυτά, έδειξες να κατέχεις, αυτό που σου ήταν άγνωστο, παρά τη θυελλώδη manía της θάλασσας.

Ο ήλιος ανέτειλε λαμπερός, μετά από αυτή την άγρια και θυμωμένη νύχτα, που θα τον αποχαιρετούσες, μάλλον, για τελευταία φορά. Σε είδαμε, πώς στεκόσουν στο πηδάλιο μετά από τη ξάγρυπνη νύχτα και το βλέμμα σου περιπλανιόταν στα μακρινά, καλυμμένα με χιόνι, βουνά της νήσου Κρήτη. Έβλεπες σε αυτά, αυτήν ακριβώς τη στιγμή, μάλλον, τα βουνά της πατρίδας σου, έβλεπες το ηλιόλουστο τεράστιο αγρόκτημα του πατέρα σου και το έχοντας ωριμάσει χρυσοκίτρινο καλαμπόκι.

Ξαφνικά ξεπρόβαλλε από την τρεμοπαίζοντας ομίχλη, που η κρύα νύχτα την απόθεσε πάνω από τη θάλασσα, ο ατσάλινος κορμός ενός εχθρικού πολεμικού πλοίου. Οι ατσάλινες κάνες του σιωπούσαν ακόμα, που τα μαύρα στόμια τους ήταν στραμμένα πάνω μας. Το σκάφος μας, που κρατούσε στα χέρια του τη μοίρα μας, φαίνονταν μπροστά από αυτό το κτήνος του αμείλικτου εχθρού, σαν μια κουκίδα. Τι θα ωφελούσε, εάν καθάριζες το βαρύ Πολυβόλο σου, αυτό το όπλο που ήταν ο καλύτερος σου φίλος σε πολλές μάχες! Τι θα ωφελούσε, εάν σηκώναμε όλα τα πανιά και η μικρή μηχανή μας δούλευε, περσότερο από ό,τι μπορούσε να αντέξει.

Με ψυχραιμία, όπως ήσουν συνηθισμένος, τοποθέτησες το σκόπευτρο σου και ετοίμασες τον ατσάλινο ιμάντα. Ο αγώνας θα άρχιζε τώρα. Οι αστραφτεροί σωλήνες τρανάζονταν έντονα και ταυτόχρονα ούρλιαξαν ταραάζοντας την ηρεμία μας. Πελώριοι πίδακες νερού υψώθηκαν συγχρόνως με τα βαλλόμενα από μακριά πυρά.

«Η επόμενη βολή θα μας πετύχει», συμπέρανες τόσο ψυχραιμα, σαν να ήταν κάτι τόσο ασήμαντο. Τα κανόνια έριχναν ξανά. Είχες δίκιο. Ένα κατάρτι κομματιάστηκε με θόρυβο και έπεσε στις γραμμές των συντρόφων σου, των Ορειών Κυνηγών. Το κεφάλι του βρισκόμενου ακριβώς δίπλα σου έπεσε κάτω. Ζεστό αίμα κυλούσε από το πρόσωπο του.

Ξάπλωσες τον σύντροφο σου με την πλάτη και επίδεσες την ανοιχτή πληγή του από τα θραύσματα των οβιδίων που ρίχνονταν ακατάπαυστα. Τον έβαλες απαλά κάτω από το, ξεθωριασμένο από τον ήλιο, χιτώνιο σου, καθώς ο θάνατος σου χτυπούσε την πόρτα. Το χέρι σου οδηγήθηκε στο στήθος, καθώς η ζωή σου στροβιλιζόνταν στο άπειρο. Τα φωτεινά σου μάτια άστραψαν για ακόμα μια φορά, κοιτώντας τον πρωινό ήλιο, ενώ το στόμα σου σώπαινε, αρνούμενο τους πόνους.

Πέθανες όπως έζησες. Χωρίς παράπονο και θρήνο. Γενναίος και χωρίς φόβο δέχθηκες το αμετάβλητο της κατάστασης. Ο πυκνός καπνός του φλεγόμενου σκάφους μας κάλυψε την τελευταία αποχώρηση σου.

Εμείς, δύο κατηφιασμένοι νέοι και δύο σύντροφοι από την ομάδα σου, σε μεταφέραμε σε αυτό το μικρό νησί, που θα γίνονταν τελευταία σου κατοικία, μετά από μια ζωή γεμάτη αγώνα. Σε υποδέχτηκε ένα σιωπηλό δάσος, μέσα στο οποίο οι Έλληνες θεοί κάποτε συνομιλούσαν μεταξύ τους. Γύρω από τον τάφο σου, που ένας πελεκημένος απλός σταυρός από ξύλο διακοσμούσε το σκοτεινό δάσος από έλατα, έγερναν τα άγια ελαιόδεντρα προς έναν σιωπηλό χαιρετισμό.

Σε αποχαιρετίσαμε. Οι άνδρες δεν πρέπει να κλαίνε, πρέπει να στέκονται μόνο σιωπηλοί και να μην δυσανασχετούν για τη μοίρα σου, που οι ίδιοι ίσως την αντιμετωπίσουν αύριο. Στον στρατιώτη μένουν μόνο τα αντίποινα και πώς να τα πράξει αυτά: αυτό ορκιζόμαστε σε σένα, πάνω από τον τάφο σου. Να έχεις μια καλή ζωή σύντροφε, σε αυτή τη ξένη γη, δεν θα σε ξεχάσουμε! Ο παλικαρίσιος θάνατός σου μας δίδει απεριόριστη δύναμη για την τελική μάχη, που θα στεφθούμε νικητές.

Σελίδα 65 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση-με μια φωτογραφία- σε γερμανική εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Διασχίζοντας με το αυτοκίνητο την κυριευμένη Κρήτη*».

(μετάφραση) Διασχίζοντας με το αυτοκίνητο την κυριευμένη Κρήτη.

Θαυμάσιες επιδόσεις της γερμανικής στρατιωτικής οργάνωσης.

Για τον επικεφαλής της αεροπορικής μοίρας είναι η σημερινή επέμβαση ένας θρίαμβος: είναι η εικοστή πέμπτη φορά, που πετάει πάνω από την Κρήτη. Τι αποθέματα ενέργειας και ετοιμότητας για δράση, τι αφθονία σωματικών αποθεμάτων βρίσκονται σε αυτόν τον αριθμό των είκοσι πέντε επεμβάσεων στην Κρήτη σε μόλις δέκα ημέρες. Η μοίρα δοκιμάστηκε σε όλα: από τη Συνοδεία Προστασίας έως τη ρίψη βομβών, από τις επιθέσεις χαμηλής πτήσης μέχρι την εναέρια αναγνώριση. Η «ωραιότερη» δραστηριοποίηση της ήταν, όμως, όταν μπορούσε και επενέβαινε στις μάχες ξηράς στο νησί, όταν μπορούσε και βοηθούσε τους Αλεξιπτωτιστές και τις αερομεταφερόμενες μονάδες τόσο αποτελεσματικά, που αυτοί τους έγνεφαν από εκεί κάτω γεμάτοι χαρά και ικανοποίηση.

Μια τέτοιου είδους επέμβαση διατάχθηκε και σήμερα: η προστασία των μεταγωγικών πλοίων και αεροσκαφών, των Αλεξιπτωτιστών και κατόπιν η επίθεση χαμηλού ύψους εναντίων εχθρικών θέσεων πυροβολικού. Φτάσαμε στα Junker 52, πολλά ήδη χιλιόμετρα πριν την Κρήτη, τα συνοδεύσαμε έπειτα, έως τον προορισμό δράσης και τους προσφέραμε προστασία. Εκατοντάδες αλεξιπτωτιστές αιωρούνταν με κατεύθυνση τη ξηρά. Κατά την επιστροφή συνοδέψαμε ξανά τα μεταγωγικά αεροσκάφη πάνω από τη θάλασσα, προσφέροντας τους προστασία, επιστρέψαμε εκ νέου στην Κρήτη και για μας μόλις τώρα άρχιζε το σημαντικότερο καθήκον.

Δεν είναι εύκολο να εντοπιστούν οι εχθρικές θέσεις πυροβολικού. Τα «αδέρφια» τις έχουν καλύψει καλά. Δεν διακρίνονταν η παρουσία κανενός, καθώς χτενίζαμε με χαμηλές πτήσεις το έδαφος. Ξαφνικά εξήλθε, ωστόσο, μια λάμψη από ένα αγρόκτημα, όχι μακριά από τον κατά μήκος δρόμο που οδηγεί στην ακτή. Δεχόμαστε πυρά και κάτι τέτοιο το αναμέναμε. Επειδή διακρίναμε ότι τα πυρά προέρχονταν, χωρίς αμφιβολία, από ένα σπίτι, έδωσε ο επικεφαλής της μοίρας αμέσως τη διαταγή: «Αυτό το σπίτι πρέπει να ισοπεδωθεί!». Οι Άγγλοι δεν μπόρεσαν, μάλλον, να φανταστούν την τόσο αστραπιαία και τόσο δραστική αντίδραση μας. Πέντε λεπτά ήταν αρκετά, για να συντρίψουμε πλήρως τη θέση τους και να εξουδετερώσουμε τα εχθρικά πυρά. Από αυτό το σπίτι δεν ρίχθηκαν πλέον πυρά.

Συνεχίζουμε να πετάμε με τα γρήγορα Mes 110 μας προς τα δυτικά. Είμαστε ήδη στο τμήμα του νησιού, που βρίσκεται υπό την κατοχή των γερμανικών στρατευμάτων. Προσγειωθήκαμε σε ένα αεροδρόμιο, που είχε, ήδη τις πρώτες ημέρες, καταληφθεί από τους αλεξιπτωτιστές. Πραγματοποιούνταν εκεί, ένα συνεχές πήγαινε έλα από αεροσκάφη. Έφταναν, βουίζοντας, μεταγωγικά κυρίως αεροσκάφη, σε έναν καταφανέστατα τεράστιο αριθμό. Τα περισσότερα προσγειώνονταν, μεταφέροντας ενισχύσεις για τα εκεί μπροστά μαχόμενα στρατεύματά μας. Άλλα Junker μετέφεραν συνεχώς νέες μονάδες στο νησί. Στρατιώτες όλων των όπλων και σχηματισμών αποβιβαζόταν από τα αεροσκάφη, ακόμα και το στρατιωτικό ταχυδρομείο υπήρχε εκεί και οι σύντροφοι διαπίστωναν χαμογελώντας ότι οι «επικεφαλής του ταχυδρομείου» μας ήταν όλοι στο πόστο τους.

Κατά τη διάρκεια μιας σύντομης μετακίνησης, διαμέσου της Κρήτης, μπορούμε να θαυμάσουμε το άριστο έργο της γερμανικής οργάνωσης, που είχε επιμεληθεί σε ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα όλων, όσων ήταν αναγκαία για τα μαχόμενα στο νησί στρατεύματα. Εντοπίσαμε θέσεις διανομής πυρομαχικών και στρατιωτικού εξοπλισμού, είδαμε αποθήκες σίτισης και ακόμα ένα συνεργείο επισκευής οχημάτων σε ένα αγροκτήματα, δίπλα στον κεντρικό δρόμο. Είχε δοθεί ιδιαίτερως μεγάλη φροντίδα, φυσικά, στους τραυματίες, που περιθάλλονταν στα με ταχύ ρυθμό δημιουργημένα στρατιωτικά νοσοκομεία. Δύσκολες και επείγουσες χειρουργικές περιπτώσεις πραγματοποιούνταν στο νησί. Υπήρχε επίσης ένα ιδιαίτερου τύπου νοσοκομείο για τους Έλληνες και Άγγλους αιχμαλώτους πολέμου, που προστέθηκαν σε αυτούς, κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων ημερών, πολλοί τον αριθμό Άγγλοι πιλότοι, τα αεροπλάνα των οποίων είχαν καταρριφθεί κατά τις αερομαχίες πάνω από την Κρήτη.

Κατά την επιστροφή μας περάσαμε δίπλα από μεγάλες φάλαγγες πορείας αιχμαλώτων Βρετανών. Οι Βρετανοί είχαν αφήσει παντού τα ίχνη τους. Συναντήσαμε έτσι μια βρετανική αποθήκη σίτισης, της οποίας τα, σε αφθονία, αποθέματα κατάσχεσαν οι Γερμανοί στρατιώτες. Επίσης, οι Αλεξιπτωτιστές και οι Ορεινοί Κυνηγοί επιτάξαν έναν πολύ μεγάλο αριθμό αγγλικών φορτηγών και στρατιωτικών οχημάτων. Αυτά τα οχήματα πρόσφεραν σημαντικές υπηρεσίες κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών, καθώς όλος ο ανεφοδιασμός μπορούσε να φτάσει μόνο δια της εναέριας οδού και έτσι υπήρχε μια προσωρινή έλλειψη για τους Γερμανούς στρατιώτες σε οχήματα.

Κινούμαστε στον δρόμο προς τα Χανιά. Είναι ένας, τηρουμένων των αναλογιών, καλός δρόμος, εν μέρει μάλιστα ασφαλτωμένος, που επεκτείνεται κατά μήκος, κοντά στις ακτές. Μολονότι είχαν ξεσπάσει εδώ, πριν λίγες ημέρες, οι μαζικές επιθέσεις αυτού του πολέμου, δεν είναι ορατά πλέον τα ίχνη αυτών των μαχών. Διακρίνονταν μόνο, εδώ και

εκεί, ένα έχοντας πιάσει φωτιά όχημα ή ένα τεθωρακισμένο άρμα μάχης, κάποια νεκρά μουλάρια στα χαντάκια του δρόμου, εγκαταλελειμμένοι σωροί πολεμοφοδίων των Βρετανών, αυτά ήταν πράγματι μόνο, όσα θύμιζαν αυτές τις σκληρές μάχες, που είχαν λάβει εδώ χώρα.

Η εικόνα στα Χανιά είναι, ωστόσο, τελείως διαφορετική. Είναι μια νεκρή πόλη, αυτή που τώρα διασχίζουμε. Κανένα σπίτι δεν έχει μείνει άθικτο, τα κομμένα καλώδια της τηλεφωνικής γραμμής κρέμονται ανάμεσα στα ερείπια, άμαξες αλόγων βρίσκονται διασκορπισμένες εδώ και εκεί, τα πεζοδρόμια έχουν καταστραφεί από τη μανία των βομβών. Είναι μια εικόνα ερήμωσης και καταστροφής, που κάτι ανάλογο δεν έχουμε συναντήσει ούτε στην Πολωνία μήδε στη Γαλλία. Καμία πέτρα εδώ δεν βρίσκεται πλέον πάνω στην άλλη. Δεν είμαστε εμείς όμως υπεύθυνοι, που έπρεπε αυτό εδώ να γίνει έτσι. Όσο καθίστατο δυνατό, η Γερμανική πολεμική Αεροπορία... (*Στη λείπει το υπόλοιπο κείμενο*).

Σελίδα 66 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση σε γερμανική στρατιωτική εφημερίδα, με ημερομηνία 10.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Διασχίζοντας την Κρήτη πάνω σε λαφυραγωγημένα οχήματα*».

(μετάφραση) Διασχίζοντας την Κρήτη πάνω σε λαφυραγωγημένα οχήματα.

Οι Ορεινοί Κυνηγοί νίκησαν τα καλά εκπαιδευμένα «ελίτ» στρατεύματα των Βρετανών.

Βρισκόμαστε στον δρόμο, που στρίβει με το ποικίλο τοπίο του, κατά μήκος της βόρειας ακτής της Κρήτης. Από το Μάλεμε, ο κατελημμένος δυτικός στυλοβάτης, ήδη την πρώτη ημέρα των γερμανικών αεραποβατικών επιχειρήσεων, θελήσαμε να κατευθυνθούμε προς το Ρέθυμνο, στα περίχωρα του οποίου οι Αλεξιπτωτιστές βρίσκονταν εγκλωβισμένοι για δέκα ολόκληρες ημέρες εναντίον μας, κατά πολύ, υπερέχουσας βρετανικής και ελληνικής δύναμης, μέχρι την απελευθέρωση τους από τις μονάδες των Ορεινών Κυνηγών. Θα βρούμε άραγε, ενώ το θέλουμε, τα οχήματα; Η τύχη μας επισκέπτεται εδώ με τη μορφή ενός λαφυραγωγημένου οχήματος, που ναι μεν είναι υπερφορτωμένο, αλλά μπορεί ωστόσο να μετακινηθεί έως το Ρέθυμνο.

Μεταξύ Μάλεμε και Χανίων, ο δρόμος επεκτείνεται μέσω μιας ελαφρά κυματιστής παράκτιας περιοχής, πάρα πολύ κοντά από τη θάλασσα. Στα χωριά, που λίγες ημέρες πριν ο πόλεμος είχε δείξει τη βία του διάθεση, αρχίζει η ζωή να ακολουθεί ξανά τους ήρεμους ρυθμούς της. Οι κάτοικοι επιστρέφουν εσπευσμένα από τα φαράγγια και τις σπηλιές, εκεί όπου είχαν καταφύγει, με σάκους φορτωμένους στην πλάτη τους, μέσα στους οποίους είχαν καταφέρει να δασώσει ένα μικρό τμήμα της κινητής τους περιουσίας. Στην αρχή έφτασαν οι γυναίκες. Στα μάτια τους αντικατοπτρίζονταν η γεμάτη φόβο αγωνία, εάν θα μπορούσαν να ξαναβρούν τα σπίτια τους. Κατευθύνονταν δίπλα από τα ερείπια, σε έναν ψηλό σωρό με μάζα και έναν κατεστραμμένο τοίχο. Που είναι οι άνδρες; Πολλοί από αυτούς δεν θα επιστρέψουν. Συμμετείχαν στον πόλεμο «ατάκτων» εναντίον Γερμανών Αλεξιπτωτιστών και έχουν παραβιάσει το Διεθνές Στρατιωτικό Δίκαιο. Δεν θα γυρίσουν πίσω!

Φτάσαμε στα Χανιά. Ανοίγουμε δρόμο ανάμεσα στους κρατήρες από τις ριγμένες βόμβες και τα συντρίμια των σπιτιών αυτής της πόλης, που κάποτε ονομάζονταν Χανιά. Λίγα χιλιόμετρα μετά γίνεται ο δρόμος ανηφορικός. Τα βουνά ξεπροβάλλουν πολύ κοντά στη θάλασσα, εκεί συναντάμε τους πρώτους Ιταλούς. Είναι αιχμάλωτοι, που είχαν μεταφερθεί στην Κρήτη από το Αλβανικό Μέτωπο, επειδή θεωρούταν ότι θα είναι ασφαλείς στο νησί.

Οι Ιταλοί αυτοί είχαν κατευθυνθεί προς τα δυτικά, από το ανατολικό τμήμα, εκεί όπου τους είχαν απελευθερώσει τα γερμανικά στρατεύματα από τα στρατόπεδα αιχμαλώτων. Πολλοί από αυτούς είναι εξαντλημένοι και δεν μπορούν να πιστέψουν ότι η επί μήνες αιχμαλωσία τους αποτελεί επιτέλους παρελθόν και η Κρήτη είναι υπό γερμανική κατοχή. Έγνεφαν συνεχώς προς το μέρος μας και μας χαιρετούσαν. Μας συναντούσαν συνεχώς νέες ομάδες, ήταν εκατοντάδες, ήταν χιλιάδες.

Τα ίχνη των σφοδρών μαχών βρίσκονται διασκορπισμένα παντού, στους, από ετών, ελαιώνες. Εδώ ήταν η αντίσταση των Βρετανών ως η σκληρότερη. Είχαν καλυφθεί ανάμεσα στους ροζιασμένους και ατάκτως ριζωμένους κορμούς των ελαιόδεντρων, κάθε δέντρο είχε διαμορφωθεί σε εστία αντίστασης, σε κάθε δάσος είχαν τοποθετηθεί Βαριά και Ελαφρά Πολυβόλα και ήταν γεμάτο με Αυστραλούς ελεύθερους σκοπευτές. Κάποιοι από εμάς βρίσκονταν δίπλα στα όπλα τους, έτσι όπως είχαν πέσει. Δίπλα στον δρόμο υπήρχαν ακόμα ανθρώπινα περιγράμματα, εξαρτήματα στρατιωτικού υλικού, ανοιγμένα κουτιά από κονσέρβες και διαλυμένες σκηνές. Οι Γερμανοί Ορεινοί Κυνηγοί πήραν τον δρόμο προς τα ανατολικά, η οδός προέλασης των γερμανικών στρατευμάτων κατέστη ο δρόμος υποχώρησης του αντιπάλου. Συναντήσαμε τώρα τους πρώτους Άγγλους αιχμαλώτους, που ήταν στον δρόμο προς τα δυτικά και δεν σταματούσε πλέον το κύμα τους. Στην αρχή ήταν εκατοντάδες, αργότερα έγιναν χιλιάδες.

Στο Λονδίνο λέγονταν ανοησίες αναφορικά με αυτούς που σκοτώθηκαν στην Κρήτη λόγω της γερμανικής στρατιωτικής υπεροχής. Το Λονδίνο βρίσκεται όμως μακριά, και όποιος δεν γνωρίζει σχετικά με τις μάχες, μπορεί εύκολα να κάνει διδαχές. Οι στρατιώτες, που συναντήσαμε εδώ, καταρρίπτουν πλήρως τον μύθο για μια γερμανική στρατιωτική υπεροχή. Ήταν οι βασικές μονάδες του Κοινοπολιτειακού Στρατού, καλά και για καιρό εκπαιδευμένοι στρατιώτες, που γνώριζαν καλά από μάχες στα βουνά των τροπικών χωρών. Είχαν πολλούς μήνες στη διάθεση τους, να προετοιμάσουν την άμυνα τους και ήταν εφοδιασμένοι με όλο τον Βαρύ Οπλισμό. Παρόλα ταύτα νικήθηκαν και πορεύονταν ως αιχμάλωτοι πάνω στον δρόμο, αυτόν που έπρεπε να εγκαταλείψουν δίδοντας μάχη. Ένας στρατός από μάρτυρες για το ασυγκράτητο Πνεύμα Μάχης των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών, των Ορεινών Κυνηγών και για την ανυπέβλητη προώθηση της ιδέας, για την οποία μάχεται ο Γερμανός στρατιώτης.

Όταν συναντήσαμε τα πρώτα σπίτια του Ρεθύμνου, είχε ήδη προ πολλού σκοτεινιάσει. Και εδώ επικρατούσε η ίδια εικόνα. Την είχαμε δει στα Χανιά και δύο ημέρες νωρίτερα στο Ηράκλειο: η εικόνα μιας απελπιστικής ερήμωσης και καταστροφής, που είχε αφήσει πίσω του αυτός ο σύγχρονος πόλεμος. Εκεί πέρα, ανάμεσα στους περασμένους με ασβεστόχρωμα αμπελώνες, στους οποίους είχαν καλυφθεί χιλιάδες Άγγλοι και Έλληνες, συναντήσαμε τους Αλεξιπτωτιστές της «Ομάδας Ρεθύμνου», που είχαν προσκρούσει σε σφοδρή αντίσταση και είχαν όμως κρατήσει τη θέση τους, παρά τις βαρύτατες απώλειες αυτών, έως την άφιξη των Ορεινών Μονάδων. Φτάσαμε στον προορισμό μας. Ο δρόμος, εδώ, της διαφυγής και της συντριβής, που οι Άγγλοι και οι Έλληνες ακολούθησαν, με κατεύθυνση τα ανατολικά, για να σωθούν από τους προελαύνοντες Γερμανούς, οδηγούσε στην ακτή, προς τα πλοία για να τους μεταφέρουν στην Αφρική!

Σελίδα 67 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Elbinger Zeitung», με ημερομηνία 9.6.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Η μάχη και η νίκη στην Κρήτη*».

(μετάφραση) Η μάχη και η νίκη στην Κρήτη.

Οι μονάδες των Αλεξιπτωτιστών και των Ορεινών Κυνηγών συμμετείχαν εξαιρετα.

Η Κρήτη κυριεύτηκε. Οι τεκμηριωμένες αναφορές και εικόνες της εβδομαδιαίας έκδοσης της εφημερίδας καταγράφουν τι πράγματι σημαίνει αυτή η κατάκτηση, πόσο σκληρές ήταν αυτές οι μάχες και τι γενναιότητα και ετοιμότητα μάχης απαιτούσαν από όλες ξεχωριστά τις ειδικές μονάδες μας. Μας δίδουν μια συνοπτική εικόνα των μαχών και μας επιτρέπουν να έχουμε μια άμεση γνώση, συμπαρασύροντας μας στην έξαψη αυτού του αγώνα. Κατά τη διάρκεια που Γερμανικά Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης βομβάρδιζαν τις οχυρώσεις των αεροδρομίων, εξέρχονταν οι Αλεξιπτωτιστές μας, ανά εκατοντάδες, από τα μεταγωγικά αεροσκάφη. Ολόκληρος ο ουρανός ήταν καλυμμένος για πολλά λεπτά από άσπρα αλεξιπτωτα, που αιωρούνταν αργά προς το έδαφος. Στο σημείο αυτό θα ξεκινούσε άμεσα η μάχη εναντίων μιας εχθρικής υπερδύναμης και σημειώθηκε κάτι που θεωρούταν ανέφικτο: οι γενναίοι στρατιώτες μας διατήρησαν τον έλεγχο του αεροδρομίου, παρά τα σφοδρά πυρά του πυροβολικού, για να μπορέσουν κατόπιν να προσγειωθούν ομαλά τα αεροσκάφη, που θα μετέφεραν τις ακολουθώντας μονάδες των Ορεινών Κυνηγών. Πολέμησαν έπειτα ενωμένοι, έως ότου κατέρρευσε και η τελευταία αντίσταση του αντιπάλου-στο σημείο εδώ, οι Γερμανοί στρατιώτες διακρίθηκαν, κερδίζοντας μεγάλη δόξα!

Επιπλέον αναφορές και εικόνες μας οδηγούν στο μέτωπο πριν το Τομπρούκ. Οι Άγγλοι αμύνονται σθεναρά στην οχυρωμένη πόλη. Διεξάγεται εδώ μάχη για κάθε σπιθαμή γης. Κατελήφθη ένα εχθρικό καταφύγιο και τέθηκε αμέσως στην υπηρεσία των γερμανικών στρατευμάτων. Αγγλικά τεθωρακισμένα επιτίθενται, αλλά οι Γερμανοί υπερέχουν. Μια αντεπίθεση με την υποστήριξη της Πολεμικής Αεροπορίας, που βομβαρδίζει ταυτόχρονα τις σπουδαίες σημασίας στρατιωτικές εγκαταστάσεις, αναχαιτίζει την επίθεση, βάλλονται αγγλικά οχήματα και πιάνουν ολοσχερώς φωτιά, όπου εκεί υψώνονται μεγάλων διαστάσεων μαύροι καπνοί. Μεταφέρονται Ελαφρά Πυροβόλα Πεζικού μπροστά και σε πολύ κοντινή απόσταση από τις αγγλικές θέσεις, μια Ομάδα Εφόδου προχωράει και επιστρέφει, φέρνοντας μαζί της μια ομάδα Άγγλων αιχμαλώτων. Και εδώ προχωράει η επιχείρηση μεν αργά, αλλά με μεγάλη σιγουριά!

Μια άλλη σειρά φωτογραφιών απεικονίζει τον ακούραστο αγώνα των καταδρομικών μας. Εχθρικά φορτηγά πλοία βυθίζονται, μια νηοπομπή σχεδόν συντρίβεται, όταν το πολεμικό πλοίο συνοδείας, ένα καταδρομικό, βυθίζεται στα κύματα, χτυπημένο στον χώρο αποθήκευσης των πυρομαχικών του. Συνεχώς ακτινοβολούν από τα φορτηγά πλοία της νηοπομπής μεγάλες φλόγες, που σηματοδοτούν εκεί, όπου έπεσαν οι βόμβες, βυθίζονται συνεχώς πλοία, το ένα μετά το άλλο, ενώ τα πληρώματα τους πιάνονται ως αιχμάλωτοι.

Σελίδα 68 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στη γερμανική στρατιωτική εφημερίδα «Voelkischer Beobachter», με ημερομηνία 8.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «Πανηγυρισμοί για τους Αλεξιπτωτιστές μας».

(μετάφραση) Πανηγυρισμοί για τους Αλεξιπτωτιστές μας.

Μια πόλη της βόρειας Γερμανίας υποδέχθηκε θερμά τους νικητές Αλεξιπτωτιστές, που επιστρέφουν από την Κρήτη. Στους πανηγυρισμούς του πληθυσμού διακρίνεται η απεριόριστη ευγνωμοσύνη και ο θαυμασμός του γερμανικού λαού για τα ηρωικά κατορθώματα των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών. Στο καλωσόρισμα των στρατευμάτων

μας, τώρα, από τον άμαχο πληθυσμό, φαίνεται ότι οι Αλεξιπτωτιστές έχουν κερδίσει μια θέση στην καρδιά του γερμανικού λαού, λόγω του απαράμιλλου ηρωισμού τους.

Ήδη, κατά τη διάρκεια της μετακίνησης τους μέσω Ρουμανίας, Ουγγαρίας και των περιοχών της πατρίδας αντιμετώπισαν οι Αλεξιπτωτιστές παντού τη θερμότερη υποδοχή. Αυτοί οι άνδρες απέδειξαν σε όλο τον κόσμο, μέσω των επεμβάσεων τους στο Eben-Emael, στο Ρότερνταμ, Νάρβικ, Κόρινθο και τώρα στην Κρήτη, ότι για τον Γερμανό στρατιώτη τίποτα δεν είναι αδύνατο.

Όλο αυτόν τον ψυχικό δεσμό, τον οποίο εκφράζει ένας λαός στο στράτευμα, που βρίσκεται στον τόπο του, τον βιώσαμε κατά την είσοδο τους. Ολόκληρη η πόλη βρίσκονταν επί ποδός. Μολονότι τα τραίνα μεταφοράς μας είχαν πολύωρες καθυστερήσεις εξαιτίας του ξεσπάσματος του πολέμου στα ανατολικά, βιώσαμε μια απροσδόκητη υποδοχή. Οι δρόμοι είχαν στολιστεί με τις σημαίες του Ράιχ και ηλικιωμένοι και νέοι μας έκαναν τον «χαιρετισμό του καλωσορίσματος». «Καλωσορίζουμε τους νικητές της Κρήτης»: πράσινες κορδέλες είχαν στερεωθεί με αυτή την επιγραφή πάνω από τους δρόμους και οι αυθόρμητες χειραψίες, οι εναγκαλισμοί και η ρίψη λουλουδιών δεν είχαν τέλος.

Βιώσαμε, σήμερα, το απόγειο του ενθουσιασμού στην επιστροφή μας στην πατρίδα. Η πόλη ήθελε να μας καλωσορίσει με τρόπο πανηγυρικό. Το σύνταγμα παρέλασε με τον γενναίο και νικητή διοικητή του, συνταγματάρχη Braeuer, στην αγορά. Ο πιο ηλικιωμένος αυτής της περιοχής, ο διοικητής της επαρχίας και ο δήμαρχος της πόλης καλωσόρισαν με θερμά λόγια αυτούς τους γενναίους άνδρες. Ο συνταγματάρχης απέδωσε με σύντομα λόγια τιμή προς τους πεσόντες συντρόφους, που είχαν με απαράμιλλο ηρωισμό εκπληρώσει το καθήκον τους, και τόνισε ότι η ετοιμότητα επέμβασης θα έχει σύντομα αποκατασταθεί ξανά, παρά τα όσο υπάρχοντα κενά.

Δεν θα μπορούσε να υπάρξει μια τόσο υπερήφανη ώρα για την πόλη μας. Ο στενός ψυχικός δεσμός, που έχουμε εμείς οι Αλεξιπτωτιστές με τον πληθυσμό, εκφράζεται αυτήν ακριβώς τη στιγμή, μετά από την επίπονη επέμβαση μας στην Κρήτη.

Σελίδα 69 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση σε γερμανική στρατιωτική εφημερίδα, με ημερομηνία 5.7.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Η συντρόφισσα των Αλεξιπτωτιστών*».

(μετάφραση) Η συντρόφισσα των Αλεξιπτωτιστών

Η Maria B., γερμανικής υπηκοότητας, ζει εδώ και πολλά χρόνια στην Κρήτη και είναι παντρεμένη με τον διευθυντή μιας φυλακής στην Κρήτη. Το ζευγάρι αυτό, που θεωρεί τους εαυτούς του Γερμανούς και έχει την πολιτική άποψη, εδώ και χρόνια, περί μιας συνεργασίας με τη Γερμανία, έχει υποστεί διώξεις και παρενοχλήσεις από την ελληνική κυβέρνηση και τον ντόπιο πληθυσμό εξαιτίας της ειλικρινούς του φιλογερμανικής στάσης.

Όταν έπεσαν οι Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές στις 20 Μαΐου, τέθηκε το ανδρόγυνο B. αμέσως, κατά τρόπο αλληλέγγυο και χωρίς φόβο, στη διάθεση αυτής της ηρωικής μονάδας. Η κυρία B. προσέφερε, ως γνήσια Γερμανίδα, με πίστη και αφοσίωση τις πολύτιμες υπηρεσίες της στα γερμανικά στρατεύματα και έδειξε μεγάλο θάρρος και γενναιότητα. Δεν δραστηριοποιούνταν μόνο ως διερμηνέας, αλλά βοηθούσε, παράλληλα, παντού, εκεί όπου ήταν για μια γυναίκα εφικτό. Έπλενε κυρίως, ακούραστα, τις στολές των τραυματισμένων στρατιωτών, προετοιμάζε όλο συνολικά τον επισιτισμό της, εκεί

προσεδαφισμένης, μονάδας των Αλεξιπρωτιστών και με τις δικιές τις δυνάμεις έφερνε την εκεί κατάσταση σε καλό σημείο.

Αυτή η γνήσια Γερμανίδα φρόντισε αμέσως να προμηθευτεί ο, εγειρόμενος από τους Γερμανούς, Κεντρικός Χώρος Επίδεσης Τραυμάτων με το κατάλληλο υγειονομικό υλικό και εξοπλισμό και παρείχε εκ τούτου πολύτιμη βοήθεια, κυρίως φροντίζοντας τους τραυματίες. Η κυρία Β. εμποδίζονταν, κατά τη διάρκεια της ημέρας και της νύχτας, να παρέχει τις πολύτιμες υπηρεσίες της, επειδή ο γερμανικός αυτός Κεντρικός Χώρος Επίδεσης Τραυμάτων βρίσκονταν αδιάκοπα, υπό τα σφοδρά πυρά τυφεκίων, πολυβόλων και πυροβόλων.

Αυτή η γυναίκα έδινε το «είναι» της, εν μέσω των πολεμικών δρώμενων, και απασχολούταν κατ' απαράμιλλο, γενναίο και θαρραλέο τρόπο. Έδινε την εικόνα ενός χρήσιμου αγγέλου στις γερμανικές μονάδες και ιδιαιτέρως στους τραυματίες και πρόσφερε με την, πανταχού παρών, δραστηριότητα της στους Αλεξιπρωτιστές μας το λαμπρό πρότυπο Γερμανίδας του εξωτερικού. Οι σύντροφοι, που συναναστρέφονταν μαζί της, θα έχουν για πάντα, με σεβασμό, στην καρδιά τους αυτή τη γενναία γυναίκα, των δύσκολων ημερών μάχης του Μαΐου 1941 στην Κρήτη.

Σελίδα 70 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στη γερμανική εφημερίδα «Muenchener Zeitung», με ημερομηνία 21.8.1941. Φέρει τον τίτλο: «*Ορεινοί Κυνηγοί στη θάλασσα*».

(μετάφραση) Ορεινοί Κυνηγοί στη θάλασσα.

Μια νέα πράξη «πειρατείας» των Βρετανών στη Μεσόγειο.

Τα μεσάνυχτα πέρασαν. Ένα δροσερό αεράκι φυσάει εδώ και κάποιες ώρες, πάνω από το Κρητικό Πέλαγος. Το τραγούδι των Ορεινών Κυνηγών μας έχει σωπάσει. Βρίσκονται τώρα σκεπασμένοι με τις κουβέρτες τους, στο κατάστρωμα του μικρού ελληνικού μηχανοκίνητου σκάφους και ονειρεύονται την πατρίδα, στην οποία θα ταξιδέψουν, με άδεια για λίγες εβδομάδες. Ο κουρασμένος επικεφαλής τους σκάφους και δύο ναύτες έχουν τώρα σκοπιά. Έχουν, ήδη, πραγματοποιήσει, με αυτό το μικρό τους πλοιάριο, κάποιες μεταφορές προς την Κρήτη και από εκεί, χωρίς πρόβλημα ξανά προς Πειραιά. Ξαφνικά, στα πεντακόσια περίπου μέτρα μπροστά τους, βρίσκεται ένα σκούρο πράγμα. Τρία ζευγάρια κιάλια προσπαθούν να καταλάβουν, περί τίνος πρόκειται. Για λόγους ασφαλείας σημαίνεται συναγερμός. Όλοι είναι αμέσως επί ποδός. Ξαφνικά, σε κλάσματα δευτερολέπτου φωτίζει μια λάμψη πυρός. Ακούγεται μια σύγκρουση στο κατάστρωμα. «Ένα αγγλικό υποβρύχιο μας επιτίθεται», αναφέρει ο επικεφαλής του σκάφους. Χτυπούν ήδη οι επόμενες ριπές το σκάφος μας, η μηχανή σταματάει να λειτουργεί. Ο επικεφαλής δίδει ψύχραιμα και με σιγουριά τις οδηγίες του, για την εγκατάλειψη του σκάφους. «Βγάλτε τις μπότες σας!». «Ψυχρό αίμα» αναφέρει ακόμα ένας Ορεινός Κυνηγός, πριν πηδήσει από το κατάστρωμα. «Θα απελευθερώσουμε τη σωστική λέμβο και θα επιβιβαστούμε σε αυτή», φωνάζει ο επικεφαλής σε αυτούς που κολυμπούν ήδη στη θάλασσα.

Οι Άγγλοι έχουν πλησιάσει ακόμα περισσότερο και βάλλουν τώρα με τα πολυβόλα τους εναντίων του, εντελώς αβοήθητου, κινούμενου στη θάλασσα πλοιαρίου. Δεν τους φαίνεται όμως αρκετό. Στρέφονται, τώρα, προς τους κινούμενους στο νερό και προσπαθούν να χτυπήσουν τα κίτρινου χρώματος σωσίβια τους. Το σκάφος προσφέρεται

στους ναυαγούς, ως μοναδική κάλυψη από τα μανιώδη πυρά των Άγγλων. Ο επικεφαλής και οι ναύτες δραστηριοποιούνται πυρετωδώς δίπλα στη σωστική λέμβο. Δύο άνδρες τραυματίζονται στο νερό. Η σωτηρία έρχεται επιτέλους, ξημερώνει.

Η σωστική βάρκα μπορεί τώρα να ριχθεί στο νερό. Ο επικεφαλής τη στρέφει προς την κατεύθυνση, εκεί όπου η ταραγμένη θάλασσα κατεύθυνε συνεχώς τους Ορεινούς Κυνηγούς. Κάποιοι από αυτούς κολυμπούν σπρωγμένοι από την ωθητήρια δύναμη της απόγνωσης. Περνάει ακόμα λίγο διάστημα, έως ότου οι πρώτοι, είναι οι τραυματίες, να μπορέσουν να μεταφερθούν στη σωστική λέμβο. Σύντομα είναι υπερφορτωμένη. Δεν έχει όμως καμία σημασία. Όλοι πρέπει να βοηθηθούν.

Ένα Junker πετάει με θόρυβο πάνω από τη θάλασσα.

Ο προορισμός του είναι η Κρήτη. Κόκκινου χρώματος φωτοβολίδες υψώνονται προς αυτό. Κατεβαίνει αμέσως ύψος, πετάει κάνοντας κύκλους γύρω από τη σωστική βάρκα. Ο επικεφαλής του αεροσκάφους γνέφει. Ακολουθεί, έπειτα, ξανά την πορεία του και εξαφανίζεται με το αεροσκάφος του. «Να αντέξουμε», λέει ένας από εμάς, «Δεν θα διαρκέσει πλέον πολύ, μέχρι να μας μαζέψει κάποιος».

Δεν έχει περάσει ούτε μια ώρα από τότε, όταν ένα Αεροναυαγοςωστικό Υδροπλάνο ξεπρόβαλλε και προσθαλασσώθηκε πλησίον των ναυαγών. Δεν μπόρεσαν όλοι να επιβιβαστούν σε αυτό. «Σε μια ώρα θα είμαι εδώ ξανά», είπε ο υποσημηναγός και επικεφαλής αυτής της Μοίρας Θαλάσσιας Διάσωσης. Ο επικεφαλής του πλοιαρίου μας συνέχισε να κωπηλατεί. Κάποιοι Ορεινοί Κυνηγοί έριχναν ακατάπαυστα το νερό από τη λέμβο.

Τώρα, δύο σημεία ξανά στη θάλασσα. Είναι οι ναύτες. Είχαν στην αρχή αρνηθεί να ανέβουν στη σχεδία, με την αιτιολογία ότι θα μπορούσαν να κολυπήσουν και να αφήσουν έτσι τον χώρο ελεύθερο για τους Ορεινούς Κυνηγούς. Όταν προσθαλασσώθηκε το Υδροπλάνο Θαλάσσιας Διάσωσης για δεύτερη φορά και τους κάλεσε να πλησιάσουν, άρχισαν το τραγούδι: «Αυτό δεν μπορεί να φοβίσει έναν ναυτικό!».

Το απόγευμα καθίσαμε μαζί με τον επικεφαλής της Μοίρας των Υδροπλάνων Θαλάσσιας Διάσωσης και ορισμένους Ορεινούς Κυνηγούς. «Πρέπει να θαυμάσω για ακόμα μια φορά τη στάση των Ορεινών Κυνηγών», εξέφρασε ο υποσημηναγός. Οι δύο τραυματίες δεν μιλούσαν καθόλου και όταν ο οδηγός μου τους μετέφερε προσεκτικά, μέσω της κακής κατάστασης δρόμων, στο στρατιωτικό νοσοκομείο, είπε ο ένας: «έλα, κάνε πιο γρήγορα, ο ώμος μου έχει μεν βγει, αλλά δεν με απασχολεί, επειδή μπορώ ακόμα να πυροβολήσω». Προτού νοσηλευτεί στο νοσοκομείο, κέρασε κάθε έναν από τους συντρόφους του ένα μπουκάλι μύρας: «Επειδή έχω σήμερα γενέθλια!».

«Ναι, οι Ορεινοί Κυνηγοί είναι σκληραγωγημένοι», εξέφρασε κατόπιν ένας υπαξιωματικός, «αλλά και οι άνδρες του ναυτικού αντέχουν το ίδιο επίσης. Σκεφτείτε ότι αφού κολυμπούσαν για τέσσερεις ολόκληρες ώρες, τραγουδούσαν μέσα στο νερό ότι τίποτα δεν μπορεί να τους τρομάξει!».

Σελίδα 71 (περίληψη)

Φωτογραφία στην ιταλική εφημερίδα «Corriere della Sera», με ημερομηνία 17.6.1941. Απεικονίζει Ορεινούς Κυνηγούς πάνω σε καΐκι, με προορισμό την Κρήτη.

Σελίδα 72 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε εφημερίδα, με τον τίτλο: « *Εργασίες ανοικοδόμησης στην Κρήτη*».

(μετάφραση) Εργασίες ανοικοδόμησης στην Κρήτη.

Οι εγγυητές για το «απόρθητο» του νησιού ήταν η αφρόκρεμα των αγγλικών στρατευμάτων, παλιοί στρατιώτες σε τροπικές χώρες, ενισχυμένοι από τα απομεινάρια του τρεπόμενου σε φυγή από την Ελλάδα Εκστρατευτικού Σώματος, Έλληνες στρατιώτες και αστυνομία, στο τέλος επίσης ένοπλοι Κρητικοί, «άτακτου» και ελεύθεροι σκοπευτές, σε βαθιά σκαμμένα συστήματα χαρακωμάτων, σε θέσεις στα βράχια, σε φυσικές ή τεχνητές, από έκρηξη, σπηλιές, με βαρύ ή ελαφρύ οπλισμό όλων των διαμετρημάτων, τεθωρακισμένα οχήματα, ναρκοθετημένοι χώροι, αεροπορικές και ναυτικές δυνάμεις. Οι ακτές ήταν επανδρωμένες μέρα και νύχτα με σκοπιές, Αναγνωριστικά Αεροσκάφη και Ταχύπλοα Περιπολικά Σκάφη εκτελούσαν συνεχώς περιπολίες γύρω από τη θαλάσσια περιοχή της Κρήτης. Αρκούσε μια διαταγή προς το εξαιρετικό δίκτυο επικοινωνιών του νησιού για να στραφούν χιλιάδες κάνες όπλων και στόμια πυροβόλων προς τις κατευθύνσεις αυτές, από εκεί όπου ο κίνδυνος θα μπορούσε να απειλήσει.

Η απόφαση του Φύρερ, να απομακρύνει αυτό το νησί από τη βρετανική αλυσίδα υποδούλωσης για όλη την Ευρώπη, ήταν μια απaráμιλλου χαρακτήρα τολμηρή πράξη και συνάμα ένα τεκμήριο της ακλόνητης εμπιστοσύνης του στους στρατιώτες του. Υπό την αρχηγία του πτέραρχου Loehr μπήκαν στις μάχες το Αεροπορικό Σώμα του πτέραρχου Freiherr von Richthofen, οι μονάδες των Αλεξιπτωτιστών και τα αερομεταφερόμενα στρατεύματα του πτέραρχου Student καθώς και οι Ορεινές Μονάδες του υποστράτηγου Ringel. Την αποφασιστικότερη όμως συνεισφορά την είχαν οι Αλεξιπτωτιστές, που ρίχθηκαν στο μέσο των οχυρωμένων χώρων και με επιθέσεις υψηλού ρίσκου, έθεσαν όλες τις προϋποθέσεις για την επέμβαση των Ορεινών Κυνηγών, ενώ οι πιλότοι εξουδετέρωσαν με αδιάκοπες επεμβάσεις τα κέντρα βάρους της βρετανικής άμυνας και καταπολέμησαν τον σπείδοντα για υποστήριξη Αγγλικό Βασιλικό Στόλο της Μεσογείου. Οι άνδρες του Πολεμικού Ναυτικού μας, που δραστηριοποιούνταν σε συνεργασία με τα ιταλικά αντιτορπιλικά και παρά της υπεροχής του εχθρικού ναυτικού στόλου, κατευθύνθηκαν, το ίδιο θαρραλέα, πάνω σε μικρά πλοιάρια με ανεφοδιασμό προς την Κρήτη.

Η μάχη της Κρήτης έπλεξε το εγκώμιο της στρατιωτικής συντροφικότητας, που και τα τρία Σώματα Στρατού επίδειξαν μαζί με το νεότερο σώμα του Φύρερ. Ένα ηρωικό άσμα για κάθε Γερμανό στρατιώτη ξεχωριστά. Αυτό που κατόρθωσε σε αυτές τις δέκα ημέρες, κατά τις οποίες οι υπερασπιστές του νησιού, παρά την πολλαπλάσια τους υπεροχή τους σε στρατιωτικό υλικό και άνδρες, κατατροπώθηκαν σε αυτό το νησί, θα μείνει το ίδιο αξεπέραστο όπως ο ηρωισμός του Λεωνίδα, στο μνημείο του οποίου στις Θερμοπύλες αποτείναμε σιωπηλό φόρο τιμής.

Οι μαχητές της Κρήτης διέθεταν, επίσης, υψηλότατο φρόνημα μαχητικότητας και είχαν γράψει πάνω στη σημαία τους: Νίκη ή θάνατος.

Ένας λόχος, που ρίχθηκε μεταξύ του, σπουδαίας σημασίας, αεροδρομίου του Μάλεμε, στα δυτικά της Κρήτης και της πρωτεύουσας των Χανίων, είχε ως αποστολή να αποκλείσει την οδό που συνδέει αυτούς τους δύο χώρους και να θέσει ένα αγγλικό στρατόπεδο με σκηνές υπό την κατοχή του. Δέχθηκε τα δολοφονικά πυρά άμυνας, δεν εγκατέλειψε ωστόσο τον στόχο της. Όταν έφτασε στο στρατόπεδο, δεν είχε πλέον τη δύναμη ούτε μιας διμοιρίας. Μια χούφτα όμως, πολεμώντας στην πρώτη γραμμή Αλεξιπτωτιστές, κατόρθωσαν μαζί με τον επικεφαλής του λόχου να αιχμαλωτίσουν

κατόπιν αιφνιδιαστικής επίθεσης, τους άνδρες αυτού του στρατοπέδου-τετρακόσιους στρατιώτες. Οι υπόλοιποι του λόχου πρόβαλαν, έπειτα, σε αυτή τη θέση, για δύο ημέρες σθεναρή αντίσταση για να εμποδίσουν τις βρετανικές δυνάμεις να βρεθούν στα μετόπισθεν, αυτών των συντρόφων, που μάχονταν γύρω από το αεροδρόμιο του Μάλεμε.

Όταν οι Ορεινοί Κυνηγοί πλησίασαν τελικά αυτή την οδό, είχαν οι γενναίοι άνδρες εκπληρώσει το καθήκον τους. Δεν συνάντησαν, όμως, ούτε έναν, που θα μπορούσε να διηγηθεί οτιδήποτε για αυτό τον ηρωικό αγώνα των συντρόφων τους. Βρετανοί αιχμάλωτοι ανέφεραν αργότερα ότι ήταν αδύνατο να χρησιμοποιήσουν τον δρόμο Χανίων-Μάλεμε, όσο πολεμούσε έστω και ένας αλεξιπτωτιστής εκεί.

Ο λοχίας Μ. με την ομάδα του πλαγιοκοπήθηκαν κατά τη διείσδυση σε μια εχθρική θέση, ξαφνικά και από τις δύο πλευρές και τραυματίστηκε. Αρνήθηκε να μεταφερθεί από τους άνδρες του πίσω και τους διέταξε να τον αφήσουν εκεί. Ήθελε να αναλάβει την κάλυψη πυρών. Όταν ο αντικαταστάτης επικεφαλής της ομάδας τον παρακάλεσε να του παραχωρήσει αυτή την αποστολή, ο Μ. απήντησε: «Εγώ διατάζω εδώ. Εσείς πρέπει να πειθαρχήσετε. Αυτός που θα αναλάβει αυτή την αποστολή εδώ, δεν θα επιστρέψει. Είμαι έτσι και αλλιώς τραυματισμένος. Επομένως, βιαστείτε». Ανέβηκε έπειτα σε ένα δένδρο, έριχνε με το υποπολυβόλο του τη μια σφαίρα μετά την άλλη, κατέβηκε κάτω, άλλαξε τον γεμιστήρα και συνέχισε να πυροβολεί. Αυτή ήταν η τελευταία εικόνα, που αποκόμισαν οι άνδρες από τον επικεφαλής της ομάδας τους. Πέθανε εκεί, όπου είχε δώσει τη γενναία διαταγή του, ένας ηρωικός θάνατος, καθώς είχε ριχθεί και η τελευταία σφαίρα.

Προχωρούσαμε με ταχύ ρυθμό όλο το πρωί, παρά την αφόρητη ζέστη και τη βασανιστική δίψα. Στο μεσημεριανό καύσωνα της πρώτης ημέρας μαχών στην Κρήτη σταμάτησε η εξολοθρευτική επίθεση από δυο καλά καλυμμένα βρετανικά πολυβόλα μεγάλου διαμετρήματος. Ο αξιωματικός Επικοινωνιών του τάγματος, υπολοχαγός Μ. δραστηριοποιούταν στην πρώτη γραμμή της ομάδας για να μπορέσει να θέσει τις εχθρικές φωλιές εκτός μάχης. Αλλά, ακόμα και στο σημείο, όπου βρίσκονταν η πρώτη από τα μπροστά ομάδα, δεν μπορούσε ούτε με τα κιάλια να διακριθεί το σημείο, από το οποίο έβαλλαν αυτά τα δύο ζημιογόνα όπλα. Ο υπολοχαγός προχώρησε μαζί με δύο εθελοντές και άλλο, προς τις θέσεις του αντιπάλου. Λίγο μετά τον μετέφεραν πίσω τραυματία. Μια σφαίρα του εχθρού είχε μπει από τον λαιμό του και είχε σφηνωθεί στην σπονδυλική του στήλη. Μετέφεραν τον αξιωματικό τους, όσο το δυνατό γρηγορότερα, στον Χώρο Επίδεσης Τραυμάτων. Ο στρατιωτικός ιατρός παρατήρησε ότι δεν μπορούσε πλέον να βοηθήσει τον σύντροφο του. Όταν αυτός κούνησε τα χείλια του, έσκυψε πάνω του, δεν μπόρεσε όμως τίποτα να καταλάβει. Έδωσε στον ετοιμοθάνατο ένα κομμάτι χαρτί και ένα στυλό. Πολύ αργά έγραψε κάτι. Η υπογραφή του ήταν μια δυσδιάκριτη γραμμή. Λίγα λεπτά αργότερα έκλεισε για πάντα τα μάτια του.

Η τελευταία παρακαταθήκη του πεσόντος βρίσκονταν ήδη στην πρώτη, που είχε δραστηριοποιηθεί. Ο υπολοχαγός Μ. είχε προσδιορίσει, με λίγες λέξεις, πάνω στο χαρτί, τη θέση που βρίσκονταν τα δύο αυτά εχθρικά πολυβόλα. Εξουδετερώθηκαν και η επίθεση συνεχίστηκε.

Από τέτοιες δράσεις- κάποιος μπορεί να πει: από εκατοντάδες τέτοια παραδείγματα- ήρθε, έπειτα από δέκα ημερών απερίγραπτα σκληρών μαχών, η νίκη, που έμεινε στην ιστορία ως ένα ηρωικό κατόρθωμα των Αλεξιπτωτιστών.

Ο Γενικός Γραμματέας του Έλληνα Κυβερνήτη Κρήτης έκανε έκκληση προς τον πληθυσμό της Κρήτης, στην οποία τόνιζε ότι μετά την κατάκτηση του νησιού δόθηκε από τις γερμανικές στρατιωτικές αρχές η υπόσχεση μιας μείωσης των ποινών για αυτούς, που είχαν οδηγηθεί ενώπιον των γερμανικών στρατοδικείων λόγω του αδικήματος περί παραβίασης των στρατιωτικών νόμων. Όπως αναφέρει ο Γενικός Γραμματέας, έχει διαταχθεί από τον Γερμανό Στρατιωτικό Διοικητή Κρήτης μια γενική αμνηστία, στο πλαίσιο των μέτρων για την αποκατάσταση της φυσιολογικής ζωής στην Κρήτη. Γίνεται ταυτόχρονα γνωστό ότι ο Έλληνας Κυβερνήτης συζητάει μαζί με τον υπουργό Οικονομικών σχετικά με τη διάθεση ενός ποσού των εκατό εκατομμυρίων δραχμών, που θα διαμοιρασθεί στους νομούς του νησιού και θα καταλήξει για την υλοποίηση κοινωφελών εργασιών και για την κοινωνική μέριμνα. Παράλληλα διατέθηκαν από το ελληνικό υπουργείο Γεωργίας λιπάσματα και σπόροι για την ανάπτυξη της γεωργίας στο νησί. Όλοι συνολικά οι εργάτες στο νησί θα πρέπει να προμηθευτούν, έως το τέλος αυτού του μήνα, μια κάρτα εργασίας. Οι άνεργοι θα πρέπει να αποδεχθούν μελλοντικά κάθε εργασία, που τους προσφέρουν οι υπηρεσίες Εργασίας, διαφορετικά θα χάσουν τις κάρτες διανομής τροφίμων.

Σελίδα 73 (περίληψη)

Άρθρο στη γερμανική εφημερίδα «Die Zeit», με ημερομηνία 13.10.1941. Αναφέρεται στην αποστολή βιβλίων και μουσικών οργάνων προς τους Ορεινούς Κυνηγούς στην Κρήτη.

Σελίδα 74 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με μια φωτογραφία- σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 1.10.1941. Φέρει τον τίτλο: «*B.C.Freyberg*».

(μετάφραση) B.C. Freyberg

Από τότε που διαψεύσθηκε από το Ρόιτερ η είδηση του θανάτου του, δεν ακούστηκε ξανά κάτι για τον στρατηγό Bernard Cyrill Freyberg. Αυτός ο παλιός τυχοδιώκτης εμφανίστηκε για ένα μικρό χρονικό διάστημα στο προσκήνιο. Η μοίρα αυτού, ο οποίος σε όλη του τη ζωή αγαπούσε και αναζητούσε την τραγικότητα των καταστάσεων, τον έριξε ερήμην, στα πενήντα του, στην πορεία του θεατρινισμού. Προτού ακόμα αυτός ή οποιοσδήποτε άλλος από τους Άγγλους μαντέψει ότι η Κρήτη θα γινόταν ένα από τα σπουδαιότερα ονόματα στην παγκόσμια πολεμική ιστορία, αναγορεύτηκε, μετά την υποχώρηση από την Ελλάδα, ως ο Ανώτατος Διοικητής αυτού του νησιού. Κατέστη έτσι ένας, χωρίς να δρέψει επιτυχίες, αντίπαλος και θεατής της πρώτης, μεγάλης κλίμακας αεραπόβασης, που η ανθρωπότητα έχει έως τώρα γνωρίσει. Η ψευδής είδηση της φυγής του με το αεροσκάφος και η πτώση του στη Μεσόγειο φαίνεται ως το τελευταίο, σχεδόν τεχνητό εδάφιο της βιογραφίας του. Τώρα είναι ίσως στην Αίγυπτο και προσβλέπει με τα μισόκλειστα, γνωστά ως «ατσάλινα», μάτια του προς ένα νέο πεδίο δράσης.

Δεν έχει γνωστοποιηθεί πλέον, καμία αξιόπιστου χαρακτήρα είδηση για το πρόσωπο του, από το χρονικό σημείο της διάψευσης. Όλη η ζωή του χαρακτηρίζεται από μια απότομη εναλλαγή καταστάσεων. Γεννημένος στο Λονδίνο, μετακινήθηκε σε νεαρή ηλικία στη Νέα Ζηλανδία, πήγε στο σχολείο εκεί, σπούδασε στο Κολέγιο Wellington και έδωσε εξετάσεις για οδοντίατρος. Δεν έχει ακουστεί κάτι για την καταγωγή της οικογενείας του, ούτε και αργότερα όταν έγινε γνωστός.

Ο πρώτος μύθος γύρω από αυτόν έλαβε χώρα το 1914. Ο είκοσι τετράχρονος επέστρεψε, μετά το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ως Νεοζηλανδός στρατιώτης στο Λονδίνο, συνάντησε στον δρόμο τον Ουίνστον Τσόρτσιλ και τον παρακάλεσε να τον

προάγει σε αξιωματικό. Εντυπωσίασε τον τότε πρώτο λόρδο του Ναυαρχείου με την ασυνήθιστη αποφασιστικότητα του, τη γεμάτη ενέργεια ιδιοσυγκρασία του, που του το υποσχέθηκε αμέσως και απερίσκεπτα. Από αυτό το σημείο και έπειτα εκμεταλλεύτηκε ο Freyberg στον στρατό κάθε δοσμένη ευκαιρία, να φέρει εις πέρας οποιαδήποτε επικίνδυνη και ριψοκίνδυνη κατάσταση. Την Άνοιξη 1915 κολύπησε από ένα αντιτορπιλικό, μεταφέροντας σε ένα σάκο εκρηκτικά σώματα, προς τη χερσόνησο της Καλλίπολης, πλησίασε κρυφά την τουρκική φρουρά και παραπλάνησε μέσω εκρήξεων το πλησίασμα του εχθρού προς την κατεύθυνση του, ενώ ταυτόχρονα, τα αγγλικά στρατεύματα αποβιβάζονταν σε άλλα σημεία. Γλίτωσε από τα πυρά αλώβητος και επιβιβάστηκε, κολυμπώντας για ώρες, ξανά σε ένα από τα αγγλικά πλοία. Το 1916 τιμήθηκε με τη μεγαλύτερη αγγλική τιμητική διάκριση, τον Βικτωριανό Σταυρό, για τη διείσδυση του στις γερμανικές γραμμές στη Μάχη του Σομμ. Παρέλαβε έξι ακόμα Μετάλλια Γενναιότητας και τραυματίστηκε εννέα φορές. Την τελευταία στιγμή πριν την ανακωχή πραγματοποίησε με μια ομάδα εθελοντών, ακόμα μια επίθεση, με μοναδικό σκοπό να κλείσει τη στρατιωτική του καριέρα με μια δραματικού χαρακτήρα σκηνή.

Για τους Άγγλους και τους Αμερικάνους ενσαρκώνονται μέσω αυτής της φιγούρας και των δράσεων, όλα όσα εκτιμούν στον πόλεμο. Η γενική τους αντίληψη τους σχετικά με τις στρατιωτικές αρετές δεν μπορεί να περιλαμβάνει μόνο ένα πράγμα. Τους γοητεύει η προσωπική τόλμη, το σύγχρονο πνεύμα, η γενναιότητα και η ψύχραιμη ετοιμότητα μάχης. Εκεί, όπου δεν διαφαίνεται τόσο ξεκάθαρα ο συνδυασμός της στρατιωτικής επίδοσης και της επιτυχίας και ρίχνεται στη ζυγαριά ο διορατικός σχεδιασμός της στρατιωτικής διοίκησης μαζί με την πειθαρχία του στρατεύματος, αρχίζει για αυτούς ο μισητός μιλιταρισμός. Στην Αμερική ήταν, για τον λόγο αυτό, τα ηρωικά κατορθώματα του Freyberg η κύρια προϋπόθεση ότι αυτός, εκτός της υποχρεωτικής στρατιωτικής ιεραρχίας, προάγει εντελώς «ατομικά» σε αξιωματικό. Σε αυτό το σημείο συνδυάζεται μια επιμελώς δοσμένη προπαγάνδα αλήθειας και υπερβολής στις διηγήσεις αναφορικά με αυτόν τον, πράγματι, ασυνήθιστο στρατιώτη. Είναι αλήθεια είναι πως έκανε σχετικά γρήγορα στρατιωτική καριέρα: 1927 ταγματάρχης, 1934 υποστράτηγος. Είναι υπερβολή ότι ήταν ο νεότερος στρατηγός του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Είναι επίσης αλήθεια πως αποπειράθηκε για δύο φορές, σχεδόν με επιτυχία, να διασχίσει κολυμπώντας τη Μάγχη, είναι υπερβολή ότι έχασε, όπως ισχυρίζονται οι αμερικανικές πηγές, σε έναν από τους τραυματισμούς του το ένα του χέρι και κολύπησε για δεκαπέντε ώρες διάρκεια μόνο με το ένα χέρι.

Εκτός από τα θρυλικά γενναία κατορθώματα αυτού του άνδρα με τον κοντό σβέρκο και το μεγάλο σαγόνι, υπάρχουν για τη ζωή του λίγα στοιχεία. Στην Αγγλία θεωρείται ως ένα ικανό μυαλό, που αναδείχθηκε, ξανά σε σύντομο χρονικό διάστημα, το 1933 επικεφαλής του Γενικού Επιτελείου στο υπουργείο Πολέμου. Από τότε δεν έπαιξε κανέναν σημαντικό ρόλο ξανά. Μετά από μια, άνω των είκοσι ετών, απουσία επέστρεψε στη Νέα Ζηλανδία ως υποστράτηγος. Αρχές 1940 ανέλαβε την Ανώτατη Διοίκηση των νεοζηλανδικών στρατευμάτων, που είχαν μεταφερθεί στην Αίγυπτο. Για να κολακεύσουν τον Dominién, γίνεται από τότε ιδιαίτερος λόγος για τον «Νεοζηλανδό στρατηγό Freyberg». Όταν ξέσπασε το κύμα αγανάκτησης, στη γωνιά του Ειρηνικού σχετικά με την άνιση συμμετοχή στις σκληρές μάχες στην Ελλάδα, ανακηρύχθηκε εσπευσμένα ως Ανώτατος Στρατιωτικός Διοικητής Κρήτης. Εκεί, αποδείχθηκε για ακόμα μια φορά, όταν ξεκίνησε η γερμανική επίθεση από αέρα ότι του έλειπε συχνά η δυναμικότητα και η προσωπική τόλμη για τη διοίκηση των εκεί στρατευμάτων. Ο Freyberg απέτυχε, ακόμα, στην καθοδήγηση των επιχειρήσεων υποχώρησης. Για να γλιτώσει από τα γερμανικά αεροσκάφη, κρύφτηκε για αρκετό καιρό σε μια καλύβα ενός βοσκού. Έφτασε τελικά στην ακτή έπειτα από πορεία δύο νυχτών, μέσω των βουνών και επιβιβάστηκε σε ένα αγγλικό πλοίο.

Σελίδες 75-76 (περίληψη-μετάφραση)

Προσωπική Έκθεση Πεπραχθέντων του υπαξιωματικού Wilhem Gutkauf, με ημερομηνία, 9.8.1943.

(μετάφραση) Ήταν 15 Μαΐου 1941 και βρισκόμασταν στην Χαλκίδα. Επικρατούσε ηρεμία. Η κύρια ασχολία μας ήταν η υγιεινή του σώματος, προ πάντων το μπάνιο και ο καθαρισμός-τακτοποίηση των στολών μας. Μας έκανε πολύ καλό αυτή η ηρεμία, μετά τις ταλαιπωρίες που περάσαμε διασχίζοντας την Ελλάδα. Τη νύχτα της 17.5.43 σήμανε συναγερμός στην ομάδα μας και κατευθυνθήκαμε στις 5:00 στο λιμάνι, όπου εκεί επιβιβάστηκαμε αμέσως στα πλοία. Ασύρματος, μουλάρια, πολεμοφόδια, σίτιση, σανός και πάνω από τριάντα άνδρες φορτώθηκαν πάνω σε αυτό το μικρό ελληνικό ιστιοφόρο σκάφος με την αδύναμη μηχανή. Ο πληθυσμός της Χαλκίδας παρακολουθούσε με περιέργεια την επιβίβαση μας και το φόρτωμα των υλικών. Επικρατούσε μια ζωηρή κίνηση στο λιμάνι. Στις 20:00, της 18^{ης} Μαΐου αναχωρήσαμε με πολλά ακόμα τέτοιου είδους σκάφη. Διασχίσαμε τους φραγμούς με νάρκες, κατά μήκος των ακτών και ανοιχτήκαμε στη θάλασσα. Αναρωτηθήκαμε που πηγαίναμε άραγε, αλλά κανένας από εμάς δεν μίλησε. Στα ανοιχτά της θάλασσας χωρίστηκαν τα σκάφη μας κατά τέτοιον τρόπο, έχοντας ως αποτέλεσμα, συχνά να μπορούμε να δούμε μόνο ένα ή δύο. Συνοδευόμασταν από μια ιταλική τορπιλάκατο και δύο υδροπλάνα Θαλάσσιας Διάσωσης. Η θάλασσα ήταν πολύ ήρεμη, ο καιρός υπέροχος και η διάθεση πάνω στο σκάφος εξαιρετική. Αράξαμε στο νησί της Μήλου και μας δόθηκαν νέες διαταγές. Δοκιμάσαμε εκεί τα νέα μας σωσίβια επίσης και κρίθηκαν ως αξιόπιστα. Παραμείναμε για λίγες ώρες ακόμα στον κόλπο αυτού του υπέροχου νησιού. Υπήρχαν πολλοί ανεμόμυλοι εκεί και αυτό πρόσφερε μια ενδιαφέρουσα εικόνα στο νησί. Συνεχίσαμε την πορεία μας τη νύχτα και στις 20 Μαΐου ήμασταν τριάντα περίπου χιλιόμετρα μπροστά από τον προορισμό μας, το νησί της Κρήτης. Ήταν 8:00 το πρωί, ο ήλιος ήταν ήδη ψηλά, και υπήρχε σχετικά πυκνή ομίχλη μπροστά από το νησί. Είχαμε ήδη προετοιμαστεί προς αποβίβαση. Επικρατούσε μια απόλυτη ηρεμία και η θάλασσα ήταν τελείως ατάραχη. Ξαφνικά έπεσαν βλήματα πολύ μεγάλου διαμετρήματος. Κανείς από εμάς δεν το ανέμενε. Προέρχονταν από δύο Βαριά Αγγλικά Καταδρομικά. Μπορούσαμε να δούμε με ευκρίνεια, πλέον τα πυρά από τις κάνες τους. Αριστερά μας έχασε ένα σκάφος τη μηχανή του. Από τα πυρά υψώνονταν γύρω μας μικρού και μεγάλου μεγέθους πίδακες νερού. Στο σκάφος επικρατούσε απόλυτη ψυχραιμία και μια αγωνία για αυτό που επέκειτο. Η πορεία συνεχίστηκε, κατόπιν διαταγής, προς το νησί. Τα περιγράμματα αυτών των Βαριών Καταδρομικών γινόταν ολοένα και πιο ευδιάκριτα. Η ιταλική τορπιλάκατος μας διέταξε να στρίψουμε αμέσως και δημιούργησε έπειτα τεχνητή ομίχλη. Οι Άγγλοι δεν είχαν πλέον καθόλου ορατότητα. Ξεκινήσαμε την επιστροφή, αλλά η μετακίνηση μας δεν ήταν πλέον τόσο ομαλή. Ξέσπασε φουρτούνα και το σκάφος μας κουνιόταν στα κύματα σαν καρυδότσουφλο. Σε αυτό το σημείο σταμάτησε να λειτουργεί η μηχανή. Στην αρχή ήμασταν το πρώτο σκάφος και τώρα το τελευταίο. Ο κίνδυνος των υποβρυχίων και η ναρκοθέτηση των θαλάσσιων χώρων δυσκόλευαν την επιστροφή μας. Πολλοί έπαθαν ναυτία ακόμα και τα μουλάρια μας. Το φαγητό και το νερό δεν τους άρεσε καθόλου, για αυτό τον λόγο δέθηκαν γερά στο κατάρτι του σκάφους. Ισχυρές μονάδες της αεροπορίας μας, κυρίως Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης, πετούσαν από πάνω μας μουγκρίζοντας. Η μηχανή έφτιαξε επιτέλους. Φτάσαμε σώοι και αβλαβείς, μετά από την πρώτη συνάντησή μας με αγγλικά καταδρομικά, στο λιμάνι του Πειραιά. Μετά από λίγες ώρες μεταφέρθηκαν οι άνδρες της Μοίρας Ελαφριών Σκαφών με τα αεροσκάφη στην Κρήτη, ως αερομεταφερόμενη μονάδα.

Σελίδα 77 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε αυστριακή εφημερίδα, με ημερομηνία 4.4.1942. Φέρει τον τίτλο: «Μπύρα από τη Στυρία μεταφέρεται στην Κρήτη».

(μετάφραση) Μπύρα από τη Στυρία μεταφέρεται στην Κρήτη.

Ο γκάουλαιτερ Eiberrether ανακουφίζει τους Ορεινούς Κυνηγούς μας από την υπερβολική δίψα.

Η απόβαση των γερμανικών μονάδων Αλεξιπτωτιστών και Ορεινών Κυνηγών στην Κρήτη συγκαταλέγεται στις τολμηρότερες και γενναιότερες επιχειρήσεις στην πορεία αυτού πολέμου. Θα μείνουν έντονα στη μνήμη μας, όλα όσα κατόρθωσαν οι στρατιώτες μας στη Μάχη της Κρήτης.

Οι γενναίοι Ορεινοί Κυνηγοί διψούσαν αφόρητα μετά τις σκληρές δοκιμασίες, κάτω από τον καυτό ήλιο της Κρήτης. Πάρα πολύ συχνά ακουγόταν δυνατά η παράκληση για ένα μεγάλο ποτήρι μπύρας και όταν οι Στύριοι σκέφτονταν τις τοπικές τους μπύρες, έτρεχαν τα σάλια, ήδη, από το στόμα τους. Κανένας από τους Στύριους Ορεινούς Κυνηγούς δεν σκέφτονταν στο προκαλώντας έντονη δίψα κλίμα ότι αυτό, που έως τώρα θεωρούσαν ως ανεκπλήρωτη ευχή, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί, γιατί η απόσταση, μέσω θαλάσσης και ανώμαλου εδάφους, από τη Στυρία έως την Κρήτη ήταν πολύ μεγάλη και επίπονη. Μια μεταφορά μπύρας δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί εξαιτίας αυτής της απόστασης και των κλιματικών διαφορών. Έπαυσαν έτσι να το εύχονται. Όταν θα επέστρεφαν όμως στην πατρίδα τους, η πρώτη τους έκκληση θα ήταν «μπύρα» και θα μπορούσαν να την απολαύσουν τότε σε μεγάλες ποσότητες.

Ο γκάουλαιτερ μας πληροφορήθηκε ωστόσο σχετικά με την αφόρητη δίψα και την επιθυμία αυτή των Ορεινών Κυνηγών μας. Όλα τα μεταφορικά μέσα και οι διαδρομές ελέγχθηκαν για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, οι συνθήκες βελτιώθηκαν και μια ωραία ημέρα εκφορτώθηκαν οι πρώτες μεγάλες ποσότητες αυτής της εύγευστης εγχώριας μπύρας, προς μεγάλη έκπληξη μιας Ορεινής Μερραρχίας στην Κρήτη. Ένα τεράστιο κύμα χαράς κατέλαβε όλες τις μονάδες, όταν είδαν να κυλούν κάτω τα βαρέλια της μπύρας. Το περιεχόμενο τους άδειασε εις υγεία της όμορφης Στυρίας και του γκάουλαιτερ τους, όπως αναφέρουν αναρίθμητα γράμματα. Τα άδεια βαρέλια έπρεπε να επιστραφούν, επειδή οι ζυθοποιίες τα χρειαζόνταν επειγόντως. Στην ίδια μεταφορά με τα άδεια βαρέλια, που έφτασαν πριν λίγο χρονικό διάστημα, συμπεριλαμβάνονταν επίσης δύο χιλιάδες περίπου κιλά εξαιρετου ελαιόλαδου, ως ανταπόδοση της Μερραρχίας, που ήθελε με αυτό να δείξει, πόση μεγάλη ήταν η χαρά που της είχε προσφέρει ο γκάουλαιτερ με την προφορά της μπύρας. Ο γκάουλαιτερ, για τον οποίο προορίζονταν το ελαιόλαδο, το προσέφερε στα στρατιωτικά μας νοσοκομεία, για να χρησιμοποιηθεί από τους τραυματισμένους στρατιώτες κατά την επέμβαση στην Κρήτη και από τις αδύναμες μητέρες, που απειλούταν η ζωή τους μετά τον τοκετό.

Αυτό το δώρο της πατρίδας και η ανταπόδοση από το μέτωπο έδειξαν για ακόμα μια φορά, πόσο επιδιώκει ο καθένας, με τη σκέψη και την πράξη του, να δώσει στον άλλο χαρά. Καμία απόσταση δεν είναι προς τούτο μακρινή ή επίπονη και ούτε το ανώμαλο έδαφος μήδε η θάλασσα μπορούν να χωρίσουν τη γέφυρα, που συνδέει το μέτωπο και την πατρίδα.

Σελίδα 78 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε αυστριακή εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «Μπύρα προς την Κρήτη- ελαιόλαδο προς τη Στυρία».

(μετάφραση) Μπύρα προς την Κρήτη- ελαιόλαδο προς τη Στυρία.

Ο γκάουλαιτερ Eiberrether ανακουφίζει τους Ορεινούς Κυνηγούς μας από την υπερβολική δίψα.

Η απόβαση των γερμανικών μονάδων Αλεξιπτωτιστών και Ορεινών Κυνηγών στην Κρήτη συγκαταλέγεται στις τολμηρότερες και γενναιότερες επιχειρήσεις στην πορεία αυτού πολέμου. Θα μείνουν έντονα στη μνήμη μας, όλα όσα κατόρθωσαν οι στρατιώτες μας στη Μάχη της Κρήτης.

Οι γενναίοι Ορεινοί Κυνηγοί διψούσαν αφόρητα μετά τις σκληρές δοκιμασίες, κάτω από τον καυτό ήλιο της Κρήτης. Πάρα πολύ συχνά ακουγόταν δυνατά η παράκληση για ένα μεγάλο ποτήρι μπύρας και όταν οι Στύριοι σκέφτοταν τις τοπικές τους μπύρες, έτρεχαν τα σάλια, ήδη, από το στόμα τους. Κανένας από τους Στύριους Ορεινούς Κυνηγούς δεν σκέφτονταν στο προκαλώντας έντονη δίψα κλίμα ότι αυτό, που έως τώρα θεωρούσαν ως ανεκπλήρωτη ευχή, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί, γιατί η απόσταση, μέσω θαλάσσης και ανώμαλου εδάφους, από τη Στυρία έως την Κρήτη ήταν πολύ μεγάλη και επίπονη. Μια μεταφορά μπύρας δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί εξαιτίας αυτής της απόστασης και των κλιματικών διαφορών. Έπαυσαν έτσι να το εύχονται. Όταν θα επέστρεφαν όμως στην πατρίδα τους, η πρώτη τους έκκληση θα ήταν «μπύρα» και θα μπορούσαν να την απολαύσουν τότε σε μεγάλες ποσότητες.

Ο γκάουλαιτερ μας πληροφορήθηκε ωστόσο σχετικά με την αφόρητη δίψα και την επιθυμία αυτή των Ορεινών Κυνηγών μας. Όλα τα μεταφορικά μέσα και οι διαδρομές ελέγχθηκαν για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, οι συνθήκες βελτιώθηκαν και μια ωραία ημέρα εκφορτώθηκαν οι πρώτες μεγάλες ποσότητες αυτής της εύγευστης εγχώριας μπύρας, προς μεγάλη έκπληξη μιας Ορεινής Μεραρχίας στην Κρήτη. Ένα τεράστιο κύμα χαράς κατέλαβε όλες τις μονάδες, όταν είδαν να κυλούν κάτω τα βαρέλια της μπύρας. Το περιεχόμενο τους άδειασε εις υγεία της όμορφης Στυρίας και του γκάουλαιτερ τους, όπως αναφέρουν αναρίθμητα γράμματα. Τα άδεια βαρέλια έπρεπε να επιστραφούν, επειδή οι ζυθοποιίες τα χρειαζόνταν επειγόντως. Στην ίδια μεταφορά με τα άδεια βαρέλια, που έφτασαν πριν λίγο χρονικό διάστημα, συμπεριλαμβάνονταν επίσης δύο χιλιάδες περίπου κιλά εξαιρετου ελαιόλαδου, ως ανταπόδοση της Μεραρχίας, που ήθελε με αυτό να δείξει, πόση μεγάλη ήταν η χαρά που της είχε προσφέρει ο γκάουλαιτερ με την προφορά της μπύρας. Ο γκάουλαιτερ, για τον οποίο προορίζονταν το ελαιόλαδο, το προσέφερε στα στρατιωτικά μας νοσοκομεία, για να χρησιμοποιηθεί από τους τραυματισμένους στρατιώτες κατά την επέμβαση στην Κρήτη και από τις αδύναμες μητέρες, που απειλούταν η ζωή τους μετά τον τοκετό.

Αυτό το δώρο της πατρίδας και η ανταπόδοση από το μέτωπο έδειξαν για ακόμα μια φορά, πόσο επιδιώκει ο καθένας, με τη σκέψη και την πράξη του, να δώσει στον άλλο χαρά. Καμία απόσταση δεν είναι προς τούτο μακρινή ή επίπονη και ούτε το ανώμαλο έδαφος μήδε η θάλασσα μπορούν να χωρίσουν τη γέφυρα, που συνδέει το μέτωπο και την πατρίδα.

Σελίδα 79 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση-με μια φωτογραφία- σε γερμανική στρατιωτική εφημερίδα, με τον τίτλο: «Έτσι κατακτήθηκε η απόρθητη Κρήτη».

(μετάφραση) Έτσι κατακτήθηκε η απόρθητη Κρήτη.

Σαν σήμερα πριν ένα έτος, οι Αλεξιπτωτιστές μας κατέλαβαν το νησί- αθάνατες ένδοξες σελίδες μιας ηρωικής μάχης.

Η 20^η Μαΐου του, πλούσιου σε πολεμικές δράσεις, έτους 1941 θα μείνει για πάντα ως ένας φωτεινός φάρος στη «γραμμένη με το ξίφος» ιστορία-αυτή η ημέρα, κατά την οποία, εφόρμησαν χιλιάδες Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές, μετά από τις συντονισμένες επιθέσεις των Μαχητικών Αεροσκαφών, Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης και

Βαριών Πολεμικών Αεροσκαφών, εναντίων των βρετανικών, νεοζηλανδικών, αυστραλιανών και ελληνικών στρατευμάτων, που υπερασπιζόνταν το νησί της Κρήτης. Ο Βρετανός στρατιωτικός διοικητής, στρατηγός Freyberg, ονόμασε αυτή τη στρατικοποιημένη βραχώδη βάση της Μεσογείου, ως «απόρθητη». Ο ίδιος ο Τσόρτσιλ πήρε το μικρόφωνο, ανακοινώνοντας στην υφήλιο ότι η Αγγλία «θα υπερασπιστεί την Κρήτη, αυτή την προκεχωρημένη βάση στην Ανατολική Μεσόγειο, έως θάνατο, χωρίς να ληφθεί καθόλου υπόψη η περίπτωση μιας υποχώρησης». Οι Αλεξιπτωτιστές απέδειξαν όμως στη δυσκολότερη, αυτών, έως τώρα αποστολή, τη δύναμη της διατύπωσης του Φύρερ: «Δεν υπάρχει κανένα πλέον νησί, που να είναι απόρθητο!».

Η υπεράσπιση του νησιού.

Οι εγγυητές για το «απόρθητο» του νησιού ήταν η αφρόκρεμα των αγγλικών στρατευμάτων, παλιοί στρατιώτες σε τροπικές χώρες, ενισχυμένοι από τα απομεινάρια του τρεπόμενου σε φυγή από την Ελλάδα Εκστρατευτικού Σώματος, Έλληνες στρατιώτες και αστυνομία, στο τέλος επίσης ένοπλοι Κρητικοί, «άτακτοι» και ελεύθεροι σκοπευτές, σε βαθιά σκαμμένα συστήματα χαρακωμάτων, σε θέσεις στα βράχια, σε φυσικές ή τεχνητές, από έκρηξη, σπηλιές, με βαρύ ή ελαφρύ οπλισμό όλων των διαμετρημάτων, τεθωρακισμένα οχήματα, ναρκοθετημένοι χώροι, αεροπορικές και ναυτικές δυνάμεις. Οι ακτές ήταν επανδρωμένες μέρα και νύχτα με σκοπιές, Αναγνωριστικά Αεροσκάφη και Ταχύπλοα Περιπολικά Σκάφη εκτελούσαν συνεχώς περιπολίες γύρω από τη θαλάσσια περιοχή της Κρήτης. Αρκούσε μια διαταγή προς το εξαιρετικό δίκτυο επικοινωνιών του νησιού για να στραφούν χιλιάδες κάνες όπλων και στόμια πυροβόλων προς τις κατευθύνσεις αυτές, από εκεί όπου ο κίνδυνος θα μπορούσε να απειλήσει.

Η συνεργασία των Γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Η απόφαση του Φύρερ, να απομακρύνει αυτό το νησί από τη βρετανική αλυσίδα υποδούλωσης για όλη την Ευρώπη, ήταν μια απαράμιλλου χαρακτήρα τολμηρή πράξη και συνάμα ένα τεκμήριο της ακλόνητης εμπιστοσύνης του στους στρατιώτες του. Υπό την αρχηγία του πτέραρχου Loehr μίηκαν στις μάχες το Αεροπορικό Σώμα του πτέραρχου Freiherr von Richthofen, οι μονάδες των Αλεξιπτωτιστών και τα αερομεταφερόμενα στρατεύματα του πτέραρχου Student καθώς και οι Ορεινές Μονάδες του υποστράτηγου Ringel. Την αποφασιστικότερη όμως συνεισφορά την είχαν οι Αλεξιπτωτιστές, που ρίχθηκαν στο μέσο των οχυρωμένων χώρων και με επιθέσεις υψηλού ρίσκου, έθεσαν όλες τις προϋποθέσεις για την επέμβαση των Ορεινών Κυνηγών, ενώ οι πιλότοι εξουδετέρωσαν με αδιάκοπες επεμβάσεις τα κέντρα βάρους της βρετανικής άμυνας και καταπολέμησαν τον σπείδοντα για υποστήριξη Αγγλικό Βασιλικό Στόλο της Μεσογείου. Οι άνδρες του Πολεμικού Ναυτικού μας, που δραστηριοποιούνταν σε συνεργασία με τα ιταλικά αντιτορπιλικά και παρά της υπεροχής του εχθρικού ναυτικού στόλου, κατευθύνθηκαν, το ίδιο θαρραλέα, πάνω σε μικρά πλοιάρια με ανεφοδιασμό προς την Κρήτη.

Νίκη ή θάνατος

Η μάχη της Κρήτης έπλεξε το εγκώμιο της στρατιωτικής συντροφικότητας, που και τα τρία Σώματα Στρατού επίδειξαν μαζί με το νεότερο σώμα του Φύρερ. Ένα ηρωικό άσμα για κάθε Γερμανό στρατιώτη ξεχωριστά. Αυτό που κατόρθωσε σε αυτές τις δέκα ημέρες, κατά τις οποίες οι υπερασπιστές του νησιού, παρά την πολλαπλάσια τους υπεροχή τους σε στρατιωτικό υλικό και άνδρες, κατατροπώθηκαν σε αυτό το νησί, θα μείνει το ίδιο αξεπέραστο όπως ο ηρωισμός του Λεωνίδα, στο μνημείο του οποίου στις Θερμοπύλες αποτείναμε σιωπηλό φόρο τιμής.

Οι μαχητές της Κρήτης διέθεταν, επίσης, υψηλότατο φρόνημα μαχητικότητας και είχαν γράψει πάνω στη σημαία τους: Νίκη ή θάνατος.

Ένας λόχος, που ρίχθηκε μεταξύ του, σπουδαίας σημασίας, αεροδρομίου του Μάλεμε, στα δυτικά της Κρήτης και της πρωτεύουσας των Χανίων, είχε ως αποστολή να αποκλείσει την οδό που συνδέει αυτούς τους δύο χώρους και να θέσει ένα αγγλικό στρατόπεδο με σκηνές υπό την κατοχή του. Δέχθηκε τα δολοφονικά πυρά άμυνας, δεν εγκατέλειψε ωστόσο τον στόχο της. Όταν έφτασε στο στρατόπεδο, δεν είχε πλέον τη δύναμη ούτε μιας διμοιρίας. Μια χούφτα όμως, πολεμώντας στην πρώτη γραμμή Αλεξιπτωτιστές, κατόρθωσαν μαζί με τον επικεφαλής του λόχου να αιχμαλωτίσουν κατόπιν αιφνιδιαστικής επίθεσης, τους άνδρες αυτού του στρατοπέδου-τετρακόσιους στρατιώτες. Οι υπόλοιποι του λόχου πρόβαλαν, έπειτα, σε αυτή τη θέση, για δύο ημέρες σθεναρή αντίσταση για να εμποδίσουν τις βρετανικές δυνάμεις να βρεθούν στα μετόπισθεν, αυτών των συντρόφων, που μάχονταν γύρω από το αεροδρόμιο του Μάλεμε.

Όταν οι Ορεινοί Κυνηγοί πλησίασαν τελικά αυτή την οδό, είχαν οι γενναίοι άνδρες εκπληρώσει το καθήκον τους. Δεν συνάντησαν, όμως, ούτε έναν, που θα μπορούσε να διηγηθεί οτιδήποτε για αυτό τον ηρωικό αγώνα των συντρόφων τους. Βρετανοί αιχμάλωτοι ανέφεραν αργότερα ότι ήταν αδύνατο να χρησιμοποιήσουν τον δρόμο Χανίων-Μάλεμε, όσο πολεμούσε έστω και ένας αλεξιπτωτιστής εκεί.

Ανάλαβε την κάλυψη πυρών.

Ο λοχίας Μ. με την ομάδα του πλαγιοκοπήθηκαν κατά τη διείσδυση σε μια εχθρική θέση, ξαφνικά και από τις δύο πλευρές και τραυματίστηκε. Αρνήθηκε να μεταφερθεί από τους άνδρες του πίσω και τους διέταξε να τον αφήσουν εκεί. Ήθελε να αναλάβει την κάλυψη πυρών. Όταν ο αντικαταστάτης επικεφαλής της ομάδας τον παρακάλεσε να του παραχωρήσει αυτή την αποστολή, ο Μ. απήντησε: «Εγώ διατάζω εδώ. Εσείς πρέπει να πειθαρχήσετε. Αυτός που θα αναλάβει αυτή την αποστολή εδώ, δεν θα επιστρέψει. Είμαι έτσι και αλλιώς τραυματισμένος. Επομένως, βιαστείτε». Ανέβηκε έπειτα σε ένα δένδρο, έριχνε με το υποπολυβόλο του τη μια σφαίρα μετά την άλλη, κατέβηκε κάτω, άλλαξε τον γεμιστήρα και συνέχισε να πυροβολεί. Αυτή ήταν η τελευταία εικόνα, που αποκόμισαν οι άνδρες από τον επικεφαλής της ομάδας τους. Πέθανε εκεί, όπου είχε δώσει τη γενναία διαταγή του, ένας ηρωικός θάνατος, καθώς είχε ριχθεί και η τελευταία σφαίρα.

Η τελευταία παρακαταθήκη του πεσόντος.

Προχωρούσαμε με ταχύ ρυθμό όλο το πρωί, παρά την αφόρητη ζέστη και τη βασανιστική δίψα. Στο μεσημεριανό καύσωνα της πρώτης ημέρας μαχών στην Κρήτη σταμάτησε η εξολοθρευτική επίθεση από δυο καλά καλυμμένα βρετανικά πολυβόλα μεγάλου διαμετρήματος. Ο αξιωματικός Επικοινωνιών του τάγματος, υπολοχαγός Μ. δραστηριοποιούταν στην πρώτη γραμμή της ομάδας για να μπορέσει να θέσει τις εχθρικές φωλιές εκτός μάχης. Αλλά, ακόμα και στο σημείο, όπου βρίσκονταν η πρώτη από τα μπροστά ομάδα, δεν μπορούσε ούτε με τα κιάλια να διακριθεί το σημείο, από το οποίο έβαλλαν αυτά τα δύο ζημιογόνα όπλα. Ο υπολοχαγός προχώρησε μαζί με δύο εθελοντές και άλλο, προς τις θέσεις του αντιπάλου. Λίγο μετά τον μετέφεραν πίσω τραυματία. Μια σφαίρα του εχθρού είχε μπει από τον λαιμό του και είχε σφηνωθεί στην σπονδυλική του στήλη. Μετέφεραν τον αξιωματικό τους, όσο το δυνατό γρηγορότερα, στον Χώρο Επίδεσης Τραυμάτων. Ο στρατιωτικός ιατρός παρατήρησε ότι δεν μπορούσε πλέον να βοηθήσει τον σύντροφο του. Όταν αυτός κούνησε τα χείλια του, έσκυψε πάνω του, δεν μπόρεσε όμως τίποτα να καταλάβει. Έδωσε στον ετοιμοθάνατο

ένα κομμάτι χαρτί και ένα στυλό. Πολύ αργά έγραψε κάτι. Η υπογραφή του ήταν μια δυσδιάκριτη γραμμή. Λίγα λεπτά αργότερα έκλεισε για πάντα τα μάτια του.

Η τελευταία παρακαταθήκη του πεσόντος βρίσκονταν ήδη στην πρώτη, που είχε δραστηριοποιηθεί. Ο υπολοχαγός Μ. είχε προσδιορίσει, με λίγες λέξεις, πάνω στο χαρτί, τη θέση που βρίσκονταν τα δύο αυτά εχθρικά πολυβόλα. Εξουδετερώθηκαν και η επίθεση συνεχίστηκε.

Από τέτοιες δράσεις- κάποιος μπορεί να πει: από εκατοντάδες τέτοια παραδείγματα-ήρθε, έπειτα από δέκα ημερών απερίγραπτα σκληρών μαχών, η νίκη, που έμεινε στην ιστορία ως ένα ηρωικό κατόρθωμα των Αλεξιπρωτιστών.

Σελίδες 80-83 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο-με έναν χειρόγραφο χάρτη της Κρήτης- στη γερμανική εφημερίδα «Deutsche Allgemeine Zeitung», με ημερομηνία 20.5.1942. Φέρει τον τίτλο: «Η Επιχείρηση Κρήτη».

(μετάφραση) Η «Επιχείρηση Κρήτη».

Όταν πριν λίγες ημέρες βυθίστηκαν από τη Γερμανική Πολεμική Αεροπορία τρία από τα τέσσερα σύγχρονα Βρετανικά Αντιτορπικά, στη θαλάσσια περιοχή της Κρήτης, θρήνησε ο αγγλικός τύπος, εκ νέου, για την απώλεια αυτού του σημαντικότερου στρατηγικής σημασίας νησιού. Στις 20 Μαΐου, πριν ένα έτος, ξεκίνησε η «Επιχείρηση Κρήτη», που είχε γοητεύσει τη διεθνή κοινή γνώμη. Δημοσιοποιούμε για πρώτη φορά μια, με λεπτομέρειες, συνοπτική περιγραφή των δεκατριών ημερών μαχών, με την πένα ενός συμμετέχοντα.

Μάιος 1941. Η σημαία με τη σβάστικα κυματίζει πάνω από την Ακρόπολη. Στα λιμάνια της Νοτίου Πελοποννήσου έχουν ετοιμάσει οι Άγγλοι μια νέα Δουνκέρκη, τα τελευταία τους στρατεύματα έχουν εκδιωχθεί από την ηπειρωτική Ελλάδα ή έχουν πιαστεί αιχμάλωτα. Τους έχει μένει μόνο ένα νησί, ως ο τελευταίος προμαχώνας, ως το τελευταίο τμήμα εξόδου πριν το Αιγαίο Πέλαγος και ως ο ακρογωνιαίος λίθος της θέσης τους στην Ανατολική Μεσόγειο: η Κρήτη. Μια ματιά στον χάρτη επιβεβαιώνει τη στρατηγική της σημασία, μεταξύ της Βαλκανικής Χερσονήσου και της Βορείου Αφρικής, στο σημείο τομής της σύνδεσης Ανατολής-Δύσης στη Μεσόγειο, με τη θαλάσσια εμπορική οδό του Αιγαίου. Το καταλαμβανόμενο, από τον Νοέμβριο 1940, νησί και διαμορφωμένο ως βρετανικός αεροπορικός και ναυτικός σταθμός είναι για την Αγγλία η γέφυρα μεταξύ Μάλτας και Κύπρου, χρησιμεύει ως αεροπορική βάση για τον νοτιοανατολικό χώρο της Μεσογείου και θεωρείται ως σημαντική προστασία της Αιγύπτου και του ευρύτερου χώρου της Μέσης Ανατολής. Ο Τσόρτσιλ ανέφερε, όχι χωρίς λόγο, ενώπιον της ανησυχώντας Κάτω Βουλής: «Έχουμε εστιάσει στην υπεράσπιση της Κρήτης. Προτιθέμεθα να υπερασπίσουμε τη σπουδαία και σημαντική στρατιωτική θέση της Κρήτης μέχρι θανάτου και χωρίς να λάβουμε υπόψη μιας υποχώρησης...».

Οι ίδιοι λόγοι ισχύουν, αντίστροφα, και για τη Γερμανία: συνδετικός κρίκος με τη Βόρεια Αφρική, καμία απειλή πλέον για τα Γερμανικά Πολεμικά Αεροσκάφη από τα νοτιοανατολικά, από την Αίγυπτο και τη Μέση Ανατολή.

Η Κρήτη είναι όμως ένα νησί, η απόσταση προς την ενδοχώρα είναι πάνω από εκατό χιλιόμετρα και κατά πολύ περισσότερο προς τα αναγκαία λιμάνια. Η υπεροχή του αγγλικού στόλου αποκλείει την περίπτωση μιας απόβασης από θάλασσα. Τα επιτελεία εργάζονται πυρετωδώς, αυτές τις ημέρες του Μαΐου, ως προς την υλοποίηση της ήδη

λαμβανομένης διαταγή του Φύρερ: η Κρήτη πρέπει να τεθεί υπό την κατοχή μας καταληφθεί! Και θα την κατακτήσουμε....

Απογείωση-αποβίβαση-πρώτη μάχη

Το πρωί της 20^{ης} Μαΐου απογειώθηκαν από διάφορα αεροδρόμια της Κρήτης, με ακατάπαυστο ρυθμό μεταγωγικά αεροσκάφη με Αλεξιπτωτιστές και αερομεταφερόμενες μονάδες εναντίων της Κρήτης. Η αποστολή τους ήταν η ρίψη τους στις τέσσερις βασικές περιοχές, η κατάληψη των αεροδρομίων στο Μάλεμε, Ρέθυμνο και Ηράκλειο και η υλοποίηση της απόβασης των ακολουθώντας μονάδων Στρατού Ξηράς. Την προηγούμενη, ήδη, ημέρα ξεκίνησε από ελληνικά λιμάνια μια Μοίρα Ελαφρών, επιταγμένων και μικρού μεγέθους, Σκαφών, φορτωμένα με μονάδες μιας Ορεινής Μεραρχίας, με σκοπό να μεταφέρουν στην Κρήτη άνδρες και στρατιωτικό υλικό.

Τις πρώτες πρωινές ώρες ρίχθηκαν από μεταγωγικά αεροσκάφη Αλεξιπτωτιστές πάνω στους διατασσόμενους χώρους. Το ένα αεροσκάφος μετά το άλλο, το ένα κύμα μετά το άλλο, ο ένα τάγμα μετά το άλλο...Δολοφονικά πυρά άμυνας όλων των όπλων ρίχνονταν από τις θέσεις άμυνας των Βρετανών, Αυστραλών, Νεοζηλανδών και Ελλήνων εναντίων τους, οι πρώτες απώλειες εμφανίστηκαν ήδη στον αέρα. «Η στρατιωτική μας διοίκηση είχε ήδη πληροφορηθεί από τις 16 Μαΐου σχετικά με τη γερμανική επίθεση», αναφέρει ο Τσόρτσιλ, αλλά αυτή η γνώση δεν ήταν αρκετή για μια στρατιωτική επιτυχία εκ μέρους τους. Πριν βρεθούν καλά καλά στο έδαφος όρμησαν οι αλεξιπτωτιστές στα ριφθέντα κιβώτια οπλισμού τους, συγκεντρώθηκαν, αρχικά σε μικρές μόνο ομάδες. Ένας ταγματάρχης αναφέρει, διαφωτίζοντας τις τεράστιες δυσκολίες της επέμβασης: «Προσεδαφίστηκα ούτε πέντε μέτρα μπροστά από μια φωλιά πολυβόλων του εχθρού, από την οποία ρίχνονταν συνεχή πυρά εναντίων μας. Κατά την πτώση πιάστηκα από το αλεξίπτωτο, ώστε να μην μπορέσει να με τυλίξει, κύλησα σε μια τρύπα και προσποιήθηκα τον πεθαμένο για είκοσι λεπτά της ώρας. Η θέση του πολυβόλου μετακινήθηκε αργότερα. Ήμουν ελεύθερος, κατευθύνθηκα αργά σε έναν αμπελώνα και ξεκίνησα κατόπιν προς αναζήτηση των συντρόφων μου. Το βράδυ ήμασταν είκοσι...».

Ισχυρές μονάδες Αλεξιπτωτιστών ρίχθηκαν και έδωσαν σκληρές μάχες πλησίον του Μάλεμε, κοντά και νοτιοδυτικά των Χανίων, ανατολικά του Ρεθύμνου και πλησίον του Ηρακλείου. Κατόρθωσαν να κυριεύσουν το αεροδρόμιο του Μάλεμε, στο δυτικό τμήμα του νησιού, και να σιγουρεύσουν την επιτυχία της επέμβασης τους. Στις άλλες περιοχές ήταν η κατάσταση αβέβαιη. Το αεροδρόμιο στο Μάλεμε, επίσης, βρίσκονταν ακόμα κάτω από τα πυρά των πολυβόλων και πυροβόλων του εχθρού, ιδιαιτέρως μιας κατά επιδέξιο τρόπο καλυμμένης Βαριάς Πυροβολαρχίας, στην ορεινή ενδοχώρα πριν τον επάκτιο χώρο προσγείωσης αεροσκαφών.

Έτσι πέρασε, κάτω από διαρκείς, σποραδικές μάχες η δεύτερη ημέρα. Η επέμβαση της Πολεμικής Αεροπορίας, που κάλυψε τις στρατιωτικές θέσεις, τις πυροβολαρχίες, τις οδούς ανεφοδιασμού και τα αεροδρόμια με ένα χαλάζι βομβών και με τα πυρά των πυροβόλων της, εντάθηκε εντυπωσιακά. Και παρόλο που ρίχνονταν συνεχώς και με καταγιστικό ρυθμό βλήματα στο αεροδρόμιο και οι σπέρνοντας τον θάνατο ριπές πολυβόλων κατευθύνονταν προς τα εκεί, αποβιβάστηκε αργά το απόγευμα της δεύτερης ημέρας, υπό την πλήρη δραστηριοποίηση των μεταγωγικών αεροσκαφών, το πρώτο τάγμα Ορεινών Κυνηγών στον γεμάτο με κρατήρες από βλήματα και βόμβες κατεστραμμένο διάδρομο απογείωσης/προσγείωσης και στην ακτή του Μάλεμε. Τα πρώτα καθήκοντα τους ήταν η άμεση επαφή με τους μαχόμενους στη μπροστινή γραμμή Αλεξιπτωτιστές, η ασφάλιση των καταλαμβανόμενων χώρων, και η προέλαση εναντίων των ελέγχοντας το Μάλεμε πυροβολαρχιών.

Η «αργοναυτική πορεία» της μοίρας των πλοίων.

Την τρίτη ημέρα έκανε την εμφάνιση του ένα σμήνος από νέα μεταγωγικά αεροσκάφη, τα οποία αποβίβασε Ορεινούς Κυνηγούς και άνδρες του Ορεινού Μηχανικού. Πάνω από το Μάλεμε αιωρούνταν τώρα το σύννεφο της κόκκινης σκόνης, που δημιούργησαν τα προσγειωμένα και απογειωμένα μεταγωγικά. Εχθρικές επιθέσεις με οβίδες πραγματοποιούνταν διαδοχικά και ανά σύντομο χρονικό διάστημα στον χώρο του αεροδρομίου, «χωρίς να καθυστερήσει ουσιαστικά την προσγείωση», όπως ανέφερε η ανακοίνωση της μεραρχίας. Αναφέρονταν δυσάρεστα, όμως, νέα για την εξέλιξη της γενικής κατάστασης. Οι αλεξιπτωτιστές πλησίον του Ηρακλείου και του Ρεθύμνου έπρεπε να δώσουν εξαιρετικά σκληρές μάχες εναντίων ενός κατά πολύ υπερέχοντος εχθρού. Η Μοίρα των Ελαφριών Σκαφών έπεσε κατά τη διάρκεια της νύχτας και τις πρώτες πρωινές ώρες της 22^{ης} Μαΐου πάνω σε εχθρικές ναυτικές δυνάμεις και βγήκε εκτός πορείας. Παρόλα αυτά, αυτοί οι Ορεινοί Κυνηγοί, που είχαν συμμετάσχει στο Νάρβικ και στη Γαλλία και που διέσχισαν η Γραμμή Μεταξά, πάτησαν το πόδι τους στην Κρήτη. Και θα την εγκαταλείψουν μόνο ως νικητές. Το απόγευμα ανέλαβε ο υποστράτηγος Ringel, ο διοικητής των Ορεινών Κυνηγών, την ανώτατη στρατιωτική διοίκηση όλων των δραστηριοποιημένων στο νησί μονάδων. Το επιτελικό αεροσκάφος υπέστη ρήγμα κατά την προσγείωση του, οι ανώτεροι αξιωματικοί άρχισαν αμέσως όμως τα καθήκοντά τους, σχηματίστηκαν τρεις «Ομάδες Μάχης» και ξεκίνησε η πρώτη περικύκλωση του βρισκόμενου ανατολικά του Μάλεμε εχθρού.

Ένα επεισόδιο της «αργοναυτικής πορείας» της Μοίρας των Ελαφριών Σκαφών θα φωτίσει την ετοιμότητα και τη γενναιότητα των Ορεινών Κυνηγών: ένα σκάφος από τα πολλά, που παρεκτράπηκε από την πορεία του, έμεινε άθικτο από τη βραδινή σύγκρουση και είδε το πρωί να βρίσκεται μπροστά του η Κρήτη. Σε αυτό το σημείο σταμάτησε η μηχανή να λειτουργεί και ο ελαφρύς αέρας δεν βοηθούσε την κίνηση με τα πανιά. Οι ακτές του νησιού, εκεί όπου μάχονταν οι σύντροφοι, βρίσκονταν κοντά. Μια Ομάδα Κρούσης από τριάντα επτά άνδρες ανέβηκε στις σωστικές λέμβους και έφτασε στην ακτή μετά από μια ημέρα επίπονης προσπάθειας, κάτω από βασανιστική ζέστη, δίψα και πείνα. «Σχεδόν γυμνοί, αλλά με τα όπλα τους», έτσι ανέφερε η Έκθεση Μάχης, «ρίχθηκαν τριάντα επτά γενναίοι Ορεινοί Κυνηγοί προς...»

Στις 23 Μαΐου επιβιβάστηκαν επιπλέον ενισχύσεις Ορεινών Κυνηγών, μεταξύ των οποίων Ορεινό Πυροβολικό. Η τελευταία προσπάθεια του εχθρού, να φέρει μια στρατιωτική επιτυχία μέσω της αντεπίθεσης, απέτυχε. Το πεδίο μάχης των Ορεινών Κυνηγών και Αλεξιπτωτιστών στο Μάλεμε βρίσκεται έως το δυτικό άκρο του Πλατανιά. Μοτοσικλετιστές προέλαυσαν το βράδυ με κατεύθυνση τον νότο προς την ασφάλιση των εκεί ακτών. Αναφέρθηκαν τρομερές ωμότητες των Κρητικών ατάκτων σε αιχμαλώτους, ακόμα και σε τραυματίες, Αλεξιπτωτιστές. Θα αντιμετωπίσουν εφεξής την αμείλικτη αυστηρότητα του στρατιωτικού δικαίου.

Η επίθεση της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας εναντίων του Βρετανικού Βασιλικού Στόλου.

Η Γερμανική Πολεμική Αεροπορία είχε εν τω μεταξύ, παράλληλα με την κατάληψη του Μάλεμε, μια σημαντική συνεισφορά στην επιτυχία της επιχείρησης: η αγγλική ναυτική κυριαρχία αντιμετωπίστηκε επιτυχώς στη Μάχη της Κρήτης και ο Αγγλικός Βασιλικός Στόλος εγκατέλειψε, τρεπόμενος σε φυγή, τη θαλάσσια περιοχή της Κρήτης. Η Έκθεση Στρατιωτικών Πεπραχθέντων της Ανώτατης Στρατιωτικής Διοίκησης ανέφερε λίγο αργότερα τη βύθιση επτά καταδρομικών, οχτώ αντιτορπιλικών, ενός

υποβρυχίου, πέντε ταχύπλων και την πρόκληση σοβαρών ζημιών σε επιπλέον ναυτικές μονάδες, μεταξύ των οποίων ενός πολεμικού πλοίου. Ο Ιταλικός Στρατός συμμετείχε ενεργά με τη βύθιση οχτώ εύδρομων. Μια επιπλέον επιτυχία της Πολεμικής Αεροπορίας γνωστοποιείται μέσω μιας ανακοίνωσης του Τσόρτσιλ: τα Βρετανικά Καταδιωκτικά αποσύρθηκαν από την Κρήτη, κάτω την πίεση των επιχειρώντας από την ηπειρωτική χώρα Γερμανικών Καταδιωκτικών και Βαριών Μαχητικών Αεροσκαφών! «Οι συνεχείς επιθέσεις των Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης χωρίς την απαιτούμενη αντίσταση από τα δικά μας καταδιωκτικά σήμαιναν μια μεγάλη δοκιμασία για τον αμυνόμενο». Η θαλάσσια και εναέρια κυριαρχία-ακόμα και οι επιθέσεις με βομβαρδισμό- βρίσκονταν στη γερμανική πλευρά! Οι Ορεινοί Κυνηγοί της «Μεραρχίας Gams» θα αναλάβουν κατόπιν την κυριαρχία επί εδάφους!

Στη φυλακή

Ο καταλαμβανόμενος χώρος είναι δυστυχώς, ωστόσο, μικρός. Τη νύχτα προς την 24^η Μαΐου πραγματοποιούνταν ξανά και με μικρή χρονική απόσταση μεταξύ τους, ανά κάθε ώρα, αγγλικές επιθέσεις με βομβαρδισμό πάνω από το Μάλεμε. Σήκωναν την κόκκινη άμμο, κομματιαζαν τα ήδη κατεστραμμένα αγγλικά αεροσκάφη και τα μη πλέον χρήσιμα γερμανικά μεταγωγικά-οι στρατιώτες τις βάφτιζαν «καθαριστές των μπαζών». Η ημέρα έφερε μια χαρμόσυνη είδηση: οι πλησιάζοντας Ορεινοί Κυνηγοί δημιούργησαν επαφή με την ομάδα των Αλεξιπτωτιστών υπό τον Heydrich, δίπλα στη φυλακή νοτιοδυτικά του Γαλατά! Η φυλακή της Κρήτης! Μια ανάμνηση για κάθε «Μαχητή της Κρήτης»! Εκεί είχε βρεθεί η ισχυρή ομάδα των Αλεξιπτωτιστών, μέλος της οποίας ήταν επίσης ο Max Schmeling, και προσπάθησε να καταλάβει με έφοδο τα υψώματα του Γαλατά. Ήταν μάταιο χωρίς την υποστήριξη των Βαρέων Όπλων. Στην ίδια αυτή τη φυλακή, που φάνταζε μπροστά από τα υψώματα σαν μια άσπρη κουκίδα στα σκούρο πράσινα με ελιές και πλούσια με αμπελώνες εδάφη, διαμόρφωσε ένας λόχος Υγειονομικού των Αλεξιπτωτιστών τον Χώρο του Πρώτων Βοηθειών, στο μαγείρεμα βοήθησε δραστήρια η σύζυγος του διευθυντή της φυλακής, η οποία καλωσόρισε τους αλεξιπτωτιστές με άγνοια γερμανικά ως συμπατριώτες της. Οι Ορεινοί Κυνηγοί είναι τώρα εδώ, σκηνές γεμάτες από συγκίνηση εξελίχθηκαν στις πρώτες συναντήσεις... Προχώρησαν σε θέση μάχης εναντίων των λόφων. Ένας λόχος Υγειονομικού των Ορεινών Κυνηγών διαμόρφωσε επίσης στη φυλακή έναν δεύτερο Κεντρικό Χώρο Πρώτων Βοηθειών για τις αναμενόμενες μάχες. Οι Ορεινοί Κυνηγοί στην ακτή προωθήθηκαν επίσης, συναντώντας σθεναρή αντίσταση, προς τα ανατολικά. Δυτικά του Μάλεμε πραγματοποιήθηκε έφοδος εναντίων του Καστελίου κατόπιν σφοδρής μάχης εναντίων των Βρετανών, Ελλήνων και Κρητικών ατάκτων και έπειτα από μια επίθεση Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης. Με μια άμεση κίνηση διείσδυσαν οι Ορεινοί Κυνηγοί στη φυλακή, στην κάρδια της πόλης και διέσωσαν κάμποσες ομάδες, ακόμα εν ζωή, Αλεξιπτωτιστών από τα χέρια του φανατισμένου άμαχου πληθυσμού.

Η κατάσταση του εχθρού θα έχει έως το βράδυ ξεκαθαριστεί. Ισχυρές βρετανικές στρατιωτικές θέσεις εκτείνονται, διασκορπισμένες, από την ακτή της Αγίας Μαρίνας προς τις νότιες βουνοπλαγιές του Αλικιανού, μέσω του Γαλατά. «Ο ιδρώτας εξοικονομεί αίμα» είναι το ρητό του εμπειροπόλεμου στρατηγού των Ορεινών Κυνηγών. Μόνο μια σε εκτεταμένο βαθμό περικύκλωση μπορεί να φέρει την προσδοκώμενη επιτυχία-περίπτωση της πόλης των Χανίων και του Όρμου της Σούδας. Η «Ομάδα Μάχης Κραkau» έχει λάβει αυτή την αποστολή και ξεκινάει αμέσως να προωθηθεί μέσω της οροσειράς νοτίως των Χανίων. Θέλει να φτάσει ξανά στον δρόμο

Χανίων-Ρεθύμνου και ακόμα ανατολικότερα από τον Όρμο της Σούδας και με αυτό τον τρόπο να καταφέρει να βρεθεί στα νώτα της κυρίας δύναμης των Άγγλων.

Γαλατάς

Έχει έλθει η πρώτη Κυριακή στην Κρήτη. Οι Ορεινοί Κυνηγοί ακόμα δεν γνωρίζουν ότι αυτή η ημέρα, η «Ημέρα του Γαλατά» θα μείνει στην ιστορία αυτού του πολέμου.. Ο ήλιος βρίσκεται στον ουρανό σαν μια πύρινη μπάλα, σε γεωγραφικό πλάτος νοτιότερα της Τύνιδας, και οι Ορεινοί Κυνηγοί βρίσκονται με τις βαριές Ορεινές Στολές τους (παντελόνι, στρατιωτική μπλούζα, κράνος) απέναντι σε έναν κατάλληλα ενδεδυμένο αντίπαλο, σε θερμοκρασία που θα ξεπεράσει σύντομα τους σαράντα βαθμούς υπό σκιά. Η «Ομάδα Μάχης Utz» προωθείται κάτω από σφοδρές και λυσσαλέες μάχες εναντίων ενός εχθρού, που έχει καλυφθεί με εξάισιο και επιδέξιο τρόπο στους ελαιώνες, στα κατάλληλα εδάφη του βουνοπλαγιών και θέτει υπό την κατοχή της τη θέση εξόδου πριν τον Γαλατά.

Πραγματοποιούνται νέες προετοιμασίες, νέα αναγνώριση εδάφους: Ο Γαλατάς είναι ένα φυσικό οχυρό και προστατεύεται από τις εκεί τοποθετημένες φωλιές πολυβόλων, από ένα «ύψωμα με αγαύες» και άλλα οχυρωματικά έργα. Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης πλησιάζουν μουγγρίζοντας, ρίχνονται εναντίων των οχυρώσεων, πελώρια μαύρου χρώματος μανιτάρια καπνού υψώνονται πάνω από τον Γαλατά. Βαριά Μαχητικά Αεροσκάφη πετούν με θόρυβο, σαν ευερέθιστες μεγάλες σφήκες, πάνω από τα χαρακώματα και της φωλιές πολυβόλων, και βάλλουν με ριπές πολυβόλων εναντίων των αμυνόμενων. Τα μεταφερόμενα μπροστά από μια ομάδα ανδρών Ορειβατικά και Πεδινά Πυροβόλα καθώς και τα συγκεντρωτικά πυρά των Βαριών Πολυβόλων ολοκλήρωσαν την προπαρασκευή της εφόδου. Το τελευταίο Βομβαρδιστικό Καθέτου Εφόρμησης έστριψε μετά τη ρίψη μιας φωτοβολίδας προς την κατεύθυνση της θάλασσας, επειδή οι Ορεινοί Κυνηγοί κατευθύνονταν στην κοιλάδα για να επιτεθούν, μια χούφτα άνδρες προχωρούσε προσεκτικά στο ύψωμα με τις αγαύες, η διμοιρία του, τιμημένου αργότερα με τον Σταυρό των Ιπποτών, λοχία Burghartswieser διείσδυσε με άλλους άνδρες στο ορεινό χωριό. Κάτω από σφοδρές μάχες από σπίτι σε σπίτι σουρούπωσε γρήγορα. Δεν μπορούσε να διακριθεί ποιος ήταν ο σύντροφος και ποιος ο εχθρός. Στο σημείο αυτό ακούστηκαν να κυλούν ερπύστριες πάνω στο ορεινό έδαφος. Δύο τεθωρακισμένα άρματα με το ακολουθώντας πεζικό προωθούνταν μέσω των στενών δρόμων του Γαλατά για την εκδήλωση μιας αντεπίθεσης. Από τα κουβούκλια των τεθωρακισμένων ρίχνονταν η μια σφαίρα μετά την άλλη, χειροβομβίδες χτύπησαν τον πύργο του πρώτου τεθωρακισμένου, μια μπάλα με εκρηκτική ύλη του κατέστρεψε την ερπύστρια, βρίσκεται όμως όρθιο. Η βραδινή λυσσαλέα επίθεση, που έχει προκαλέσει βαριές απώλειες και στις δύο πλευρές, έχει καταλαγιάσει στις εξόδους του χωριού. Ο εχθρός έχει αποσυρθεί, το πρωί, σε νέες, με επιδέξιο τρόπο καμουφλαρισμένες θέσεις.

Στο δυτικό και νότιο τμήμα ήταν η ημέρα το ίδιο επιτυχής. Ορεινοί Σκαπανείς κατέλαβαν θέσεις δυτικά του Καστελίου και οι μοτοσικλετιστές έφτασαν μετά από σφοδρές μάχες με ατάκτους στο βουνό, αργά το βράδυ στα νότια βραχώδη παράλια της Παλαιοχώρας.

Η «Ομάδα Περικύκλωσης Κραkau» προωθήθηκε κάτω από αφόρητη ζέστη, μέσω των εντελώς αδιάβατων και άνυδρων βουνών, έως πριν τον καταλαμβανόμενο από τον εχθρό Αλικιανό. Παρά τις σφοδρότατες ημερήσιες και νυχτερινές αεροπορικές επιθέσεις των Βρετανικών Βομβαρδιστικών, αποβιβάστηκαν και άλλες επιπλέον μονάδες Ορεινών Κυνηγών στο Μάλεμε, στο κομβικό σημείο του παραλαμβανόμενου, μόνο από τα αεροπλάνα, ανεφοδιασμού.

Το ρήγμα στο μέτωπο, που επέφερε «Η Μάχη του Γαλατά» για το βρετανικό σύστημα άμυνας, το ακολούθησε η ορμητική προέλαση της «Ομάδας Μάχης Utz» και των προωθημένων στη θάλασσα Αλεξιπτωτιστών. Κατελήφθησαν η Γαλαρία και τα Περιβόλια, ο εχθρός εκτοπίστηκε κατόπιν αδιάκοπων σκληρών μαχών προς την τελευταία του θέση σε ύψωμα μπροστά από την πόλη των Χανίων. Αντιστέκονταν σθεναρά και με επιδέξιο τρόπο, δεν μπορούσαμε να αντιληφθούμε κανένα ίχνος μιας αποδυνάμωσης της δύναμης του. Έχει έρθει όμως η ώρα, επειδή ο Τσόρτσιλ ανακοίνωσε στην Κάτω Βουλή: « Η «Μάχη των Χανίων» μαίνεται με απερίγραπτη οργή.. Τα στρατεύματα του στρατηγού Freyberg έχουν ενισχυθεί με άνδρες και πολεμικό υλικό και ενισχύονται συνεχώς». Το ηχηρό χειροκρότημα όμως της Βουλής θα καταλαγιάσει σύντομα: «Αυτή τη χρονική στιγμή, που τώρα μιλάω, είναι η επιτυχία της ηρωικής τους αντίστασης ακόμα αβέβαιη...».

Η επιτυχία ήρθε πολύ γρήγορα. Το πρωί της 27^{ης} Μαΐου, ο εχθρός καταδιώχθηκε, με έφοδο, από ύψωμα σε ύψωμα, αφού προηγήθηκε ο σφοδρός, επιτυχής βομβαρδισμός των περιχώρων και του κάστρου της πόλης των Χανίων από μοίρες Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης. Το τελευταίο του σημείο αντίστασης είχε καμφθεί, στις 14:00 διείσδυσαν από όλες τις πλευρές Ορεινοί Κυνηγοί και Αλεξιπτωτιστές στην πρωτεύουσα, τα Χανιά. Η πολεμική σημαία της Γερμανικής Αυτοκρατορίας υψώθηκε στη μεγάλη πλατεία του κέντρου της πόλης. Στάλθηκε με υπερηφάνεια η αναφορά στον Φύρερ: «Το Τάγμα Ορεινών Κυνηγών του Berchtesgadener, βρισκόμενο στην κορυφή των Αλεξιπτωτιστών, κυριεύσε τα Χανιά και ύψωσε στο φρούριο τη σημαία με τη σβάστικα...».

Οι αλεξιπτωτιστές δεν γνωρίζουν όμως τι σημαίνει εφησυχασμός. Ο εχθρός δείχνει να εξασθενεί, πρέπει να τον ακολουθήσουν παρά πόδα. Στις 17:00 παρέδωσε ο δήμαρχος της Σούδας τη μικρή αυτή πόλη. Στον Όρμο της Σούδας, στη μεγάλη αυτή βάση του Βρετανικού Βασιλικού Στόλου, δεν βρίσκεται πλέον ο εχθρός. Ακόμα καπνίζουν τα συντρίμμια των μεταφορικών πλοίων, των ταχύπλων, των δεξαμενόπλοιων, σε αυτό το μεγάλο φυσικό λιμάνι και τα στόμια των πυροβόλων από το συντρίμμα του βρετανικού εύδρομου «York» δείχνουν τον ουρανό χωρίς να απειλούν πλέον... Δεν υπάρχει ακόμα και εδώ καμία ανάπαυλα. Την ίδια νύχτα σχηματίστηκε από δυνάμεις Αναγνώρισης Χώρων, μοτοσικλετιστές, τεθωρακισμένα και από μηχανοκίνητες ομάδες Ορεινών Κυνηγών σε αγγλικά λαφυραγωγημένα οχήματα η «Εμπροσθοφυλακή Wittmann», που θα εφορμήσει με το φως της ημέρας εναντίων του εχθρού...

Η πτέρυγα της «Ομάδας Περικύκλωσης Κραkau» έχει καταφέρει εν τω μεταξύ κάτι ακατόρθωτο. Μετά την δια εφόδου κατάληψη του Αλικιανού συνεχίστηκε η προέλαση μέσω των άγριων, βραχωδών ορεινών εδαφών, χωρίς δρόμους και διαβάσεις, χωρίς νερό και ανεφοδιασμό, χωρίς φορητά ζώα και οχήματα. «Η πορεία είναι απότομα ανηφορική, κανείς δεν μιλάει, όλοι κάνουν οικονομία δυνάμεων. Το φορτίο πίεζε πολύ: ο σάκος με τα πολεμοφόδια και τη σίτιση και δύο κρεμασμένα γύρω από τον λαιμό κιβώτια πολυβόλων. Άλλοι σύντροφοι μετάφεραν ακόμα βαρύτερο φορτίο, το πολυβόλο και ακόμα μάλιστα το αποσυναρμολογημένο Πεδινό Πυροβόλο, όλα αυτά κάτω από την ανυπόφορη ζέστη. Κανένα φυτό ή κάποιο λουλούδι δεν εύφρανε τα μάτια, κανένα ίχνος πράσινης γλόης δεν υπάρχει σε μεγάλη απόσταση, σε κάποια σημεία μόνο ανθίζουν κόκκινες πικροδάφνες σε αποξηραμένες κοίτες ποταμού και ρυάκια. Η τροπικός καύσωνας έχει πάρει τη ζωή όλων. Ο ιδρώτας κυλάει από το μέτωπο, τα μάτια τσούζουν και πονάνε, η υγρή μέσα και έξω στολή βγάζει ατμούς». Με αυτό τον τρόπο περιγράφει ένας στρατιώτης τις, ξεπερνώντας σχεδόν τα ανθρώπινα όρια, ταλαιπωρίες αυτής της πορείας μέσω των βουνών. Αλλά, «ο ιδρώτας εξοικονομεί

αίμα»: το βράδυ της «Ημέρας των Χανίων» βρίσκεται η «Ομάδα Περικύκλωσης Κρακαυ» σε πολύ μικρή απόσταση δυτικά του Στύλου και είναι ήδη έτοιμη να πραγματοποιήσει επίθεση από τα πλάγια και τα νότια.

Προχωρώντας μέσω δρόμων από ανατιναγμένους βράχους και αφηφώντας τους κινδύνους, η εμπροσθοφυλακή εξουδετέρωσε το πρωί της 28.5 στον Όρμο της Σούδας, βορείως των Μεγάλων Χωραφιών, την πρώτη αντίσταση του εχθρού και κατατρόπωσε τις μονάδες οπισθοφυλακής του βρισκόμενου πλησίον του Στύλου εχθρού, που την ίδια στιγμή εκδήλωνε επίθεση εναντίον της «Ομάδας Περικύκλωσης». Τεθωρακισμένα και οβίδες των κανονιών από τις βουνοπλαγιές απειλούσαν να αποκλείσουν τον δρόμο της εμπροσθοφυλακής. Στο σημείο αυτό αποδείχθηκε σωτήρια η μέθοδος της παράκαμψης-περικύκλωσης και η «Ομάδα Μάχης Κρακαυ» κατέλαβε κατόπιν σκληρής μάχης, κατά την οποία καταστράφηκαν δύο τεθωρακισμένα άρματα μάχης, το χωριό Στύλος και άνοιξε τον δρόμο στην εμπροσθοφυλακή. Ένα τάγμα αιχμαλωτίστηκε, οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή και καταδιώχτηκαν από την εμπροσθοφυλακή. Ξέσπασαν νέες μάχες δυτικά των Χανίων. Καλά κρυμμένες στους βράχους ομάδες οπισθοφυλακής και αντεπιθέσεις τεθωρακισμένων απαίτησαν μια εκ νέου τακτική περικύκλωσης. Ο αντίπαλος χρησιμοποίησε όλη τη στρατιωτική του τέχνη για την πραγματοποίηση μιας επιδέξιας υποχώρησης, ωστόσο δεν είχε πλέον δυνάμεις. Το πρωί διέφυγε προς νότο, με σκοπό να φτάσει στα σωτήρια για αυτόν πλοία, που θα βρίσκονταν έτοιμα προς επιβίβαση στο λιμάνια των νοτίων ακτών.... Η «Ομάδα Μάχης» ενός Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών τέθηκε προς καταδίωξη αυτού.

Περικυκλωμένοι Αλεξιπτωτιστές απελευθερώνονται

Μπροστά από την εμπροσθοφυλακή ανοίγεται ο δρόμος προς την λεκάνη του Ρεθύμνου, όπου πλησίον αυτής οι περικυκλωμένοι αλεξιπτωτιστές ελπίζουν εδώ και εννέα ημέρες σε μια επέμβαση για την απελευθέρωση τους...Σύντομα, μετά την προσεδάφισή τους δημιούργησαν ανατολικά της πόλης-μεταξύ της θάλασσας και του δρόμου- μια περιμετρική ζώνη άμυνας, επειδή δεν μπόρεσαν να καταλάβουν την πόλη και το λιμάνι του Ρεθύμνου εξαιτίας της στρατιωτικής ανωτερότητας του εχθρού. Κατάφεραν να αντιμετωπίσουν τις κατά τη διάρκεια της ημέρας και νύχτας επιθέσεις των Αυστραλών, που τους είχαν περικυκλώσει, υποστηριζόμενες από το Πυροβολικό και τεθωρακισμένα άρματα μάχης και δεν μπόρεσε να τους εξαντλήσει ούτε η ζέστη, η δίψα και η πείνα-στην πραγματικότητα μόνο κατά την όγδοη ημέρα μπόρεσαν να λάβουν τη ριγμένη από τα αεροσκάφη σίτιση. Αυτές οι γενειοφόρες φηγούρες ρίχθηκαν με απέραντη χαρά στην αγκαλιά των πρώτων Ορεινών Κυνηγών, που έφτασαν λίγο πριν το βράδυ σε αυτούς, μετά την εξουδετέρωση της ισχυρής αντίστασης του εχθρού. Ένας λόχος Υγειονομικού των Ορεινών Κυνηγών-έτοιμος ήδη από το πρωί-μετακινήθηκε το ίδιο βράδυ προς τα εμπρός, ο οποίος ανέλαβε τη φροντίδα στον Κεντρικό Χώρο Πρώτων Βοηθειών του, των τραυματισμένων στο κέντρο της περιμετρικής ζώνης άμυνας τραυματισμένων Αλεξιπτωτιστών. Και εδώ επίσης αναδείχθηκε η συντροφική αλληλεγγύη της υπηρεσίας Υγειονομικού των Ορεινών Κυνηγών, όπως ακριβώς στη φυλακή κατά τη διάρκεια των μαχών στον Γαλατά ή στον Όρμο της Σούδας. Τις επόμενες ημέρες, μεταγωγικά αεροσκάφη διακόμισαν επίσης, όπως νωρίτερα στο Μάλεμε, από τον αεροδιάδρομο στο Ρέθυμνο τους τραυματισμένους, που τους είχαν παρασχεθεί οι πρώτες βοήθειες, στα στρατιωτικά νοσοκομεία της ηπειρωτικής χώρας, για να τους φροντίσουν εκεί.

Ο καλά, ωστόσο, καλυμμένος εχθρός πρόβαλλε σθεναρή αντίσταση, το πρωί της 30. Μαΐου, στα ανατολικά του Ρεθύμνου. Από τα αποτελεσματικά πυρά του ακολουθώντας

Ορειβατικού Πυροβολικού και από την επέμβαση δύο αφιχθέντων την ίδια στιγμή τεθωρακισμένων αναγκάστηκαν να παραδοθούν σύντομα χίλιοι διακόσιοι Αυστραλοί, που οι Άγγλοι τους είχαν εκεί πάνω εγκαταλείψει. Αυτοί οι ίδιοι στα πλοία, είχαν εγκαταλείψει στις 28 Μαΐου την περιοχή του Ηρακλείου, επιτρέποντας στους αλεξιπτωτιστές να έχουν τώρα πλέον τον έλεγχο της...Οι πλησίον του Ηρακλείου περικυκλωμένοι αλεξιπτωτιστές κατόρθωσαν με τις δικιές τους τώρα δυνάμεις να καταλάβουν την πόλη το λιμάνι του Ηρακλείου, η «Εμπροσθοφυλακή Wittmann» έφτασε εκεί χωρίς μάχη, προωθήθηκε εν συνεχεία, δημιούργησε στο Καλό Χωριό επαφή με τους, στο εν τω μεταξύ, αφιχθέντες Ιταλούς και έφτασε το βράδυ στις νότιες ακτές της Ιεράπετρας.

Η τελευταία πράξη του αγγλικού δράματος «Κρήτη» έλαβε χώρα στη δύσκολα προσβάσιμη περιοχή των νοτίων ακτών στα Σφακιά. Οι τοποθετημένοι για καταδίωξη, στις 29 Μαΐου, Ορεινοί Κυνηγοί έπεσαν πλησίον του Αλικιανού ξανά πάνω στον εχθρό. Υπερασπίζονταν με τις τελευταίες δυνάμεις του την υποχώρηση του, επειδή η προεκτεταμένη οδός προς τα νότια παράλια διακόπτονταν ξαφνικά πάνω σε μια δύσβατη οροσειρά, πριν την τελευταία απότομη κλίση της πλαγιάς. Είχε χρησιμοποιήσει για αυτό τεθωρακισμένα άρματα μάχης, φορηγά και κάθε είδους οχήματα, που όλα είχαν εν μέρει αχρηστευθεί. Στο τέλος του δρόμου είχε εκ τούτου συγκεντρωθεί ένα τεράστιο πλήθος από «εκτός μάχης» οχήματα, εγκαταλελειμμένα τεθωρακισμένα και πυροβόλα και η αντίσταση των νικημένων Βρετανών είχε αναζωπυρωθεί. Οι δυνάμεις καταδίωξης κατέλαβαν το Ασκύφου και την Ίμπρο και ξεκίνησαν την 31^η εκ νέου μια προσπάθεια περικύκλωσης. Οι Ορεινοί Κυνηγοί έπρεπε να καταβάλουν όλες τις δυνάμεις τους εξαιτίας της εδαφικής μορφολογίας και των καιρικών συνθηκών. Ένα Πεδινό Πυροβόλο τοποθετήθηκε από μια ομάδα ανδρών σε ένα ύψωμα, που ήλεγχε την περιοχή...Η διακρινόμενη δύναμη του εχθρού στα Σφακιά και Κομιτάδες απαιτούσε την υποστήριξη από Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης και του Πυροβολικού. Ζητήθηκε έπειτα από μια επτά ωρών ριψοκίνδυνη πορεία με μοτοσυκλέτα ενός αξιωματικού.

Ξημέρωσε το πρωί της Πεντηκοστής πάνω από τις νότιες ακτές. Οι Βρετανοί ήταν εκεί κάτω πάρα πολύ απογοητευμένοι: ο στόλος τους, αυτός ο κυρίαρχος των θαλασσών στόλος, τους είχε εγκαταλείψει. Κανένα πλοίο και κανένα ιστιοφόρο δεν φαίνονταν στον ορίζοντα. Οι γερμανικές εναέριες επιθέσεις εναντίων των καταδρομικών και των μεταφορικών πλοίων είχαν αποτέλεσμα. Το ίδιο και τώρα. Εμφανίστηκαν τέσσερα Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης και μερικά Βαριά Μαχητικά Αεροσκάφη και στις 8:00 άνοιξε το Πεδινό Πυροβόλο από τα υψώματα τα καλοζυγισμένα πυρά του. Λευκές σημαίες υψώνονταν εδώ και εκεί. Οι λόχοι ξεκίνησαν, χωρίς να αναμένουν μια επιπλέον υποστήριξη πυρών, την τελική επίθεση. Φτάσανε στις 10:00, στους Κομιτάδες, λίγο μετά το μεσημέρι, μετά την εξουδετέρωση κάποιας λιγιστής αντίστασης, στα Σφακιά και το βράδυ στο Λουτρό. Χιλιάδες επιπλέον Βρετανών και ντόπιων, που τους βοηθούσαν, πήραν τον δρόμο της αιχμαλωσίας.

Η «Επιχείρηση Κρήτη» είχε τελειώσει. «Δώδεκα ημέρες σφοδρότατων μαχών-έτσι τελειώνει η Έκθεση της Μεραρχίας-, σε πάρα πολύ δύσκολα ορεινά εδάφη, κάτω από μεγάλη ζέστη, εναντίων ενός εξαιρετικά σκληρού εχθρού και απάνθρωπων ατάκτων, οι γενναίοι Ορεινοί Κυνηγοί τα κατάφεραν κουβαλώντας στις πλάτες και για μεγάλες αποστάσεις όλον τον στρατιωτικό εξοπλισμό μαζί με τον βαρύ οπλισμό και υποστηριζόμενοι από την Αεροπορία, έφθασαν μαζί με τους Αλεξιπτωτιστές στη νίκη. Είχαν βαριές απώλειες. Μέγα η δράση καθενός ξεχωριστά, μέγα η επιτυχία».

«Αγόρια, είμαι υπερήφανος για εσάς!» φωνάζει ο τώρα πλέον τιμημένος με τον Σταυρό των Ιπποτών, στρατηγός Ringel προς τους γενναίους του Ορεινούς Κυνηγούς κατά τη διάρκεια της παρέλασης των τιμημένων με τον Σιδηρού Σταυρό στο Ηράκλειο. Ένα εισερχόμενο, ήδη νωρίτερα, τηλεγράφημα του στρατάρχη List διαβάζεται δημοσίως: «Εύγε Ringel! Συγχαίρω θερμότατα εσάς και τους γενναίους σας Ορεινούς Κυνηγούς!» Η ιαχή της μάχης της Μεραρχίας αντηχεί σε μεγάλη απόσταση από την κατακτημένη Κρήτη: «Ζήτω οι θηροφύλακες!».

Πάνω από τους τάφους των πεσόντων στην Κρήτη ανθίζουν εδώ και πολύ καιρό οι κατακόκκινες πικροδάφνες, που αυτές τις πικροδάφνες δεν θα τις ξεχάσει ποτέ κανένας εκ των μαχητών της Κρήτης. Η επέμβαση τους, όμως, η «Επιχείρηση Κρήτη» επισκιάζει τη Βαλκανική Εκστρατεία και λάμπει όπως το Νάρβικ, το Eben Emael ή οι δράσεις υπερασπιστικής μορφής του στρατηγού Scherer από άλλα πεδία εκστρατειών. Χάρη στους αγώνες, στις θυσίες και στη νίκη των γενναίων Αλεξιπτωτιστών και Ορεινών Κυνηγών σε αυτό το νησί των ηρώων στη Μεσόγειο οφείλεται, το ό,τι σήμερα τα Γερμανικά Πολεμικά Αεροσκάφη βομβαρδίζουν την Αλεξάνδρεια, το Πορτ Σάιντ και άλλα επιπλέον μακρινά αεροδρόμια της Μέσης Ανατολής και το Γερμανικό Εκστρατευτικό Σώμα Αφρικής έχει τοποθετηθεί άρτια για την αποφυγής πλαγιοκόπησης στο Φρούριο Κρήτη.

Σελίδα 84 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στη γερμανική εφημερίδα «Elbtal Zeitung». Φέρει τον τίτλο: «Ένας χρόνος στην Κρήτη».

(μετάφραση) Ένας χρόνος στην Κρήτη

Το νέο πρόσωπο των κατακτημένων πόλεων.

Τη σημερινή ημέρα γιορτάζεται, για πρώτη φορά, η επέτειος της «Κατάκτησης της Κρήτης» από τους Αλεξιπτωτιστές μας, τους Ορεινούς Κυνηγούς και τους άνδρες των τεθωρακισμένων. Δεν θα έφτανε ένα ολόκληρο βιβλίο για να περιγράψει τόσο την εξωτερική εικόνα όσο και τις ριζικές μεταβολές στο εσωτερικό γίνεσθαι, που έχουν έκτοτε σημειωθεί. Τα παρακάτω παραδείγματα είναι ένα μικρό μόνο απόσπασμα, το οποίο είναι χαρακτηριστικό για όλο συνολικά το νησί.

Χανιά-από έναν σωρό ερειπίων σε μια κανονική εικόνα πόλης.

Αποβιβαστήκαμε, ως οι τελευταίοι της μονάδας μας, με ιταλικά ταχύπλοα στα ρηχά νερά του λιμανιού της πρωτεύουσας, στις 27 Μαΐου. Οι μάχες στην Κρήτη είχαν ουσιαστικά, ήδη, τελειώσει και κρίνει το αποτέλεσμα, τα Χανιά είχαν πέσει λίγο πριν. Οι μονάδες μας κατεδίωκαν τον εχθρό σε πολύ μεγάλη απόσταση από εδώ, στους δρόμους, που οδηγούσαν προς τον νότο και του ετοίμασαν στα μικρά λιμάνια των νοτίων παραλίων ένα πικρό τέλος.

Στο λιμάνι της πόλης παρουσιάζονταν μια εικόνα πλήρους καταστροφής. Συντρίμμια αναρίθμητων σκαφών επιπλέανε στη θάλασσα, οι κορυφές από τα κατάρτια και τα κουφάρια των βυθισμένων πλοίων προεξείχαν στην αποβάθρα. Φριχτές εικόνες καταστροφής επικρατούσαν στα σπίτια και σε άλλα κτήρια εκεί τριγύρω, μάζες από πέτρες και μάζα σκέπαζαν τον δρόμο και την προβλήτα. Μόνο οι εκκλησίες και οι αγγλικές αποθήκες με τη στρατιωτική λεία είχαν παραμείνει άθικτες. Η δημοφιλής επιλεκτικότητα των βομβών μας επέφερε σε αυτό το σημείο καίρια χτυπήματα. Στην ίδια την πόλη δεν παρουσιάζονταν κάτι διαφορετικά από ό,τι στο λιμάνι. Ο άμαχος

πληθυσμός κυκλοφορούσε σπάνια, εμφανίζονταν ξαφνικά και λεηλατούσε τα καταστήματα των συμπατριωτών του και το ίδιο αστραπιαία εξαφανίζονταν. Τις πρώτες ώρες διέφευγαν σώοι και αβλαβείς. Προ πάντων, όμως, επικρατούσε μια τόσο ανυπόφορη ζέστη, με αποτέλεσμα να γίνεται το κεφάλι βαρύ και η γλώσσα να κολλάει στον ουρανίσκο...

Κάτω από αυτή την απερίγραπτη χασομή κατάσταση, οι στρατιώτες μας δημιουργήσαν το πρώτο τους πρόχειρο κατάλυμα, βασανίζονταν από τα πελώρια σμήνη ενοχλητικών εντόμων και αηδιαστικών ζουφίων, αναζητούσαν νερό και άναβαν φωτιά σε καταστραμμένες εστίες για να ετοιμάσουν το φαγητό τους! Εάν έρχονταν για ακόμα μια φορά προς τα εδώ, όσοι είχαν φτάσει τότε μεταξύ των πρώτων, δεν θα αναγνώριζαν το σημερινό πρόσωπο της πρωτεύουσας του νησιού, θα αντιδρούσαν για αυτή την κατάσταση των Γερμανών στρατιωτών με μια κίνηση του κεφαλιού γεμάτη απελπισία! Όσα είχαν καταστραφεί δεν θα μπορούσαν φυσικά να ξαναφτιαχθούν. Οι πελώριοι σωροί των συντριμμιών έχουν απομακρυνθεί, όμως, από τους δρόμους. Οι δρόμοι είναι πλέον καθαροί και τα σοκάκια ελεύθερα. Οι κάτοικοι κυκλοφορούν πλέον. Η εικόνα μιας ανατολικού τύπου εμπορικής δραστηριότητας και οι ποικιλοχρωμία είναι το ίδιο αβίαστη όπως στην Αθήνα: στον στενό δρόμο με τα τσαγκαράδικα και τα χρυσοχορεία εργάζονται οι τεχνίτες πυρετωδώς, εν μέρει σε ημι κατεστραμμένα, αλλά «συγυρισμένα» καταστήματα. Οι ωρολογοποιοί, οι καπνοπώλες, οι εστιάτορες, οι φαρμακοποιοί είναι ξανά εδώ. Οι στρατιώτες μας συναθροίζονται για το βραδινό τους ποτό σε κάπως καθαρές ταβέρνες, απλοϊκές αλλά γεμάτες έξαψη χορωδίες ανδρών μεριμνούν για την καλή διάθεση και το κέφι, επινοητικοί και δραστήριοι επιχειρηματικά Κρητικοί έχουν βάψει τους τοίχους με πολύχρωμες κακόγουστου στυλ εικόνες. Μπροστά από τις πόρτες κάθονταν ανακούρκουδα οι γυρολόγοι με την πραμάτεια τους, που περιείχε όλα όσα ζητάει η καρδιά σου: από κουμπιά παντελονιών μέχρι εικόνες της Παναγίας. Μπροστά από την κλειστή αγορά γίνονταν παζάρι με αμύγδαλα, ξηρούς καρπούς, λαχανικά και πορτοκάλια. Περιτριγύριζαν εδώ και εκεί λούστροι και πάρα πολλοί αργόσχολοι.

Η γερμανική τάξη κυριαρχούσε, όμως, παντού. Οι ομάδες μας μετέφεραν συνεχώς στρατιωτικό εξοπλισμό, αποθέματα, τρόφιμα. Κάθε υπηρεσία διέθετε το τηλεφωνικό της κέντρο, κάθε κατάλυμα είχε νερό και φως. Ραδιόφωνα μας κρατούσαν σε επαφή με την πατρίδα, εφημερίδες ερχόταν τακτικά μέσω θαλάσσης. Τα ζώφια εξολοθρεύονταν εκεί, όπου εμφανίζονταν και οι κινητές κουζίνες φρόντιζαν να υπάρχει αρκετό και εύγευστο φαγητό. Ο στρατιώτης ασκώντας την υπηρεσία του, κρατιόνταν σε φόρμα και ήταν έτοιμος να αναλάβει δράση. Ένα εργοστάσιο ανθρακικού νερού έσβηνε τη διαρκή δίψα των ανδρών, φρέσκα φρούτα και φρέσκο κρέας υπήρχαν σε μεγάλες ποσότητες.

Το λιμάνι έχει καταστεί μια βάση ελαφριών και γρήγορων μονάδων του Γερμανικού και Ιταλικού Πολεμικού Ναυτικού. Προστατεύουν τις ακτές με τον ίδιο τρόπο όπως προστατεύει το Αντιαεροπορικό Πυροβολικό τον εναέριο χώρο. Πέρασε ένας χρόνος μέχρι να επιστρέψει η πρωτεύουσα του νησιού και οι κάτοικοι της στην κανονικότητα της κανονικής ζωής.

.....και που βρίσκεται το «νεκροταφείο των πλοίων» στο λιμάνι της Σούδας;

Σήμερα κινούμαστε πάνω σε έναν ίσιο, ασφαλωμένο δρόμο, που οδηγεί από τα Χανιά στο λιμάνι της Σούδας. Τότε; Κρατήρες από βόμβες, σύννεφα σκόνης, οσμή αποσύνθεσης πτωμάτων, νεκροί και κατεστραμμένο πολεμικό υλικό σε κάθε μέτρο. Στο ίδιο το λιμάνι ανακαλύψαμε ακόμα λίγα υπολείμματα του τότε αγγλικού-ελληνικού «νεκροταφείου πλοίων». Το καταδρομικό «York» βρίσκεται, ακόμα, στην ίδια θέση του βυθού, το ίδιο και τρία-τέσσερα άλλα πλοία. Δεν καπνίζουν πλέον, δεν

ακολουθούν πια, όπως τότε, ισχυρές, επί ημέρες, εκρήξεις από τα αναφλέγοντα καύσιμα. Η πλειοψηφία των πλοίων έχει ανασυρθεί, κάποια έχουν ήδη τεθεί «σε λειτουργία». Ο ατελείωτος όχλος αιχμαλώτων Άγγλων, Νεοζηλανδών, Ελλήνων, Νέγρων και Αράβων έχει εξαφανισθεί. Στη θέση τους βλέπουμε πλέον τους Αλεξιπρωτιστές μας, τους πιλότους μας, τους Ορεινούς Κυνηγούς μας και τους άνδρες του Αντιαεροπορικού Πυροβολικού.

Στον όρμο έχουν αγκυροβολήσει εμπορικά και πολεμικά πλοία του Άξονα. Νηοπομπές έρχονται και αποπλέουν, με ακρίβεια λεπτού. Αεροναυαγοσωστικά Υδροπλάνα βρίσκονται συνεχώς έτοιμα προς αναχώρηση. Οι φραγμοί των μεταλλικών διχτύων και των ναρκών είναι εκ νέου στη θέση τους. Τα Σκάφη Προστασίας των Ακτών προστατεύουν το μπροστινό τμήμα του κόλπου. Ο χώρος της προβλήτας έχει επεκταθεί και εκτελούνται εκεί πυρετώδεις εργασίες φόρτωσης και εκφόρτωσης. Επάκτιες Πυροβολαρχίες ελέγχουν τις θαλάσσιες οδούς και το Αντιαεροπορικό Πυροβολικό αναμένει τον εχθρό. Αυτό συμβαίνει στη Σούδα!

Σε ολόκληρο το νησί σήμερα επικρατεί η ίδια εικόνα όπως στη Σούδα και στα Χανιά. Η δοσμένη, έπειτα από σκληρό αγώνα, κληρονομιά των νεκρών μας βρίσκεται σε καλά χέρια.

Σελίδα 85 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε γερμανική εφημερίδα, με ημερομηνία 1.5.1942Σ. Φέρει τον τίτλο: «*Αυτό είναι το νέο πρόσωπο της Κρήτης*».

(μετάφραση) Αυτό είναι το νέο πρόσωπο της Κρήτης

Οι Αλεξιπρωτιστές μας και οι μονάδες Ορεινών Κυνηγών δεν θα μπορούσαν να αναγνωρίσουν τις πόλεις του νησιού- Οι μεταβολές μετά από ένα έτος γερμανικής κυριαρχίας.

Στις 27 Μαΐου αποβιβαστήκαμε, ως οι τελευταίοι της μονάδας μας, με ιταλικά ταχύπλοα στα ρηγά νερά του λιμανιού της πρωτεύουσας. Οι μάχες στην Κρήτη είχαν ουσιαστικά, ήδη, τελειώσει και κρίνει το αποτέλεσμα: τα Χανιά είχαν πέσει λίγο πριν. Ο κύριος όγκος των στρατευμάτων μας κατεδίωκε τον εχθρό σε πολύ μεγάλη απόσταση από εδώ, στους δρόμους, που οδηγούσαν προς νότο και του ετοίμασε ένα πικρό τέλος στα μικρά λιμάνια των νοτίων ακτών.

Στο λιμάνι παρουσιάζονταν μια εικόνα πλήρους καταστροφής. Γύρω από τη θάλασσα επιπλέανε τα συντρίμια πολλών σκαφών, οι κορυφές από τα κατάρτια και τα κουφάρια των βυθισμένων πλοίων προεξείχαν στην αποβάθρα. Φριχτές εικόνες καταστροφής επικρατούσαν στα σπίτια και σε άλλα κτήρια εκεί τριγύρω, μάζες από πέτρες και μπάζα σκέπαζαν τον δρόμο και την προβλήτα. Μόνο οι εκκλησίες και οι αγγλικές αποθήκες με τη στρατιωτική λεία είχαν παραμείνει άθικτες. Η δημοφιλής επιλεκτικότητα των βομβών μας επέφερε σε αυτό το σημείο καίρια χτυπήματα.

Στην πόλη δεν παρουσιάζονταν μια διαφορετική εικόνα από ό,τι στο λιμάνι. Ερείπια και κατολισθήσεις από πέτρες εμφανίζονταν σε κάθε βήμα, αναθυμιάσεις φωτιάς και μια οσμή αποσύνθεσης, κομμένα και κατεστραμμένα καλώδια, άδειες τρύπες στη θέση των παραθύρων και καταστραμμένοι από εκρήξεις τοίχοι. Υπήρχαν ολόκληροι δρόμοι, τους οποίους μπορούσε κάποιος να διασχίσει μόνο με δυσκολία αναρριχόμενος, πάνω από τα συντρίμια, τα θραύσματα βομβών, τις μη πυροδοτημένες βόμβες και τους κρατήρες που είχαν ανοίξει αυτές. Οι βόμβες και οι οβίδες των, πολεμώντας με λύσσα, εχθρών είχαν αφήσει παντού τα φριχτά σημάδια τους. Ο άμαχος πληθυσμός κυκλοφορούσε σπάνια, εμφανίζονταν ξαφνικά και λεηλατούσε τα καταστήματα των συμπατριωτών του και το ίδιο αστραπιαία εξαφανίζονταν. Τις πρώτες ώρες διέφευγαν

σώοι και αβλαβείς. Προ πάντων, όμως, επικρατούσε μια τόσο ανυπόφορη ζέστη, με αποτέλεσμα να γίνεται το κεφάλι βαρύ και η γλώσσα να κολλάει στον ουρανίσκο...

Κάτω από αυτή την απερίγραπτη χασομή κατάσταση, οι στρατιώτες μας δημιουργήσαν το πρώτο τους πρόχειρο κατάλυμα, βασανίζονταν από τα πελώρια σμήνη ενοχλητικών εντόμων και αηδιαστικών ζουφίων, αναζητούσαν νερό και άναβαν φωτιά σε καταστραμμένες εστίες για να ετοιμάσουν το φαγητό τους! Εάν έρχονταν για ακόμα μια φορά προς τα εδώ, όσοι είχαν φτάσει τότε μεταξύ των πρώτων, δεν θα αναγνώριζαν το σημερινό πρόσωπο της πρωτεύουσας του νησιού, θα αντιδρούσαν για αυτή την κατάσταση των Γερμανών στρατιωτών με μια κίνηση του κεφαλιού γεμάτη απελπισία! Όσα είχαν καταστραφεί δεν θα μπορούσαν φυσικά να ξαναφτιαχθούν. Οι πελώριοι σωροί των συντριμμιών έχουν απομακρυνθεί, όμως, από τους δρόμους. Οι δρόμοι είναι πλέον καθαροί και τα σοκάκια ελεύθερα. Οι κάτοικοι κυκλοφορούν πλέον. Η εικόνα μιας ανατολικού τύπου εμπορικής δραστηριότητας και οι ποικιλοχρωμία είναι το ίδιο αβίαστη όπως στην Αθήνα: στον στενό δρόμο με τα τσαγκαράδικα και τα χρυσοχορεία εργάζονται οι τεχνίτες πυρετωδώς, εν μέρει σε ημι κατεστραμμένα, αλλά «συγυρισμένα» καταστήματα. Οι ωρολογοποιοί, οι καπνοπώλες, οι εστιάτορες, οι φαρμακοποιοί είναι ξανά εδώ. Οι στρατιώτες μας συναθροίζονται για το βραδινό τους ποτό σε κάπως καθαρές ταβέρνες, απλοϊκές αλλά οι γεμάτες έξαψη χορωδίες ανδρών μεριμνούν για την καλή διάθεση και το κέφι, επινοητικοί και δραστήριοι επιχειρηματικά Κρητικοί έχουν βάψει τους τοίχους με πολύχρωμες κακόγουστου στυλ εικόνες. Μπροστά από τις πόρτες κάθονταν ανακούρκουδα οι γυρολόγοι με την πραμάτεια τους, που περιείχε όλα όσα ζητάει η καρδιά σου: από κουμπιά παντελονιών μέχρι εικόνες της Παναγίας. Μπροστά από την κλειστή αγορά γίνονταν παζάρι με αμύγδαλα, ξηρούς καρπούς, λαχανικά και πορτοκάλια. Πολλοί, μα πάρα πολλοί αργόσχολοι γυρόφερναν εδώ και εκεί.

Η γερμανική τάξη κυριαρχούσε, όμως, παντού. Οι ομάδες μας μετέφεραν συνεχώς στρατιωτικό εξοπλισμό, αποθέματα και τρόφιμα. Κάθε υπηρεσία διέθετε το τηλεφωνικό της κέντρο, κάθε κατάλυμα είχε νερό και φως. Ραδιόφωνα μας κρατούσαν σε επαφή με την πατρίδα, εφημερίδες ερχόταν τακτικά μέσω θαλάσσης. Τα ζώφια καταπολεμήθηκαν δραστικά, εκεί όπου εμφανίστηκαν και οι κινητές κουζίνες φρόντιζαν να υπάρχει αρκετό και εύγευστο φαγητό. Ο στρατιώτης ασκώντας την υπηρεσία του, κρατιόνταν σε φόρμα και ήταν έτοιμος να αναλάβει δράση. Ένα εργοστάσιο ανθρακικού νερού έσβηνε τη διαρκή δίψα των ανδρών, φρέσκα φρούτα και φρέσκο κρέας υπήρχαν σε μεγάλες ποσότητες.

Το λιμάνι έχει καταστεί μια βάση ελαφριών και γρήγορων μονάδων του Γερμανικού και Ιταλικού Πολεμικού Ναυτικού. Προστατεύουν τις ακτές με τον ίδιο τρόπο όπως προστατεύει το Αντιαεροπορικό Πυροβολικό τον εναέριο χώρο. Πέρασε ένας χρόνος μέχρι να επιστρέψει η πρωτεύουσα του νησιού και οι κάτοικοι της στην κανονικότητα της κανονικής ζωής.

Σήμερα κινούμαστε πάνω σε έναν ίσιο, ασφαλωμένο δρόμο των Χανίων, που οδηγεί σε λίγα χιλιόμετρα στο λιμάνι της Σούδας. Τότε; Κρατήρες από βόμβες, σύννεφα σκόνης, οσμή αποσύνθεσης, νεκροί και κατεστραμμένο πολεμικό υλικό σε κάθε μέτρο. Στο ίδιο το λιμάνι ανακαλύψαμε ακόμα λίγα υπολείμματα του τότε αγγλικού-ελληνικού «νεκροταφείου πλοίων». Το καταδρομικό «York» βρίσκεται, ακόμα, στην ίδια θέση του βυθού, το ίδιο και τρία-τέσσερα άλλα πλοία. Δεν καπνίζουν πλέον, δεν ακολουθούν πια, όπως τότε, ισχυρές, επί ημέρες, εκρήξεις από τα αναφλέγοντα καύσιμα. Η πλειοψηφία των πλοίων έχει ανασυρθεί, κάποια έχουν ήδη τεθεί «σε λειτουργία». Ο ατελείωτος όχλος αιχμαλώτων Άγγλων, Νεοζηλανδών, Ελλήνων, Νέγρων και Αράβων έχει εξαφανισθεί. Στη θέση τους βλέπουμε πλέον τους

Αλεξιπτωτιστές μας, τους πιλότους μας, τους Ορεινούς Κυνηγούς μας και τους άνδρες του Αντιαεροπορικού Πυροβολικού.

Στον όρμο έχουν αγκυροβολήσει εμπορικά και πολεμικά πλοία του Άξονα. Νηοπομπές έρχονται και αποπλέουν, με ακρίβεια λεπτού. Αεροναυαγοσωστικά Υδροπλάνα βρίσκονται συνεχώς έτοιμα προς αναχώρηση. Οι φραγμοί των μεταλλικών διχτύων και των ναρκών είναι εκ νέου στη θέση τους. Τα Σκάφη Προστασίας των Ακτών προστατεύουν το μπροστινό τμήμα του κόλπου. Ο χώρος της προβλήτας έχει επεκταθεί και εκτελούνται εκεί πυρετώδεις εργασίες φόρτωσης και εκφόρτωσης. Επάκτιες Πυροβολαρχίες ελέγχουν τις θαλάσσιες οδούς και το Αντιαεροπορικό Πυροβολικό αναμένει τον εχθρό. Αυτό συμβαίνει στη Σούδα!

Σε ολόκληρο το νησί σήμερα επικρατεί η ίδια εικόνα όπως στη Σούδα και στα Χανιά. Η δοσμένη, έπειτα από σκληρό αγώνα, κληρονομιά των νεκρών μας βρίσκεται σε καλά χέρια.

Σελίδα 86 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στη γερμανική εφημερίδα «Schlesische Zeitung», με ημερομηνία 28.5.1942. Φέρει τον τίτλο: «Αναμνήσεις από την Κρήτη».

(μετάφραση) Αναμνήσεις από την Κρήτη.

Έχει περάσει ήδη ένας χρόνος και η ανάμνηση σήμερα είναι το ίδιο ζωντανή όπως το πρώτο βίωμα των ημερών του Μαΐου 1941. Ο ήλιος φαίνεται ότι ανατέλλει μια ώρα νωρίτερα. Καίει άσπλαχνα, ήδη, από τις 5:30 το πρωί. Η νύχτα ήταν παγωμένη. Κανείς από τους Ορεινούς Κυνηγούς δεν έκλεισε μάτι. Ένας από τους συντρόφους στέκει τώρα δίπλα, σε μια πηγή νερού και βγάζει από το βαθύ πυθμένα της τον κουβά για να γεμίσει τα παγούρια. Το νερό είναι σημαντικότερο από την τροφή. Το αισθανόμαστε αυτό σε όλο μας το σώμα και το ίδιο το παρατηρούμε ακόμα στους Άγγλους, που, περιβαλλόμενοι από τις λιγοστές πηγές του βουνού, περιμένουν εκεί πάνω στους βράχους να αναχαιτίσουν την προέλαση μας και μετά τους πρώτους πυροβολισμούς έρχονται προς τα εμάς λέγοντας μόνο: «Water, water, comrades!»

Κινούμαστε σε πορεία, ήδη τέσσερεις ημέρες, δια μέσου της Κρήτης, ανεβαίνουμε πάνω στις αδιάβατες κορυφογραμμές των Λευκών Ορέων. Οι πλαγιές και τα λεκανοπέδια είναι είναι γυμνά. Νεκρά και σκοτεινά δάση μας υπενθυμίζουν σαρκαστικά την έλλειψη σκιάς. Ο άσπρος σκελετός των ξεθωριασμένων κορμών τους μας συνοδεύει συνεχώς, κάτω από μια άσπλαχνη ομοιομορφία. Σε αντίθεση με τις γόνιμες κοιλάδες της Κεντρικής Κρήτης και τις άφθονες ακτογραμμές μεταξύ του Μάλεμα και του Όρμου της Σούδας, που είναι πλέον πίσω μας, συνειδητοποιούμε τώρα ξεκάθαρα ότι βρισκόμαστε στο ύψος της Βορείου Αφρικής και ότι οι στρατιώτες δύο λαών θα πρέπει να συναγωνιστούν μεταξύ τους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες σε αυτό το πεδίο μάχης, και να αποδείξουν τη σθεναρότητα τους, τη στρατιωτική τους εκπαίδευση και αυτοπειθαρχία.

Μοιραζόμαστε με τους Άγγλους τις ίδιες ανησυχίες: για τον ανεφοδιασμό σίτισης, τη μεταφορά πολεμοφοδίων και τον εφοδιασμό όπλων. Με μια διαφορά μόνο, ότι όλο συνολικά το Βρετανικό Εκστρατευτικό Σώμα Κρήτης διαθέτει ένα τεράστιο αριθμό από μηχανοκίνητα μεταφορικά μέσα και μπορεί, εκ τούτου, να μεταφέρει από κάθε έναν τομέα του ξεχωριστά, όλα όσα χρειάζονταν, σε σύντομο χρονικό διάστημα, ενώ οι Ορεινοί Κυνηγοί εγκλωβισμένοι, εκεί όπου εμφανίζονταν ο εχθρός, έπρεπε να καλύψουν μεγάλες αποστάσεις κάτω από αφόρητη ζέστη και να εγκαταλείψουν εκεί τον αναγκαίο ανεφοδιασμό τους. Κάθε άνδρας κουβαλάει, εξαιτίας αυτού, μαζί του, μόνο όσα χρειάζεται, το δοσμένο από τους βοσκούς στο βουνό κατσικίσιο τυρί, είναι

μια καλοδεχούμενη επιπλέον τροφή, το ίδιο και το γάλα. Όταν έχουμε χρόνο, ψήνουμε ένα πρόβατο στη φωτιά.

Περισσότεροι από χίλιοι άνδρες του Βρετανικού Στρατού έχουν συγκεντρωθεί μπροστά μας, μετά την ήττα τους στα Χανιά. Ο κύριος όγκος των εχθρικών μονάδων προσπαθεί μάλλον να διαφύγει. Η οπισθοφυλακή τους έχει μείνει, αστόσο, αλώβητη και αποδεικνύει με το σθένος, με το οποίο αποκρούει τις επιθέσεις μας, ότι πρόκειται για ελίτ-μονάδες. Βρισκόμαστε δύο ημέρες, μπροστά από την τελευταία διάβαση, που οδηγεί στα νότια παράλια, εκεί όπου βρίσκονται τα λιμάνια των Σφακίων και του Λουτρού και θα πραγματοποιηθεί η επιβίβαση στα πλοία με προορισμό, ίσως, την Κύπρο. Βαριά Αγγλικά Τεθωρακισμένα Άρματα Μάχης κινούνται συνεχώς εναντίων των θέσεων των Ορεινών Κυνηγών, που βρίσκονται, διατηρώντας την ψυχραιμία τους, πίσω από δύο με τρία Αντιαεροπορικά Πυροβόλα τους και αντιστέκονται στον εχθρό με ευθείες βολές. Τρεις υπερσύγχρονοι «κολοσσοί» τέθηκαν εκτός μάχης, σε είκοσι τέσσερις ώρες.

Όλο το κυρίως βάρος της επίθεσης το επωμίστηκε ένα τάγμα Ορεινών Κυνηγών, που είχε, ήδη, αποδειξει την απaráμιλλη μαχητική ικανότητα του πλησίον της Λιβ, στο Δυτικό Μέτωπο και πριν τη Γραμμή Μεταξά. Χωρίς Βαρύ Πυροβολικό, εξοπλισμένοι μόνο με τα όπλα του πεζικού, οι Ορεινοί Κυνηγοί βρέθηκαν μπροστά από τα αγγλικά στρατεύματα, τα οποία είχαν όλο τον χρόνο δικό τους, να πάρουν θέσεις άμυνας στο νησί και να μπορέσουν να οργανώσουν τον μεγάλης κλίμακας ανεφοδιασμό τους με πλοία. Όσο προωθούμαστε συνεχώς προς νότο και ενισχύαμε την πίεση μας στους Άγγλους, τόσο πιο κλειστή γίνονταν η εχθρική άμυνα. Μπορούμε να δούμε από απόρρητα έγγραφα, που έπεσαν στα χέρια μας, πόσοι χιλιάδες Άγγλοι, Νεοζηλανδοί, Αυστραλοί, μέλη της Βρετανικής Βασιλικής Αεροπορίας και Έλληνες βρίσκονταν στην Κρήτη. Απέναντι τους βρίσκονταν ένα σημαντικό τμήμα ενός Ορεινού τάγματος, που κατόρθωσε το πρωί, επιτέλους, να σπάσει, έπειτα από σκληρές μάχες, την τελευταία βάση αντίστασης πριν τα νότια παράλια. Τα βουνά έπεφταν στη θάλασσα σχεδόν κάθετα, η διάβαση προς τα εκεί, μια στενή λωρίδα λάσπης, δεν ήταν, συχνά, ούτε εκατό μέτρα πλάτους. Υπήρχαν εκεί φτωχά ψαροχώρια και πρόσφεραν στους Άγγλους με τις σπηλιές στους βράχους και τα υπόγεια τους τις τελευταίες δυνατότητες διαφυγής τους. Νωρίς το πρωί έπεσαν για ακόμα μια φορά οι βόμβες των Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης μας στο Λουτρό και τα Σφακιά. Μπόρεσαν να αποπλεύσουν τρία μικρά πλοία, με σαράντα άνδρες έκαστο, έπειτα διακόπηκε η θαλάσσια σύνδεση για τους Άγγλους.

Το ίδιο πρωί, μόνο λίγες ώρες αργότερα, εμφανίστηκαν στις βρετανικές θέσεις, κάτω από τη μαγία των γερμανικών επιθέσεων, οι άσπρες σημαίες και προσφέρθηκε στον διοικητή του τάγματος, υπολοχαγό Sch. η συνθηκολόγηση. Πιάστηκαν αιχμάλωτοι χιλιάδες αντίπαλοι, οι περισσότεροι Νεοζηλανδοί και Αυστραλοί. Ξεπρόβαλλαν από όλα τα σπίτια, κοιλάδες και τρύπες στους βράχους στην αρχή κάπως άτολμα, έπειτα πιο αποφασιστικά. Όσο μπορεί να δει κάποιος από από το υψηλότερο σημείο των βουνών, κινείται μια σκούρα πορεία αιχμαλώτων πάνω από τις απόκρημνες πλαγιές. Σε κάθε μικρό χώρο που προσφέρει λίγη σκιά, καταφεύγουν ανά ομάδες, ψάχνοντας για προστασία εκεί. Κάθε στιγμή λιποθυμάει κάποιος από τις γραμμές τους από ηλίαση ή εξάντληση. Οι Ορεινοί Κυνηγοί βοηθούν, όσο μπορούν, με τις λιγοστές προμήθειες τους, μέχρι να φτάσουν οι αιχμάλωτοι στους χώρους διανομής σίτισης. Τους προσφέρουν την τελευταία τους κονσέρβα με κρέας, την τελευταία ποσότητα τυριού από το γυλιό τους, μοιράζονται ακόμα με τους αιχμάλωτους αντίπαλους και το λιγοστό νερό από τα παγούρια τους.

Αλλά αυτό που μπορούμε να προσφέρουμε εμείς οι λίγοι άνδρες, είναι σαν μια σταγόνα στον ωκεανό. Τα αντίπαλα στρατεύματα δεν σιτίζονταν τακτικά εδώ και πέντε ημέρες

και σε αυτό το σημείο μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε το πραγματικό μέγεθος της βρετανικής ήττας, που ήταν άμεσα συνδεδεμένη με την απώλεια των Χανίων. Εκεί βρίσκονταν τα αποθέματα όλης συνολικά της «Δύναμης Κρήτης», που μπορούσαν να καλύψουν μάλιστα το χρονικό διάστημα των έξι εβδομάδων, ένα τεκμήριο ότι το νησί έπρεπε να κρατηθεί πάση θυσία. Έπεσαν άθικτα στα χέρια μας. Η εγκατάλειψη τους από τη Βρετανική Ανώτατη Στρατιωτική Διοίκηση ήταν μια καθαρή πράξη απελπισίας, μια κίνηση πανικού, επηρεασμένη από τις γερμανικές εναέριες επιθέσεις και υπό τον φόβο ότι ο στρατός θα πέσει με όλο το στρατιωτικό εξοπλισμό του στα χέρια των Γερμανών.

Ο δρόμος από τα Χανιά, που μεταβάλλεται ξαφνικά πριν τα Σφακιά σε ένα μονοπάτι για μουλάρια, είναι γεμάτος, για χιλιόμετρα, με ακινητοποιημένα οχήματα της «Βρετανικής Δύναμης Κρήτης». Τα περισσότερα των οχημάτων είναι άθικτα, επειδή οι οδηγοί τα έχουν εγκαταλείψει λόγω της ζέστης και της διαρκούς έλλειψης σε νερό. Ο αριθμός των αιχμαλώτων μεγαλώνει συνεχώς και θα αυξηθεί περαιτέρω. Ο αριθμός όμως δεν είναι τόσο σημαντικός, πολύ σημαντικότερο είναι ότι έχει καταποντιστεί η πολεμική ισχύ της Αγγλίας στην Ανατολική Μεσόγειο.

Οι μάχες στην Κρήτη έχουν δείξει για ακόμα μια φορά ότι οι Γερμανοί στρατιώτες είναι πιο σκληραγωγημένοι και μέσω της κυρίευσης της Κρήτης έχει εξουδετερωθεί η κυριαρχική θέση της Αγγλίας στη Μεσόγειο.

Σελίδα 87 (περίληψη-μετάφραση)

Πολεμική ανταπόκριση στη γερμανική εφημερίδα «Die Zeit» με ημερομηνία 18.8.1942. Φέρει τον τίτλο: «Γερμανοί στρατιώτες βιώνουν την Κρήτη».

(μετάφραση) Γερμανοί στρατιώτες βιώνουν την Κρήτη

Θερμές καλοκαιρινές ημέρες στο νησί του βασιλιά Μίνωα/Επίσκεψη στο τμήμα τεθωρακισμένων.

Ο νέος ανθυποσημαγός, που μετακινήθηκε μαζί μας στα βουνά, ήταν έκπληκτος, το πόσο ωραία φαίνονταν η Κρήτη μόνο «από τη ξηρά». Σε αυτόν τον πιλότο, σε όποια πλευρά και να βρίσκονταν, φαίνονταν τώρα η Κρήτη σαν μόνο ένας τεράστιος όγκος από βράχους, αναδυόμενη από τη γαλάζιου χρώματος θάλασσα. Η εικόνα αυτού του νησιού είχε σε αυτόν παραποιηθεί, κυρίως από την παραμονή του στα γεμάτα σκόνη αεροδρόμια, που τα περισσότερα βρίσκονταν στις ακτές, πάρα πολύ δίπλα στη θάλασσα.

Κινούμασταν τώρα με τα οχήματά μας, τύπου Volkswagen, πάνω σε έναν δρόμο γεμάτο πέτρες, δια μέσου αμπελώνων, κάτω από δυνατό αέρα, έχοντας αφήσει τη θάλασσα πίσω μας, που η φρέσκια αύρα της μας πρόσφερε ακόμα μια ευχάριστη δροσιά. Δεξιά και αριστερά του δρόμου παρατάσσονταν τα κλήματα με τα σταφύλια κρεμασμένα πάνω τους, περνούσαμε δίπλα από σπίτια και δέντρα, που ήταν άσπρα από τη σκόνη. Πίσω από εκεί, όμως, φωτίζονταν, όσο μπορούσαμε να δούμε, έντονα το πράσινο.

Περάσαμε δίπλα από έναν λόφο, εκεί όπου βρίσκονταν τα πέτρινα απομεινάρια του κάποτε παλατιού του βασιλιά Μίνωα, ο οποίος είχε εδώ, πριν από χιλιάδες χρόνια, το βασίλειο του. Είναι τα αρχαιότερα σημάδια του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Ο επισκέπτης περιπλανιέται διαμέσου αναρίθμητων διαδρόμων και μικρών πέτρινων δωματίων, που πέφτει μέσα τους το φως του νότου, μέχρι να φτάσει στο άλλοτε υπνοδωμάτιο της όμορφης κόρης του βασιλιά, της Αριάδνης, το οποίο διέθετε, μάλιστα, και μπανιέρα, κάτι που ήταν για την τότε εποχή μια απόλυτη πολυτέλεια.

Κατευθυνθήκαμε, εν συνεχεία, προς το βουνό, δίπλα από ένα πανάρχαιο διώροφο υδραγωγείο, του οποίου πέτρινες ασίδες διασχίζουν κενό. Φοίνικες και σκούρα κυπαρίσσια υψώνονταν ανάμεσα στα γκρι χρώματος πέτρινα σπίτια με τις επίπεδες στέγες.

Ήταν Κυριακή, τα κορίτσια και τα αγόρια είχαν γεμίσει τους δρόμους, μπροστά από τα χωριά, για τον απογευματινό τους περίπατο. Ήταν καθαρά, τα κορίτσια μάλιστα όμορφα ενδεδυμένα και απευθύναν συχνά ένα αστείο λόγο προς τα εμάς. Πολλά από αυτά είχαν παραδόξως ξανθά μαλλιά και άλλα ήταν τόσο μελαμψά, έτσι όπως φανταζόμασταν τους νότιους λαούς. Η ματιά τους ήταν διερευνητική, ήρεμη, τις περισσότερες φορές φιλική, συχνά πολύ βαθιά και εκφραστική.

Το τελευταίο κομμάτι του δρόμου μας, στο χωριό Α., το κάναμε με τα πόδια. Σκαρφαλώσαμε σε ένα βραχώδες μονοπάτι. Σε ένα γωνιακό σπίτι υπήρχε μια μεγάλη επιγραφή με την αναγραφή: «τμήμα τεθωρακισμένων». Εδώ βρίσκονταν λοιπόν τα θωρακισμένα.

Εντοπίσαμε το διαμορφωμένο με άνετα έπιπλα από μια εμπροσθοφυλακή κατάλυμα μας, σε ένα ευάερο ύψωμα, εν μέσω των αμπελώνων. Από το ασβεστωμένο μπαλκόνι του είχαμε θέα μέχρι την κοιλάδα, πάνω από τις γκρι σκεπές των σπιτιών έως τον ανηφορικό ορεινό όγκο, που έλαμπε τώρα ήσυχος στον απογευματινό ήλιο. Στο μπαλκόνι βρίσκονταν σε απόσταση μεταξύ τους επιδαπέδιες γεμάτες στιλ και βαμμένες με άσπρο χρώμα στάμνες, στις οποίες είχαν τοποθετηθεί λουλούδια και φυτά του νότου: αλόη, πικροδάφνες και κόκκινες ανοιχτόχρωμες γαρυφαλλίες. Όλο αυτό το σύνολο δημιουργούσε μια πολύ φιλική ατμόσφαιρα. Στον κήπο καλλιεργούνταν με φροντίδα κολοκύθια, αγγούρια και πεπόνια. Μια μεγάλη μπανανιά μας θύμιζε ότι βρισκόμαστε στο νοτιότερο γεωγραφικό πλάτος.

Ενώ ο «μάγειρας» μας, ένας σύντροφος, τηγάνιζε πατάτες πάνω σε ανοιχτή φωτιά στην κουζίνα, εξερευνούσαμε ξανά το σπίτι. Το μεγάλο γωνιακό δωμάτιο είχε διαμορφωθεί με κουλτουριάρικη απλότητα και διάθεση σε ένα δωμάτιο εργασίας. Μόνο οι πολλοί χάρτες στους τοίχους και οι τρεις караμπίνες θύμιζαν την ύπαρξη στρατιωτών σε αυτό το σπίτι. Ένας ασύρματος ήταν η μοναδική σύνδεση με τον έξω κόσμο. Η θέα από το παράθυρο ήταν προς όλες τις κατευθύνσεις το ίδιο ωραία. Ο υπαξιωματικός μας είπε ότι έμοιαζε με το τοπίο του Μοζέλλα ποταμού, απλώς τα βουνά είναι εδώ πολύ πιο άγρια. Κάτω από το παράθυρο κατευθύνεται μια νεαρή αγρότισσα πάνω στο πέτρινο μονοπάτι προς την κοιλάδα, έχοντας καθίσει πλάγια, πάνω στη φαρδιά ξύλινη σέλα ενός γαϊδουριού. Προκαλεί θαυμασμό τι μπορούν να καταφέρουν αυτά τα μικρά επίμονα ζώα. Συχνά κουβαλάνε στην πλάτη τους, εκτός του αναβάτη τους, ακόμα μεγαλύτερα φορτία σε καλάθια, που κρέμονται και από τις δύο πλευρές του σαμαριού και έτσι ανεβαίνουν επί ώρες, με τον ίδιο, συγχρονισμένο βηματισμό, στα βουνά. Ο οδηγός μας συνάντησε μια αναβάτρια, η οποία κινούταν αβίαστα στον ίδιο δρόμο στο βουνό για πέντε ώρες, χωρίς να φέρει κάποιο σημάδι κόπωσης.

Το φαγητό είχε εν τω μεταξύ σερβιριστεί και τσουγκρίσαμε τα ποτήρια με ένα καλό κρητικό κρασί. Ανταλλάξαμε πολλές όμορφες εμπειρίες, συζητήσαμε για την επέμβαση στην Αφρική, για τις κοινές μας πτήσεις εναντίων εχθρικών στόχων και, όπως πάντα σε τέτοιες συζητήσεις, το βράδυ κύλησε πάρα πολύ γρήγορα και έδωσε τη θέση του στη νύχτα, που το χλωμό φως του φεγγαριού της έδινε μεγαλύτερη διάσταση. Επικρατούσε μια μαγευτική ηρεμία στο νησί, αυτό που για αιώνες είχε υποστεί τόσο πολλά βάσανα

από τους αμέτρητους πολέμους και εξεγέρσεις. Οι παντού τουρκοί προμαχώνες θύμιζαν τη ξένη κυριαρχία, που είχε τελειώσει μόλις πριν από πενήντα χρόνια.

Σελίδα 88 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό άρθρο σε αυστριακή εφημερίδα. Φέρει τον τίτλο: «*Στρατιώτες πέφτουν από τον ουρανό...*».

(μετάφραση) «Η Κρήτη είναι απόρθητη!». Αυτό ανακοίνωσε, λίγες ημέρες πριν τη γερμανική επίθεση, ο Βρετανός στρατηγός Bernhard Freyberg στους υπερασπιστές του πάρα πολύ καλά οχυρωμένου νησιού και ο Τσόρτσιλ ανέβηκε, στις 7 Μαΐου 1941, στο μικρόφωνο και ανέφερε με όλο το διακρινόμενο πάθος των πομπωδών λόγων του, για να καυχηθεί σε όλο τον κόσμο: «Θα υπερασπιστούμε την Κρήτη, το προκεχωρημένο φυλάκιο μας στη Μεσόγειο, έως θανάτου και άνευ σκέψης για την περίπτωση μιας υποχώρησης!». Στις 2 Ιουνίου 1941 αναφέρονταν στην Έκθεση της Ανώτατης Γερμανικής Στρατιωτικής Διοίκησης η σύντομη αυτή πρόταση: «Ολόκληρο το νησί είναι πλέον απαλλαγμένο από τον εχθρό».

Οι βρετανικοί υπολογισμοί φαίνονταν αυτή τη φορά, πράγματι, να επαληθεύονται: όποιος γνώριζε την ανάπτυξη στρατιωτικών δυνάμεων και τον εξοπλισμό του νησιού-φρουρίου, όποιος λάμβανε υπόψη του ότι έπρεπε να διανύσει μέσω της Μεσογείου μια απόσταση διακοσίων έως πεντακοσίων χιλιομέτρων από το έδαφος της Ευρώπης, ότι είχαν τοποθετηθεί εκεί βρετανικά στρατεύματα, που είχαν αποσυρθεί από την ηπειρωτική Ελλάδα και άλλες ξεκούραστες μονάδες, ότι Βαριά και Ελαφριά Καταδρομικά, αντιτορπιλικά και τορπιλοφόρα, σκάφη της ακτοφυλακής, υποβρύχια, Αναγνωριστικά και Μαχητικά Αεροσκάφη καθώς και στρατιώτες περιπολούσαν στις ακτές, θα έπρεπε να θεωρήσει την κυρίευση αυτού του προμαχώνα ως κάτι το ακατόρθωτο. Οι Βρετανοί είχαν στην προκειμένη περίπτωση παραβλέψει μόνο ένα παράγοντα ξανά και είχαν αμελήσει να τον συνυπολογίσουν στα σχέδια τους: αυτόν τον αποφασιστικό παράγοντα που ο ίδιος ο Φύρερ είχε ξεκάθαρα εκφράσει: «Στον Γερμανό στρατιώτη τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο!»

Ο Φύρερ είχε όπως πάντα δίκιο. Ήρθε η ημέρα, κατά την οποία ακόμα και ένας ατρόμητος άνδρας, όπως ο στρατηγός Freyberg, που είχε δείξει την αξία του, ως πρότυπο ανδρείας, στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, σε μια βρετανική προέλαση κατά την αποτυχημένη επιχείρηση «Καλλίπολη» του Τσόρτσιλ, είχε χάσει την αυτοκυριαρχία του και-ήταν η 26^η Μαΐου 1941 όπου η ζυγαριά της νίκης είχε ήδη γύρει προς τη γερμανική πλευρά- που αυτός εγκατέλειψε τους στρατιώτες του. Το τέλος θύμιζε μια νέα Δουνκέρκη, μια νέα διάψευση του «προφήτη» Τσόρτσιλ, που έπρεπε να σχεδιάσει ξανά μια «νικηφόρα υποχώρηση», αφού είχε προηγουμένως εκφράσει με πομπώδη γεμάτα έπαρση λόγια ότι δεν θα έκανε «καμία απολύτως σκέψη για υποχώρηση».

Είχε συμβεί το απίστευτο: στρατιώτες έπεσαν μια ημέρα από τον ουρανό, ο κόσμος κρατούσε την αναπνοή του, ένας υπεράνθρωπος αγώνας ξεκίνησε. Μια νίκη καταγράφηκε εκ νέου στην «Ηρωική Βίβλο» της γερμανικής ιστορίας, μια νίκη που δεν θα ξεχαστεί ποτέ, για όσο καιρό ζει έστω και ένας Γερμανός. Σε αυτή τη «νίκη των γενναιοτάτων» στην Κρήτη έχει εγερθεί τώρα ένα μνημείο, που μας θυμίζει τις δράσεις μιας απaráμιλλης γενναιότητας και επιβεβαιώνει την αλήθεια των λόγων του Φύρερ: «Δεν υπάρχει κανένα νησί που να είναι απόρθητο!», μια πρόταση που μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή ακόμα και σε ένα μεγαλύτερο νησί.

Ο στρατηγός της Γερμανικής Αεροπορίας, Student, κάτω από τις διαταγές του οποίου βρίσκονταν οι Αλεξιπτωτιστές, οι αερομεταφερόμενες μονάδες και οι Ορεινοί Κυνηγοί που είχαν εκδιώξει την Αγγλία από τη σημαντική θέση της Ανατολικής Μεσογείου, είχε γράψει ένα, μεγάλης αξίας ιστορικών ντοκουμέντων, βιβλίο με τον λιτό τίτλο: «Κρήτη, η νίκη των γενναϊοτάτων», στο οποίο για πρώτη φορά εμπεριέχονταν, σε λόγο και εικόνα, μια εκτενή και εξαντλητική αναφορά του ηρωικού αγώνα των Αλεξιπτωτιστών, το νεότερο αυτό σώμα του Γερμανικού στρατού, στην Κρήτη. Στο βιβλίο αυτό καταγράφεται, επίσης, καθαρά η εξαιρετική αλληλεγγύη και συνεργασία μεταξύ των Ορεινών Κυνηγών, των πληρωμάτων των Μεταγωγικών και Βομβαρδιστικών μας Καθέτου Εφόρμησης, των Καταδιωκτικών και Βαριών Μαχητικών Αεροσκαφών καθώς και των ανδρών του Πολεμικού Ναυτικού, που είχαν βοηθήσει να πραγματοποιηθεί η «νίκη των γενναϊοτάτων».

Εκεί όπου θα αποτύγχαναν τα παραδοσιακά στρατιωτικά μέσα, στις ημέρες αυτού του πολέμου, ρίχνονταν τότε οι νέοι και οι άνδρες του «επαναστατικού» αυτού όπλου του εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Στρατού, «το ελίτ-σώμα του Φύρερ», οι «Μαχητές, που θα έδιναν συνειδητά τη ζωή τους, για να προστατεύσουν με το αίμα τους τους τη ζωή χιλιάδων συντρόφων τους». Οι στρατιώτες, που έπεφταν από τον ουρανό, εξουδετέρωναν, εντός ωρών, τις θέσεις και εξανέμιζαν τις ελπίδες του εχθρού και όταν ρίχθηκαν στην Κρήτη, σκόρπισε τότε ο τρόμος στις γραμμές του εχθρού. Όταν κάποτε στη Νορβηγία μάχονταν από την αρχή στην πλευρά τους οι Ορεινοί Κυνηγοί και οι άνδρες του Πολεμικού Ναυτικού, όταν δραστηριοποιούνταν μαζί τους, στο Δυτικό Μέτωπο, τα Τεθωρακισμένα και το Πεζικό, δεν μπορούσαν να φανταστούν την νέα τους, εδώ, αποστολή: να είναι από μόνοι σε θέση να εφορμήσουν εναντίων ενός νησιού.

Οι περιγραφές αυτού του εξαιρετικού πολεμικού γεγονότος κρίνονται ως σοβαρές και απαλλαγμένες από κάθε είδος ενθουσιασμό, που θα μπορούσε να αλλοιώσει την ιστορική αλήθεια αυτού του έργου: Σχεδιασμός, προετοιμασίες, ξεκίνημα της επιχείρησης, εχθροπραξίες εναντίων ενός, σε συντριπτικό βαθμό, ανωτέρου αντιπάλου, εκεί όπου παραμονεύει συνεχώς ο θάνατος, επικινδυνότετες μετακινήσεις για λίγο νερό, άμυνα εναντίων τεραστίων διαστάσεων Τεθωρακισμένων Αρμάτων Μάχης, ηρωική, εννέα ημερών, αντίσταση σε διαρκή περικύκλωση, πολύ δύσκολες ώρες φονικότατων μαχών, ευτυχισμένες στιγμές ανταμώματος με απελευθερωμένους συντρόφους, εχθροπραξίες ανάμεσα στις ναυτικές δυνάμεις, επέμβαση των Ορεινών Κυνηγών, των πιστών συντρόφων από τη «Μάχη της Νορβηγίας», ηρωική επέμβαση των Γερμανών πιλότων και επιτέλους η νίκη: «Οι Βρετανοί αποσύρθηκαν!». Πολεμικοί ανταποκριτές, στρατιώτες, που έδωσαν τη ζωή τους, όπως οι σύντροφοί τους, που ρίχθηκαν μαζί με τους αλεξιπτωτιστές ή βρίσκονταν ως μέλη πληρωμάτων των Πολεμικών Αεροσκαφών απεικόνισαν αυτόν τον ηρωικό αγώνα με συναρπαστικές φωτογραφίες και αυτές οι εικόνες διαμορφώθηκαν σε ένα ντοκιμαντέρ- φιλμ τεραστίας αξίας.

Αυτό το βιβλίο είναι ένα «μνημείο» και συγχρόνως ένα «προσκλητήριο», όπως μας αναφέρει ο στρατάρχης προειδοποιητικά στην παρουσίαση του, ένα «μνημείο» για μια άνευ όρων αφήφιση των κινδύνων, αυτών που πιστεύουν σε αυτές τις, χωρίς προοπτική καταστάσεις, ακόμα στη νίκη και αφήφουν την υπεροχή του αντιπάλου και δεν φοβούνται τον θάνατο, ένα «προσκλητήριο» προς τους διοικητές, να είναι πάντα ένα υπόδειγμα σεβασμού προς τους στρατιώτες. Το συγκεκριμένο έργο του εκδοτικού οίκου της Στυρίας, προσδίδει, παρά τις όποιες σε στρατιωτικό επίπεδο δυσκολίες, ένα εφόδιο προς μίμηση, ένα νέο κεφάλαιο για την ενίσχυση της συνείδησης μας ως προς την επίτευξη της νίκης. Πρέπει να είμαστε υπερήφανοι ότι αυτό το βιβλίο, το οποίο

ολόκληρος ο γερμανικός λαός θα το αγκαλιάσει και θα το τιμήσει, έχει εκδοθεί στη Στυρία, στο μέρος αυτό, του οποίου πολλοί γιοί πολέμησαν με ηρωισμό στην Κρήτη.

Σελίδα 89 (περίληψη)

Ειδική πολεμική ανταπόκριση στη γερμανική εφημερίδα «Die Zeit», με ημερομηνία 17.12.1942. Φέρει τον τίτλο: «Γερμανοί στρατιώτες της Σουδητίας στην Κρήτη.

Παθιασμένοι και πεισματάρηδες μαχητές/Θέληση να αντέξουν έως την τελική νίκη».

Αναφέρεται στην παρουσία πολλών Γερμανικής καταγωγής στρατιωτών της Σουδητίας στην περιοχή της Κρήτης.